

The Pre Historical Secrets of India

దేవరహస్యాలు

By
KOTTA BHAVAIJAH CHAUDARY,
Author of the History of the Kammas etc.,

గ్రంథకర్త :
కొత్త భావయ్య చౌదరి
కంగరానగరమాడి

నిహాకులు }
గ్రంథకర్తవి }

మల
రూ. 2—0—0

ప్రథమ ముద్రణము
కాటం 500

31811

* *
*

సర్వధారి సంకల్పరమ
1949

* *
*

Published as per D. Dis. P. Con. 4-29295-48D/5-10-48
of the Director of C. C. Madras by the author.

వాసరూం ప్రెస్
తెనాలి

సీ తి క

మనదేశపు ప్రాచీనచరిత్ర యొక్కను విర్వింపబడలేదు. దీనికై మన పూర్వవాఙ్మయ మంతటిని శోధింపవలసిన యావశ్యకత యెంతయో గలదు. కాని మానవాతీతములైన మహత్తులతోను, కల్పనలతోను పరస్పర విరుద్ధ గాదలతోను మన వేదపురావాయలు నిండియుండి సామాన్యకృషి కలవి గాకుండ, నుండుటగూడ యద్భుతమే.

ముఖ్యముగా వైదికవాఙ్మయము తరచిచూచిన మన దేశచరిత్ర చాల రయటపడునని శ్రీ దాక్టరు ఎ. సి. దాసు, యం. పి, పి, హెచ్. డి. గారు తమ రుగ్వేద ఇండియా (Rigvedic India) అను గ్రంథములో నొక్కి చెప్పుచు, పండితు లనేకులు కలిసి దానిని చేయు విధానమునుగూర్చి నుడివిన వాక్యముల గొప్పిటి నిట నుదాహరింతును.

"It should therefore be taken up by a number of learned vedic scholars, preferably Indians, well versed in the modern art of historical research on a truly scientific basis, who should form themselves into a society for the reconstruction of Ancient Indian History from Vedic literature which forms the only basis of research in this line." ఇది 28 సం॥ క్రిందట వ్రాయబడినను నేటికిని ప్రయత్న మారంభమైనట్లు లేదు. ఇట్టి దుస్సాధ్యమగు పని నానంతి యొక సామాన్య పరిశోధకునకు సాధ్యముగానిదేయైనను మున్నుండు చేయబడవలసిన యా మహాత్కార్య సాధనకు కొంతవరకు తోడ్పడునని యీ పరిశోధనా గ్రంథ మును శృతి, స్మృతి, పురాణేతిహాసాది పెక్కు గ్రంథములను శోధించి కానిలోని కల్పనలు, మహత్తులను త్రోసిరాఖి, నత్యధారము కానంతవరకు వదున్వయించి విదేశ పండితాదిప్రాయములనుగూడ గమనించుచు వ్రాసిరిని, ముఖ్యముగా కాలవిర్ణయములో తగిన జాగ్రత్త చూపబడినది. ఇందలి విర్ణయమే యనేక గ్రంథ విషయముల కనుసారముగా నున్నదని చదువరులు గ్రహింపగలరు.

దేవతార్చన పూర్వకముగా హేతువాదముచేసిన పర్యమందు చెప్పబడినది. ఎవ్వరో కొంతమంది హేతువాదభాష్యులారపు తక్కినవాడు పీనిని చారిత్రకపర్యమయినగా నంగీకరింపగలడు. ఈ యార్చన అరంభకాలము ది. పి. 18800 మొదలు 1600 ది. పి. వరకు నానావిధములుగా, ననేక పండితులు నిర్వచించినారు. యా॥ అవిదివెంటు, మాన్యుముల్లరు, మెగ్గనాల్లు, యర్, హెర్, మిల్లు, హోగు, ఎ.పి దాసు మున్నగువారు తమ తమ గ్రంథములలో దీనిని నిర్ణయించిరి. అవిదివెంటుగారు 28 వేల బాలముగు ననిరి. ఎ. పి. దాసు, యం. ఎ. పి. హెర్, డి. గారు దుగ్వేదానాగరికకాలము ది. పి. 25 వేల సం॥ల క్రిందకు నుండి యున్నట్లు నమ్మెను. ప్రథమమనుష్య కాలములోని జలద్రవ్యము ది. పి. 7500 సం॥ నాటిదేనని భూగర్భపరిశోధకులు నుడివిన ప్రాయశిష్టములనుబట్టి నుడిచెను. మాన్యుముల్లరు, హోగు, మిల్లు, మెగ్గనాల్లు మొదలగు పండితులు మన దేశ వాఙ్మయకాలమును చాల తక్కువగా చెప్పించినను ఈ గ్రంథమున చూపిన నిదర్శననుబట్టి మన దేశచరిత్ర ది. పి. 7800 సంవత్సరముల నుండి యున్నట్లు స్పష్టపడుచున్నది.

మనమిప్పుడు దేవతలుగా కొల్పుచున్న యనేకులు పూర్వము మనదేశమున నివసించుచుండిన అదిమవాసులేనని యీ గ్రంథము రుజువుపరచుచున్నది. ప్రకృతిలోని నానావిధ వస్తువుల (Elements) పూజలతో ఆరంభించబడిన హిందూమతము క్రమముగా వివిధావధుతి ననుసరించి తర్వాత నొక్కదేవుని పరమార్థ కనుబొందింపబడి మొదటినుండి ముక్తి కొరతై ప్రాచుర్యాదభివృద్ధియైనను, యీ దేశమును దోగదాగ్యములుగల కర్మ భూమిగా మార్చి సర్వేశ్వరుని సృష్టిరహస్యముల నెన్నో గ్రహించి, తత్త్వజ్ఞాన వైరాగ్యములను తెలిసి చివరకు ముక్తిని సాధించుటకై విశేషకృషి నెల్పుచున్నట్లు మనదేశవాసుల చరిత్రవల్ల స్పష్టమగుచున్నది. చాలమతములందరి యొక్కోకపద్ధతిని గ్రహించినట్లు తోచును.

ఇందు పూర్వచరిత్ర విద్యాక్రమగతినే తెలిపిరి. దీని బునాదులపై చరిత్రకారులు మన పూర్వవాస్యాయమంతదీని శోధించి, మదించి, నిర్మించుటకై కృషి చేయగలరని నా యాశయము. పూర్వపురాణాదులనుండి లీసిన యీ

కథలు చరిత్రలేరావని కొందరనవచ్చునుగాని యెట్టి యతిశయోక్తులతో నున్నను నవి చరిత్రలేనని నా విశ్వాసము. పురాణములందలి పురుషుల వంశవిషయము లనేకము లిప్పుడు చరిత్రలుగా రుజువగుచుండుట మన మెరుగుడుము. మహేంకాదారో హరప్ప మున్నగు స్థానములలో నిటీవల బయలుపడిన భూగర్భనగరములు, అచటి శాసనలిపలు, ప్రాచీనవస్తువులు మనదేశపు ప్రాచీనతను రుజువునరుచుచున్నవి. ఇవి మహేంద్రాదుల వగ రములన్నను ఆశ్చర్యములేదు. బెలూచిస్థానులోగూడ నిట్టి ప్రాచీన శిథిలములు దొరకినవి. అచట నిప్పటికిని పురాణములందలి లిఖితక్రవర్తిపేరిట గల శివనగరమున్నది, భువనేశ్వరమువద్ద శివపాల ఘర్ ఉన్నది. అచట ప్రాచీనకోటలు దొరకినవి.

వేదములందే పురాణప్రళంస యుండుటవల్ల నవి వానితోపాటు మిక్కిలి ప్రాచీనములై 4 వ శతాబ్దివరకు ననేక మార్పులకు చేర్చులకు లోబడినట్లు కనబడును. వేదార్థముల నుడువటలో నిరుక్తమునందేమి, దాని ననుసరించిన సాయమురు, మాక్స్ముల్లరు మున్నగువారి గ్రంథములందేమి వేదకాలపు కొందరు చారిత్రకవులును వారికధలనుగూడ సూర్యాది నక్షత్రములకు తమ యూహాగానములతో నంటగట్టి వానిని భారమారొనర్చి సత్యవిషయములు మరుగుపరచబడెను. భాగవతకారుడేవీరందరికన్నచక్కగా వేదార్థములను చారిత్రకముగా గ్రహించెను. అతడు వ్యాసుడుగానీ మరొకడుగాని మోసములేదు. సాయనాదులు వారి ననుసరించిన వంశికులనేకు లిందు కేవలము పొరబడినారని చెప్పకరప్పదు. అక్సీనీదేవకరి లిరలే యిందుకు కారణము. వాని కన్నిటికిని సూర్య నక్షత్రముల పరముగ నర్థములు వచించట అతిసాహసమేగాని వేడుగాదు. ఈ రీతిగనే తక్కిన వనేకములున్నవి. వారిపేరిట నక్షత్రములకు నామకరణము జరిగినవిమ్మట వ్రాయబడిన రుక్మలలో గొన్నిటికిమాత్రము అట్టి యర్థములు వచ్చును. ఈ గ్రంథము వ్రాయుటలో వేదపురాణములేగాక మెగ్గనాథు, దా॥ ఎ. సి. దాసు మున్నగు పండితులు రచించిన వైదికవిమర్శ గ్రంథములు, తద్వాషాంతరీ కరణములు (శ్రీ హ్రోత్ర సత్యనారాయణచౌదరిగారిది) కొన్ని Astrological Magazines నామ కొంతవరకు తోడ్పడెను. ఆ రచయితలందరికిని నా కృతజ్ఞతాభావ్యక ప్రదామములు.

ఏకదేశమునుకొన్నను దీనిలో పర్యవేక్షణములు వెల్లడింపబడినవి. పీనిపై మనదేశచరిత్ర యిందు విశిష్టరీతింపబడగలదని నమ్మెదను. ఈ గ్రంథము న్యాయముగా నానాదేశ ప్రకటనాపర్యవేక్షణ గలవైసందున వింగ్లీషులో వ్రాయదగియున్నను నా యశస్తిచే నట్లానర్హక మాతృభాషలోనే వ్రాసితిని. ఆంధ్రమెరుగని పరిశోధకులు ముఖ్యముగ దీనిని తట్టునూ చేయించు కొని పంపకులు గ్రహింతురుగాఁ :

దేశరాజ్యలచరిత్ర మనదేశమున శ్రీ.పూ. 7833 నుండి వేదపురాణ ములలో దొరకినరీతిని యిందు వ్రాయబడినను, తత్సూర్యము మనదేశమున మానవవివాస ముండెననుటకే విదర్శనములున్నవి. ఆర్యులచే దగ్గులుగా భావించిన జాతి యొకటి ముఖ్యముగా నుండెను. వీరానాటి వ్రావిడులే ననవచ్చును. కాని పారికాలపు చరిత్రలు మనకు వేదాదులందు కానరావు. ఇంద్రాదులు వధించిన కొందరి నామములే యీ గ్రంథమున జ్ఞపకలదు. భూగర్భ పరిశోధకుల యధిప్రాయములను బట్టి మనదేశమున నింకను ప్రాచీన మానవవివాసము లున్నట్లు లేదున్నది. కాని యది పూర్వ ప్రళయ విషయముగా దలంపవలెను. అందుచే నా కాలపు చరిత్రలై మనము వెదుక జాలము. ఈ గ్రంథమునకు తొలిపలుకు వ్రాసియుచ్చిన ప్రొఫెసరు శ్రీ కె. నచ్చిదానందమూర్తి, యం. ఎ. (బారిపాదలోని యం. పి. సి. కాలేజీ ప్రొఫెసరు) గారికి నేను మిక్కిలి కృతజ్ఞుడను.

వంగంజాగర్లమూడి }
20-11-48

ఇట్లు
గ్రంథకర్త

FORE WORD

By

SRI K. SATCHIDANANDA MURTY, M. A.,

Professor of Philosophy, M. P. C. College, Baripada.

It gave me great pleasure to go through Sri Bhavaiah Choudary's book "Deva Rahasyalu"

The Vedas are essentially spiritual books, sung in shapsody by mystics in their transportations of joy. They are neither completely historical nor entirely factual. Traditionally the Vedas have been interpreted in three ways down the the ages (Trayorthah sarva Vedesu.) The Ritualistic (Yajnika) and the Etymological (Nairuktika) interpretations were the ones generally studied by western Savants. But, Sri Madhwacarya and his follower Raghavendra Swami, believe that the Vedas can be interpreted in a third way and that the supreme and inner meaning of the Vedas is essentially spiritual and esoteric. In recent times, the belief that the Vedic mantras are supremely spiritual in their import, derived powerful support from renowned scholars of the stature of Sri Aurobindo, and T. V. Kapali Sastri. The Hindu tradition, moreover, holds that the Puranas are but the amplifiers of Vedic teachings (Vedarthasya Upabruhmanam). This might be a tall claim in case of many puranas. But, portions out of some Puranas and specially the

Srimad Bhagavatam and the Mahabharata try to bring out what they deem to be the inner meaning of the Vedic legends.

European scholars of the Veda started theorising upon the religion, the history and the culture of the Vedic Aryans at a time when materials were scanty and their studies only ankle-deep. The conclusions arrived at by most European savants are conjectural generalizations arrived at by hasty studies of comparative religion and comparative mythology. To-day the excavations of Mahenjodaro and Harappa; the studies by experts of the Aztec, the Mexican, the Nordic and Peruvian cultures; and the modern developments in the sciences of sociology and anthropology provide us with an abundance of material when we wish to launch upon a voyage of a critical study of the Vedas.

I do not know if Sri Bhavaiah Choudary was aware of all this, nor can I vouch safe that he has been able to put all this material to full use even if he was aware.

Sri Bhavaiah Choudary possesses a lively imagination and this supplemented by his keen intellect enables him to propound hypotheses at once startling and some times shocking. And he has made so deep a study of our Puranas

and our Vedas, that he marshals an amazing volley of facts to prove every hypothesis of his. Some times I have found it difficult to refute some of his conclusions, however foreign they may be to our tradition. I can only say that his theories about the catur-yuga, the Devatas, the Sapta-Rsi, the Vishnu, the Surya Vamsa, the Brahmas, the Indras, the Rudra, and the fourteen lokas are ingenuous and deserve to be carefully studied without prejudice.

We may not agree with all that Bhavaiah Choudary says or suggests in his book. But that does not mean we should discard his views outright, simply because they are novel. The time has come when we should re-study our religion and our ancient culture and should purge them of undesirable elements if any and should resuscitate and revitalize them. Indological studies is the paramount need of the day. This book, though small, is an effort in that direction; and it is to be appreciated in this context.

I congratulate my friend Sri Bhavaiah Choudary for having produced this brochure, which is sure to provoke both orthodox Panditya and modern critical scholarship.

Dept. of Philosophy, }
M P. C. College, }
Baripada, 1-10-48 }

K. S. MURTY.

లంకితము .

సత్యదీక్షా ప్రాశస్త్య ప్రచురణ గోరెడి
సత్యాన్వేషణ సక్తివరులందరికి
ఈ గ్రంథము సమర్పితము.

— గ్రంథకర్త

దేవతాద్యులలో ఆదినువాసుల	రామాయణకాల రాజ్యాలు	123
వంశము	దాశరథి కాల రాజ్యములు	124
పంచమ ప్రకరణము	కరివిషయము	127
ఇహాపరలోకములు	సప్తవర్ణివర్ణిత	129
పార్శ్వం యముడు	వైదికమత విజ్ఞానభాగము	129
గ్రహముల నామరహితము	దీపవిషయము	134
మిథ్యాపురుషులనువాదము	సప్తమ ప్రకరణము	
మఘ ప్రకరణము	విజయైన వర్ణితము	
ఒకే పేరిటి వ్యక్తులకిదలు	మనుష్యుల పాదనము	137
వ్యాసులు	సూర్యవంశపాలనము	143
పురాణములందరి కొన్ని	చంద్రవంశపాలనము	147
యనరాజులు	చంద్రవంశ కాలము	151
కొన్ని దురాగతాలు	మిథిలరాజ్యము	154
మహాభాగవత విషయాలు	ఇతర రాజ్యములు	155
కంసుడు మేనల్లరనువధించినా	ఆర్యుల విధానము	155
వదారువేల కన్నియలు	ద్రావిడుల పూర్వరాజ్యములు	156
మరికొన్ని రామాయణ	పూర్వం పరిశోధనలు	157
రహస్యాలు	దీర్ఘవిధారహస్యము	162
	అనుబంధము	182

The Pre-historical Secreates of India.

దేవరహస్యాలు

ప్రథమ ప్రకరణము

మన పురాణములు మున్నగు పవిత్రగ్రంథములలో గొన్నింటను నేటికి శ్వేతపదాహకల్పమునందు ఆరు మన్వంతరములు గదలి యేదవ దానిలో 27 మహాయుగము లంతరించి 28 వ దానిలో కలియుగము జరుగు చున్నదనియు, భారతయుద్ధకాలమైన 37 సం॥లకు శ్రీకృష్ణుని నిర్వాణ కాలమున కలియుగప్రవేశము జరిగెననియు చెప్పబడియున్నది. ఈ యుగ సంఖ్యలు నిర్ణయించుటలో కృతయుగమునకు 4800, త్రేతకు 3600, ద్వాపరమునకు 2400, కలియుగమునకు 1200 దేవమాన సంవత్సరము లనియు, నిట్టి చతుర్యుగములు కలిసి 12 పేరి దేవసంవత్సరములు ఒక మహాయుగమనియు, అట్టి 71 మహాయుగములు ఒక మన్వంతరమనియు, అట్టి మన్వంతరములు 14 అయినయెడల అనిగా వెయ్యి మహాయుగములకు ఒక కల్పమనియు చెప్పబడినది. ఇట్టి కల్పములు బ్రహ్మదేవునికి దినము లుగా నుండుననియు నట్టి 360 దినములుగల సంవత్సరములు నూరు అయినచో నరిని యాముఃప్రమాణమనియు గలదు ఈ విషయము తెవరు నిర్ణయించిరో, యెట్లు నిర్ణయించిరో, జరిగిన కాలనిర్ణయమున కాచారము లేవో, యంతెంతవరకు నత్యముగలదో, మొంత చూటకమున్నదో, అట్టి దానికి కారణములేమో తెలుసుకోవలెను. అనిలు బ్రహ్మలన నెవరు ? నేవలన నెవరు ? రాక్షసు చెవరు ? బ్రహ్మచులెవరు ? వారిందగు మన వంటి మానవు లేనా ? కాదా ? స్వర్గము, ఇంద్రరాజ్యము, వింధలు మున్నగున వెన్నుక కలదు ? అగోచరులది గుప్తశ్రవణలతో నున్న సుప్తములు, బ్రహ్మ దుద్ర ఇంద్రుడు చెప్పుదు ? వారికిని పురాణపురుషులను నిండుండా చెట్టివి ?

అహ్మదిదేవతలందరును పూర్వమానవులకు ప్రత్యక్షమై వరము లిచ్చుచుం
డిన మాటలు వాస్తవమేనా? యిప్పు డట్లు రారేల? మన మతములో
చెప్పిన యీ మాటలలో నెంత సత్యమున్నది? బేదాలు అహ్మముఖమున
పుట్టినవనుటలో గల యధార్థమెంత? మొదటిదైన ఋగ్వేద మెప్పు డెవట
నెవరిచే వ్రాయబడినది? ఆలంకార దేవత లెవరు? మానవులు మొదట
నెవట యుచ్ఛత్తిమైరి? హిందూదేశము హిందూమతము అను పదము
రెట్లుత్పత్తియైనది? మనదేశపు వాస్తవిక చరిత్ర యెంతవరకు యేరితిగా
లిఖితమైయున్నది? అగోళవిషయమై మనకున్న గణితశాస్త్రములు వానిని
బట్టి మనకు తెలిసే విషయాలు. యజ్ఞాదులలో దేవతల హవిస్సులు, వాని
ఫలాలు యెంతవరకు నిజం? ఆవిషయా లన్నిటిని విమర్శనాదృష్టితో
నీక్షించి సత్యాన్వేషణ నొనర్చి యుజ్జ్వల ప్రలాపాలను ఎట్టి పరిశ్రమగ్రంథ
ములో నున్నను వానిని ప్రోక్షరాజి, యితరదేశములలో యీ విషయమైన
రుజువులన్నవేమో సరిజూచి, మనదేశములో దొరకెడి పూర్వ శాసనాలు
మొదలైన వరమప్రమాణములతో దర్శించి వాస్తవిక జ్ఞాన ప్రకటనకొరకీ
యీ గ్రంథ ముద్దేశింపబడినది.

ఇట్టి సత్య సిద్ధాంతమును తెలుపుటలో చారిత్రకముగా రుజువగు
విషయములనే గమ్యుచున్నను మతవిద్వాదుల యుద్ధరణలై వచింపబడిన
పూర్వ ఋషిపుంగవుల ప్రమాణవాక్యములనుకూడ ప్రోసివేయుటలో చారి
యేదల ననావరణభావము లేదు. సత్యాన్వేషణకొరకు చారిచారి గొప్ప
యూహలను వ్రాపించుటయే యగును. ఇక విచారణకు వర్తము.

గ్రీన్ వుడ్ సక్షత్రకాలలో పరిశోధకులుగా గొంతలాలముండిన సుప్ర
సిద్ధ అగోళశాస్త్రజ్ఞుడగు మేజరు జనరల్ వ్రేనసు పండితుడు (పూర్వవిచ్చిలో
రాయర్ మినిస్టర్ అనాదము ప్రాసెసరు) అనేక పరిశోధనలు సరిపి క్రీస్తు
పూర్వము 14 వేల సం॥ల క్రిందట ఏషియా చుట్టదేశము మానవ నివాస
మునకు పీఠరావి గొప్ప ముందుచే గవ్వబడి యుండెననియు, రష్యా
మున్నిగు ప్రదేశములలో క్రీ. పూ. 1001 సం॥ల వరకు నుజ్జుండెననియు,
సెంట్రలు ఏషియాలో నానాలమున హర్యుక్తి వేడిమి (Altitude) 35౫

దీగ్రీలు మొదలమే యుండుననియు నిర్ధారించియుండెను. దీనినే తర్వాత పెంకిండ్లు విదేశ శాస్త్రకారు లంగీకరించియుండిరి. దీనిప్రకార మచటి నుండి యార్కులు మనదేశమున కాలిడిరను సిద్ధాంతము ననుసరించి యా కాలపు పూర్వవిషయములుగా నెచ్చట తెప్పరినను నమ్మరానివిగా నిర్ధారణ యగును. కొందరు పండితులు మన వేదభాగములలో బ్రాహ్మణములందు కొన్నిచోట్ల వసంత, విషువత్తు వృత్తికా పృథగ్గత కాలములో వచ్చినట్లు గల వాక్యములనుబట్టి యారాబము క్రీస్తుపూర్వము 3 లేక 4 వేల సం॥ల క్రిందట నై యుండినని చెక్కించుచున్నారు. ఋగ్వేదములో నొకచోట యింద్రుని చిత్తలోనున్నట్లు చెప్పబడినది, ఇంద్రుని విషువత్తు కథనముగానే దనించుచు, నారాబము క్రీస్తుపూర్వము 13300 సం॥ల క్రిందటిదని కొందరు పండితులు వాదించుచున్నారు. మరియొకచోట ఋగ్వేదములో ఆర్షినిలోని విషువత్తు ప్రస్తావన గలదు. ఆ విషువత్తు క్రీస్తుపూర్వము మన పూర్వ లెక్కలప్రకారము 28800 సం॥ లనియు (సావన సం॥లు కావచ్చును,) నవీన సిద్ధాంతరీత్యా 26800 సం॥ లగుననియు క్రీస్తుపూర్వము దాదాపు 60 సం॥ ల క్రిందట మరల నిచ్చి యవ్వనీవిషువత్తు పరిశ్రమము విచ్చె ననియు కొందరు పరిశోధకులు నుచివిరి. గవి పైన నుడివిన యర్షిని చిత్తంలోని విషువత్తులు లెక్కలచే చెప్పబడినదేగా? లేక నప్పటినుండి మానవులు మన దేశమున నుండి ఐగోగ విజ్ఞానసంతులై యున్నారా యని విచారించిన కొలదిని ద్రేనను పండితాధిప్రాయానుసారముగ నేమి మన పూర్వ కథలనుబట్టియేమి సమ్మతము వీలుకానికిగ నున్నది. మన కథ లన్నియు కొట్టి సం॥లతో మానవజీవితములను నింపిచేరినందున సత్య మును వెలికితీయుట కష్టమగుచున్నది. విషువత్తు పరిశ్రమము 7200 సం॥ల కొకసారి యుండినని సూక్ష్మసిద్ధాంతములను దెలియుచున్నది. ఇది సక్షత్ర పాదముల వ్యర్థానము గమనింపకుండా చెప్పునదది. ఈ రెంటువద్దలలో నేది ఋగ్వేదమున తెప్పరినదో గ్రహించినగాని వేదకాలనిర్ధారణ గానందున ముందుగా నిరతవిషముం దీనిని ఐరికిరింతము. దావ్దను లసిదినెంటు మున్నగువారు వేదకాల విషువత్తు 28800 సం॥ల నాటిదిగా అభిప్రాయపడిరిగాని దాని కిరత సాక్షి సాధనములు లేవు. నృప్యైది

నుండి పైన నుడివిన విషవత్తు పరిధ్రమణము లెన్ని ముగిసి మొంతకాలము నిజముగా జరిగెనో సరియైన నిర్ధారణయగుటకు వీలులేకున్నను మన గణిత గ్రంథాలలో సృష్ట్యాది యాభాగోళమునకు 195 కోట్ల సం॥లు జరిగినట్లు చెప్పబడినది. దానిని నమ్ముచున్నచో నప్పటికాలపు మనువు లోక్తాక్షరే కొన్నివేల సం॥లు (71 మహాయుగములు) జీవించినట్లుగా వ్రాయబడుట వల్ల యనంగతవిషయమైనది. అప్పటినుండి మనకు చరిత్ర యుండుటగూడ నమ్మ శక్త్యముగానిది. మనుశ్మతిలో కృతయుగమందు మానవ జీవితము 400 సం॥లుగాను, తక్కిన యుగములలో వరుసగా నాలవవంతు తగ్గి క్రమముగా 300, 200, 100 సం॥ల పరిమాణమని క్రింది శ్లోకమున జెప్పబడినది.

శ్లో॥ ఆరోగా స్పర్శి సిద్ధార్థా శ్చతుర్వర్ష కరాయుషః
కృతే త్రేతాదిభి హ్యేషామాయుర్ద్వైసరి పాదకః॥

(అధ్య 1—83)

ఈశావాస్యోపనిషత్తులోను, మరెకొన్ని యితర యాపనిషత్తులలో గూడ 100 సం॥ల యాయుర్దాయమే నడుచు విధింపబడినది. శ్లోతిష శాస్త్రరీత్యాగూడ పరమాయుర్దాయము 120 సం॥లే వేదరుక్కులలో చాల చోట్ల "కరాయుః పురుష" యనియే నుడువబడెను. వీరి కన్నిటికిని విరుద్ధముగా మనువులు, మరికొందరు రాజులును వేలు, లక్షల సంవత్సరములు జీవించినని వ్రాసిన పూర్వగాథలు గణితశాస్త్రములందున్నను మరియెచ్చట నున్నను పాటించరానివగుచున్నవి, ఇట్టి విషయము లనేకము మన పురాణములందు వ్రాయబడినవి.

కాలజ్ఞానము - భారతయుద్ధకాలము

ఈ పురాణములలోని అంకెలను నమ్మినచో మొదటి మనువు మొదలు 450 మహాయుగములును, 3 యుగములును ఆనగా మొత్తము 1815 యుగములు ఇదివరలో జరిగియున్నట్లు మనము విశ్వసింపవలయును. ఇవి 195 కోట్ల సం॥లకు దాటుచున్నవి. ఇవియున్నియు యెరిగినట్లే వారి

పాండిత్యగూఢ భారతములు చెప్పినవనవలెను. ఇది సామాన్య మానవ దృష్టికిగూఢ లోకమునగల స్వహానిత ప్రపంచ విజ్ఞానభారమునకు చాల హఠముగా నున్నదిగాన సలదేహింపవలసియున్నది. ఇందలి చూటక మేమిమో శ్రమముగా విచారించుము. గాని మనకు లగోక గణితశాస్త్రజ్ఞుల లెక్కప్రకారము పంచాంగములలో యీ 1815 యుగములలో 7 యుగముల ఆవ్యంశములు మూలమే చెప్పుచున్నారు. 8 వది కలి అవంశముగూడ చెప్పుదురు. పంచాంగములలో వాని అవ్యంశము లీ క్రిందివిధముగ నున్నవి.

1. కృతయుగము	అవంశం చార్తీక రు ౯	అంశం ప్రావణ రు ౩
2. త్రేతాయుగము	.. ప్రావణ రు ౩	.. మాఘ రు ౩౦
3. ద్వాపరయుగము	.. మాఘ రు ౩౦	.. భద్రపద రు ౧౨
4. కలీయుగము	.. భద్రపద రు ౧౨	.. చాిత్ర రు ౨
5. వి. కలీయుగము	.. చాిత్ర రు ౨	.. వైశాఖ రు ౩
6. త్రేతాయుగము	.. వైశాఖ రు ౩	.. శార్తీక రు ౧౨
		లేక రు ౧౨
7. ద్వాపరయుగము	.. శార్తీక రు ౧౨	.. వైశాఖ రు ౧౦
	లేక రు ౧౨	
8. కలీయుగము	.. వైశాఖ రు ౧౦	.. ?

కీలలో చివరి కలీయుగార్థమున భారతయుద్ధ, క్రీస్తువై విశ్వా ములు జరిగెనని భారతములందు గలదు. భారతయుద్ధమై కలీయుగ ప్రవేశ మైన పిమ్మట 30 సం॥లకు పిమ్మట వనిపోగా నాయనపేరిట నప్పట్లులు రిటగువానినిజల్లె యొక కౌమేర్పదెనని చెప్పుదురు. పట్టణ రాష్ట్రాల్ల నక్షత్రములందు నూరు సం॥లు అమరినాయు అట్టి నక్షత్రములు రిటగు లు 2700 సం॥లు పట్టననియు, నదియొక కలీయుగ భారతములు వాకొనుచున్నవి. నేటికి కలీయుగముచెచ్చి 5017 అనియు, క్రీ. పూ. 3102 సం॥లోనే కలీయుగార్థమైగట్లు మన గణితశాస్త్రములు చెప్పుచున్నవి. మార్కండియారములో విషమును నిజల్లె మది ను పోసిపెట్టెడి. గాని ఈ నక్షత్రకళమును మూరితియుగ నిండ్లులు యిటీసినివాచెప్పిలో కన్పించి

రనియు, దాదాపు క్రీస్తుపూర్వము 2747 ప్రాంతమున కరి ఆరంభించియుండ వచ్చుననియు కొందరు గణితపండితులు వాదించుచున్నారు. (1) సప్తర్షులు యేష్ఠానమున నుండినదియు నిర్ణయించుటలోగల భేదములనుబట్టి చేతాపని గ్రంథకర్త మున్నగువారు కలియుగ మిప్పుడే యాతమని వ్రాసియున్నారు. యుధిష్ఠిరశక మప్పుడేర్పడలేదని కొందరి యభిప్రాయము. భారత యుద్ధ కాల నిర్ణయమునందుగూడ పలువురు పండితులు పలురీతుల యభిప్రాయ ములు గల్గియుండిరి. వానిలో ముఖ్యము రీ క్రిందివిధముగా నున్నవి.

జస్తిసు ఫర్గిటరు సిద్ధాంతప్రకారము భారతయుద్ధం	క్రీ. పూ. 1810 సం॥
శ్రీకచంద్ర విద్యార్థపురు 1763 ..
.. మరియొకలెక్కను 1922 ..
స్వామి కన్నుపిళ్ల 2402 ..
కల్లాణపండితుడు	... 2448 ..
గోపాలయ్యుడు 1177 ..
శోన్సుపండితుడు 2402 ..
తిలకుమహాశయుడు 1440 ..
నడింపల్లి జగన్నాధరావు పంతులు	. 3199 ..
కొదారి లక్ష్మీనారాయణ	... 980 ..
కొన్నిపురాణములు, భాగవతములనుబట్టి 1470 ..

వీరందరును మనకు లభించిన ఆచారముల నన్నిటిని పరిశీలించక పోవుటచేతనే యావిషయమై వారి అంశ్యనిర్ణయములు వివిధమై తృప్తి చేయకాలింపి ౨ కారణముని చెప్పవలసియున్నది. వీరిలో మొదటి ఇర్వురు పురాణములలోని లెక్కలనుబట్టియు తొమ్మిది పాశరి సిద్ధాంతమునుబట్టియు, దక్కినవారు పాశుపతీహితాది గణితకాస్త్రజ్ఞుల వాగ్యములలోని యర్థిలేద ములకు బట్టియు, కొదారి లక్ష్మీనారాయణగారు జై నవాణ్యయము, సప్తర్షులు ముందుకు సదాచుని చేసిని విపరీత సిద్ధాంతాదులబట్టియు వ్రాసిరి. జగన్నాధ రావుపంతులు ఆయన చలనానుబంధ కరిముగారంపిమును దక్కినవాత్తము

(1) Astrological Magazine, Barpore. Sept. 47.

అను వరిపెట్టి వ్రాసిరిగాని పురాణములలోని పాఠన సంఖ్యలను గమనింపక పోయిరి. గాని వీనియన్నిటిలోను మొదటి యిద్వార కాలములే మనకు యథార్థ పరిజ్ఞానమును గల్గించుటలో రోడ్బడుచున్నవి. జగన్నాథరావు వంశులుగాదు తక్కినవారి వాదముల నన్నిటిని బండించుచు “అంత్ర మహా సామ్రాజ్యము” అను గ్రంథముతో వివరముగ తెలిపియున్నారుగాన ఆచర్యయంతయు నిచ్చట హానితిమి. కలియుగము క్రీ.పూ. 3102 అనుటకు వారు కిగిన ఓమీవామలన్నియు సేకరించిరిగాని కాలచయద్ధరాల నిర్ణయ ములో నా విముగమునే అచ్చరిదిగా దానింపడలో వారు పురాణములలోని లెక్క నిలిపెట్టలేదోయిరి అయినను వారికి చేముని సంవత్సరము లన్నియు కల్పితములుగా దోచకపోయినందున వాస్తవికచరిత్ర వారికి ది ధిపదలేమి అట్లులు మూడుకు నదియని లక్ష్మీనారాయణగారు చేసెడి వాద మే పురాణమును వాస్తవకాదుటలేమి కిగిన గణితశాస్త్రజ్ఞులైనను చెప్పుటలేమి. మర పురాణ ప్రామాద్యములన్ని జైనిగ్రంథ ప్రామాద్య మింకను హీనముగా నదికయోచ్చలతోను, పురాణముగాను ఉండునోగాని విశ్వసనీయముగాదు. గోచాలశిల్పము లక్ష్మీనారాయణగారి వాదముల ననుస రించినచో చాల వంశములవారి పాలన లేకుండనే పోవలెను. గాని యిది యసంవనము. యుద్ధిష్ఠిర శరాంబమునే ముద్రము పండితులు కొందరున్నారు. ఆ శిల్పము దెల్పెడి యొక శాసన దృష్టాంతము గలదు. అది యా క్రిందివిధముగా ఉన్నది.

“యుద్ధిష్ఠిరః కమి గిరి సం॥న ప్లవంగ సం॥తో సహస్యహాసము అనగా పుష్య ది 30 అమావాస్య సోమవారమునాడు జనమేషయ మహారాజు తుంగభద్రానదీతీరమున గల యొక స్తంభమును ఆచటి మునిద్వంద మరము నకు తన తండ్రి చాలల పుష్కమునకై ఆరాగముయగుటన దానమిచ్చెను.”

(ఇండియన్ ఆంటిక్వేరీ వార్తాపత్రిక 4 వది 333 లో గల సంపూర్ణ శాసనమునకు సారాంశము.)

వివి సాంప్రదాయమును బట్టి యీ శాసనము తర్వాతవారెవ్వరో కల్పించి వ్రాయించినట్లు పరిశోధకు లభిప్రాయపడియున్నారు గాని యొకవేళ

నా శాసనము నిజమైనదైయుంపి మొదటి శిల శశించుస్థితిలో దిరిగి యా కాలపు వారు వ్రాయించియుండిరేమోనని విచారించదగియున్నది. శ్రీ. పూ. అయిదారు శతాబ్దాలనాటి శాసనములును, నాడెములును మనకు యిప్పుడు లభ్యమగుచునేయున్నవి. ఇది యింకను వ్రాచినమైనదగుటచే మొదటి శిల యెప్పుడో సరియిస్థితిలో దానిని తర్వాతశతాబ్దాలవారు జ్వనరుద్ధరించుటలో నప్పటిరిపిలో వ్రాసియుండురా ? ఈశాసనమందేగాక పెక్కు గ్రంథములలో గూడ యుద్ధిష్ఠిరశక మదాహరింపబడి యుండుటవల్ల దీనిని కేవలము కల్పితముగా ప్రోసిపేయజాలము. గాని అసలీ యుద్ధిష్ఠిరు దెప్పటివాడో ముందు నిర్ణయించినగాని దీని యధార్థతను గనిపెట్టవలయు.

దీనినిబట్టి యుద్ధిష్ఠిరశక కాలంబు సం॥ము ప్రమాది సంవత్సర మగు చున్నది. గణితశాస్త్రజ్ఞుల లెక్కప్రకారముగూడ కలి ఆరంభసంవత్సరము ప్రమాదిమే. కలి ఆరంభమైనది క్రావర 25 సం॥లకు యుద్ధిష్ఠిరశకము ఆరంభ మయ్యెనని చెప్పెడి పురాణములకుగాని, యితర జ్యోతిషగ్రంథములకుగాని, ఈశాసనము సరిపోవుటలేదు. ఈవిషయ మటుంచి మనమిప్పుడు ముగ్ధముగా విచారించినగాని సర్వము లేలదు. మన పూర్వులకు ఎంత నిజము తెలియునో ముందు తనుగొందిము. జరిగిన మనెపులయొక్కయు రాదోక మనునల యొక్కయు ఆమలను యీ శ్రీంవి పంపిగలుగా గవర్నరాజుల మన పంచాంగములం దిస్తుమన్నాడు.

(గరిందిన మనుపులు)

1. స్వాధ్యంపువమనుపు ఆది	కొత్తది కు ౧౨
2. స్వాధ్యోచిషమనుపు ..	అష్టేతి కు ౯
3. ఉత్తమము ..	వైశ్రా కు ౩
4. రామము ..	రామపద కు ౩
5. వైశ్రము ..	శుక్ల కు ౧౧
6. చాపము ..	అషాది కు ౧౦
7. వైశ్రముగూడ	మూల కు ౧౦ గాని మాఘ కు ౨౦ గాని

(రాటోపు మనువులు)

8. సావర్తి (అగ్ని)	శ్రావణ ది 30 (రుద్ర)
9. దక్షసావర్తి	కార్తిక కు ౧౫
10. బ్రహ్మసావర్తి	పాణిణ కు ౧౫
11. లోచ్యకసావర్తి	జ్యేష్ఠ కు ౧౫
12. సూర్యసావర్తి	దాద్రపద ది ౮
13. ఇంద్రసావర్తి	కార్తిక ది ౮
14. దుద్రసావర్తి	అషాఢ ది ౮ (ధర్మ)

రాచ్యకమన్వాది యని చెత్ర కు ౧౫ ఒకటి కలదు గాని యిది లెక్కలోనిదిగా గనబడదు.

ఇంకను చక్రసావర్తి, భద్రసావర్తి, దేవసావర్తి యనువారల పేర్లు కానవచ్చుచున్నవిగాని యవిగూడ పైవారలలో కొందరి రెండవ నామములే యైనట్లు కనబడుచున్నది. ఏలన, మొత్తము మనువులు 14 గురే గాని హెచ్చుగాదు. రాటోపు మనువులకుగూడ అడులు విర్లయించుట అనంభవము. అందును లక్షలసంఖ్యంలో నున్న సంవత్సరములందరి రిధులు మానములు చెప్పుట యింకను అశక్యము. ఈ ఆదులన్నియు మనువులయొక్క జన్మాదులని అంగీకరించినచో నీ సందేహము విడిపోవుచున్నది. పైన నుడివిన యుగాదులకును యీ అమలకును సంబంధములేనట్లు మీరు గ్రహించగలరు. అందుచే నీ ఆదులు వారివారి జన్మముల ఆదులేయని తెలియవచ్చును. అయితే రాటోపు మనువుల ఆదులెట్లుగునని ప్రశ్నవచ్చును. ఆ దహస్యమే చునమిప్పుడు స్పష్టముచేయవలసి యున్నది. మన పూర్వగ్రంథాలలో నన్నింటను జరిగిన చారిత్రక విషయములనే కష్టిగా భావికాలవిషయములుగా మార్చి వ్రాసినట్లు అనేక దృష్టాంతాలున్నవి. భాగవతాదులలోను పురాణములలోను క్రీస్తు పూర్వమును తర్వాతను పాలించిన యనేకరాజుల విషయాలు అశోకచక్రవర్తి, ఆంధ్రరాజులు మున్నగువారిని భావించరిత్రలక్రింద వ్రాయబడినను నిజమున కా భాగములన్నియు దర్వార జేర్చబడినవే యనుట న్యస్తము. అదేవిధముగా నీ మనువుల విషయమును జరిగినది. దీనికి

దృష్టాంత మేమనగా — రాబోవు 8 వ మనువు సావర్ణికాలములోని సప్తర్షులను నిర్ణయించుటలో భారతయుద్ధమునను దత్పూర్వము నున్నట్టి కొందరిపేర్లు వ్రాయబడినవి. ఆశ్వత్థామ, కృప, దాదరాయణుడు. ఋష్యశృంగుడు, పరశురాముడు మున్నగువారా మనువుకాలములో సప్తర్షులుగాను బలిచక్రవర్తి యంద్రుడుగాను జేర్చబడిరి. దీనినిబట్టి తేలిసదేవున, కృపాశ్వత్థామ, పరశురామ దాదరాయణులు ఇన్నించి జీవించినపిమ్మటనే యీ మన్వంతరాల నిర్ణయములు జరిగినట్లు దృవపడుచున్నది. అనగా భారత యుద్ధకాలము తర్వాతనే యీ మన్వంతరాలన్నియు నేర్పడినట్లు స్పష్టపడుచున్నది. దీనిని కప్పిపుచ్చుటకై వీరిని చిరకాల జీవులుగా చెప్పిరి.

“శ్లో॥ ఆశ్వత్థామ బలిరవ్యాసో, హనుమాన్యశ్చ విభీషణః
కృపః పరశురామశ్చ సప్తైవే స్థిరజీవినామ్॥”

అని యొక ప్రమాణము ప్రచారమొనర్పిరి.

ఇక మన్వంతరాలు పూర్వ మెట్లున్నదియు, వాని నేవిధముగ మార్చినదియు కనుగొందము. స్వాయంభువమనున మొదలు మన పురాణము లందు లెక్క కనుబడును. ఆయనక్రింద 10 మంది రాజులుండిరి. ఉత్తాన పాదుడు, ప్రియంపదుడు మున్నగువారు. రెండవమనువు స్వారోచిషుని క్రింద 11 మంది రాజులుండిరి ద్యుమత్యేనుడు. రోచిష్మని మున్నుగా గలవారు. ఈ విధముగనే ఉత్తమ, తామస, రైతవ, చాక్షుష మనువులకు గలరు. ఉత్తమ, తామస, రైతవ మనువులు మువ్వరును అన్నదమ్ములే. అందుచే వారి పాలనకాలము హెచ్చుగా గినదికదు. ఈ మనువులందరి వద్దను ఇంద్రుడు, కొందరు దేవతలు, సప్తర్షులు, రాజులును ఉందురనియు శ్రీ మహావిష్ణువు ప్రతిమన్వంతరమున నొక్క యవతారము గైకొనుననియు పురాణములందు గలదు. భగవద్గీతలో ప్రతియుగమున కొక యవతారము వచ్చునని చెప్పబడినది, ప్రతి మన్వంతరమునగాని, యుగమునగాని వచ్చిన విష్ణువులు మానవులేననియు వారికి రల్లదండ్రులున్నట్లు వారిపేర్లు వివరముగా భాగవతాదులయందున్నవి. వానిని ముంచి వివరించెదను. మొదటి స్వాయంభువమనువు మొదలు ఆరవ మనువువరకు 20 తరములకన్న హెచ్చులేదు.

మొదటి మనువు సంకమంతయు చెక్కించినను 32 తరములే కనబడుచున్నవి. ఆ కాలపు జనులు మనుస్మృతిలో నున్నట్లు 400 మొదలు 100 సం॥ల వరకు జీవించి, 50 సం॥ల ప్రాయమున సంరాసము దొందుమంది రని లెక్కవేసినను, 6 వ మనువువరకు గల తరములకు 12 వందల సంవత్సరములు మాత్రమే యగును. మనుస్మృతిలో కృతయుగమున 400 సం॥ దొప్పున జీవించిరని యున్నది. ఈ కాలమును మన పూర్వులు 1704 యుగములుగను, అవి దేవమానములుగను మనకు పెంచి చెప్పటలో గల యంతరార్థమును మనమిప్పుడు తెలుసుకొనవలెను. గణితశాస్త్రజ్ఞులు లెక్కలు వేసి స్పష్టాది 185 కోట్ల సంవత్సరములయ్యెనని నిర్ధారించిరి. ఇది దేశీయ విదేశీయ శాస్త్రజ్ఞులందఱంగీరించుచున్నారు. ఈ నిర్ధారణ దాదాపు ధారత యుద్ధకాలమునకే జరిగియుంచును. ఈ కోట్లసంవత్సరములను విభజించి మన పూర్వుల క్రమక్రమములగు మనుస్మృతిపేటికి మన పూర్వులు మనకు పురాణాదులలో చెప్పవలసింది. అందుచేతనే ఒక్కొక్క మనుకాలము 284 యుగములు దేవమానముగా లెక్కపెట్టి సరిపెట్టిరి. దేవమానమనగా మనకు సంవత్సరమైనచో దేవతల కొకరోజు. ఈ రీతిగ పురాణము లన్నింటను రాజుల కాలములను వీలైనచోట్ల నెల్ల దేవమానములుగా పెంచి చెప్పి యుండిరి. ఇక మొదటి ఆరుమనువుల కాలములును, తర్వాత కాలమును తెలుసుకొందము. మొట్టమొదట దేవరాక్షసులు హిమగిరియందు మందరగిరి యను పర్వతప్రాంతమున వసించుచుండిరి. దీనినే త్రివిష్టచమనిరి. (Tibet) క్రమముగా కొంతకాలమునకు వారు విడిగా నివసింపజొచ్చిరి. దేవతలకు ఇంద్రుడను షోడాశో నొక పాలకు దేర్పడెను. తర్వాత కొంతకాలమునకు యా యింద్రరాజువాని ఆమరావతి యయ్యెను. అచ్చటినుండియే దేవరాజ్యము పాలింపబడుచుండెను. దీనినే తర్వాత బ్రహ్మవర్తి మనిరి. ఆ చుట్టుప్రక్కల నివాసులందరు దేవతలనణిచుచుండిరి. వారి దాయాదులు రాక్షసు లనబడిరి.

(1) వీరందఱును కళ్యపసంతతి. ఈ దేవరాజ్యములో నింకను గరుడ.

(1) దేవతలనణిచువారు మొదట యుత్తరదృవ ప్రాంతమున వసించినవారి సంతతి యనియు, వారచట సం॥ర మొక దినముగా నెంచుచురనియు,

గంధర్వ, యక్ష, సిద్ధ, సాధ్య, చారణ, విద్యారక, అప్పరన, నాగ, కిన్నర, కింపురుష జాతులవారును, రాక్షసులలో దానవ, దైతేయ, పిశాచ, ఆసురాది గణములు నుండెను. ఖగోళములోనుండిన దేవతలను (ఇంద్ర వరుణాదులు) గురించి ముందుపుటలందున్నది. మనుసంతతి వారుమానవులై అయోధ్యాది స్థలముల నివసించుచున్నది. మనువు యింద్రరాజ్యమునకు, అయోధ్యాది రాజ్యములకు చక్రవర్తిగా నుండెను. ఇట్టి మనువులు ౧ గురు గడచిరి. దేవరాజ్యమునకు, మానవరాజ్యమునకు అన్యోన్యత యుండెనుగాని రాక్షసులకు దేవరాజ్యమునకు విరోధములు హెచ్చి అనేక యుద్ధములు జరుగుచుండెను. మానవులు దేవతలను సహాయులై నిలచిరి. ఆ వివరములన్నియు ముందుపుటలలో చెప్పబడును. మానవరాజులు కొందరు దేవరాజ్య పాలన గూడ నప్పుడప్పుడు చేయుచుండిరి. మొదటి మనువు ఆడపిల్ల కిచ్చిన భూభాగము దేవరాజ్యముగాను, పుగనంతరిచి మానవ రాజ్యముగాను అయ్యెను. నాటినుండి భారత యుద్ధకాలమువరకు యీ దేవరాజ్యమును, అందలి చిన్నచిన్న యధిపతులు (అగ్ని, యమ, వరుణాదులు) ను ఉండెడి వారు, జలంధరుడు, త్రిపురాసురులు, దిలి, బాణుడు, హిరణ్యకశ్యపుడు మొదలగు రాక్షసులకు జలంధర్, త్రిపురి, సోనపూరు మున్నగు నగరములు రాజధానులుగా కొంతపాలన యుండెను. నాగపూరున నాగులును, ఖర్గపూరున గరుడులును, కంధహారున గంధర్వులును, అంకాపుర ప్రాంతమున యక్షులును, నివసించుచుండిరి. వామనుడు బలిచక్రవర్తిని పాలాళమునకు పంపువరకు అనగా దక్షిణహిందూదేశమునకు పారద్రోలువరకు రాక్షసులు నదియే దేవమాన మయ్యెననియు, నా ప్రాంతమున వారు కేవల మాంసాహారు లగుటవల్లనే తర్వాతగూడ దేవతాద్యులలో నీ యాచార మున్నట్లును, కొందరు పండితు లిటీవల గ్రహించిరి. హిమాలయ పరిసరపు దేవీకానది వద్దనే మానవ యుత్పత్తియని భారతమున నున్నదిగాని యిరాను మున్నగు చోట్లనుండి వీరు నానాచోట్లకు వంస వెడలివెళ్లును, తత్సూర్యము దృవ ప్రదేశ వాసులనియు అవెస్తా వాఙ్మయమువల్లను, ఋగ్వేద దృష్టాంతము వల్లను తెలియుచున్నది. (ఋ 7-87-7) నప్తసింధునుండియే యిరాను మున్నగుచోట్లకు వెడలిరనుటకు గూడ కొన్ని ఆధారము లున్నవి.

ఉత్తరదేశముననే నివసించిరి. బి, బాబుని వంశీకుల శాసనములు చిత్తురు
 ఉల్లాలో దొరకినవి. ఇవి 11 వ శతాబ్దినాటివి. మనువులు ఆరుర మన్వంత
 రాలు (మొదటి ఆరును) 1200 సం॥లకన్న హెచ్చుకావని లోగడ తెల్పితిమి.
 7 వ వైవస్వతమనువు ఆరంభమతో కృతయుగారంభమయ్యెనట. అప్పుడు
 సూర్యవంశములో ఇద్వైకు మొదటిరాజు. అతనితో మూడు తరములు
 గడువగనే పురంజయుని కాలమునకే కృతయుగము అంతమయ్యెనట.
 చంద్రవంశములోగూడ నట్లే 3 తరములు గడచునటికి పురూరపుని కాలము
 నకే యుగము మారెను. మూడుతరములకు హెచ్చుగా మనుస్మృతి ప్రకా
 రము లెక్కపెసినను 150 సం॥ల కన్న హెచ్చులేదు. దీనికి 4800 దేవ
 మాన సంవత్సరములు గడచినట్లు లెక్కపేసిరి. పున సిద్ధాంత భారతమునే
 మహాయుగముగా చేర్చిని 12 వేల దివ్యవర్షాలనిగూడ చెప్పుచున్నారు.
 పైన నుడివినట్లు యీ హెచ్చురంభ్య లన్నియు సృష్ట్యాదినుండి వచ్చిన
 కాలము లెక్క సరిపెట్టుటకే వేయబడినవి. అయినచో నిజమైన లెక్క
 లేదుదెట్లు? దానినే క్రింద వివరించెదను.

ఇద్వైకు మొదలు భారత యుద్ధకాలమువరకు నున్న బృహద్రథుని
 యుగ ఆ వంశములో 83 లేక 83 తరములు మాత్రమే జరిగినవి. (అను
 బంధము చూడుడు.) దీనికి పున పూర్వుల లెక్కప్రకారము 27 మహా
 యుగములు (ప్రతియుగమున ఒక యుగం) జరిగినట్లున్నను నిజమునకు
 4800 సం॥ల కన్న హెచ్చుకాలేదు. అసగా మన పూర్వులు చెప్పిన దేవ
 మానములు అంబరధేవములు మిథ్యయుని త్రోసివేసి చూచుకొనునెడల
 తరమునకు యేబదిపైగా సం॥లు లెక్కించినను నాలుగు సమాన యుగములు
 జరిగినట్లు కనబడును. యుగమునకు 1200 మానవ సం॥లే మొదట జరుగు
 చున్నట్లును, భరతయుద్ధమువరకు అట్టివి ఇద్వైకు మొదలు 4 జరిగినట్లును,
 తర్భూర్యమొకటి మొదటి మనువునుంచి ఆరవమనువు వంశము ఆరు
 వరకు జరిగినట్లును మనము స్పష్టముగా చాచింపవచ్చును. పున పూర్వులు
 సృష్ట్యాది లెక్కను చెప్పటకారకే యుగసంఖ్యలు పెంచినవి లోగడ
 తెల్పితిమి. ఇట్లు పెంచుటకే కృతయుగమునకు 4 లెట్లు, త్రేతకు 3 లెట్లు,
 ద్వాపరానకు 2 లెట్లుగాను పెంచుటయేగాక అన్నింటికీ దేవమాన వ్యాజమున

నింకను 360 రెట్లు పెంచియుండిరి. వారి యుద్దేశ్యములో నా కాలమువారు వరుసగా 400, 300, 200, 100 సం॥ జీవించుకొనియు, ధర్మదేవతగూడ ఆ యుగములలో 4, 3, 2, 1 పాదములమీద నడచుకొనియు తలంచి యుండిరి. ఇదియే మనుస్మృతిలో జెప్పబడినది. ఇట్లు లెక్కలువేసి సృష్ట్యాదియంతను సరిపుచ్చినను వారికి తెలిసిన పూర్వం తరములకు సరి పెట్టుటలో కుదరక చిక్కువచ్చినందున అనగా ఆలెక్కప్రకారముగూడ వారికి పూర్వరాజులపేర్లు బాలనందున అందరికి సమానముగా యుగములు పంచిరి. ప్రతి దేవమహాయుగమునకు ముగ్గురు రాజుల చొప్పున భావించి వైవస్వతమనువునుండి 27 మహాయుగములు జరిగినట్లుగూడ పెంచి చెప్పిరి. దీనికి దృష్టాంతమేమన, మన ప్రాచీన శాస్త్రములరీత్యాగాని, గణిత శాస్త్రజ్ఞులకు తెలిసినదిగానీ యేడు యుగములే గడచినవి. 8 వది జరుగుచున్నది. వీని ఆరంభాంతములను లోగడ వ్రాసితిమి. ఇవియే మన పంచాంగములలో కనబడుచున్నవి. పూర్వ గణితశాస్త్రములలో నింతవరకే యాద్యంతములు దొరకుచున్నవి. ఇవి మానవయుగములే యనియు, 1200 కన్న ప్రతియుగమును హెచ్చులేదనియు ఇక్ష్వకు వంశములోని తరముల సంఖ్యలను బట్టి నిర్ణయించితిమిగదా. వీని ప్రకారము మన పూర్వులు నేటివరకు $7 \times 1200 = 8400$ సం॥ల చారిత్రమునే యెరుగుదురనియు, దర్వాతవచ్చిన యుగము అనగా ప్రస్తుతయుగము 247 సం॥ల క్రిందట ఆరంభమైనట్లును మనకు కనబడుచున్నది. అయితే యిప్పటి పంచాంగ లెక్కప్రకారము కలియుగము 5047 అని ఘోషిస్తున్నారు. దాని వివరమేమియో తెలుసుకొందము.

కలియుగ రహస్యము

మొదటి ఆరుమనువుల కాలము నిజమునకు ఒకయుగమే అయినను అనగా దాదాపు 1200 సం॥లే అయినను దానిని చాల పెంచి చెప్పిరిగదా. దానిని వదిలి ఇక్ష్వకునుండి కృతయుగమని చెప్పబడినందున భారతయుద్ధము తర్వాత 37 సం॥ల వరకు 4 యుగములు అనగా 4800 జరిగియుండెను. అప్పటికి నాల్గవయుగము అంతమైపోవలెను. కాని అప్పటి గణితశాస్త్రజ్ఞ

లగు ఋషివర్కుల కది యిష్టములేక సృష్ట్యాదిని సరిపుచ్చుటకై మన పూర్వీకులపేరిట మన్వంతరాలు, నక్షత్రులు (Great Pear Stars) మున్నగు వాని పేర్ల శకాల నేర్పరచి అప్పుడమఱలో చివరకు వచ్చిన కలియుగాన్ని దేవమానము చేసి 1200 దేవమాన సం॥లకు గాని అంతముకానట్లు వ్రాసిరి. అయినను యుగాదుల ఆరంభాంతములను మాత్రము ప్రతి 1200 సం॥లకు గణితశాస్త్రజ్ఞులు మామూలుగా చూపించుచునే వచ్చిరి. ఇది క్రీస్తుశకము దాదాపు 1630 సం॥ల వరకు వేయుచుండినవచ్చును. ఏలన, వీరికి తెలిసిన 7 యుగములలో ఒకటి, మొదటి ఆరుమనువులవరకు గల పూర్వ లకు వదలకుండా ఇచ్చెడు మొదలు భారతయుద్ధమువరకు 4 యుగములును, పోగా మిగతా 3 యుగములు తర్వాతను లెక్కించియుండవచ్చును. అయితే ఇవి యెంతవరకు వచ్చినది నిర్ణయించుటలో ముందుగా భారత యుద్ధకాల నిర్ణయమును, కలికాల నిర్ణయమును, యుగకాలనిర్ణయమును, యుద్ధిష్ఠిర కాల నిర్ణయమును గావించినగాని ధృవపడదు. అందుచే వానిని నిర్ణయించుటకై యిప్పుడు యిచ్చింతము, గణితశాస్త్రములలో నిపుడు ముఖ్యమైనదిగా భావింపబడు సూర్యసిద్ధాంతములో ప్రతి దేవమాన యుగారంభమునందును గ్రహము లేడును, మేషరాసియం దుండునని వ్రాసియుండిరి. ఆ ప్రకారము కలియుగారంభమునాడు క్రీస్తుపూర్వము 3102 సం॥ల క్రిందట ప్రమాది సం॥లో ఆట్లేయుండెను. అప్పుడొక యుగారంభము జరిగినట్లు చాలమంది విదేశీయ, స్వదేశీయ గణితశాస్త్రజ్ఞు లొప్పుకొనుచున్నారు గాని (1) పురాణములలో చెప్పినట్లు యీ యుగారంభ మప్పుడే కృష్ణనిర్వాణము, భారత యుద్ధాదులు జరిగెనని చెప్పుటకు వీలుగాలేదు. ఏలన, దీనిలో అనగా వీ యుగారంభమున కృష్ణనిర్వాణము, భారతయుద్ధము జరిగెనని చెప్పెడి పురాణాలన్నింటిలోను పరీక్షింపు జన్మము మొదలు అనగా భారతయుద్ధము మొదలు నందాభిషేకపర్యంతము హెచ్చుసంఖ్యనే రీసుకొన్నచో 1500 సం॥లని వ్రాయబడినవి. క్రీస్తుపూర్వము నందులవరకు 422 సం॥లు లెక్కలేచుచున్నది. మొత్తము 1922 సం॥లు అగుచున్నది. అందుచేత శ్రీ. పూ.

(1) కలకత్తా యూనివర్సిటీవారు ప్రచురించిన ఆంగ్లదాషా సూర్యసిద్ధాంతము చూడుడు.

3102 సం॥ నాడు ఆరంభమైన యుగారంభము ముందు భారతయుద్ధము జరుగలేదనియు దర్వార జరిగిన యుగారంభకాలము ముందు నది జరిగె ననియు లేదుచున్నది. అనగా అప్పటికి కలియుగం అంత్యమైనది. కాని దానిని అట్లు అంత్యము అయినట్లు భావింపనీయక, అప్పటివారు యుగాదులసంఖ్యను పెంచి చూర్చివేయుటలో మన పురాణములందు కలి యుగారంభముతో కృష్ణనిర్యాణము, భారతయుద్ధములు కలిపివ్రాసి సరిపెట్టు కొన్నట్లు కనబడుచున్నది. దీనికి ధృష్టాంతము మహాభాగవతములో కనబడుచున్నది. దీనిలో 4 యుగములే జరిగినట్లుగూడ కలదు.

శ్రీకృష్ణ నిర్యాణకాలమునకు, సప్తర్షులు మహానక్షత్రమం దుండిన కాలములో వచ్చిన కలి, ప్రవేరించి 1200 జరిగినను అది ఒక్కొక్క రీక్షణ ముగా నుండక కృష్ణనిర్యాణానంతరమే ప్రపద్ధమగుననియు అందుచే నప్పటినుండి కలిని భావింపవలయుననియు, కలిషరూపుడు రవి శుక్ర చంద్ర గురువు లేకరాశిగతులై నపు డుచ్చవింశననియు మహాభాగవతమున ద్వైద్య స్కంధమునందు చెప్పబడినది. (ఆనందసైన్ ముద్రిత ప్రతి) సప్తర్షులు వాస్తవముగ మహానక్షత్రమందు కలియుగారంభమున నుండినను ఆ విషయము కృష్ణనిర్యాణమునకును, భారతయుద్ధమునకును పరీక్షిత్తు జననము నకును గూడ అంబగట్టి మన పూర్వ పురాణములన్నియు సవరించుకొన్నట్లు పై భాగవత కథనమువల్ల గూడ గోచరించును. ఇవియన్నియు దేవమాన యుగాలు భారతయుద్ధానంతర మేర్పరచినప్పుడు జరిగియుండును. దేవాపి మరుత్తులనువారు కలాపి యను గ్రామమున కలియుగాంతమువరకు వేది యున్నారనియు కల్యంతమున వారు సూర్యవంశము నుద్ధరింతురనియు జెప్పబడిన పురాణముల వ్రాత లా కాలపు యుగములు త్వరలోనే యంత మొందుటను భారతయుద్ధముతర్వాత వచ్చు యుగమును సూచించుచున్నవి. దీనినిబట్టి అదివరకు మామూలుగా 1200 సం॥ల పరిమాణము మాత్రమే గల యొక యుగము భారతయుద్ధమైన పిమ్మట 37 సం॥లకు వచ్చినట్లును, అప్పుడే కలియుగాంత మయ్యెననియు, కలి ఆరంభమందే మథలో సప్తర్షు లుండిరనియు గ్రహింపవచ్చును. అంతేగాని భారతయుద్ధకాలమందు గాదు.

ఆ వ్రాతలు తర్వాత కల్పిరికాని మనవారు అప్పుడే యుగములు పెంచుటవల్ల పూర్వవృత్తిగూడ కొంతకాల మమలునందుండెను. ఇది కొన్నిచోట్ల నుండి యుండును. దీనికి దృష్టాంతము సూర్యసిద్ధాంతము.

సూర్యసిద్ధాంతము

సూర్యసిద్ధాంతమును గణితగ్రంథము కృతయుగాంతమున చెప్పబడినట్లు అందు వ్రాయబడినది. ఈ కృతయుగమేది? ఇక్ష్వకునాటిదా? లేక భారతయుద్ధానంతరము వచ్చిన కృతయుగమా? దేవమాన యుగమా? దేవమానయుగ కాలమునకు మానవోత్పత్తియే సందేహము. ఇక్ష్వకునాటి మానవ స్థాపనకు కృతయుగకాలమున కింకను జ్యోతిషవిజ్ఞానము హెచ్చుగా పెరిగియుండలేదు. ఇటీవల లభించిన వేదాంగ జ్యోతిషము చాల పరిమితిగానే యున్నది. అందుచే నిది భారతయుద్ధము తర్వాత వచ్చిన కృతయుగాంతమునందే వ్రాయబడినట్లు చెప్పవచ్చును.

దీనికి దృష్టాంతములు లేకపోలేదు. ఆర్యభట్టు ఆర్యభటీయమును గణితశాస్త్రమును కలియుగము 360 సం॥రములో వ్రాసినట్లు చెప్పకొని యున్నాడు. వేదాంగ జ్యోతిషము తర్వాత మొదటిగ్రంథమిదియే. ఈ శాస్త్రమునందలి కొన్ని సూత్రములు సూర్యసిద్ధాంతములో చెప్పబడినవి. వరాహమిహిరుడను మన శకశాస్త్రవేత్త B.C. 30 ప్రాంతములో విక్రమార్కుని ఆస్థానమున మహాకవి కాళిదాసునితో సహా ఆస్థాన పండితుడుగా నుండి పంచసిద్ధాంతికాద్యనేక గ్రంథములను రచించెను. అందులో సూర్యసిద్ధాంతము నుదహరించెను. (1) అందుచే సూర్యసిద్ధాంతము కలి

(1) చివరికి గణితశాస్త్రవేత్త కాలములోగూడ వివిధాభిప్రాయములు జనించెను. ఆతడు పేర్కొనిన శకకాలములను కాలివాహనశకమని తలచి పెక్కింద్రు పొరబడిరి. ఈ సంశయములను విచ్చేదమొనరించుచున్నది కాళిదాసు మహాకవి రచితమగు జ్యోతిర్విదారణము. దీనిలో వృషముగా కలివర్షములు 3068 లో రా నా గ్రంథము వ్రాసినట్లును, వరాహమిహిరుడును రామను మరికొందరు పండితులును విక్రమార్కుని ఆస్థానపండితులమనియు వ్రాసియున్నాడు.

360 తర్వాతను, B. C. 30 లోపలను వచ్చిన కృతయుగాంతమున రచింపబడినట్లు తేలుచున్నది. కలి 1200 సం॥లో నౌక యుగము వచ్చినట్లు మహాభాగవతమున స్పష్టముగనే యున్నదిగదా. ఇది ద్వితీయకాలపు యుగము. ఆ యుద్ధమైన 37 సం॥లను పచ్చెను. అప్పు డారంభమైన యుగము కృతయుగమేకాని యన్యముగాదు. ఈ కృతయుగము 1200 సం॥లు జరుగుచుండగా ననగా నప్పుడే వృద్ధిజేయబడిన దేవమాన మహా కలియుగము 2400 సం॥లు జరుగుచుండగా నీ సూర్యసిద్ధాంత రచనము జరిగినట్లు కనబడుచున్నది. ఈ సిద్ధాంత మట్లు వ్రాయబడి క్రమముగా చూపులు చేర్చుచునుగూడ కొందరినట్లు మనకు స్పష్టపడుచున్నది. కలకత్తా యూనివర్సిటీ ప్రచురణ పీఠికను సమగ్రముగా జూచినచో నీ విషయము తోడవడుముగాని యందలి కాలనిర్ణయము ఘాత్రము వ్యర్థానముగ నున్నది.

ఈ యుగములన్నియు 360 సూర్యోదయ దినములుగల సావన సంవత్సరములచే నిర్మింపబడుటవల్ల నివి సౌరమానము ప్రకారము చూచినప్పు డొక్కొక్కయుగమునకు 1182 సం॥లు 8 మా 20 రోజులుగా అగుచున్నవి. ఈ ప్రకారము గణితమువేసినయెడల పూర్వకాలమున సౌర మాన ప్రకారముగ నీ క్రింది కాలములందు పూర్వయుగము లేర్పడినట్లు తేలును.

క్రీ. పూ. 6651 వ సం॥	నవంబరు ప్రాంతమున ప్రమోచూత సం॥లోను,
.. 5468 ..	సెప్టెంబరు ప్రాంతమున ప్రమాదీత సం॥నను,
.. 4285 ..	మే నెల చివర దుర్ముఖి సంవత్సరమందును,
.. 3102 ..	ఫిబ్రవరిలో ప్రమాది సం॥నను,
.. 1920 ..	నవంబరు ప్రాంతమందు దుందుభి సం॥మందును,
.. 737 ..	ఆగస్టు మొదటిలో విశ్వావసు సం॥మందును,
క్రీస్తుశకం 447 ..	ఏప్రియల్ చివరలో సర్వధారి సం॥ మందును,
.. 1630 ..	జనవరి చివర లేక ఫిబ్రవరిలో ప్రజోత్పత్తి సం॥ర మందును యుగములు వచ్చెను. ఈ చివరిది మహాకల్యంతర్గత కలియుగం.

ఇది క్రీ.శ. 2812 లో అంతమగును. మన పంచాంగములందు చెప్పబడెడి

ఆద్యంతములు ఒకదానికొకటి - తారుమారై నట్లు కన్పడుచున్నవి. వానిని యీ క్రిందిరీతిగా అమర్చి చూచినచో సరిపోగలవు. గణితకారులు దీనిని పరిశీలించి గుఱించి చూడగలరు.

కల్పాది సంఖ్యకు చైత్ర కు ౧. ఇది కల్పముగా చెప్పబడినది గాని ఒక యుగమే జరిగినది.

మొదటి యుగం కార్తీక కు ౯ ఆరంభం

2 వది .. ధాత్రపద ది ౧౨ ..

3 వది .. వైశాఖ ది ౧౦ ..

4 వది ... మాఘ ది ౩౦ ..

5 వది .. కార్తీక కు ౧౨ లేక ది ౧౨ ఆరంభం

6 వది .. శ్రావణ కు ౩ ఆరంభం

7 వది .. వైశాఖ కు ౩ ..

8 వది .. మాఘ కు ౨ ..

ఇందలి 2, 6 ఆరంభములు ఒకదానికొకటి మారనుగూడ వచ్చును. వృశ్చిక, సింహ, వృషభ, కుంభ సంక్రమణ ప్రవేశములలో యుగారంభము లై నట్లు గల ఆధారములు చివరనున్న 4 యుగాల కన్వయించును. ఇవి యన్నియు 3102 సం॥ పిఠివరి 18 వ తేదీ నాటి యుగారంభమున ప్రేష రాసియందు సప్తగ్రహములున్నట్లు కనుగొనిన శాస్త్రజ్ఞుల లెక్కనుబట్టి తక్కినవి నిశ్చయించబడినవి. ఇవియే మన పురాణములందలి వంశావళి తరములకు పంచాంగములలోని యుగార్థిధిరులు సరిపడును. గాని యితర విధములగు గుణకములకు సరిపడవు. పైన నుడివిన కల్పానికి 20 యుగ ములకు పూర్వము ప్రథమ సం॥లో నొక యుగారంభము గన్పడుచున్నది. ప్రతి మన్వంతరమునకు ఒక విష్ణువవరార ముండుననియే పురాణములందున్నది. ఈ రీతిగ విష్ణువదవిలోనున్న యనేకుల పుట్టుపూర్వోత్తరాలు ముందుపుటలలో నుడివెదము. ప్రతి యుగమునందు ఒక్క విష్ణువవరారము మాత్రమే వచ్చునను విషయము భగవద్గీతలో, తర్వాత కల్పింపబడినది. ఒక్క యుగమందే మొదటి ఆరుగురు మనువులు పాలించినను దానిని

మనవారు ఎన్నోయూగాడుగా పెంచి చెప్పిరని లోగడ వ్రాసిరిమి. వీరంపరి కాలమునందును విష్ణుప్రసక్తలాండి దేశరక్షణమును, మరప్రదారమును గావించుచుండిరి. ఇక దారక యుద్ధకాల ప్రళంస గావించును.

దారక యుద్ధకాలము

పురాణములలోను, దారకమండును కనబడు ప్రకారము కరియుగా రంధ్రమునను 37 సం॥లు మండు దారకయుద్ధము జరిగినట్లు లేదును. అయ్యగము శ్రీస్తు పూర్వము 1020 సం॥ నాటివని లోగడ రుద్రాపి చేసిరిమి. అందుచే దానికి పూర్వము 37 సం॥ల క్రిందట అసగ శ్రీ. పూ. 1957 సం॥లో నది జరిగియుండును. యుద్ధిష్ఠిరశకము ప్రమాది సం॥లో అరంభించినట్లు లోగడ నుడివిన కాసనమునుబట్టి కనబడుచున్నందున యుద్ధిష్ఠిరుడు చనిపోయిన నాటికి యుగారంభము నుండి 18 సం॥లు మాత్రమే జరిగినట్లు అగుచున్నదిగాని 25 సం॥లని దారకామంధో నున్న వ్రాతయే ప్రమాదముగా మనము దాచించుట యుక్తము.

ఏనన, కైన నుడివిన కాసనము 11 వ శతాబ్దము దాదాపుగా పుట్టి యిడినది. దానిలోని సంఖ్యను త్రోసివేసి చూచితమని యుద్ధిష్ఠిరశకము లేక లాతీశశకము శ్రీస్తుపూర్వము 1805 సం॥లో నేర్పడినట్లు మనమిప్పుడు నిశ్చయింపవచ్చును. పరాహమిహిరాడుల లెక్క కిది వ్యర్థానముగానున్నను పురాణములలోని పరీక్షిత్తు జననకాలము యుగారంభములను బట్టి నిర్ణయింప బడినదగుటచేత మిక్కిలి ప్రమాదమైనది. పరాహమిహిరుడు కల్యాది నొప్పుకొని దాని కనుగుణ్యముగ నాకాలము దాపుగా వీ శకము దెన్నబయ్ పొరదాటు, ఇట్లే శ్రీస్తుశకారంభమున తర్వాతను నుండినట్టియు, పూర్వ మన్వంతరాల సంఖ్యలే ప్రమాదములుగా గుర్తిగా నమ్మినట్టియు, మన జ్యోతిష గణితశాస్త్రజ్ఞులు యీ దారకకాల యుగమునకును, తర్భూర్వము అరంభమైన శ్రీ పూ. 3102 నాటి కరియుగారంభమునకును, నాటి వత్సర్షుల స్థానమునకును భేదము గుర్తింపజాంక, వీ రెండుయుగముల వర్ణనలను కలిపివైచిన పురాణవ్రాతలను విడదీయజాంక, కరియుగారంభము శ్రీ. పూ. 3102 అనియు, యుద్ధిష్ఠిరశకము 3077 అనియు తలంచి యాప్రకారమే

తమతమ గ్రంథములందు వ్రాయించియుండిరి. వరాహమిహిరడు తన గ్రంథములలో నిట్టి సంఖ్య కనుగుణముగానే నాటికి ప్రచారమందున్న పైరసు, శ్రీహర్ష, కలియుగ శకములలో వాకొనియున్నటు కనబడుచున్నది. ఈ వివరములకు ఆంధ్రమహాసామ్రాజ్యమును గ్రంథము చూడుడు. వరాహమిహిరారి గణితశాస్త్రజ్ఞుల కాలమునాటికే సూర్యసిద్ధాంత మమలునందుండుటయు సూర్యసిద్ధాంత జ్యోతిష గణితశాస్త్రములోగూడ భారత యుద్ధకాలము పిమ్మట నేర్పరుపబడినట్టియు, సృష్టి పరిమితిని తెలుపుటకై యుద్దేశింపబడినట్టియు మన్వంతరాదు, యుగాదు, దేవమానములు లెక్కలోనికి తీసికొనబడి వానిప్రకారమే గ్రహగతులు, నక్షత్రగతులు మున్నగు నవి నిర్ణయమొనర్పబడి యుండుటవల్లను, వరాహమిహిరారు లీ రహస్యమును భేదింపకపోవుటకు కారణమనవచ్చును. వారికి చారిత్రక సత్యములతో గణితమును రుజువుచేయు నావశ్యకత లేకుండెను. అయినను వారుగూడ కీల్కారంధము క్రీ.పూ. 3102 గానే చెప్పిరిగదా. ఆ దేవమానాది నిర్ణయములు, కాలములు వారి గణితములకుగాని, సూర్యసిద్ధాంత ప్రతిపాదనలకు గాని వ్యత్యాసములు కలిగించియుండవు. ఇక రాజోవు మనువుల విషయము విచారించుము. 8 మొదలు 14 వరకు గల మనువులుగూడ భారతయుద్ధము నకు పూర్వమే జనించి కొన్ని ప్రదేశములలో బారించినవారుగా గన్నుడు చున్నారు. మొదటి సావర్థి సూర్యకుమారుడుగా వర్ణింపబడినాడు. ఒకచోట నతడు వసువులలో జీవరివాడని చెప్పబడెను. వీరిక్రింద పాలనలో నున్న రాజుల విషయములు పురాణములు వచించుచున్నవి. వారికి కుమార్తె మున్నగువారున్నారు. వీరందరిపేర్లతోను రాజోవు లక్షలకొలది సంవత్సరములుగా నుండు కాలమానమును మన పూర్వశాస్త్రజ్ఞులు కట్టివైచిగని యవి యెంతవర కారచరణములో నుండగలవో ముందుకాలమే నిర్ణయించును. రింగ పురాణములో నొకచోట రాజోవు మనువు నామములు సూర్యునిలోగల చంగులపేరిట పెట్టబడినట్లు వ్రాయబడినది. మన గ్రంథము లందు గానబడుచున్నట్టియు, అపూర్వముగా నున్నయు, భారతయుద్ధానంతరము నిర్మింపబడినట్టియు, నీ యుగ, మన్వంతర కాల నిర్ణయము లేదేకమునందును లేవు. అట్లు లేవనిగూడను పురాణములందు గలదు. ఇవి

తేవలము లోగడ నుడివినట్లు మన పూర్వులు తమ ప్రతిఢిను చూపుటకై గడితలాస్త్రముప్రకారము లెక్కపేసిన నృప్త్యాది సంఖ్యలను తెలుపుటకే ప్రాచీనుల పేరిట కర్పింపబడిన యొక చారిత్రక నవలాప్రపంచముగ నున్నది. మహాధారతమును రచించిన వ్యాసమహర్షి కాలములో యివి యన్నియు నూహింపబడి పూర్వ పురాణములందును తదితర గ్రంథములందును జేర్చబడియుండును. ఆతడే వేదములనుగూడ భాగించి పేదవ్యాసుడయ్యెను. ప్రాచీన ఋగ్వేదభాగములు దహా న్వల్పముగా నుండును. దానిలో కొంతభాగము శ్రీ. పూ. 6350 ప్రాంతమున రచింపబడియుండును. ఏలన, ఋగ్వేదమున ఇచ్చెకు, పురూరపుడు, పూరుపులు, తుర్వసులు, యదుపులు, ద్రుహ్యువులు, అసుపులు, సుదాసులు, తృపుపులు, ఆయువు, పురురుపుడు మున్నగు యయారి వంశీకులు మున్నగువారు పేర్కొనబడినవల్ల నాభాగములన్నియు వారల తర్వాతకాలములో వ్రాయబడినవనుట నృప్తము. అప్పటికే కొన్ని బిగ్గోనక్షత్రములకు వారి పూర్వీకులపేరిట నామకరణము గావించియుండిరి. ఆకాలముననే ఆంగీరసులు, ధృగుఁలకులు, కణ్వలు మున్నగు ఋషిగణములు ప్రబలియుండెను. వైవస్వతమను కుమారుడగు యిచ్చెకు కాలములో వచ్చిన శ్రీ. పూ. 6651 సం॥ నాటివని లోగడ యిచ్చిన సూర్యవంశ తరముల సంఖ్యనుబట్టియు, యుగకాలములనుబట్టియు నృప్తమేగదా. ఆ యిచ్చెకు తర్వాతవారే పైన నుడివిన రాజులందరు నవి తెలుసుకొనవగియున్నది. ఇక నిచ్చెకుడు పూర్వముండిన 6 గురు మనువులకాలము కలిపి యొక యుగము. అనగా 1200 సం॥లు (సావనరీత్యా) కన్న హెచ్చుగాదు. అందుచే మొదటిమనువగు స్వామందువు శ్రీ. పూ. 7833 సం॥ క్రిందటివాడగుచున్నాడు. తక్కిన మనువుల కాలములనుగూడ మన మీ క్రిందిరీతిని రమారమిగా నిర్ణయింపవచ్చును.

1 స్వామందువమనువు శ్రీ. పూ. 7833	5 రైవతమనువు శ్రీ. పూ. 7100
2 స్వారోచిష 7600	6 చాక్షుడు .. 6950
3 ఉత్తముడు 7400	7 వైవస్వతుడు .. 6750
4 రామనుడు 7250	8 ఇచ్చెకు .. 6651

ఇవి రమారమి అంతెలు. మనుస్మృతిప్రకారము వీరి కాలమునందు మానవుల జీవితము 400 సం॥లుగా లెక్కించి వేయబడినవి. ప్రతి మనువు నకు మధ్య పాలించిన రాజులు, వారి కుమార్లు మొదలగువారి కాలములు గూడ నిందే జేరియున్నవి. మనకు కల్పాదిగా చెప్పబడెడి చైత్ర శుక ఒక యుగాదిగా తలంపవచ్చును. ఇదియే స్వాయంభువునాటిదని భావింప వలసి యున్నది. వేదములలో జెప్పబడిన యశ్వినీ విషువత్తుగూడ యీ మనువుల కాలములోనిదే ననవలెను. ఇప్పుడు మనము దేవమాన కలి యుగము వాడుకొనుచున్నాము గనుకను అప్రకారమే దేవమాన సం॥ లన్నిపురాణములందును జేర్చబడియున్నవి గనుకను వాని ప్రకారము మన మిప్పుడు చూచుకొనినచో దేవమాన కలియుగారంభమునుండి 4 సామాన్య యుగములు గడచి, 5 వది జరుగున్నట్లు కనబడును. మన పూర్వులు శ్రద్ధాళులును, జాగ్రత్తగలవారును అగుటవల్లనే రమారమి క్రీ.పూ. 7833 సం॥ల వరకు గల వృత్తాంతములన్నియు భద్రపరచి పురాణాదులలో అతి శయోద్ధులతోనైనను పెంచి చెప్పినందులకు మనము గర్వింపదగినదే. ఒక్క అవెస్తా వాక్యమునందుగాక యింతటి ప్రాచీనవిషయము లేదేశము నను, యేదాశలోను కానరాదు. వచిత్రగ్రంథముగు చైదియలోగూడ కొందరు జనులు పూర్వము 700, 800 సం॥లు జీవించిరిని వ్రాయబడినవి. మను స్మృతి 100 సం॥లనియే చెప్పినది. యుగాలవిషయమై మెట్టి యద్భుత కల్పనలు జరిగినను వానిని మనమిషిడు నమ్ముజాలము. మన పూర్వుల నెట్లు కొనియాడుకొన్నను వారి ప్రజ్ఞకు సంతసింపవలసినదేగాని సత్యాన్వేషణలో యసత్య మెచటనున్నను క్రోసీవేయకతప్పదు. సూర్యసిద్ధాంతమున జెప్పబడిన 7200 సం॥ల కొకసారి వచ్చు అశ్వినీవిషువత్తునే ఋగ్వేదము నందు జెప్పబడినట్లు దృవపడుచున్నది. ఇప్పుడు మనసిద్ధాంతమునందు పరీక్షిత్తు జననదాంము, దానితయుద్ధదాంము పురాణములందిచ్చిన కాలము నకే సరిపెచ్చియుంటిమి. దాగవతములో జెప్పబడిన కల్యాణరంధమునే అనుసరించితిమి. నేటి కలియుగసంఖ్యనుగూడ సరియైనదని కనుగొంటిమి. సూర్యసిద్ధాంతమునందలి కృతయుగాంతమును పదార్థమును గ్రహించితిమి. పురాణములలోని తరములసంఖ్యనుబట్టియు నేడు పంచాంగములలో కన్పడు

యుగసంఖ్యలనుబట్టియు జరిగిన యుగాలను కనుగొంటిమి. సూర్యసిద్ధాంతములో చెప్పబడినరీతిగా అ్యసీవిషువత్తు పరిభ్రమణము శ్రీ. పూ. సావన సం॥ల రీత్యా 7260 సం॥ల క్రిందట నున్నట్లును, అదియే ఋగ్వేదమున నొకచోట నుదాహరింపబడియుండుననియు గ్రహించితిమి. స్వామంఘవు అనగా మనదేశములో మొట్టమొదటి పురుషుడు శ్రీ. పూ. 7833 సం॥ల వాడనియు, నాతని తర్వాతనే పైన నుడివిన ఋగ్వేదముం దుదాహరింప బడిన విషువత్తు వచ్చియున్నట్లును గ్రహించితిమి. యుగాద్యంతముల తిథులనుగూడ గమనించి యవి సావన సం॥లచే నిర్మింపబడిన 1200 సం॥ల పరిమాణయుగాలని గ్రహించితిమి, మృగశిరలో విషువత్తు ఉన్నట్లు గల ఋగ్వేదసూక్తులనుబట్టి ఆకాలము B. C. 4500 నాచేదని లోకమీశ్వరిలకుగూడ వ్రాసియున్నాడు. తైత్తిరీయమున బృహస్పతి తిష్యానక్షత్ర సన్నిధి నున్నట్లు గలదానినిబట్టి యా కాలము B. C. 4650 ప్రాంతమగునని వి. వి. కేటక్కురు పండితుడు నుడివెను. ఇవిగూడ మన నిర్ణయములకు విరుద్ధముగ లేవు.

నిజస్థితి యీవిధముగా రుజువగుచుండగా మన గణితకాత్రజ్ఞులు కేవలము గ్రుడ్డిగా నొక్కొక్కకాత్రమునే ఆచారముగాగొని, విమర్శనా దృష్టితో యితర ప్రమాణగ్రంథములనుగాని, యితరదేశ కాత్రములనుగాని పరిశీలించి సత్యమును గ్రహింపక పూర్వపుపక్కినే వేలకొలది సం॥లు పూర్వరాజులు జీవించినట్లు వ్రాయుచున్నారు. ఒక పంచాంగకర్త యీ క్రింది కాలములు తన పంచాంగమందు వ్రాయుట యెంత అసంబద్ధమో చూడుడు.

ఈయన వ్రాసినప్రచారము

బరిబొడనాల్పములు	1951889040	సం॥లు	అయినట్లు
హరిప్పంప్రసూరాజు	23820182
నలమహారాజు	13823889
కార్తవీర్యార్జునులు	12835040
రావిదార్పములు	12589040
శ్రీరామ రాజ్యాంతరితర్పణము	12558040

భరణాబ్దములు	5083
పాండవాబ్దములు	5040

ఇట్టివారికి పురాణములవంటి వ్రాతలుగూడ లక్కరలేదు. వారి కభిమాన గ్రంథమగు సూర్యసిద్ధాంతవ్రాతలో, మరేసిద్ధాంతపువ్రాతలోగాని యితర ప్రపంచవిజ్ఞాన మక్కరలేదు. ఇట్టి యజ్ఞానపూరిత గణితములను సాగనిచ్చినచో మన దేశమున వాస్తవిక జ్ఞానము వృద్ధియగుట కల్గి, అందువల్ల ప్రభుత్వమువారు గూడ జోక్యము కల్గించుకొని నిజమారసి, పండాంగములందు వాస్తవికజ్ఞానము నభివృద్ధిపరచుటకై తోడ్పడునట్లు కట్టుబాట్లు చేయదగియున్నది. ఇట్లెట్లు మొదలుకొని పాండవులకాలము వరకు 83 తరములే ఇక్ష్వకువంశములో నుండెనని లోగడ తెలిపితిమిగదా! అవి గమనింపక కేవలము సృష్ట్యాది సం॥లు నిర్ణయించుటకై వారలపేరిట యేర్పరచబడిన కాలములన్నియు వారి జీవితకాలములుగా నమ్మి దేవమాన ములను మనుష్య జీవితమానములుగా దలంచి వేయు యాతస్పల్కెక్కలవల్ల దేశములో నజ్ఞానము నశింపదని చేరుగ చెప్పనక్కరలేదు.

దేవమాన మెందుకు త్రోసివేయవలెను?

స్వాయంబువు పెండలు దేవరాచ్యులందరు మనదేశమునందే వసిం చిరిగావి ధృవమండలప్రాంతమున గావని మున్ముందు వ్రాయు విషయముల నల్ల దెలియగలదు. ధృవమండలములో తప పూర్వులు నివసించినట్లార్యు లొక్కచోట మాత్రము ఋగ్వేదములో చెప్పియుండినను ఆ కాలపువారి పేర్లే మియు నుదాహరింపలేదు. అరటినుండి క్రిమముగా వచ్చినపిమ్మట నిరాసు ప్రాంతములో దాంకాలముండిన పిమ్మటనే యీ టూమికి వచ్చిరి. ఆ కాల మెంత జరిగెనో యెచ్చలను చెప్పబడలేదు. మన దేశమునకు వచ్చిననాటి నుండి సూర్యోదయాస్తమయములు నిత్యము జరుగుచునేయుండెను గాని ధృవమండలవద్దలి గాదు. అందుచే నీ దేశమునబట్టి పెరిగి దనిపోయిన వారందరిని దేవమాన సం॥ల రీత్యా లెక్కలుకట్టి పురాణములచో వర్ణించుట కేవలము తప్పుగానున్నది. వాని ననుసరించియే పై లెక్కలు చూపబడినట్లు చేరుగ చెప్పనక్కరలేదు. మనుష్యుల ప్రకారము జీవితము 400 సం॥లుగా

చూచినప్పుడు దేవమానము కల్పితముగా రుజువగుచున్నది. ఇచటనే పూర్వమునుండి యుండిరన్నను, దేవమానముతో పనిలేదు.

ఇక నీ విషయమును వదలి మన సిద్ధాంతప్రకారము భారత యుద్ధ కాలమైన పిమ్మట పాలించిన రాజుల కాలవిషయము క్రీస్తుశకమువరకు తెలిపినయదల సంగతి చక్కగా బోధపడగలదు. క్రీస్తుపూర్వము 1957 లో భారతయుద్ధము జరిగెనని లోగడ చెప్పితిమి.

క్రీ.పూ. చంద్రగుప్తుని పాలనారంభమునాటికి జరిగిన సంవత్సరాలు	322
నవసంధులు పాలించిన సంవత్సరాలు	100
తత్పూర్వము శత్రునాగవంశమువారు పాలించినది	362
.. ప్రద్యోతనవంశజులు 5 గురు	152
.. భారత యుద్ధకాలము తర్వాత	} 1020
బృహద్రథవంశములో సోమాదినుండి రిపుంజయుని వరకు	

F. C. 1956

ఈ సం॥రములకు యీ విధముగా లెక్క సరిపెట్టినచో భారత యుద్ధకాలమునుండి జరిగిన పాలన సంఖ్యలు సరిపోవచ్చును. ఈ కాలము లన్నియు పురాణములలో గన్నడుచున్న హెచ్చుసంఖ్యల ననుసరించియు లోగడ నుడివిన యుగారంభ కాలనిర్ణయమునుబట్టియు, ఆ యుగమునకు పూర్వము 37 సం॥లకు ముందు భారతయుద్ధమైనట్లు వ్రాసిన వ్యాసమౌని వ్రాతలనుబట్టియు నిర్ధారణ చేయబడినది. గనుక పైన నుడివిన యందరి నిర్ణయములకన్నను యివి దృష్టాంతపూర్వకమైనవిగా భావించవలెను. గణిత శాస్త్రజ్ఞ లాకాంపు పంచాంగములు గుఱించి చూచి నా లెక్కలతో నా యా యుగములందలి గ్రహగతులను సరిజూచెదరుగాక : ఇంతవరకును ఒక్క ఇక్ష్వాకు వంశములోని తరముల సంఖ్యలను బట్టియే పూర్వయుగ విషయ ములను నిర్ణయించితిమి. పురాణములన్నింటి గల యే యితరవంశముల యొక్క తరములను వీనికి మిక్కిలి తక్కువగానే యుండుటవల్ల నందు కొన్ని లోపించియుండినట్లు భావించవచ్చును. చంద్రవంశములోని వివిధ శాఖల యొక్కయు, ఇంద్రుల యొక్కయు, వ్రాతలను బ్రహ్మల

యొక్కయు, మిదిల రాజులయొక్కయు వంశవరులు శోధించినను ఇట్లే యుండుటవల్ల వానిని హెచ్చుగా దర్శించుటలేదు.

పురాణములలోని యన్ని విషయములను సాంగోపాంగముగా నమ్ముచు, కొన్ని నమ్మక, కొన్ని నమ్ముచున్నామని యాక్షేపించువారి వాదముగూడ ఆలోచింపబడినది. మహాకవి కాళిదాసువంటివాడే దాని నొప్పు కొనెను. (1) ఇదిగాక సాధారణ ప్రకృతిసిద్ధాంతములకు విరోధముగాని ప్రతి విషయమును చారిత్రకదృష్టితో బరిశీలించియే నమ్మితిమనియు, దానికి విరుద్ధవిషయములే త్రోసివేసితిమనియు నిచట జెప్పవలసియున్నది. ఎవరేమి చెప్పినను విశ్వసించుట యెట్లు తప్పో, యెవరేమి వ్రాసినను విమర్శ లేకుండ నమ్ముట యట్టి తప్పే యగునని ప్రతి మానవునికిని అంతరాత్మ బోధించును. అట్టి విమర్శ చేయజాలని బుద్ధి గలవారు అట్టి నిపుణుల మాటలను విశ్వసించక తప్పదు. ఇక క్రీస్తుపూర్వము దాదాపు 7833 సం॥ నుండి యున్న మన దేశపు వాస్తవిక విషయాలను పురాణాదులనుండి విమర్శచే తెలుసుకొందము.

ద్వితీయ ప్రకరణము

హిందూదేశము పే రెట్లువచ్చినది ?

ఆదిలో హిందూదేశములోని మతమునే హిందూమతమని గూడ పిలిచియున్నట్లు కనబడుచున్నది. ఈ హిందూమతములో ప్రధాన కాఖలు మొట్టమొదట ననగా క్రీస్తు పూర్వము 7800 సంవత్సర ప్రాంతములో వైవ, వైష్ణవ మతములై యుండెను. విష్ణువునే మొదట హిందువని హిందూమూర్తి యని పిలిచెడివారనియు, నాతని మతమును, దేశమును

(1) ' పురాణ మిది ఏవ నసాదు నర్వమ్
నచ అపినర్వమ్ నవమితి అవద్యమ్ '

హిందూనామములు ధరించినట్లును విష్ణుమాయోత్తర ఖండములో వ్రాయబడినది. కాని యిది విష్ణుభక్తులలో నెవరిచేతనో గల్పింపబడినట్లు కనబడుచున్నది. ప్రజాపతులు కొందరును, స్వాయంభువ, మనువును మొదట మనదేశమునకు వచ్చినపుడు, వారిలో నొకఁగాని వారిని ఇంద్రుడను నతడు పాలించునట్లేర్పాటు చేసుకొనిరి. ఇంద్రుడనగా శ్రేష్ఠుడని యర్థము. ఈ ఇంద్రుడు అమరావతిలో తన స్థానమునుంచి పాలించెను. ఇది మొదట త్రివిష్టపమున (తిబెట్టు) నుండి క్రమముగా నవటికి చూరెను.

ఆప్పటినుంచి యా ప్రదేశము ఇంద్రుని రాజ్యమయ్యెను. ఈ ఇంద్ర పదమే పామరులనోటను హిందూరాజ్యమయ్యెనని తలంచుట కవకాశమున్నది. అదట బ్రవహించుచుండిన యొక నదినిగూడ యా పేరిటనే ఇంద్రనదియని మొదట పిలుచుచు ఇంద్రునితో లేక ఇంద్రరాజ్యముతోగూడిన + ఇంద్ర = సింద్రనదియై క్రమముగా సింధునది యయ్యెనని గ్రహించుట యుక్తము. వరుణ, బ్రహ్మ, పుత్రనదుల గూడ యిట్లేర్పడిన నామములే. పాశ్చాత్యుల నోటబడి సింధుయే హిందుయయ్యెననికొన్ని పూర్వ వ్రాతలు కలవు గాని వానికి నిరుద్ధముగ అర్థమేర్పడినను మొదటిపదమే " హిందు " అని పైననుడివిన విష్ణుమాయోత్తర ఖండము నుడువుచున్నదిగదా! అందుచే దాని యర్థము తర్వాత కల్పింపబడినట్లు మనము గ్రహింపగలము. ఇంద్రుడు గూడ విష్ణువునకు లోబడిన వాడగుటవల్ల వాతని యంశము గల ఇంద్రునకుగూడ (సృపాలురందరట్టి యంశము కలవాచేయను ప్రమాణమును బట్టి) యీవిధముననే యీ పేరు తర్వాత వచ్చియుండెనేమో! విష్ణునిచార్య శ్రీదేవిని ఇందిరయని పిలుచుటగూడ నుండెను. హిందూశబ్దము మొదట ఎట్లు సృష్టినను విష్ణునామముగా నేర్పడిన నాటినుండి. యాతని చార్యకు ఇందిరయను నామము వచ్చినట్లు కనబడుచున్నది. ఇంద్రపదము మనదేశమున కార్యులు రాకపూర్వమే ఇండోయైరేయనుల కాలములో ననగా ఇరానులోను, ఇండియాలోను ఏకజాతివారు నివసించు కాలముననే వచ్చియుండును - దానినిబట్టియే మనదేశ నామమేర్పడెననియు, సప్తేమతమునకు వచ్చెననియు గ్రహించుట యుక్తము. ఇండోయైరేయనుల కాలము శ్రీ. పూ. 7800 సం॥ల నుండి యున్నట్లు మన లెక్కలవల్ల తేలుచున్నది.

స్వర్గ, మర్త్య, పాలాళములు

ఈ హిందూదేశములోని హిమాలయ ప్రాంతము మొదలు అమరావతి ప్రాంతము వరకు స్వర్గ లోకము లేక రాజ్యమనియు బ్రహ్మవర్తమనియు దర్వార పేర్వదనెను. దానికి దక్షిణరాజ్యము మర్త్యలోకమనియు లేక మనుసంతతి మానవ రాజ్యమనియు బ్రభృతి గాంచెను. దానికి దక్షిణముగా దండకారణ్యము దాటినపిమ్మట గల ప్రదేశము పాలాళలోకము లేక రాజ్యమనియు బేరొందెను. ఈ మూడింటినే విభజించి పదునాలుగు లోకములుగా గూడ జెప్పియుంకిరి. ఉపనిషత్తులలో గొన్నిటియందు అంతరిక్ష, వాయు, భూలోకములని మూడుగా విభజింపబడినవి. గాని భూలోక విభజనము లేదు. మూడవరాజ్యభాగ మగుటవల్లనే అందలివారికిని స్వర్గమునకు త్రిదళులనియు, త్రిదశమనియు వరుసగా బేర్లు వచ్చెను. బ్రహ్మవర్తము దేవత లేర్పరచినవనియు, నందు కురుక్షేత్ర, మత్స్య, కన్యాకుట్టి, మధురాది దేశము లున్నట్లును, దీనికి తూర్పుగా వింధ్య హిమాచలముల మధ్య సరస్వతీ ప్రయాగ నదులవద్ద మధ్యదేశమున్నట్లును దీనికి తూర్పు పూర్వ పర్వతముద్రముల మధ్యప్రదేశ మార్యావర్తమనియు మనుస్మృతిలో గలదు.

బ్రహ్మలెవరు ? వారి కాలములు

ఇంతవరకు మన పూర్వులు కాలమును లెక్కింపకుటై యుగాలు, కల్పాలు, వగైరాలు యేర్పరచి యవి పూర్వరాజన్యాది ప్రముఖుల పేర్లను మనకు తెలిపినట్లు లోగడ గ్రహించితిమి. అట్లే బ్రహ్మలవిషయములో గూడ నైయుండెను. మొట్టమొదట మన దేశమునకు వచ్చినవారినే బ్రహ్మలనియు, ప్రజాపతులనియు మన పురాణములందు వర్ణించిరి. వీరినుండియే దేవతలు, రాక్షసులు, మానవులు మున్నగుజాతులు క్రమముగా నేర్పడినట్లుండుగలదు. క్రీస్తుపూర్వము ౬వారము 7833 సం॥ల క్రిందట కొందరు బ్రహ్మలనబడువారును, వారి పెద్దయగు స్వామంధువమనువును మన హిందూదేశముము వచ్చి నివసించినట్లు కనబడుచున్నది. వీరి జాతి, మత వర్గములు కొందరు ఇరానుదేశములోగూడ నున్నట్లు అచటి యవెస్టా గ్రంథములను బట్టి తెలియుచున్నది. రుచిప్రజాపతి, కర్ణమప్రజాపతి, మరీచిప్రజా

పరి మున్నగువారే మనదేశమున గాడినవారు. మొదటిబ్రాహ్మకు 10 మంది బ్రాహ్మలు కలిగినట్లును, వారే దక్షుడు, వారదుడు, పురిసూడు, భృగువు, క్రతువు, అంగీరసుడు, వసిష్ఠుడు, పురీచి, అత్రి, దత్తుడు, కర్ణముదను వారలనియు గలదు. ఆ బ్రాహ్మకు జనించిన వారైనను సరస్వతిని వయసు వచ్చిన పిమ్మట నాశదే చేపట్టెనట. దాని రాతని కుమార్తెకేపించినను చెల్లి పోయెనట. ఈ ప్రజాపతు లను బ్రహ్మలందరును స్వంత సోదరీమణులను, పినకండ్రి పెదకండ్రి కుమార్తెలను కరచుగా మొదటి వివాహమాచుచుండిరి గాని కుమార్తెలను చేపట్టలేదు. ఇందరి భృగువుకుమార్లు రాత, విరాత యను వారు. వీరు క్రమముగా బ్రహ్మలైరి. ఈ భృగువునకు శ్రీదేవి యను రామలింగ గూడ యుండెను. ఈమె విష్ణుపురావ్య యయ్యెను. రాత మున్నగువారు ఆనాటి ప్రజలకు సాముద్రుక, జ్యోతిషములు చెప్పుచుండిరి. అంగువల్లనే రాత వ్రాత కప్పుడను నార్యోక్తి ప్రబలెను. భృగుమహర్షి కండ్రి చుట్టు దనియు, తల్లి చరియనునామె యనియు రాగవలమున నున్నది. వరుణుడు గూడ బ్రహ్మలతోనివాడే. దాతకు సాయమ, దత్తు, ప్రాతరాట్య, పూర్తి మామ్యులను నురుచుండిరి. ఈ ప్రజాపతులను బ్రహ్మలవేరిటనే మనవారు సృష్టికి రావణమాతుడగు బ్రహ్మసృష్టి నిష్ఠాయమును దీహించి పురాణము లందు శ్రుతపరచిరి. విరాతకు అగ్ని పురీష్యాదులనువారు జనించిరి.

ఈ యగ్ని యీ ద్రసామంతుడయ్యెను. వీరందరును మొదట వారిలో వారికి జనించిన కన్యలను పెక్కండ్రను వివాహమాడి, వారి వంశములను మిక్కిలివృద్ధిజేసిరి. తర్వాతవచ్చిన బ్రహ్మలనేకులీరితిగనే ప్రజలనుసృజించిరి. క్రమముగా వీరల ఆడ మగపిల్లల సంతతియే మన హిందూదేశవాసులందరు నని మన పూర్వగ్రంథములు కంఠోక్తిగ నురుపుచున్నవి. రత్నూర్వీకులగు దేశవాసులు వీరలదే గ్రమముగా నశంపుచేయుచిరి. అంతేగాని బ్రహ్మలన వేరేలోకమున నెదటనో నివసించి వారి ప్రపంచసృష్టి జేయుచున్నారన గూడదు. అట్టివ్రాత లెందున్నను ప్రమాణములుగా గన్నదవు. జగత్తున కంతటి రాధారక్షాతమగు జగదీశ్వర నిర్మాణారంభమునుగూర్చి నిజముగా నేరికిని సంపూర్ణముగ దెలియదు. అట్టి యాశ్వరున కీ బ్రహ్మలను, విష్ణువు లను, శివులను ముడివెట్టి వారికి మహత్తులను గల్పించి పురాణములందు

వర్తింపబడినను, నిజము చెప్పక తప్పలేదు. ఒకానొక బ్రహ్మకుమారుడగు స్వామింభువు తన సోదరియైన శతరూపను చేపట్టెను. వీరే మనకు తెలిసిన మనదేశపు ఆదిదంపతులు, వీరికి 2 కుమార్లును, 3 కుమార్తెలును కల్గిరి. ఈ కుమార్తెలు ఆకూతి, ప్రసూతి, వేవహూతి యనువారు వరుసగా రుచిప్రజాపతి, దక్షప్రజాపతి, కర్దమప్రజాపతు లనువారిని చేపట్టిరి. మరీచికి కశ్యపప్రజాపతి జనించెను. కర్దమప్రజాపతి కుమార్తె కళ యను నామె మరీచికి భార్యగానుంకెను. 4 ఈమెవల్లనే కశ్యపబ్రహ్మ కల్గెను. ఇతడు దితి, ఆదితి యను యిరువరకన్యలను మొదట చేబట్టెను, వారివలన సమస్త దేవతలు, రాక్షసులు క్రమముగా ఉత్పత్తియైనట్లు చెప్పబడినది. దక్ష ప్రజాపతికి జనించిన యనేక కన్యలనుగూడ యాయన చేబట్టి చాల సంరానము గనెను. ఈ రీతిగా బ్రహ్మలందరును మనదేశమున మొదట ప్రజావృద్ధి గావించుకొనుచు వారిదేశమునకు బ్రహ్మవర్తిమని పేరుపెట్టుకొని దానిని మనువు పాలనలో నుంచిరి. ఈ బ్రహ్మలు క్రమముగా కొందరు దేవతలను కల్పించుకొని పూజించుచుండిరి. వారి కప్పుదు ప్రకృతిలో నుపకారము గావించువచ్చిన మహత్తరవస్తుజాంములన్నియు దేవతలుగానే దానించిరి.

హిర్యదు, చంద్రుడు, వరుణుడు లేక వర్షదేవత, ఉషఃకాలము, సాయంకాలములందరి యావాసము, వాయువు, అగ్ని, జలము మొదలైన వన్నియు వారు దేవతలుగా దలచి, వారి పేరకు తమ పిల్లలపేర్లుగూడ పెట్టుకొనుచుండిరి. ఈ దేవతలపై క్రమముగా వారపురుషులారాదుచున్న దానలో వారు గీతములను వల్లించుచుండిరి. ఇట్టివానిలోనిదే సూర్యదేవతా పరమగు గాయత్రీమంత్రము. ఈ గీతములతో వారు ఆ దేవతలను ప్రార్థనలు సల్పుచుండిరి. అగ్నిని పూజించి దానిని స్తోత్రముచేయుచు, దక్కిన దేవతలను కొన్నింటిని ప్రత్యక్షముగను, దక్కిన వన్నిరూపరముగను ప్రార్థించుచుండిరి, ఇట్టి ప్రార్థనలు క్రమముగా కట్టుదిట్టములైన మంత్ర తంత్రములతో పూజానస్కాంములతోను వృద్ధిజెందెను. రామనుభవించు పర్యవస్తువులు ఆ దేవతలకుగూడ విష్ణు నేర్పబడియెను. దేవతలతోపాటు వారి బంధుమిత్రాదులను రామనుభవించు వస్తువులు పంచిపెట్టుపద్ధతి యేర్పడెను. ఇట్టి క్రతువులు తగిన మంత్రములతో నిర్దిష్టముగ జేయించుపని

ఐదిబ్రహ్మకును విదికృత్యమయ్యెను. తక్కినవారు అనగా వారిలో నట్టిపని యనివారు సాధారణముగా తృప్తి మున్నగు కార్యములు చేయఁజొచ్చిరి. మఱుగా నీ బ్రహ్మలందరికిని సవ్యముగా నేర్పుటకును, వారి వసులు హుటకు ఒక గురుస్తాన మావశ్యకమయ్యెను. అదియే ప్రధాన బ్రహ్మ స్థానము. ఈ బ్రహ్మపదవికి పైన నుడివినవారిలో యెఱ్ఱుని యెన్నుకొను చుండిరి. ఆ కాలపు జనులలో నెవరి కెట్టిరహస్యము కావలసినను మంత్ర వంత్ర క్రయకార్యాదు లన్నింటను ఒక బ్రహ్మ యేగి వసులు నిర్వర్తించు చుండెను. అవసరమైనపుడు మూలబ్రహ్మ ప్రత్యక్షమగుచు కోదిన వరముల నిచ్చుచుండెను. ఆ వరములు పున పురాణములలో గన్నరు నదికయోర్పులు గాకపోయినను, అవసరసహాయములని నమ్మకగియున్నది. ఈ సంప్రదాయ ప్రకారమే నా బ్రహ్మల సంకతి యంతయును బ్రాహ్మణునియు, యజ్ఞాదు లలో మంత్రతంత్రాదులు నెరవేర్చు ముఖ్యుడు బ్రహ్మయనియు నప్పటివారు పిలుచుచుండిరి. ఈ యాచారమే యజ్ఞాదులం దిప్పటికిని వచ్చుచున్నది.

అప్పుడు చేయుచుండిన యజ్ఞమాగములలో 33 గురు దేవతల నాహ్వానము చేయుచుండిరి. ఇందు 22 దేవతలు స్థూల, చంద్ర, పంచ భూతాది గణములవారు. 11 దేవత లానాటి దేవతానాయకులే. వీరు ప్రత్యక్ష ముగనే హవిస్సులను సోమమును గైకొనుచుండిరి ఈ వివరములు ముందుపుటలలో చెప్పబడును. ఈ యజ్ఞ యాగాదులలో గోవులు, అశ్వ ములు, ధనములు మొదలగు సంపద లిమ్మనియే వారిని ప్రార్థించుచుండిరి. గాని యానాటివారు మోక్షముకొరకై ప్రాకులాదలేదు. మోక్షము లేక అమృతమును పదములు తర్వాత క్రమముగా నేర్పడెను. ఉపనిషత్తుల కాంక్షున కమృతత్వవిషయ ములునను వచ్చినది. ఋగ్వేదమున పెక్కు చోట్ల త్రిరేకాదక దేవతా యని చెప్పబడెను.

ఇట్టి బ్రహ్మలలోనివారే బృహస్పరి, శుక్రుడు, త్వష్ట, విశ్వకర్మ, మయబ్రహ్మ మున్నగువారు. వీరిలో శుక్రుడు తవీశ్వరుడు, విశ్వకర్మ శిల్పా దులు, గృహనిర్మాణములలో నుతికెక్కెను. విశ్వకర్మకుమార్తె బర్హిష్మతిని స్వాయంబువసువు చుమారుడగు ప్రయవ్రతుడు వివాహమాడెను. మూం

బ్రహ్మస్థానము హిమాలయము నుండి బ్రహ్మకపాలమునకు మారెను, పుట గయావ్రయాగ పుష్కరాదిస్థానములందు గూడ బ్రహ్మశ్రమము వృద్ధిజెందెను ఇపుడరట వసించు గయాశీవంశీకులే యైయుందురు. బ్రహ్మస్థానమును గౌరవించుటకై మనపూర్వులు నక్షత్రములలో నొక నానికి బ్రహ్మయని పేరిడిరి. ఇట్లే తక్కినవారికిని పేరుంచబడియెను. అందరి కన్న పెద్దయగు బ్రహ్మ యున్నపుడు ఆయనకు హెచ్చు గౌరవముండెను. ఇపుడుగూడ అట్టిపెద్దకు సమస్కృతు లాచరించుచున్నట్లు దక్షయజ్ఞ ధ్వంస శివవల్ల జెలియుచున్నది.

ఇంద్రరాజ్యము - స్వర్గము

దేవతలు మొదట హిమగిరియందలి త్రివిష్టప్రమున, ననగా నేటి టిబెట్ట ప్రాంతమున నివసించిరని చెప్పితిమి. స్వర్గ మెచటనో యుండి యందలి యధిపతియగు యింద్రుడు చచ్చివారికి స్వర్గాదిదోగము లిచ్చునను కథ కొన్ని పురాణములందు తర్వాత కల్పింపబడి వ్రాయబడినట్లు కన్పడును. ఇందరి వాస్తవ మారయువము. స్వర్గరాజ్యము బ్రహ్మవర్తములోనిదే. దీని రాజుని క్రమముగా అమరావతియైనది. అమరులు అనగా దేవతలు వసించుటచే నమరావతియైయ్యె. దీనికి దాపుననే అమృతసరమున్నది. ఇవి నేటి పంజాబదేశములో నున్నవి (1) ఈ చుట్టుప్రక్కల నున్న రాజ్య మంతయు పూర్వము యింద్రుడను హోదాలో పెక్కిండు రాజ్యమేరినట్లు పురాణములందున్నది. ఇంద్రు డానాటి రాజులలో నొకడనుటకు ఋగ్వేద, అవశ్యురపేదములందును, శతపథ బ్రాహ్మణములందును యాక్రింది ప్రమాణ ములు దొరకుచున్నవి.

(1) మనుస్మృతి 2 వ అధ్యాయమున మర్క్య, పాంచాల, మధుర, కన్యా కుబ్జ దేశము లనబడు పంజాబ భూరసేనదేశములు పూర్వము బ్రహ్మర్షి దేశము లేక బ్రహ్మవర్తములోనివని విలువబడుచున్నట్లు గలదు. అనగా సరస్వతి, దృశద్యతీనదుల మధ్యరాగము, వింద్య హిమాచలముల మధ్య పూర్వ వర్తిచు నముద్రముల మధ్యనున్న దేశ మార్యావర్తమని యేన్నది.

1. శృ॥ శతమశృన్వయీనాం పురామింద్రోవ్యాస్యత్ । దివోచాసాయ చాతుషే॥
(ఋగ్వేద తృతీయాష్టక షష్టాధ్యాయం 3, 8, 20 అండ్ 22)

టీక. రాశ్యతో గట్టిబడిన నూరు నగరములను దనయజమానుడగు యజ్ఞము చేయించినవానికి ఇంద్రుడిచ్చెను.

2. శృ॥ అదయది రాజన్యోజితే ఇంద్రవాణం । జయేంద్రాయవాచం వచ
తేంద్రవాచం । వరతేంద్రవాణం । జాయతో రిక్షత్రగం హేంద్రః ।
క్షత్రగం రాజన్యః ॥

శతపదబ్రాహ్మణం. - కాం. 5 - అ. 2 - బ్రా. 2

3. శృ॥ త్వమిన్ద్రాధిరాజః । న్రవన్యస్త్వయా రభిజూతి తిర్చనానామ్ త్వందే
వీర్విశ ఇమా వి రాజయుష్మత్ క్షత్రమజరం తే అస్తు ॥

(అదర్వణవేదము కాం. 6 18-5-2) సంపు 2-201 పుట

ఇట్టి ప్రమాణము రనేకము ముందు పుటలలో నున్నవి.

పై 2, 3 శ్లోకులలో యింద్రుడు రాజనుటకు ప్రయోగములు కలవా. కొండలను చెక్కించి నమస్థలముగా నీ యింద్రుడు నివాసము లేర్పరచెను. ఇంతేగాక మొదటి స్వామిండువనునుపు కాలములో ఆయన కుమార్తె యాకూరికి జనించిన యజ్ఞుడు లేక సుయజ్ఞుడనువాడు యింద్రవదనిలో నుండి యీ దేవరాజ్యమును పొందించెను. ఆ కాలపు టాదారము ప్రకార మితడు తన పోదరియగు దక్షిణను చెంట్లాడెను చెండవనునగు స్వారో చిమని కాలములో రోచనుడను వాడు యింద్రుడయ్యెను. ఇతడు మొదటి యింద్రునికి జనించిన 12 గురు కుమారులలో నొకడు. మూడవ మనువగు ఉత్తముని కాలమునందు సర్వకర్తను నరకు యింద్రుడయ్యెను. అట్లే కామసుని కాలమున త్రివిధుడనువాడును, వైవశుని కాలములో శుక్రుడను నారడును, దాశిషమన్వంరదమున మంత్రద్యుమ్నుడనువాడును, యింద్రు యగా నుండిపరిపాలించిరి. వైవస్వతమనున పుత్రుననికి పురందరుడు అను యింద్రుడు పాలించెను. ఈ విషయములు మహాభాగవతమున గలవు. ఈ రీతిగా ఉత్తరహిందూస్తానమును సర్వ సౌఖ్యములలో అనురంజింప యీ రాజ్యమును వ్యర్థరాజ్యమనిరి. స్వరాజ్యమగుచేతనే దాని నట్లు పిలిచిరి.

దేవతలును వారి దాయాదులగు రాక్షసులును మొదటి మనువు కాలమునందే పేరుపడిరి. రాక్షసులలో జలంధరుడు జలంధరపట్టణమును, త్రిపురాసురులు త్రిపురములనే పట్టణములను నిర్మించుకొని పాలించుచువచ్చిరి. హిరణ్యకశ్యపుడు, బలిచక్రవర్తి. బాలుడు మున్నగువారందరును వారి భాగదేయములను పాలించుచుండిరి. గాని వీరందరును యింద్రరాజ్యముతో విహితులుగా నుండక అప్పుడప్పుడు వారి రాజ్యమునుగూడ నాక్రమింపజొచ్చిరి. బలిచక్రవర్తి, బాలుడు మున్నగువారి వంశీకులు భారతయుద్ధకాలమునందేగాక 11, 12 శతాబ్దములవరకు నుండి సామంతులుగా చిత్తూరుజిల్లా ప్రాంతమును బాలించుచుండిన విదర్బనములు శాసనములందు దొరకుచున్నవి. వామనుడు బలిచక్రవర్తిని పాతాళమున కణగద్రొక్కినని వ్రాసిన పురాణ వ్రాతలనుబట్టి యాతని వంశీకులను యింద్రరాజ్యము దాటించి సరిహద్దు (అయోధ్య) రాజ్యమునుగూడ దాటించి, దక్షిణదేశమునకు పారద్రోలినట్లు గ్రహింపవచ్చును. అందువల్లనే తద్వంశీకు లచట స్తావరము లేర్పరచుకొన గల్గిరి. ఇంద్రపదవి ఖాళీయైనపుడు వారి కత్యంత స్నేహితులును, సరిహద్దురాజులు నగు సూర్యచంద్ర రాజులలో నర్జునుగవారి కౌపదవి లభించుచుండెను. నహషుడు, రణి, ఆతనిపుత్రులు, వీరు చంద్ర వంశీకులైనను కొంత కాలము ఇంద్రరాజ్యమును పాలించిరి. ఈ యింద్రరాజ్యము భారత యుద్ధ కాలమువరకు నుండెను. శ్రీకృష్ణు డింద్రపట్టణమునకు వెళ్ళివచ్చెను. అర్జునుడుగూడ వెళ్ళి యింద్రునిచే నర్కారము లందెను. కృష్ణమూర్తి, యమ, వరుణుని పట్టణములకుగూడ వెళ్ళియుండెను. ఈ అష్టదిక్పాలక పట్టణములన్నియు నాకాశమందెచ్చటనో లేవు. ఈ యింద్రరాజ్యమునకు చుట్టును సరిహద్దులలో నచ్చటచ్చట నీ దిక్పాలక పట్టణము లుండెను. రాక్షసాది యన్యప్రభువుల యాక్రమణ సాగకుండగా, వీరు సరిహద్దులను రక్షించుచుండిరి. ఈ సరిహద్దులలో నున్న రాజ్యమే స్వర్గమని క్రమముగా పేర్వదసెను. దేవతా రాక్షస యుద్ధములందు సహాయముజేసిన రాజులను స్వర్గమునకు రీనుకొనిపోయి గౌరవించుచుండిరి, అట్టి గౌరవములలో రంభా సంభోగ మొకటి. స్వర్గరాజ్యమున ననేక సుందరినిలల లుండిరి, వారిలో బాలమంది బానిసలుగను, దాస, దాసీజనములుగను నృత్య గీత వాద్య

కుశలురై యింద్రుని సభయందుండువారుగ నుండిరి. అట్టివారిలో కోరిన వారిని యింద్రుడు వారి ప్నేహితులగు రాజులకు నిమ్మవాడు. సూర్య చంద్ర రాజులు అగ్నిహోద్రాది తైంకర్యములు తమ దేవతలపేర్లను క్రతువులను పేరిట చేయుచువచ్చినపుడే యింద్రరాజ్యములోని పెద్దలందరిని ముఖ్యముగా బ్రహ్మలను, ధేవతలను, యింద్రాది దిక్పాలరను ఆహ్వానించి హవ్యమును (నేతితోగూడిన మృష్టాన్నము) యిచ్చి గౌరవించి యందు పాల్గొననిచ్చి నందులకు ప్రతిఫలముగా నట్టి రాజులకు రంబాది సుందరకన్యలను ప్రసాదించుచు వచ్చిరి. చచ్చినవారికిగూడ నిత్తురను కథ తర్వాత కల్పితమయ్యెను. అవి యింద్రాదులపేరిట నక్షత్రములు వెలసినపిమ్మట కట్టుకథ నిర్మాణ మయ్యెను. తమను ఆహ్వానించకుండా చేయు నెట్టిక్రతువులను యీ యింద్రుడు మున్నగువారు భంగపరచుటకై ప్రయత్నించుచుండిరి. ఇంద్రుని రాజ్యము క్రమముగా పామరులనోటబడి హింసారాజ్యమయ్యెను.

హింసా రాజ్యము

సింధునది ప్రాంతమున నివసించువారు హిందువు లనబడిరిని యొక వార మున్నదిగాని హిందువులతోగూడిన యానది సింధు (స + ఇంద్రనది = సింద్రనది లేక సింధునది) యయ్యెనని గ్రహించుట యుక్తమనియు మొట్టమొదట ఇందునదితోగూడి అది సింధునదిగా మారియుండునని లోగడ తెలిపితిమి. ఆ కాలపు ప్రజలకు ప్రజాపృద్ధి లేక ప్రజాస్పృహ యొక పరిత్రమైన ముఖ్యకార్యముగా నుండెను. అందుచేతనే ప్రభువులగువారికి వారి దేశపు సుందరవయస్కుల నిచ్చి యింద్రాదులు సృష్టికి తోడ్పడుచుండిరి. రాక్షసులకు, దేవతలకు వైరములు వృద్ధిచెందినకొలదిని యీ యింద్రరాజ్యమునకు ప్రత్యేక రక్షకుడు (Protector) కావలసినవచ్చెను. అప్పటికే దేవతలలో ననేక భాగస్తు లేర్పడినట్లు కన్పడును. గరుడ, గంధర్వ, యక్ష, కిన్నర, కింశురుష, నాగ, నరకృర, సిద్ధ, సార్థ్య, విద్యాధర, అప్పరసోదులు దేవతలలోనుండి యుద్భవిల్లి యనేక పట్టణములు నిర్మించుకొనిరి. సింధునది ఆవసరమైనపుడెల్లను రక్షించుటకై ప్రత్యేకస్థానము లవశ్యక

మయ్యెను. దీనికారణే దేవతలందరును కలిసి తమ యందరి శ్రేయస్సు కొరకు విష్ణు వాకనిని యేర్పరచుకొనిరి.

ఈ యింద్రాదులు నాటి ప్రజలే యనుట కనేక వృత్తాంతములున్నను గొన్ని మాత్రమే పైన వ్రాసితిమి. ఋగ్వేదమునందింకను గొన్ని గుర్తులు కలవు. సరమయను కుక్క (సురేంద్రచూలి) యొకటి దేవతని పణులు అవహరించిన గోవులను మఱించి తీసుకొనివెళ్లుటలో సంవాదము నల్పు చున్నట్లొక రుక్కు తెలుపుచున్నది. (౧౦ - ౧౦౬) ఇంద్రుని భార్య యొకటి యొక వానరమును గురించి కోపించి తన భర్తతో నా విషయమై వాదించుచున్న యొక రుక్కుగూడ గలదు. (౧౯ - ౮౬) ఇంద్రావరుణుల సంవాద యొకటి వారి పరస్పర యొన్నత్య విషయమై స్పర్థించుచున్నటులు గానుపించెడి దొక రుక్కుగూడ యున్నది. (౪ - ౪౨) యాజ్ఞిక క్రీయల భారము వరుణాగ్నులలో నెవరు వహింపవలెనను విషయమునకు సంబంధించిన యొక రుక్కు కనబడుచున్నది. దీనిప్రకార మగ్నియను - యింద్ర సామంతుడు దనకు శ్రమకరమైన యాపనిని స్వీకరించుట కంగీకరించినట్లు సూచన గలదు. ఇట్లు వీరంకరానాటి ప్రజలపై యధికారములు వహించిన నాయకులని నృప్తముగా దెలియుచున్నది. ఇంద్రుడు రాక్షసులలోని వలాసురుడు, కుష్టుడు, శంబరుడు, అర్బుడు, కరంజుడు, వర్జయుడు, వంగృడు, పిప్రడు, కృష్ణుడు, రౌహిణుడు, కుయువుడు, పణులు మొదలగువారిని సంహరించిన ట్లనేక రుక్కులలో గలదు.

(ఋ 1-10-53 15-101-2 అండ్ 103-2 చూడుము.)

ఇంకను బలాసురుడు గోవులను హరించినపుడు వానిని విడిపించి తెచ్చెను. అంభోయను రాక్షసుని మదమణించెను. యుద్ధములందు యింద్ర సహాయము లొందిన యాక్రిందిరాజులు పెక్కుంద్రు గన్నరుచున్నారు. నర్మదు, తుర్యకుడు, యదువు, తుర్వీతుడు, పురుకుచుడు, సుదాసుడు, ఋజాత్వుడు, కుత్సుడు, అతిరిగ్వడు, ఆయువు. ఇంచలి చివరి మువ్వరను సుశ్రవసునకు లోబడజేసెను. ఈ యింద్రుడు శంబరునితో దోరాదినపు దాతనియొక్క 33 పురములను నాశనమొనర్చెను. ఋజాత్వుడను రాజుతో

గలిపి కృష్ణుడను రాక్షసుని జంపెను. ఈయన స్వర్గరాజ్యముగూడా 7 నదులు భూమికి ప్రవహించి సముద్రమునకు పోవుచుండినట్లు గలదు. ఇనుముతో చేయబడిన కవచము లీతడు యుద్ధములందు ధరించుచుండెను.

(ఋ 1-12-72-8, 1-10-50-3)

పై కార్యములన్నియు నొక్క యింద్రుడే చేసిననబాలము గాని ఏ యే యింద్రు డే యే కార్యము లొనర్చెనో విడిగా తెలియగల సాధనము లేకున్నను, అనాటి స్వర్గరాజ్య రాజులుగానుండి వారొనర్చిన కార్యములే పైన వివరింపబడినవి. వృషా గిరి పుత్రులగు అంబరీష, నహదేవ, భయమాన, సురాధులను రాజులు యింద్రనహాయము దొంది యాతనిని స్తోత్రము జేసి నట్లు ఒక రుక్కు గలదు. చివరకు బెజవాడవద్దగల నొక పర్వతమునకు ఇంద్రకీల పర్వతమనిగూడ నీ యింద్రులవల్లనే పేరువచ్చినట్లు చెప్పవచ్చును. పురోదాసుడను యింద్ర దౌతకాలమున నున్నట్లు అతనిని నూరుగోవుల నిమ్మని ప్రార్థించుచున్న యొక రుక్కుగూడ ఋగ్వేదమున నున్నది.

(ఋ 8 - 78 - 1)

ఇంద్రుడు ఆర్యవర్ణుల సుద్ధరించువాడనియు, ననేకదన్యులను సంహరించుచుండెననియు, దన్యులు, అవ్రతులు, అక్రతులు నల్లనిపర్ణము గలవారనియు, వారి ననేకులను సంహరించుచేగాక, గుహలలో కొండరిని దెబ్బననియు ననేక ఋగ్వేదరుక్కులు తెలుపుచున్నవి. (ఋ 2-12-41, 1-30-8, 3-34-9, 10-22-8, 4-28-4) ఈ యింద్రులలో మిగతవారిని గురించి మునుగుండు చెప్పబడును.

విష్ణువులు

దేవరాక్షసజాతులవారు వీలిపోయిన పిమ్మట దేవతలు తమ రాజ్య మంతటను దిరిగి తమ్ము సంరక్షించుటకై యొక విష్ణువు నేర్పాటు చేసి కొన్నట్లు లోగడ తెలిపితిమి. ఈ విష్ణ్వైశ్రమము బదరీనారాయణమున నుండెను. ఈ విష్ణువు దేశరక్షణ బాధ్యత గల్గియుండుచేగాక నాటి దేవత లకు మతప్రపత్తగాగూడ నుండెను. ఈ విష్ణుపదవిలో నరనారాయణులను

బుద్ధులు గూడ కొంతకాల ముండిరి. విష్ణువులలో కొంతకాలమునకు వైకుంఠపురముననున్న వచ్చెను. ఈయన వికుంఠయను నాపె కనుపొందెను. ఈతడు తన పేరిట వైకుంఠమును ఆశ్రమమును గట్టించి తన మరాశ్రమము నచటికి మార్చినట్లు కనబడుచున్నది. అప్పటినుండియు బదరీనారాయణ మొక యుపగాఢయయ్యెను.

ఈ యాశ్రమాధిపతులందరును విష్ణుపురనబడుచుండిరి. వీరాశ్రమ రక్షణవిధము వహించి దేవతాసంతతి తెలివైన నెట్టి కష్టనష్టములు వచ్చినను వానిని దీర్చుచు వచ్చిరి. దేవతలలో నందరినుండి తగినంత సిబ్బందిని (Military) దీసుకొని బదరీనారాయణమునను వైకుంఠమునను యీ విష్ణువులు నివసించుచుండిరి. ఈవిష్ణువులు శంఖ, చక్ర, గదా కాళ్ళ కొస్తుభము లను చిహ్నములుగను, గరుడకేతనమును ధరించుచువచ్చిరి. మొదటి స్వామియందువనువు కాలమున కర్ణమన్రజాపతికి దేవహూరి యను భార్య యందు జనించిన కపిలుడు మొదటి విష్ణువయ్యెను. ఆకాలమునందే కొంత కాలము యింద్రుడగు యజ్ఞరుగూడ పుష్టపరిలో నున్నట్లు కనబడుచున్నది. రెండవ మనువగు స్వారోచిషుని కాలమునందు విభిదుడు లేక విదుడను నతడు విష్ణువయ్యెను. ఈతడు వేదవిధులను విప్రులకు దుషిత యను భార్యయందు జనించెను, ఇట్లే ఉత్తమమనువు కాలమునందు ధర్ముడను వానికి సూర్యులయను సతిమణియందు జనించిన సత్యపేనుడనువాడు విష్ణువయ్యెను. పిమ్మట రామసునికాలమున హరిమేధుడిను వానికి హరిణి యను సతియందు జనించిన హరియను నతడును, రైవతమనువు కాలములో కుశుడనువానికి వికుంఠయను నామయందు జనించిన వైకుంఠుడను వాడును, చాక్షుషమన్వంతరమున వైరాజునకు సంభూతికి జనించిన యజితుడును వైవస్వతమనువుకాలమునందు కశ్యపన కలిదియందు బుట్టిన వామనుడును విష్ణువదనలోనుండి దేవతలకు నహాయులై నిలిచి, వారివారి కాలములందు దేవతలకు రాక్షసులకు జరిగిన యనేక యుద్ధాది భార్యములందు రాక్షసులను సంహరించి దేవతలకు ఆయుముగల్గించి, యింద్రుని రాజ్యమునందు విలిపి తమ యాశ్రమవదలిని బలవరుకొనుచు స్థిరపడినట్లు పురాణములలోని చరిత్రలవల్ల దెలుసుకొనుచున్నాము.

సోమశాసురుడు, హిరణ్యాక్ష, హిరణ్యకశ్యపులు మున్నగువారిట్టి విష్ణువులచే సంహరింపబడినవారే. ఇది, పృథ్వుడు మున్నగువారిని జయింప లేనప్పుడు యుక్తిచే జయింపుమందిరి. బాహునువను విష్ణువు బరివద్ద యుక్తిచే దానముగా రాజ్యమంతటిని గ్రహించి యాతనిని వెడలగొట్టెను. పృథ్వుడు యువరాజ్య మాక్రమించినపుడు శ్వేతదీప్యవమునకు జారిపోయి రత్నాత బలముల గూర్చుకొనివచ్చి క్రమముగా నాతనిని జంపి రాజ్యమాక్రమించిరి, విష్ణ్వక్రమము వైటంరమున నుండి యదటనే విష్ణువు నివసించుచు దేవరక్షకుడుగా నుండెను. ఈ వైటంరము కుట్రనికొడుగు వైటంరకును విష్ణువు గట్టించెనని పురాణములందున్నది ఈ పట్టణముగూడ నొక్కొకనారి దేవత్రపులగు రాక్షసులచే లూటీ చేయబడుచుండెను. ఆ ప్రోదమువల్లనే విష్ణువు సహసంహమువలె సుగ్రమూర్తియై యనగా మిక్కిలి రోషవంతుడై బయలుదేరి హిరణ్యకశ్యపుని సంహరించెను. అప్పుడు దేవతాసమాహము లందరితో నతడు దండయాత్ర చేసెను. ఈయన దేవరాజ్యమునందేగాక తన పైన్యములతో ఆయోవ్య. ప్రతిష్ఠాన పురాది రాజ్యములకు గూడ నొక్కొక్కప్పుడు సహాయుడై తన పరాకు బడిని విస్తరించెను. ఈ విష్ణువు సహాయము లేకున్నయెడల ధ్రువుడు పిత్రియమైన రాజ్యమును దొండియుండడు. దేవతలకు రాక్షసి సంహార విషయమున సహాయము చేయుచున్నట్టియు విష్ణ్వక్రమమునకు మతమునకు లోబడి భక్తులై యుండిన రాజులలో ప్రముఖులు కొందరుగూడ విష్ణ్వన తారములుగనే క్రమముగా బావింపబడుచుండిరి ఋషకుడు, పృథుచక్రవర్తి, శ్రీరాముడు, శ్రీకృష్ణుడు, బలిరాముడు, వరకురాముడు మున్నగువారిట్లే విష్ణువవతారములై పోయిరి. కృష్ణార్జునులు పూర్వజన్మమందు నరనారాయణులని చెప్పబడిరి మత్స్య, టార్కి, వరాహ, నారసింహములవలె నా యా వేశలందు నందరించిన విష్ణువు లా యా యవతారము లనబడిరి. నీళ్ళలో దాగుకొని యున్న రాక్షసులతో దోరాడునపుడు మత్స్యమువలెను, రక్కసులతో కపటస్నేహము నబింపవలసినపుడు, కూర్మము తన యంగములను బయటికి గవ్వరకుండ లోనికి ముడుచుకొనునట్లు తన హృదయ మర్మమును వెలికి చాచియుక కూర్మమువలెను, తన నగరమును లూటీ చేసినందు

అటు గల పూర్వస్థానముతో సుగ్రహపుడై సింహమువలెను. జలప్రళయ
కాలములో మొదటి మనువెక్కిన నావ యన్నిప్రక్కలకు చరించుచున్నపుడు,
దానిని రక్షించుటకై యరదలోదిగి వారాహమువలెను సంచరించిన విష్ణువులే
మత్స్య, కూర్మ, నారసింహ, వరహావతారులుగా భావింపబడిరి. ఇట్లే
క్రమముగా విష్ణువులనేకులు సుతకర్తలై వెలసిరి. వీరు ముఖ్యముగా రాక్షస
వదలో నిమగ్నులగుచు తమ మతముయొక్క సర్వ వ్యాపకత్వభారము
వహించుచుండిరి వీరిమతమే వైష్ణవమతమయ్యెను. వైష్ణవగ్రంథము లన్నిం
టను క్రమముగా నీ విష్ణువులంద రొకటిగనే భావింపబడి, వారికి ఏకత్వమును
స్వ లోకవాయకత్వమును, రక్షణమును అందిగట్టిరి, అట్టి సర్వేశ్వరుడగు
మొదటివిష్ణువును ద్యానించుచు, పూజించుచు, అనుసరించుటయే యీ మత
లక్షణములు. రక్షణగోచరుండిన పూర్వకాలపు దేవవంశీకులాదిగా మానవు
లందరును అవసర రక్షణకై యీ విష్ణువునే ఆహ్వానించువారు. సాధారణ
ముగా బ్రహ్మలకు, యింద్రునికి నలవిగాని కార్యములందుగాని, క్రతువు
లందుగాని యీతని బ్రార్థించి యాహ్వానించుచుండగా, నాతడు వచ్చి చారి
యావదలను తొలగించుటలో సాయపడియు, కోరికల దడయుటలో తోడు
పడియు బ్రసిద్ధి తెచ్చుచుండెను. క్రతుముగా నీ వదవి తొందినవారెల్లరును
పురుషోత్తములననుమించిరి. ఈ విష్ణువులపేరిట దర్వాత ఐగోళ నక్షత్ర
ములలో నొక సమూహమునకు విష్ణుపదమని పేరు బెట్టబడెను. ఇదియే
“తద్విష్ణుః పరమంపనమ్” అని ఆర్యోక్తిగా బయకబడినది. ఈ విష్ణుపద
మును గ్రీకులు హెర్క్యుల్స్ (Hercules) అనెదరు. ఇది హరికులేశ
(బలరామ) కర్ణమేగాని యొందుగాదని కొందరు పండితు లనుచున్నారు.
నక్షత్రముల కన్నిటికి సుర్పత్తిస్తానమగు నీ ఐగోళప్రదేశము తమ మత
కర్త పేరిట వైష్ణవమతస్తులు గుర్తించుట విశేషము. శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణల
చివరకాలమున మునులు వైకుంఠాధిపత్యముకొరకై విరిచియుండిరి. ఇది
పేరులోకమునకు గాదనియు, దేవరాజ్యమున నున్న వైకుంఠాశ్రమ పదవికై
విరిచినట్లును, వారు దానిని కొంతకాలము స్వీకరించినట్లును మనము
గ్రహింపవచ్చును.

శివులు లేక రుద్రులు

మొట్టమొదటి మహాదేవుడు లేక దేవదేవుడను శివుడు రాక్షసులకు మతప్రవర్తగాను, రక్షణ సహాయకర్తగాను యేర్పడిన యొక యాశ్రమాధిపతి. ఈయనస్థానము తైలాసగిరి. ఇది హిమవర్షర్వతమున నున్నది. ఇతడా చుట్టుప్రక్కల గల రమణీయ ప్రదేశములను, మానవ సరోవరాది ప్రాంతములను వశమునందుంచుకొని కొందరు వైనికుల (వారినే ప్రమథ గణ మనెదరు) లోద్బాటుచే రాక్షసులకు కోరిన సహాయము లొనర్చుచుండెను. ఈతడు రుద్రుడనిగూడ పిలువబడుచు క్రమముగా దేవ, మానవ జాతులందరికిని తన మతములో నున్నవారికి రక్షణ నిచ్చుచుండెను. కాల క్రమమున నీ రుద్రులు 11 మంది ప్రాముఖ్యములోనికి వచ్చిరి. వీరినే ఏకాదశ రుద్రులందురు. మన్యు, మను, మహాకాల, మహాద్భివ, ఋత ధ్వజో, రు, రేలోభవ, కాల, వామదేవ, దృతవ్రతులనువారే !! గురు, వీరికి వరుసగా ధీ, వృత్త్య, శనో, మా, నియు, త్సర్పి, రిలాంబితే, రావనీ, సుధా, దీక్ష, నాములగు పర్వులుండిరి. ఇందలి యొక శివుని (రుద్రుని) వర్ణనము ఋగ్వేదములోనుండి, యాయన దిలకాలియనియు, జహజాట దారి యనియు, తపస్వియనియు, శత్రుసంహారియనియు జెప్పుచున్నది. (1)

ఇంద్రరాజ్యములోని దేవతల కందరకును రక్షకస్థానముగా విష్ణావ్రమము స్థాపింపబడినంతనే రాక్షసులు తమ శ్రేయస్సుకొరకు యీ శివావ్రమము జేరి యాయన మత మనుసరించుచుండిరి. వీరుగూడ పూర్వదేవతలే యగుటవల్ల శివునకు దేవదేవుడను పేరువచ్చెను. ఈయన దక్షప్రజాపతి కల్లడయ్యెను. సరియను పేరుగల దాడెయబోయే యీ మొదటిశివుని దార్య. ఈయన వైద్యముగూడ చేయుచున్నట్లు ఋగ్వేదమందలి రుద్రస్తోత్రములు తెలుపుచున్నవి. (1-18-114.5) సాధ్యమైనంతవరకీయన దేవరాజ్యము

(1) శృ. ఇమాగం. రుద్రాయ తపసే కవర్తినే క్షయద్వీరాయ ప్రథరా మహేమరిం । యథానః శమసద్వివదే చతుష్పదే విశ్వం పుష్టం గ్రామే ఆస్మి పృథాతురమిరి॥
(ఋగ్వేదము 4-5-10-3)

నకు, రాక్షసులకు విరోధములు కలుగనీయకుండను యుద్ధములు జరుగ
కుండను రాక్షసిష్టాగ్ర ప్రయత్నములు నర్పించినట్లు కనబడును.
అందువల్లనే దేవతలుగూడ యీతని ప్రార్థనలు జేయుచుండిరి. మొట్ట
మొదట నీయనను బహిష్కరించి యజ్ఞయాగాదులలో భాగము రీయగూడ
దని తలంచుకొని దక్షయజ్ఞములో జరిగిన పరాభవముతో దేవతలు
బుద్ధి దెచ్చుకొని యీతని సంతటినుండి భాగస్వామిని చేసిరి. క్రమముగా
నీయన దేవతలలోనే కలిసి రాక్షసులను సంహరింపజొచ్చెను. ఈ శివాశ్ర
మాధిపత్యమున క్రమముగా క్రింది గణములవారుగూడ శివపదవి నధిరో
హించుచుండిరి. ఈ యాచార చూడుతాశ్రమములందు 11, 12 శతాబ్దాల
వరకు నున్నట్లే కనబడుచున్నది. ఈ మతములో జేరినవారందరును వీర
మాహేశ్వరులనియే చెప్పుకొనుచున్నట్లు శాసన దృష్టాంతము లనేకము
గలవు. ఈ మతాశ్రమాధిపతులు వైతము రాము శివులమనియు, యీశ్వరుల
మనియు నామరూపము గావించుకొనుచు బ్రజలకు రాము మొదటిశివుని
యవతారములుగనే గోచరింపజేయుచుండిరి. నందీశ్వర, చందీశ్వర, భృంగీ
శ్వర, గజేశ్వర, మహేశ్వర, వామదేవ, వీరబ్రహ్మ, పరమేశ్వర, తత్పురుష
శివ, అమోఽరహదులు మొదటిగణములలోనుండిన శివులే. శిలాదునిపురుషగు
నందీశ్వర పట్టాభిషేక వర్ణనము లింగపురాణమున నున్నది. 12, 13, 14
శతాబ్దములలో నీ వైవమతమునందు గోళకీమరమునకు జెందిన వారిలో
విమలశివ, శాంతశివ, భక్తశివ, విశ్వేశ్వరశివ, పరిపూర్ణశివ, ఉత్తమశివ,
శ్రీకాంతశివులను వైవగురువు లున్నట్లు శాసనములు వచించుచున్నవి.
12 వ శతాబ్దని పొందిన బిజ్జలుని కాలమున వీరశైవులందరిని శివులుగనే
భావించుచున్నట్లు దినపపురాణము జదివినవారికి తెలియును. మొదటిశివుని
యాతారక్షణములు జటాజూటభారణ, త్రిభుజధారణ, విభూతి, రుద్రాక్ష,
నాగాధరణ దారదాదిరక్షణము లీమతమునందున్నవి. లింగపూజ యీమతము
సమముఖ్యము. ఆదికాలపు మానవులు (రాత్రియుగములోనివారు) ప్రీతిపరులు
సృష్టికార్య మతి పవిత్రవంతముగా భావించి మైదునమందుగల విశేషాన క్తి
శ్రద్ధలతోను, భక్తిపరత్వమునను దాని కారాధనుగు లింగమును యీశ్వర
ద్వైతతో బూజించుటయు, దానిని పరంపరావ్యాజమున నీ యాదిశివు లనున

రించుటయు నిందలి విశేషము. ఈ అదికాలపు వైవమతమునే పెక్కండ్రు అనునరించుచు వచ్చిరి. మొదటిపుడు దక్షకన్యయగు సతీదేవి చనిపోయిన పిమ్మట హిమవంతుడను కొంచరాజు చుమారై దుర్గాదేవిని పెండ్లాడెను. ఈ దుర్గాదేవునను శివునికుమార్తగు వీరభద్ర, వినాయక, కుమారస్వామి, భైరవాదుల పేర్లనుగూడ మతకాఖలు క్రమముగా వెలసి, వారికనేక గుళ్లు గోపురాలు నిర్మింపబడెను. (గ్రంథవిస్తరణ భీతికీ వీరందరి ధార్యలు, సంతాన వివరాలు వ్రాయబడుటలేదు) శివలింగమును స్థాపించుచు వేల కొలది గుళ్లు మనదేశమున క్రమముగా ప్రబలెను. 7 వ మనుషగు వైవశ్వతుని కాలమునకే (యీతడు సూర్యునిపేరిట వానికి జనించినవాడే గాని సూర్యుడుకాదు) యీ శివయోగులలో ననగా మతకర్తలలో శ్వేతుడు, రుద్రుడు, సురారుడు, మదనుడు, సుహోత్రుడు, కంకిణుడు, లోకాక్షి, తైగీషవ్యుడు, మహాలేజుడు, దధివాహనుడు, ఋషభుడు, దగ్రుడు, అత్రి, సుబాలకుడు, గౌతముడు, వేదశిష్యుడు, గోకర్ణుడు, గుహవాసి, బండభృతుడు, జహమాల్పాక్షుహనుడు, తారకుడు, లాంగవీరులనువా రున్నట్లు లింగ పురాణమున నున్నది. వీరందరును కైలాస శివశ్రమాధిపతులు గాకున్నను దాని కనుబంధాశ్రమాధిపతులై యుండి మత, రాజ్య రక్షణకై పాటుబడుచున్నట్లు కన్పడుచున్నది. ఈర్మపురాణములో నీ బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వర మతము లెట్లు వ్యాపించినవో యీ క్రిందితీవి వ్రాయబడినది.

— ఇ త ర మ త ము లు —

రాజులు	విష్ణువుని, ఇంద్రుని ఆరాధించుచుండిరి.
బ్రాహ్మణులు	అగ్నిని, బ్రహ్మను, రుద్రుని ఆరాధించుచుండిరి.
కురులు	విష్ణువునే ఆరాధింతురు.
రాక్షసులు	.. .	రుద్రు నారాధింతురు.
గంధర్వులు } యక్షులు }	వీరు ఇంద్రుని ఆరాధింతురు.
విద్యారకులు	వీరు లక్ష్మీదేవిని ఆరాధించెదరు.

సాధ్యులు	}	ఓరు సూర్యదేవుని ఆరాధనమొనర్తురు.
వైధానసులు		
అనురులు	రుద్రుని ఆరాధించురు.
కిన్నరులు	దుర్గాదేవిని పూజించురు.
ఋషులు	శివుని కుమార్తణు ఆరాధించురు.
హనువులు, వారి	}	విష్ణువు, రవి, బుధ, బ్రహ్మలను ఆరాధన
పంజీచలంగరు		మొనర్తురు.
బ్రహ్మచారులు	...	బ్రహ్మ నారాధించురు.
గృహస్థులు	అందరు దేవతలను ఆరాధించెదరు.
యతులు	...	రుద్రు నారాధించెదరు.
భూతములు	}	ఓరు గణేశ్వరుని, రుద్రుని పూజించెదరు.
కూష్మాంధులు		
జులంబురును	బ్రహ్మను పూజించెదరు.

మనదేశమున మొట్టమొదటగా నేర్పడిన మతసంస్థలు మూడును ప్రజోపయోగకర సంస్థలుగా నేర్పడి వానినుండి చీలి యేక మతములుగా వ్యాపించెనని చెప్పవచ్చును. చావాపు భారతయుద్ధమువరకిట్టి యాశ్రమములు ద్రిమయిగా జరుగుచుండెను. భారతయుద్ధకాలమునకు కొంచెము పూర్వమున నుండిన రాక్షసరాజగు ఒక బాహుళ శివు నొకనిని వాకిట కావలిగా నుంచి నట్లును, అందు శివునితో యుద్ధమున నోడిపోయినట్లును భాగవతమున నున్నది ఎప్పుడో యొకప్పు డిట్టి తప్పనిసరి పోరాటములు గల్గినను, సాధారణముగా వైష్ణవ, శైవ ఆశ్రమము లనోన్య స్నేహముగనే మొదటి నుండి యుండెను. దుడ్రకోటి, మధువనం, పద్మనగర్, కాలంజర్ పటరాము లందును, పంచనది, గోకర్ణము, విజయ, ఏకాంగ, విరజ మున్నగు తీర్థము లందును శైవులు విరివిగా వ్యాపించి మతమును వృద్ధిజేరిరి. అట్లే వైష్ణవ మతము నారాయణరీతిము, సాంగ్రామము, అశ్వతీర్థము, టణ్ణామ్రము మున్నగుచోట్ల మొదట వృద్ధిమైనట్లు గన్పరును. అశ్రమభేదములును, వస్తుభారవాదిభేదములును, దేవతా స్వరూపాకారాది భేదములున్నను, యీ

మతములవారందరును ఒకే యాత్మస్వరూపమును నమ్ముచు దానిని జక్కగా తెలుపు ప్రజాపేవకునైన మరాఠీపరులనుగొల్పుచు వారినే చివరకు (ఆత్మస్వరూపులు) దేవులుగా దావిందుచు వచ్చిరి. దేవతాభిష్టము ఆ రాలములో పూర్వపెద్దలను భావమం దుండెను. హిందూదేశములో నే మళమున్నను, ఒకేయాత్మ వస్తువును దెల్పునదిగనే యుండును. అందువల్లనే యెవరెవ రే పేరిట నే దైవమును నామకరణ మొనర్చినను, వారి యంతః కరణములోమాత్ర మా దేవుడు పరమాత్మ స్వరూపమనియే నమ్ముచుండిరి. ఈ శివాశ్రమమునకు చేరువనే కుదేరపట్టణ ముండెను. అతనితో శివులందరు పర్యాయ నెరపుచుండిరి. క్రీ. పూ. 6650 సం॥ల క్రిందటనున్న నా భాగుని కాలములో అంగీరసులు దాచిన పత్రపరిశేషిత ధనము హిమాలయమందు దొరకెను. అది యెవరిదను ప్రశ్న వచ్చెను. నా భాగుడు తన తండ్రి నన్నిటి కేగి విచారించగా, నది శివస్థానములో నున్నది గావున నాయనదేనని చెప్పెను. అప్పుడు నా భాగుడు తననా ద్రవ్యముతో పనియున్నను తీసుకొనక కైలాసాశ్రమాధిపతియగు నప్పటి శివుని వద్దకేగి, యా ద్రవ్యము దొరకిన విషయము నివేదించెను. ఆత్మమును పలికినందులకై యా దేవదేవుడగు శివుడు సంహోషించి దాని నాతనికి షరల నొసగగా స్వీకరించెను. అప్పటి యాశ్రమాధిపతు రిట్టి సేవలనే యొనర్చుచుండిరి. ఇట్టి రుద్రులు 11 గురు పేరిట ఏకాదశరుద్రులును, విష్ణుస్థానముపేరిట తద్విష్ణుః పరమః పదమ్యను విష్ణుస్థానమును బగోళమున దర్శింపవారికివలెనే, మన పూర్వులు నిర్మించిరి అనగా నామకరణ మొనర్చిరి.

ఇతర దేవరాజ్యములు

బ్రహ్మవర్తమునందు ఇంద్రుడు అసురావరి రాజధానిగా నేలుచు వచ్చెనని లోగడ తెలిపితిమి. గరుడులు ఖగ్గపూరు ప్రాంతమును, (Cuttack) నాగులు నాగపూరు ప్రాంతమును, గంధర్వులు కంధహారు ప్రాంతమును, మూజవత్తులు మూజునల్ పవ్యతప్రాంతమునందును, యక్షులు అలకాపుర ప్రాంతమును, రాక్షసులలోని బాములు శోణపురప్రాంతమును, (Sonapur) త్రిపురాసురులు త్రిపురి, త్రిపుర ప్రాంతములను, (Tripuri, Tripura etc)

జలంధరానుచుని వంశీకులు జలంధర్ ప్రాంతమును మొదట పాలించుచు వచ్చినట్లు కనబడుచున్నది. ఇది చాచపు శ్రీ. పూ. 7800 ప్రాంతమున నుంకియు నున్నట్లు చెప్పవచ్చును. ఈ వంశముల వారందరును క్రమముగా దేవళలితోను, మనువు సంకలివారగు మానవులతోను సంబంధములొనర్చి క్రమముగా హిందూదేశమంతటను ప్రాకిపోయిరి. వారాపరాజ్యము కళ్యాణ పుర రాజధానిగా నుండెను. దీనికి చాలా కాననవృష్టాంతము లున్నవి. యశులరాజగు కుచేరుని వంశీకుని వారసుని 12, 13 శతాబ్దాలలోని వైశ్య భామలు లనేకులు కాననములు లిఖించియున్నారు. అతని పేరిట ననేక పట్టణములుగూడ ఆంధ్రదేశమునందు నైరము వెలసెను. కుచేరవంశ్యులే చేరులని పేర్వడసిరి. వారిపేరిట భేహార మేర్పడియుండును. గుంటూరు జిల్లాలోని చందవోలు (ననదవోలు) నకు పూర్వము ధనదుపురమని పేరుండెను. ఇది కుచేరపురమునకు నకలని చెప్పవచ్చును. కుచేర రాజౌకడు దట్టిప్రోలు స్తూపమునందు దొరికిన కాననములందు పేర్కొనబడెను. ఈ రీతిగా మొదట ఆలరాపురీ ప్రాంతీయులగు యశులు చక్షిణమునకు వ్యాపించిరి. మొదటి ప్రజాపతులు లేక బ్రహ్మల వంశీకులే నేటి బ్రాహ్మణవంశము వారైరి. బ్రాహ్మణులు బ్రహ్మకుమారులను చెప్పటలో గల యర్థము బ్రహ్మలనువారి కుమార్లు ఆయినందుననే అదిబ్రహ్మ ముఖముననే బుట్టినట్లు క్రమముగా చెప్పకొనుచు నట్లే వారి వేదములలో వ్రాసకొనిరని గ్రహింప వలసి యుండును. ఈ బ్రహ్మణులు, మనుసంకలివారగు మానవులును, రాజులును, కశ్యపప్రజాపతికి బుట్టిన దేవరాక్షసాది గణములవారును. ఇంద్ర విష్ణు, శివనామములు దరించిన యనేకులును, నాటి ప్రజలేననియు వీరిందరి కన్యోన్య సంబంధదాంపియములు గంపనియు క్రమముగా వారివారి తల్లి దండ్రుల పేర్లవలననో, స్థానమువలననో, ముఠువలననో వేర్వేరు లెగల వారుగా నున్నను ఒకే హిందూజాతిగనే యున్నట్లు కన్పడుచున్నది. సూర్యుడనువాని కుమారుడు యముడు. ఇతడు యంద్రునిరాజ్య సరిహద్దు లలో నున్న యొకరాజు. నేరస్తుల శిక్షించుచుండువాడు. ఇతని పేరిటనే ఆ పదవి వరుసగా నుండెను.

దేవతార్చ్యలకు, దేవతలు — దేవత లెందరు? వారెవరు?

ఋగ్వేదములో ననేకటచోట్ల " త్రిదేవతాః దేవతాః " అని చెప్పబడినది. మూడుచోట్ల మూడువిధములైన దేవతలు మొత్తము 33 అని యితరచోట్ల వ్రాయబడెను, ఈ 33 గురు దేవతలనే క్రమముగా 33 కోట్ల మందిరిగా పురాణములందు వర్ణించిరి. ద్యావాప్యధుష్టలు, సూర్య, సవిత, మిత్ర, భూష, విష్ణువులకు పేర్లుగల సౌరదేవత లైదుగురు, శివ, వర్ణస్య (మేఘము) ఉషస్సులు, రాత్రిదేవత యను వరుణుడు గలిసి 11 గురు ఒక గణముగా నున్నట్లు కనఁడును. సౌరదేవతలు తర్వాత 12 గా మారిరి. అగ్ని, (తేజస్సు) వాయువు, (మాతరిక్వ) జలము, ఉరుము, మెరుపు, పిడుగు, (త్రిత) నీటిలోని బరహనలము, వనములలోని కాఢ్విచ్చు, పృథ్వీపు, నదీదేవతలు మొదలైనవి 11 ను ఒకగణము దేవతలుగా నప్పుడు భావించిరి. వీరిలో జాలవాటిని అగ్నిగానే తలఁచుచుండిరి. వీరుగాక వసువులు, అశ్వీనులు, యింద్రుడు, అగ్ని, యముడు, వరుముడు, అదితి, బృహస్పతి, ఋషువులు, మరుత్తులు, దుద్రుడు కలిసి 11 గణములవారును (వీరానాటి ప్రజాగణములై యుండిరి) 11 దేవతలుగా భావించుకొనిరి. ఈ రీతిని 33 దేవతలని ఋగ్వేదమున పెక్కుచోట్ల వ్రాయబడినది. అనాటి ప్రజలకు కనఁపబడినది గణము మొదటి దేవతలుగాను, అనాటి ప్రజలు వేనిని జూచి యాశ్చర్యపడుచు, భయమొందుచుండిరి యని తర్వాత గణ దేవతలుగాను, వీనిని నివారించు నాటి ప్రజానాయకులు మూడవ గణ దేవతలుగాను అప్పుడు తలఁచుచున్నట్లు కనబడుచున్నది. ఇది యంతయు ప్రతివారికిని దేవత్య మంటగట్టుటకు పూర్వము నిశ్చయించుకొనినది. అచాలమున నైదు ఋషువులే లెక్కింపబడుచుండెను, ఆ యైదు ఋషువులలోని సూర్యుడే యైదుపేర్లతో దేవతలుగా నాడు భావించుచుండిరి. క్రమముగా 12 మాసములకు 12 దేవతలైరి. పైన నుడివిన 33 గణముల దేవతల ప్రార్థనకు ఋగ్వేద ఆరంభకాలమున నున్నను క్రమముగా మారి వారి నాయకులే దేవతలై నకొందిని పైన నుడివిన వివరమున నితర నాయక మతములు పైకము అనాటి జనులలో వ్యాపించినట్లు శాస్త్రపురాణమువల్ల

స్వప్నము. అనగా నప్పటికి సూర్య చంద్ర అగ్నుల ఆరాధనలు మాత్రమే నిలిచి తక్కినవి ఆకాలపు వీరపూజగా మారినట్లు గ్రహింపవచ్చును. ఈ వీర పూజా మతములలో బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వర మతములు ముఖ్యములు, ఆకాలము నాయకవర్గమునుండి యేర్పడిన 11 గురు దేవగణములలో బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ, యంద్ర, యమ, వరుణాది గణములవారిని గురించి లోగడ చెప్పితిమి. తక్కినవారుగూడ నట్టివారేనని ముందు చెప్పెడి దృష్టాంతములనుబట్టి గ్రహింపగలరు. అన్నియు దేవవైద్యులనియు విశ్వలాయను. నొక కన్యకకు కాలు విరిగిపోగా లోహనిర్మితపు కాలును తయారు చేసి పెట్టినదియు ఋగ్వేదమున నున్నది. ఋతువులు చక్రంగివని నేర్పి యొక రథమును తేసినట్లొక శృతియందు గలదు. వసువులలో చివరి వాడే రాజోవుమనువగు సావర్ణియని పురాణములందున్నది. మరుత్తు లదితికి జనించినట్లును, వారి నింద్రుడు లోదురుకొనినట్లును భాగవతముననున్నది. అదితి దేవతలందరికి తల్లి. బృహస్పతి పురోహితుడు. ఇతడు అంగీరస పుత్రుడు, శ్రద్ధ తల్లి. ఈ రీతిగా 11 గురు దేవతలను అనాటి దేవ ప్రజా నాయకులే. కాలక్రమమున వీరందరిని గొల్చుటయే వేదముల మత మయ్యెను. ఇంద్రునియొక్క సేనాపతిపేరు గూడ అగ్నియే. ఇరదే యజ్ఞ ముల లోని హవిస్సులను దేవతలకు దించియిచ్చుచుండును, ఇంద్రాగ్నులను కలిసి వర్ణించుటలో వారు అశ్వములు, మంచి బాహుదండములు, హస్త ములు కలవారని వృత్రసంహారమున నిద్దరును పాల్గొనినవి, వారు తరచుగా రాజులకు సహాయమునకై బోవువారని కొన్నిశ్మరులు వచించుచున్నవి.

(ఋగ్వేదము 1-10-108, 109 సూక్తముల జదువుడు)

అ శ్వీ ను లు

అశ్వములు దేవవైద్యులగుటయేగాక యోధలవ్యాపారము గలవారుగా గూడ గనబడుచున్నారు. ఎందరో నాటిరాజులకు, రుషులకు, ఇతరులకు వారు చికిత్సలకేసి యనేక మేళ్ళను చేకూర్చిరి. వారుగూడ శరీరధారులైన దేవ వైద్యు లనుటకే కొన్ని దృష్టాంతములను చెప్పెదము. ఈనలేని గోవును శయ్యుడను రుషిదేగా దాని నీచునట్లుచేసిరి. లేదురు, నందనుడను రుషులను

రాక్షసులు బావిలో బడద్రోయగా వారిని రక్షించిరి. ఇట్లే అంతకుడు, తుభ్యుడు, కర్కంధుడు, వయ్యుడను వారలను రక్షించిరి. పరావృజుడను ఋషి కాళ్లుబోగా వానిని నూతనముగ నిర్మించిరి. వకునకు నిత్యము సహస్ర ధనము వచ్చునట్లు చేసిరి. ఋత్రాశ్వడనువానికి యంధత్వమురాగా కన్నులను బాగుచేసిరి. భేలుని భార్యయగు విశ్వలకు. యుద్ధములో కాళ్లుబోగా లోహపుకాళ్ళు నేర్పరచిరి. కణ్వపుత్రుడగు త్రిశోకునిగోవులు రాక్షసు లవహరింపగా గొనితెచ్చి యిచ్చిరి. వేనపుత్రుడగు పృథువునకు గుఱ్ఱముఁనిచ్చి పేరండ్రిరి. అత్రిఋషిని రక్కసులు గొంపోయి యొక యంత్రగృహమున బడవేసి వేదించుచుండగా నాతనిని విడిపించిరి. ప్రవృంజనునిచే బాధింపబడిన మర్దుని రక్షించిరి. పృశ్నిగుని, పురుకుత్సనిగూడ కాపాడిరి. శయ్యుడను వానిని రక్షించిరి. శర్యుడు, శర్యాతుడనువారలకు గావలసిన సాయమిచ్చిరి. విమదునిభార్యను, భుజ్యుని, అద్రిగుని, ఋశస్తుప్తను, సుభరను, కుత్సని, శ్రుతర్యుని, నర్యుని, వకుని, తుర్వీతి, దదీతి, ధ్వనంతి, పురుషంతి, చ్యవనుడు, అనువారలనుగూడ కాపాడిరట. వారల రోగబాధల బోగొట్టి యుందురు. ఇంకను దీర్ఘశ్రవస్సు, మంధాత యనువారలనుగూడ రక్షించిరట. కక్షివంతునికూతురు ఘోషయను నాపె కుష్టురోగిగా నుండగా నా రోగము తుదిగ్గిరి. నృషదపుత్రునికి చెవుడు మాన్చిరి, కణ్వఋషికి కన్నులు బాగుచేసిరి. విష్ణాశ్వడనువానిని వెడకి తెచ్చి తండ్రికిచ్చిరి. వేదుడను రాజునకు యుద్ధములో మంచి సుర్రమునిచ్చి రక్షించిరి. జాహుపుడను రాజును శత్రువులు బాధించునపుడు రక్షించిరి. ఇంకను వీరనేత దానము లిచ్చుచుండిరి. పైన సుడివిన భుజ్యుడు ఓడలోనుండి శత్రువులవల్ల మునుగనున్న పుడు కాపాడబడెను. సింధునదికి మంచి నీరు వచ్చునట్లు చేసిరి. (ఋగ్వేదము 1-16 లోని 112 నుంచి 117 వరకు చదువుడు) ఈ కార్యము లన్నియు మొదటి యిర్వురు అశ్వీనులు చేసిననజాలము. వారి వంశమువారు అందరును అశ్వీనులుగానే పిలువబడుచు వచ్చుటచే వారందరు చేసినవియు నిందు గలిసియుండును. వీరు మొదట కంచరగాడిదలపై నెక్కి రిరుగువారు. క్రమముగా అశ్వములు, కంచరగాడిదలు, యెద్దులు, మొనకృ పైతము దాన్నిన రథములతో నెచ్చుటకైన బోవుచున్నట్లు కొన్నిరుక్ములు

తెలుపుచున్నది. ఈ యశ్వసులపేరిటగూడ చిగోళమున నక్షత్ర సామకరణ మయ్యెను.

ఇగా, నరస్వతి, దారతులు, దేవపత్నులలోనివారుగా గన్పడుచున్నారు. వీరు దృఢగాత్రులని వర్ణింపబడిరి. ఇంద్రసేనాపతియగు నగ్ని పదవిలో వీరును నాంగీరసపుత్రుడును తనూనపాత, నరాళంసమ్, దైవ్యహోత, ర్వష్ట, వనస్పతి మొదలైనవారున్నట్లు ఋగ్వేదమువల్ల తెలియుచున్నది. వీరింద రగ్నిగానే వర్ణింపబడినారు. వీరు దేవదూతయగు నగ్నిపదవిలో నుండి హవిస్సును, సోమమును హాజరుకానివారికి పంపుచువచ్చిరి. ఋతువులు, అంగీరసవంశములోని సుధన్వుని బహురులనియు ఋభు, విభు, వాజలను వారు ముప్పురనియు, వీరు రచనిర్మాణ కుళలురనియు నొక రథమును అశ్వ నులకు వీరు చేసియిచ్చినట్లు కొన్ని రుక్కులందున్నది. ఈ ఋతువుల యనంతరము వీరి పేరిటగూడ నక్షత్ర నామకరణమయ్యెను. అందుచే ఋగ్వేద స్తోత్రములలో వానినిగూడ వర్ణింపజొచ్చిరి. ఈరీతిగా దేవతలు పెరిగిపోయిరి.

తృ తీ య ప్ర క ర ణ ము

స ప్త ర్షు లు.

వ్రతిమనుషు పరిపాలన కాలములోను సప్తర్షులుండిరి. వారురాజ్య పాలనలో ధర్మములు నుచువుచు నలహా మంత్రివర్గమువలె నున్నట్లు కనబడు చున్నది. మన గ్రంథములనుబట్టి మొదటి స్వాయంతువమనుషు కాలమున సుయమనాదులు దేవతలుగా నుండిరిగాని సప్తర్షులెవరో తెలియుటలేదు.

రెండవమనుషువగు స్వారోచిషునికాలములో ఊర్ధ్వస్తంభుడు మున్నగు వారు సప్తర్షులుగా నుండిరి. ఉత్తమునికాలములో వసిష్ఠుని తుమాళ్లు సప్తర్షు

లైరి. (1) రామనుని పాలనయందు జ్యోతిర్వ్యోమ ముఖ్యులు నప్తర్నిస్తాన మలంకరించిరి. రై వరమనువు పాలించుచుండగా హిరణ్యహోముడు, ఊర్జ్వ బాహుడు, వేదశీర్షుడు మున్నగువారు నప్తర్నులుగానున్నట్లు కనబడును. ఇట్లే బాక్షిషమనువు పాలనలో ఆహవిష్మద్యౌరకాదులు నప్తర్నులుగా పేర్కొనబడిరి. ఇక నేడవమనువగు వైవస్వతుడు పాలించుచున్న కాలములో కశ్యప, అత్రి, గౌతమ, విశ్వామిత్ర, జమదగ్ని, భరద్వాజ, వశిష్ఠులు నప్తర్నులుగా వ్యవహరించినట్లు పురాణములు నుడుపుచున్నవి. మరీచి, పులహ, క్రతు, వశిష్ఠాంగీరస, అత్రిగౌతములని కొన్నింటి గలదు. వీరందరు సరిగా నాయా కాలములలో వ్యవహరించినట్లు పురాణములు నుడుపుచున్నను మనకు చారిత్రక దృష్టాంతములు కనుబడవు. గాని వీరాకాలపు ఋషులే యనుటకు ఆభ్యంతరములేదు. ఇందలి చివరివా రేడుగురు పేర్లుననే ఖగోళమందలి నప్తర్నినక్షత్రములను యిప్పుడు మన దేశస్థులు పిలుచుచున్నారు. ఈ నక్షత్రములనే రాబోవు మన్వంతరమున వరకురామ, అశ్వర్థామ, కృప, బాద రాయణ, ఋష్యశృంగాది నామములతో బిలువవలెనని మన పురాణములు నుడుపుచున్నవి. ఈ నక్షత్రముల కితరదేశములందు వేరువేరుపేర్లు గలవు. ఈ నప్తర్నులకు పూర్వమునుండి వివాహకాలములలో నమస్కారము లాచరించుచుండిరి. దృవునకుగూడ చేయుచుండిరి. రోమనులు ఈ నక్షత్రములను (నప్తర్నులను) Septentriones యేడు దుక్కిరెడ్డులు అనెదరు. అమెరికనులు వీనినే Big Dripper పెద్దగాకారెడ్డిది అనెదరు. మన దృవనక్షత్రమును చిన్నగాకారెడ్డి దందురు. ఈ నప్తర్నులను, దృవుని యింగ్లాండులో Ursa Major, Ursa Minor అని వరుసగా పిలిచెదరు. వీనిలో నప్తర్నులను చార్లెసు వెయిన్ David's Chariot అనిగూడ నందురు. అరబ్బులందలి మధ్యనక్షత్రమును Alcor అనగా గుఱ్ఱపురౌతు అందురు. ఇంగ్లీషువారు దీనిని Jack on the middle horse అనెదరు. జర్మనులుగూడ Hans on the middle horse అందురు. గ్రీకులు నప్తర్నులను Callisto

(1) చిత్రకేత, సురోచి, విరజ, మిత్ర, శర్పిణ, వసుభృద్వాన, బ్యామంతు లనువారు. ఊర్జ్వయనునామె వీరితల్లి.

అనియు, ధృవనక్షత్రమును Arcas అనియు దిరిచెదరు. ఆ రెండును తల్లి దిద్దలని వారి కరలు తెలుపుచున్నవి. అమెరికాలోని యిండియనులు వస్త్రములలో 1 బిని Great Bear అందురు. మిగతవానిని Robin Chica-dee, Mouse Bird అను పేరుగల వేటగాండ్రని పిలిచెదరు. వేదములలో యీ నక్షత్రములను ఎలుగులంటి యాకారమువలె నున్నట్లు వర్ణించియున్నారు. అందువల్లనే యీ Great Bear అను పద మచ్చటచ్చట ప్రచారములోనికి వచ్చియుండును. ధృవ నక్షత్రమును అమెరికాలోని వైవారు Little Bear అనుచున్నారు.

ఈ రీతిగా నప్తర్షులు ధృవుడు ఆనదిః మన నక్షత్రాలు యితర దేశములలో, పలురీతులుగా పిలువబడుచుండుటచే నాయాదేశస్తులకు తోచిన రీతిని ఖగోళనక్షత్రాదులు నామకరణము గావించుకొన్నట్లు కన్పడుచున్నది. సూర్యచంద్రు లిద్వరుమాత్ర మన్నిదేశములలోను ఆ యర్థములనే వారు చున్నారు. నప్తగ్రహములు యేఘ్వి పేరిటనే వారములు అన్నిదేశములలో సమానముగా నేర్పబడినవి. అంతవరకు యిప్పుటి ప్రపంచములోని జనుల మూలపురుషులంద రొకేచోట ప్రాయః మనదేశమునందే నివసించి యీ పేర్లు వాడుచుండినట్లు కన్పడును. తర్వాత కొందరు ఇరాను, నర్షియా మున్నగు దేశములకు వెడలి వేరైపోయినకొలదిని వారివారి యిచ్చవచ్చిన పేర్లు ఖగోళమందలి నక్షత్రాదులకు ఆయా దేశములు పెట్టుకొనిరి అందు వల్లనే మన పూర్వులు మన ఋష్యామల పేర్లవనే నప్తగ్రహములను పిలువనారంభించిరి. ఈ కళ్యపత్రి భరద్వాజాదులు పుట్టి గిట్టినపిమ్మటనే యీ నక్షత్ర నామకరణము జరిగినట్లు కనబడుచున్నది. భారతయుద్ధము పిమ్మట నేర్పరచిన సూతన దేవయుగ, మర్వంతర ప్రదాళికలో యీ నప్తర్షులను రాదోపు మన్వంతరముగను తొలగించి పైన గుడిచిన భారత కాలపు ఋషులను నామకరణము గావించినట్లు చూడఁజూచు చుచువు చున్నవి. ఒక్క నప్తర్షులనేగాక పూర్వకాలమును క్రమముగ ననేక నక్షత్ర ములకు మన పూర్వులపేరిట నామకరణము గావించినట్లు కన్పడుచున్నది. అశ్వినీదేవతలు, మరుద్గణము, అష్టవసువులు, శ్రుతి, బ్రహ్మ, ఇంద్ర వరుణులు, వృశ్రుడు, అనంతపద్మనాభుడు మున్నగు పేర్లెన్నియో నక్షత్ర

సమూహములకు తత్పూర్వమే పెట్టబడినట్లు కన్పడుచున్నది. అట్టిదేవతలు నిజముగా దేవవైద్యులు. కంటివైద్యము మొదలు కుంటివారికి అయోనిర్మిత చరణము లమర్చువరకు వీరు నానావిధ వైద్యము లొనర్చుచుండిరి. తుదకు వీరిపేరిటగూడ నక్షత్రము లేర్పడెను.

యమ వరుణాది పట్టణములు

నచికేతుడను బ్రాహ్మణుడు యమపట్టణమునకు వెళ్ళి చాల దినములు పేచియుండి యమదర్శనము గావించుకొని, యాతనికడ పేదాంతసారమును తెలుసుకొనియుండెను. (1) శ్రీకృష్ణకాలమున నాతడుగూడ నచ్చటికేగి తన గురుపుత్రులనువాని కడనుండి తెచ్చెను. వరుణభటులు తన పెంపుడు కండ్రి యగు నందు నొకసారి బంధించుకొనిపోగా నచటికిఁబోయి శ్రీకృష్ణుడు పిడి పించి తెచ్చెను. అర్జునుడొకసారి యమపట్టణమునకేగి వచ్చెను. కుజేరుడు అలకాపురి పట్టణాధీశ్వరుడై యుండెను. ఆతడు నేటివైకుంఠకు మూలపురుషుడని శాసనములువచించుచున్నట్లు లోగడవ్రాసెదము. ఇట్లే యింద్రరాజ్యము నకు సరిహద్దులలో తప్పొప్పులు చేసియు సరిహద్దుల నాక్రమించి యనుమతి లేకుండ రాజ్యమున బ్రవేశించినపాఠలను యముడు శిక్షించుచుండెను. అగ్ని వరుణుడు మున్నగువారుగూడ వారి హద్దులలో నట్టి తాగ్రతలు గైకొనుచుండిరి. అంతేగాని యమవరుణాదు లెచ్చటనో వేరే లోకమున నుండి ప్రాణులను తమతమ జన్మకర్మలనుబట్టి నరకములలో బడవైచి శిక్షించు రను పురాణవాక్యము లతియోక్తులేగాని యన్యముగాదు. మామూలు అగ్ని పేరిటనే అగ్నియనువాడు లన యుద్వోగదర్శములు గావించుచుండెను. వారు జీవించియుండిన నరులపైనే శిక్షణాధికార్యములు జరుపుచువచ్చిరి గాని చనిపోయిన జీవులపై గాదు కాని అగోళనక్షత్రముల నామకరణము లలో వారి తాపకార్థముగా యమ, వరుణ నక్షత్రములనిగూడ చెప్పబడి యున్నవి. వీనినిబట్టి యవియే జీవులను బాధపెట్టు లోకములని మనవాడు తలంచుచున్నారనిగాని దానికి జ్యోతిషశాస్త్రరీత్యా దృష్టాంతములు లేవు. జీవులు తమతమ మందిచెడ్డ కర్మలనుబట్టి వారి కనువగు పునర్జన్మములంది

(1) పేదములం దట్లు గలదు.

వారి పాపపుణ్యముల కనువగురీతిగా నాయజన్మములలో, కష్టసుఖముల
 బొందుటయు లేక ముత్తులై జన్మరాహిత్యమును బొంది పరమాత్మలో
 జేరుటయునే మన పవిత్ర గ్రంథములలో దెచ్చిబడు సారమైయున్నది.
 ఐందోగ్య, ఆరణ్యకములలో ఋషులు దీనిని సాంగోపాంగముగ జనక
 మహారాజవద్ద తర్కించి చెప్పినదింతే. మొదటియముడు తన సోదరికిచ్చిన
 పరము మేరకు ప్రతి సంవత్సర మొకదిన మామెయింటి కేగుచుందెను.
 అదిమే నేడు యమవిదియగా చేరంది పండుగలలోనున్నది. బ్రహ్మ, విష్ణు,
 యముడు మున్నగు దేవతలను బ్రార్థించిన వారి కా కాలములో ప్రత్యక్షమై
 పరము రిచ్చుచున్నట్లు చెప్పబడుచున్నది. పీఠంఁడు స్వయముగా పెళ్ళి
 యొగ్గులైన ప్రజలకు కావలసిన అవసరసహాయము జేయువారేగాని
 యన్యులుగారని తలంపవలెను. ఇట్టి దేవతలందరును చనిపోయినపిమ్మట
 వారిపేరిట, నక్షత్రనామకరణమైన పిమ్మట వారిని ధ్యానించి పూజించుచు
 విగ్రహరూపముననో, హనసికముగనో ఆరాధించినవారికి, దేవతలకు,
 మానవులకు సర్వప్రపంచ జీవజాలమునకు ఆధారమైన పరమాత్మయే వారి
 వారి కోరికలను నెరవేర్చునను ప్రమాణమునుబట్టి దేవతలే తమ కోర్కెల
 దీర్చుచున్నారను నమ్మకమొకటి యట్టి విశ్వాసులలో ప్రబలిపోయెను. తర్వాత
 జన్మించిన శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణాది మహాత్ముల విషయముగూడ నట్టిదే. వా
 రెప్పుడో పుట్టి గిట్టినవారై నిను వారినే భగవంతునిగా నమ్మి ప్రార్థించువారి
 కా పరమాత్మ యా పూజాపునస్కార బహుమానము లందికొని తగినరీతివి
 పలములనిచ్చుట తక్కులకు విశ్వసనీయమైన దృష్టాంతముగా నున్నది.
 యముడు సరిహద్దులలో హద్దుమీరి ప్రవర్తించినవారిని శిక్షించు పద్ధతినిబట్టి
 చనిపోయినవారినిగూడ సతతదై శిక్షించునను విషయము దర్వార ప్రచార
 మయ్యెను. ఇట్టి యాహలే ప్రేరిలనుగురించి చెప్పచు వేదములలో
 బేర్కొనిబడెను. జీవులు పితృలోకమునకు వెళ్లనపుడు ముందుగా బలితై
 యర్పించిన ఇంతువొకటి వెదలి జీవునిరాకను పితరులకు తెలుపునని అధర్వ
 వేదమున గలదు. (అ 1-5, 1-3 చూడుడు) ఇది పూర్వకాలపు మూఢ,
 విశ్వాసమును, నాటి ప్రజ లితరచోట్లకు ముఖ్యముగా గొప్పవారికడకు వెళ్లు

నపు దిచ్చు కాసుకల పద్ధతిని పితౄలోకవిషయమున తెలుపుచున్నది గాని యిరరలోక ప్రసక్తి లేదు. సక్షత్రప్రదేశమే పితౄలోకముగను, దాని యతి పరిమే యముడుగను ఋగ్వేదాదులలో చమర్కరించిరి.

మార్కండేయ కథారహస్యము

మార్కండేయుడను ఋషికి 18 సం॥ల యాయుర్దాయము సరిపోగా యముడు తన లోకమునకు గొవిపోపుచుండెనినియు భట్టడగు నా ఋషిని శివుడు రక్షించి, యముని శిక్షించి భక్తునకు ష్టార్దాయార్దాయ మొసగినట్లును పురాణములందు గలదు. ఈ మార్కండేయుడు శివాశ్రమమందు గాని, చేరువలోగాని యున్న వైపుడు. ఇతడు సరిహద్దునిటంచనల నుల్లంఘించి యమునిపద్ద దురిఃక్షకొరతై పంపబడియుండగా నా సంగతి దెలిసి శివుడు తన పరివారముతో వెడలి, దానిని ప్రతిఘటించి యాతని మరణమును దప్పించి యుండును. అంటచల్లనే ఆతనికి ష్టార్దాయార్దాయమిచ్చినట్లు వర్ణింపబడినది. శివుడు హిమాలయములపైని నివసించువాడును, యముడు యింద్రరాజ్య దక్షిణహద్దు ప్రాంతమును అయినందున వీసంఘర్షణ మీభరత ధామిలో జరిగినదేగాని వేరేలోకమున గాదని తెలుసుకొనదగినది.

సావిత్రి సత్యవంతుల కథనము

మార్కండేయుని కథవంటిదే పురాణములందు సత్యవంతునిగూర్చిన దొకటి కలదు. ఈత డత్యయములందు తన పత్నియగు సావిత్రితో గలిసి సంచరించుచుండగనే ఆయుఃకాలము సరిపోయినందున యముడు స్వయముగా వచ్చి యాతని ప్రాణములను హరించెననియు, సావిత్రి యాతనిని వెంటాడి పతివ్రతా మహర్షియున నాతనిని మెప్పించి తిరిగి భర్త జీవములను దొందినట్లును తెప్పబడినది. సరిహద్దులందరి యముని యాధిపత్యములో నున్న యరహస్యములలో సత్యవంతుడు అగ్రమించి నివసించుచున్నాడను నెవముమీక యముదారినిని నిర్బంధించి తన పురివరకు గొంపోవగా సావిత్రి యాతని ననుసరించి, ప్రార్థించి, తిరిగి భర్తను విడిపించుకొని వచ్చిన కథయే చమర్కారముగా నట్లు పురాణములందు వర్ణింపబడినది.

యమును సర్వవంతుని జీవములను తీసుకొని మరల వదలియుండుటగాదు. చైత్రీగా గొంపోవలచుచున్న వాతని నిజస్థితిం దెలిసికొని విడిపించెనని యర్థము. ఈరీతిగా యమున కనేక మహాత్ములను, లోకాంతర నివాసమును మనవారు కొన్ని కథలందు కల్పించినను ఆతడుగూడ యింద్రరాజ్య దక్షిణ దిక్కు పాలకుడనియు, నచటిపాలకు లనేకులు క్రమముగా నుండియున్నను వారందరిని యములనియే సాచారణముగా పదవినిబట్టి పిలుచువారనియు గ్రహింపదగినది, ఈ యమపదవి మిక్కిలి యోర్పుతోను, ధర్మవిదక్షణ లోను నిర్వహింపవలసినదై యుండుటవల్ల నా పదవిలోనివారు యమధర్మ రాజులనిగూడ పిలువబడుచుండినట్లు స్పష్టము. ఇట్టి యములలో నొకరితో దోగించియే కుంటివీవి ధర్మసంభావముగా ధర్మరాజును గన్నదను విషయము దలంచుకొన్నచో నిది యర్థమగును. అనగా యము డీ లోకవానియే యని తెలియును. ఇంతియేగాక ధర్మరాజు తన యవసానకాలమున సశరీరముగ మాత్రమేగాక తనను వెంబడించుచున్న నొక కుక్కలోగూడ యముని పట్టణమున కేగినట్లు మహాభారతమున నున్నది. అందుచేగూడ యమ పట్టణము హిమాలయ దక్షిణప్రాంతమున నుండగా నచటికి ధర్మరాజు వెళ్ళి చూచినట్లు కనబడుచున్నది. చనిపోయిన జీవుల నరదచట జూచినట్లు వ్రాయబడిన వ్రాతలు కల్పనలుగా దోచుచున్నవి. బ్రదికియుండి యాతనలు బొందువారే యచట నుండియుండురు. ఇహవరలోకాల విషయము దెలుపు నపు డీ విషయ మింకను జర్పించెదము.

పు న్నా మ న ర క ము

ఇది పుత్రులు లేనివారి కేర్పడినదని పురాణములందు వర్ణితము. దీని రహస్యమేమన— ఇంద్రరాజ్యములో నాకాలమున జనులు విశేషించి లేరు. ప్రజాసృష్టి యత్యవసరకార్యమై యుండెను. సంతతిలేనివారి యాస్తిషాస్థులు వారి యనంతరము రాజ్యాధికారికే చెందుచుండెను. అందుచేత సుతులులేని వారికి ముందు గతులు లేవనువాక్యము రూఢియయ్యెను. ఈ బాధ లేకుండ నాకాలపు జనులందరును సంతతికొరకై పెక్కుయత్నము బొనరించువారు. చివరి కేదాపరు పుత్రుడైన నొక్కనిగని యాధికి వారసుని జేయువాడు.

ఏ పుత్రుడును లేనివారు యముడు దండులను దండించు నరకములలో
తుల్యమైన పున్నామ నరకదాధ ననుభవించురని గోప్యముగ చెప్పబడినది.
ఇట్లే స్త్రీల ప్రసవదాధగూడ గర్భనరకముగా వర్ణించి చెప్పబడినది. ఇతర
నరకములన్నియు నా పూర్వకాలములో దండులకొరకై యండ్రరాజ్యములో
యేర్పరుపబడిన శిషివిధానములేగాని పేరుగాదు.

దేవతల మొదటి వాసస్థానములు

దేవ, రాక్షస, మానవజాతు లందరును మానవులేననియు, వారివారి
గుణములనుబట్టి యట్టి నామము లేర్పడెననియు, దేవతలు సాద్వికసంపన్ను
లనియు, మానవులు అసగా మనుసంతరివారు రణోగుణులనియు, రాక్షసులు
శేవలము తమోగుణవంచులనియు స్పష్టముగా నాయుర్వేదమందు చెప్ప
బడియున్నది. ఈ విషయ మిదివరలో చెప్పిన చరిత్రలే రుజువుపరచు
చున్నవి. ఇక దేవతాద్యులు మొదట నెచట నివసించిరను విషయమై
కూర్మపురాణమునుండి యీ క్రింది సంగతులు తెలియుచున్నవి.

హిమాలయపర్వతములలోని నానాశృంగములవద్దను పీఠ నివసించు
చుండిరి. అందు కైలాసగిరిని శివుడును, ఆయన పరిగణమును, మంధాకినీ
యనబడు దేవనదియును, శిశిరశృంగమున మధుసూధనాలయమును,
విష్ణువును, వసుధారమునుచోట అష్టవసువులును, రత్నపారాగమునుచోట
సప్తర్షులును, అచటనే సిద్ధులును, శారదానహితుడగు బ్రహ్మయు, ఏకశృంగ
మనుచోట కైగీషవ్యుడను ఋష్యాశ్రమము, అందనేక బ్రహ్మవేర్తలును,
మేఘాదలమున నిందురును, గజశైలమున దుర్గాదేవియు, సునీలాద్రిని
గరుడుడును, త్రిశృంగమున విష్ణు భార్యయగు లక్ష్మీయు, నహస్రశిఖరమున
వివ్యాధరులయొక్క రి పుత్రములును, పాండరగిరిపై చిత్రద్రుమ కానన
మందు గంధర్వలయొక్క సూరు పుత్రములును, అందే రంభాది రామిం
లును, కౌముదస్వతంబున రుద్రభక్తులగు రుద్రుల యనేక నగరములును,
పింజరగిరి శృంగమున గజేరులతాలూకు పురత్రయమును, కపిలాదలమున
సందీశ్వరపురమును, హంసమహీధరమున సావిత్రినహితుడైన మరియొక
బ్రహ్మశ్రమమును, దానికి దక్షిణమున సనందనాది సిద్ధులపురమును, వంద

తైల శిఖరమున దానపుల పురములు మూడును, వీని సమీపమునందే శుక్రా చార్యుని పురమును, సుగంధ శిలోచ్ఛశిఖరమున ననేక నదులుగల కర్ణమ ముని యాశ్రమమును, దానికి దక్షిణ పూర్వదాగమున సనక్కుమార భవన మును ఉన్నట్లును చెప్పబడుచున్నది.

వీనిలో ఊలవరకిప్పటికిని నిలిచి హిమవన్నగ పరిసరయాత్ర జేసిన వారికి స్పష్టముగా గన్నదునని విశ్వసించును. ఆకాలపు పురము లనునవి చిన్నచిన్న గూడెములై యుందునుగాన నవి యిప్పటికి గుర్తుగా నున్నవో లేవో గాని యివియన్నియు పరిశీలించి భూగర్భకావ్య చారిత్రక నిపుణులు వీనిని తృప్తపరుపదగినవై యున్నవి. శూర్యపురాణములోని వైయంశముల వల్ల బ్రహ్మ విష్ణు శివేశ్వర యింద్రాదుల లోకములు వేరుగా లేవనియు, హిమాలయమందలివేననియు స్పష్టము. త్రివిష్టపమున నున్నదని చెప్ప బడెడి మందాకినీ యనబడు దేవనదిగూడ హిమాలయమునుండి యుత్ప త్తియై కైలాసగిరికి చేరువగానున్నట్లు పురాణములందు వర్ణితమైయున్నదే గాని కొన్నింటి వర్ణింపబడినట్లది ఆకాశమునుండి యూడినదలేదు. అది చాల యెత్తునుండి అనగా కొండ శిఖరములనుండి ప్రవహించుటచే దానిని వియద్గంగ యనిరి. ననకనందనాది ఋషులు విష్ణ్వశ్రమమగు వైకుంఠ మున జేగి యడటి ద్వారపాలకుల యత్యంతరమువలన నిరోధింపబడి, వారిని దూషించి తుదకు అప్పటి విష్ణుపుత్ర మన్ననలందిన కథగూడ విష్ణ్వ శ్రమము వారి స్థావరములకు దగ్గరలోనున్నట్లు రుజువుపరచుచున్నది. దేవ రాష్ట్రములో నేటి యలమంచిలి, పిరాపురము ప్రాంతములుగూడ నున్నట్లు పూర్వ శాసనములలో చెప్పబడియున్నది. (సముద్రగుప్తుని అలహాబాదు శాసనము మొదలై నవి) దేవతల పేరిట నీరాష్ట్రమెప్పుడో ఏర్పడియుండును.

దేవత లెచ్చటివారు ?

ఇటీవల పెక్కంద్రు వండిరులు దేవతాద్యు లెచ్చట మొదట నుండి రను విషయమై యనేక పరిశోధనలు నలిపి సూతనవిషయము లనేకము వెలిబుచ్చియున్నారు. (See Astrological Magazines of 1948) ఇరానుదేశములో మొదట నివసించిన పర్షియనుల పూర్వీకులకు వీరికి

సన్నిహితత్వము గన్నందున్నది. వారి యవెస్తాయను మతగ్రంథములో మన వేదములందరి విషయములు. నామములు గన్నందున్నవి. మన యింద్రులలో నొకరికో వైరమువహించిన జరుపుప్రయనునరదే యా మతమునకు మూలపుడుడు. అతడు మన వేదపురాణములలో సుదాహరింపబడిన అధర్వవంశీకుడుగా గన్నందున్నాడు. అతనికి మన యింద్రునివలెనే మఱువ నామమున్నది. అధర్వనామముగూడ గలదు. అతనితర్వాత 7, 8 మంది జరుపుప్రయ లాదేశమున జనించినట్లు వారి ప్రాచీన గ్రంథములు తెలుపుచున్నవి. త్వష్టప్రజాపతి పేరొకటి మన పురాణములందు యింద్ర విరోధిగా చెప్పబడినది. సుశ్రుతిద్వ పండితుడగు రవీంద్రనాథహిగూరు మహాకవి ఇందో-యిరాసు ప్రజలు తంబోపరంబాయగా నా ప్రాంతమునుండి మన దేశమునకును, పడమరకును వంశ రానారంభించినట్లును, పడమరకు వెళ్లిన వారు తమవలెనేయున్న ఏషియా పడమటికాతులలో క్రమముగా నైత్యమై రవియువ్రాసియున్నాడు. (1)లోకమాన్యతిలక్ మహాశయుడుగూడవైదికవాఙ్మయముకన్న అవెస్తాగ్రంథమున పూర్వకాలపు Advant of the glacial Epoch కు సంబంధించిన అచారములు వివరముగానుండి వానితో నరిపోవుచున్నట్లు వ్రాసెను. అవెస్తాగ్రంథమున గన్నందున్న హివస్వంత, హస్త హిందు, మఱువ, ఇంద్ర, అధర్వ, వరుణ, మిత్ర, యమి మున్నగు ననేక శబ్దములు మన వివస్వంత, సప్తసింధు, మఱువ, ఇంద్ర, అధర్వ, వరుణ, మిత్ర, యమ శబ్దములకు నరిపోవుచున్నవి. అందుచే అవెస్తావాఙ్మయమును వేదవాఙ్మయమును సమకాలికములుగా గనబడుచున్నవి. ఒకేకాలి యనుటకు గూడ చాలియున్నవి. మరియొక విశేషము అవెస్తాలో గన్నందున్నది. వలసకు దయలావెడలిన ఆర్యులు మొదట 16 కాలముగా నుండిరనియు. నందులో పదునొక్కవకాలయే హస్తహిందు లేక సప్తసింధు ప్రాంతమునకు వచ్చెననియు వ్రాయబడినది. సుగ్ధ, గవ కాలము మధ్యఏషియాలోని ఆక్ససు, జక్సార్దెస్ నదులమధ్యకు వెడరినట్లుగూడ వచింపబడినది. అందుచే సప్తసింధు ప్రాంతమున నివసించిన ఆర్యులు హిమాలయములమీదుగా వచ్చి కొంతకాలము నివసించి క్రమముగా సప్తసింధుస్థానమునకు వచ్చినట్లు

(1) Arctic background of the Aryan religion.-

చెప్పబడుచున్నది. కాని కొందరు పండితులు దీని నామోదించుటలేదు. ఋగ్వేదములోగూడ నొకచోట వీరు ద్రువస్తానమునుండి వచ్చినట్లు చెప్పబడినది. (ఋ 7.87-7) జరతుష్ట్ర మతస్థులుగూడ మన వేదకాలపు టార్యులవలెనే ప్రకృతిలోని పంచభూతాదులను (Elements) మొదట ప్రార్థించుచుండినట్లు అవెస్తావ్రాతలు రుజువువరుచుచున్నవి.

ఆర్యులు త్రాగుచుండిన సోమరసంతముంజవత్సర్వత నన్నిది నుండి నట్లు ఋగ్వేదమున నున్నందునను, దారతముప్రకారము యీ పర్వతము హిమాలయము దాటినతర్వాత నుండినదగుటచిల్లను, వీరు మొదట హిమాలయములకి పైన నివసించినట్లుగూడ రుజువుగుచున్నది. (ఋ 10.34-1) ఇదిగాక వీరు చరిదేశస్థులగుటవల్లనే అవనరముకొంది నిర్వాగ్నిహోత్రమును యింద్రలోనుంచి పూడించు వాడుకయు, సోమపానమును కల్గినవని యనేక పండితాదిప్రాయములున్నవి, పురోవాసుడను యింద్రుడొక్కడే 300 కప్పలు లేక గ్లాసుల సోమ మొక్కసారి త్రావినట్లుగూడ వేదములందున్నది. ఇది నాటివారికి సోమపానముపైగల యాసక్తియు శరీరస్థితియు దెలుపుచున్నది. (ఋ 8.77-4) దేవతలకు మన సంవర్షరమున కొకరోజు అగునను విషయముగూడ అవెస్తాగ్రంధమున నున్నది. అందుచే వారు మొదట ధృవప్రాంతము నుండి వచ్చినట్లుహించుట నమంజసముగనే యున్నది, అధర్వదు మొదట మతమువకు బునాదివేసినట్లు ఋగ్వేదమున నున్నది. “యజ్ఞే అధర్వా ప్రథమపథస్తతేతత” (1-83.5) ఈ అధర్వయే జరతుష్ట్రయని పరిశోధకులు కొందరు నిర్ణయించుచున్నారు. ఈ జరతుష్ట్ర యావ్రప్రార్థనమును విరసించి కవవంశీకులలో ప్రచారమొనర్చి, యీ రాజవంశీకులను వేదమత విముఖులనుగా జేసినట్లుగూడ కనబడుచున్నది. ఋగ్వేదమున దేవతలు కవవంశీకులను అనుసరించరనియు, వారి యనుసరపర్గమునకు దేవతల గొనియాడువారి తృప్తికొరకేర్పర్త దక్షిణలు బసగబడవనియు గూడ నందున్నది. (ఋ 7.23-9 మరియు 10.107-3) ఇంద్రుని శత్రువులను కవవ యని యింద్రులను కవఘ్ని, కవారి, మఘవ యని గూడ ఋగ్వేదమున చెప్పబడినది. ఈ కవవంశీకుల పేర్లనేకముగూడ నందున్నవి. అనురులను దేవతలు ద్వేషించుచుండగా విక యిరేనియనులు

వారిని పూజించుచున్నట్లు కనబడుచున్నది. పైవిషయము లన్నిటినిబట్టియు దేవతార్కులు మనదేశమునకు వచ్చినపిమ్మటగాని పూర్వమేగాని కొందరు ఇరానులోగూడ నున్నట్లును, తత్పూర్వము ధృవప్రదేశమునుండి క్రమముగా యుత్పత్తియై వచ్చినట్లును తేలుచున్నది. వారిలో వారికి గల మత భేదములచే చీలిపోయిరి. మనదేశమున నుండినతర్వాతనే కొంతకాలమునకు మతభేదములవల్ల చీలిపోయి యుందురని కొందరు పండితు లభిప్రాయ పడుచున్నారు. ఈ వలసలను గురించి ముందు నుడివెదము.

ఇంద్రుడు వర్షముల కధిపతియన నేమి ?

ఇంద్రుడు వర్షముల గురిపించుట కధిపతియనియు, పరుణుడుగూడ జలాధిదేవతయనియు, వారిని ప్రార్థించినగాని వర్షములు రావనియు విశ్వాస మొకటి పురాణములందు చెప్పబడియున్నది. వేదములలోగూడ నిట్లే యున్నది. దాని విజస్థితి యేమన— బ్రహ్మవర్త దేశమునుండియే నాటి మానవ (మనుసంతతి) రాజ్యములకు నీటిప్రవాహములు రావలెను. హిమాలయమునుండి పారెడి నదీప్రాంతములన్నియు ఇంద్రరాజ్యములో నుండెను. అందుచే ఇంద్రుని ప్రార్థించిననేగాని అనగా నాతని యనుమతిని పడసిననే గాని యాకాలపువారికి నీటిసౌకర్యములు గల్గకుండెను. ఇంద్రుడు హిమాలయముపై నుండి యచటి మేఘములను లేదించి వర్షము పడజేయుచుండెను. యజ్ఞాదులొనర్చి, ఇంద్రులను సత్కరించి వారి యాజ్ఞచేతనే సూర్యచంద్ర రాజులు తమ దేశములలోనికి నదీప్రవాహములను భగీరథ ప్రయత్నమువలె దెచ్చుకొనవలసి యుండెను. ఇంద్రరాజ్యములో వీటిపై యధిపతి పరుణుడను హోదా గలవాడు. అతని మెప్పించి ఇంద్రుని ప్రార్థించి వారికి హవిస్సు లర్పించి నీటి వనరులు గల్పించుకొనుచు, నాటి మనుసంతతి మానవులు జీవించుచుండిరి. అందువలననే ఋగ్వేదములో నొకచోట యట్టికార్యము నర్థగించుటవలన వృత్రాసురుని వజ్రముతో సంహరించి మనుజులకై ఇంద్రుడు నీటిని విడిపించెనని వ్రాయబడినది, (ఋగ్వేద ౧-౩౧ సూక్తం) ఈ ఇంద్రులలో నొకడు 50 వేల కృష్ణగాత్రులను సంహరించి యార్యవర్ణుల నుద్ధరించినట్లొక సూక్తమున నున్నది. వీరు

అనాటి యాదిమ ద్రావిడులై యుందురు. వారి దుష్కముల నన్నిటిని తగ్గు
పరచినట్లు గూడ గలదు. ఇతడు తన తండ్రివిగూడ సంహరించినట్లు
కలదు. వాల్మీకిరామాయణములో నొకచోట సరయూనది యుత్పత్తిని
గురించి చెప్పుచు నది మానస సరోవరమునందలి యొక జ్వాలవల్ల నేర్పడిన
దని చెప్పుచున్నది. ఇట్లే మరొకొన్ని గలవు. (1) అయోధ్య రాజధానిగా
పాలించిన మనుసంతతి యిక్ష్వాకు రాజులకిది చాల కీలకస్థానమని చెప్పు
వచ్చును. దేవతలదాగమగు రాజ్యమునుండియే యీ నీటిజాలు అయోధ్యకు
రావలసివచ్చుటచేతనే యింద్రప్రస్థనము నొసర్చి యాతని యనుమతి తొంది
యాకాలములో రాజులు సరయూనదికి నీటిని తెచ్చుకొనెడివారని మనము
గ్రహింపవలెను. ఇదిగాక దేవతలనదిమారు మనువులయొక్క ఆదపిల్లల
సంప్రదాయమును, మనువుల ముగసంతతివారు సూర్యచంద్రవంశరాజులును
అయియుండి యన్యోన్య బంధువులగుటవల్ల యజ్ఞాదికార్యములలో వారిని
(దేవతలను) ఆహ్వానించి సత్కరించుటయు, వారు మానవులకు తమ
దేశమున నున్న నీటిని సంపుటయు తన్మూలమున అయోధ్యాదిప్రాంతము
లలో వంటలు పండించి దేవతలకు హవిర్యాగముగా నీ యిక్ష్వాకువంశము
మొదలుగాగల రాజులిచ్చుటయు నాచారమైపోయెను. ఇది పరస్పర సహకార
పద్ధతి (Mutual Benefit) గా నేర్పడెను. రాక్షసులు యింద్రరాజ్యము
జయించి తీసుకొన్నపుడు వారిట్టి యేర్పాటులను రద్దుపరచుటచే మానవులకు
గూడ యిచ్చింది కల్గుచుండెను. అందువల్లనే దేవతలేగాక, రాక్షసులపైకి
కయ్యములు వచ్చినపుడు యిక్ష్వాకురాజులుగూడ తరచుగా పోవుచుండిరి.
రాక్షసులకు, యీ రాజులకు నిట్టి పరస్పర సహకారపద్ధతి కుదురకపోవుట
వల్లనే హవిర్యాగములు వారికి లేవు. అందుచే రాక్షసరాజ్యము లేకుండుటకే
యిరుకాణలు (దేవమానవులు) ప్రయత్నము చేయుచుండిరి.

(1) ఆ కాలములో హిమవత్పాదని స్రువలుగా శతద్రూ, చంద్రభాగా,
సరయూ, యమునె, రావతీలితస్తా, విపాశ, దేవికాకుపూ గోమతీ ధూత
పాపా బాహుదావ్యషడ్వరీ, కేకీ, రోహితానదులున్నట్లు కూర్మపురాణము
నుడుపుచున్నవి.

ఇంద్రాదిరాజ్యములు క్రమముగా నశించి వారు నీరును సప్తయిత్రేయు
అవశ్యకత తగ్గిపోయినను, విశాల భారతభూమిలో నదివరకే వారిపేరిట
(ఇంద్ర వరుణుడుం పేరిట) నక్షత్రనామకరణము ప్రచారములోనికి వచ్చి
యుండుటలో భగోళములోని ఇంద్ర వరుణ నక్షత్రములే నీటిసప్తయిత్రే
అనగా వర్షమున కాదాడము గాబోయినను విశ్వాసము ప్రబలెను. ఇట్టి
విశ్వాసముగల పండితులవల్లనే ఘన పూర్వపురాణములు సంస్కరింపబడి
యిటీవల వ్రాయబడుటవల్ల నదే యందందు లిఖింపబడియున్నను, విజము
నకు మాత్రము ఋగ్వేదములో సుదీవిగట్లు సరయూ మున్నగు నదులకు
నీటిసప్తయిత్రే యుటవల్లనే యింద్రుల కీవద్వాధిపత్యమును దిరుదము గలెనని
సమ్మతలెను. తర్వాత చాలకాలమునకు తయారైన రుక్మిణిలో యింద్రుడే
వద్వాధిపతి యని వ్రాయ నారంభించిపట్లు తోచును. సూర్యవంశములోని
భగీరథుడు గంగను హిమాలయములోని కైలాసమునుండి కొనితెచ్చినట్లు
పురాణములందు వర్ణితమైనది. సలయాననికి జాడవలె నీకడుగూడ మర
యొక జాలునుగాని, యా జాలునేగాని గంగకొరకై విరించి దేవరహస్యము
గుండా దానిని తెచ్చి ఇంద్రునితో తన వంశమువారి కుండవలసిన సభ్యతను
పూర్వమే నిరూపించెను. ఇట్లే సగరచక్రవర్తి కుమాళ్లు నముద్రమును
త్రవ్వ కపిలాశ్రమమువరకు బోయిరని కలదు. ప్రాచీనశాసనములలో
గొప్ప చెరువులకు సముద్రములనియే పేళ్లు పెట్టబడియున్నవి. అట్లే
సగరకుమాళ్లు చాల పొడవుగల గొప్ప జాళ్లు త్రవ్వించియుండురనుటలో
ససత్యముండదు. వీరు కపిలాశ్రమము సమీపముగా త్రవ్వినపుడతని కోపా
గ్నికి భస్మీభూతులైరని చెప్పబడినది. కపిలాశ్రమము అనగా విష్ణ్వశ్ర
మమేగాని వేరుగాదు. ఇది బదరీనారాయణమందలిది. అవతీవరకు వీరు
జాళ్ళను త్రవ్వ హిమాలయములనుండి వరుసగా తమదేశములోని నీటి
జాళ్లు వృద్ధిజేయు ప్రయత్నించినట్లు కనబడును. గంగోనది విష్ణునిపాద
ములయం దుత్పత్తియైనట్లును, శివుని నెత్తిమీదనుండి వచ్చుచున్నట్లు
చెప్పబడినది. దాని కర్థమేమన— కైలాసగిరినుండి యుత్పత్తియైన
యూటలు బదరీనారాయణమందలి విష్ణ్వశ్రమము ప్రక్కగా ప్రవహించి
శ్రమముగా దక్షిణభూములకు పారును. భగీరథుడుగూడ శివుని మెప్పించి

యీ గంగను చెచ్చినట్లే వ్రాయబడినది. అతడే శివ విష్ణుపులయాశ్రమములలో వారి యనుమతినంది వానిప్రక్కగా త్రవ్వించి యింద్రునినమ్మతిపై యీ జాలును దెచ్చియుండును. ఈ భగీరథుని తండ్రియగు దివీపుని కాలములో గూడ నీ ప్రయత్నము జరిగెననియు నది పూర్తికాకుండనే యతడు మరణము నొందెననియు చెప్పబడియెను. అతని తండ్రియగు సంకుమంతుని కాలములో గూడ నట్లయ్యెను. ఇట్లతి ప్రమాదంతో గంగా, సరయా ప్రవాహములు పూర్వ మేర్పడెను. ఇట్లు నీటిని గురించిన సంబంధమువలన ముఖ్యముగా దేవమానవ నభ్యము వృద్ధియయ్యెను. అప్పుడప్పుడు వీరిలో వీరికి బంధుత్వములుగూడ నుండెను. అనేకరాజులు బ్రాహ్మణులై పోయిరి. క్షత్రియవంశముల కనేక బ్రాహ్మణులు మూలపురుషులైరి. పురాణములలో నున్న యిష్టము మున్నగు రాజులచరిత్రలుగూడ కొందరు అర్థవాదములను వ్యాజమున నిమ్మకపోవచ్చును. ఇష్టకు వంశీకులయొక్కయు, చంద్రవంశములో ననేకులయొక్కయు పూర్వకాననము అనేక మిటివల వెలువడి యున్నందున నా వంశ చరిత్రలన్నియు పురాణములలో గూర్చబడినవి విజమైన చరిత్రలేయని రుజువుగుచున్నవి. కదలలోని విషయములే అంతరార్థ ప్రతిపాదనలుగా గొన్నిటి విషయమున గనబడుచున్నవి గాని దక్కినవి చారిత్రక విషయములే.

ఇంద్రుడు మొట్టమొదట హిమాలయముపై మేఘులమున నివసించుచున్నట్లు భూర్మపురాణమున నున్నది. అచటనుండి త్రివిష్ణవమును బాలించు కాలములో హిమవర్షర్వరమున నందజాటులోనున్న మేఘములను చెదరగొట్టి వర్షము కురియునట్లుగా నిరడు చేయుచుండెను. అందువల్లనే యితడు మేఘాధిపతి యనబడెను. శ్రమముగా నడులు త్రవ్వబడిన పిమ్మట నీ పని యావశ్యకర తగ్గెను. ఈతని రాజ్యములో 7 నడులు ప్రవహించుచున్నట్లును. మేఘములను చేదించి యితడు వర్షము కురిపించుచున్నట్లును ఋగ్వేద రుక్కులందు గలదు. ఇప్పుడు మన ప్రభుత్వమువారు గూడ మేఘములను హిమాలయ ప్రాంతమున చెదరగొట్టి కొన్నిచోట్ల అవసరమైనపుడు వర్షము కురిపించుటకు నిపుణులగు శాస్త్రజ్ఞులతో ఆలోచించుచున్నారు. ఇట్టి కార్యము పూర్వకాలములోనే జరిగియుండెనని యిచట మనము విశ్వసించవచ్చును.

ఇంద్రుల బ్రహ్మహత్యాదోష పరిహార రహస్యము

మహాదాగవరము ప్రకారము సముద్ర మదనకాలమున వచ్చిన విరోధమున దేవతాదేవ తాకులనాడు కాలకాలము యుద్ధములు నెచ్చుచుండిరి. ఇది 7 వ మనుసంకాలమువరకు కృతయుగమునందు సర్వకాలీరమున వరుసగా జరుగుచు వచ్చెనట. అప్పుడు వృత్రాసురుడు ఆ కాలపు యింద్రునిచే సంహరింపబడెను. ఈ యుద్ధములో సనేకమారులు ఇంద్రుని చేరిమండి ప్రత్రాయుధము దానిపోగా నాకాలమున మన్నించి వృత్రుడు తనదర్శ యుద్ధ నీరిని జర్కగా ప్రకటించెను. ఈ యింద్రుడు తన తండ్రినే జంపినాడని వృత్రు దాక్షిపించెను. దీని వెన్నెముకతో తయారుచేయబడిన వజ్రముచే నా మోరయుద్ధమున చివరకెల్లో వృత్రుని యింద్రుడు చంపెనుగాని యాతనికీ బ్రహ్మహత్య జాట్టకొనెనట. వృత్రుని జంపట కా కాలమున ననమ్మరిచే ప్రజలుద్రోసి యింద్రుని వద్రుచ్చుని గావించినట్లు కనబడును. అందువల్లనే యింద్రుడు మానస సరోవరమునకు బడుగెత్తి యచట కొలసుల మధ్యనున్న పుష్పనమూహములందు కొంతకాలము దాగెను. ఈ కాలముననే యారాజ్యమును సూర్యవంశీకుడగు నహుషుడు పాలించెను. అతనిని కొంతకాలమునకు నవ్వుద్యులు రాజ్యవ్రచ్చునిచేసి తిరిగి యింద్రునిదెచ్చి రాజ్యమున నిర్వహించెను.

బృహస్పతి తనవద్దకు వచ్చినపు డొకసారి యింద్రుడు తగినట్లు గౌరవపూర్వకముగా జూడలేదని యాత దాదాత్యవదవిని త్యజించి వెడలి పోయెను. అప్పుడీ యింద్రుడు రాక్షసవంశమునందలి త్వష్టబ్రహ్మ కుమారుడు విశ్వరూపు నాచార్యునిగా గైకొనెను. కాని కొన్నాళ్ళకు అతనిని యోగ్యులగు రాక్షసులకుకూడ హవిస్సుల నిప్పించుచున్నట్లు అనుమానించి కృత్రిమమున రహస్యముగా జంపించెను. దానిని విని యాతని తండ్రియగు త్వష్ట మిక్కిలి కోపించి యింద్రుని జయింపగల కుమారులు గావలెనని తపోయజ్ఞము లొనర్చి పైన నుడివిన వృత్రుని గాంచెను. ఈ యింద్రుడు పురందరుడనువాడుగా పురాణములందు లెప్పబడెను. విశ్వరూపు నన్యాయముగా జంపించినందులకు గూడ నాటి ప్రజలతనిపై గొంత యభిభావము

విరిచినట్లు హించవలసి యున్నది. ఈతడు తన బ్రహ్మహర్యాపాపమును డా. ఇం. వృష స్త్రీజనములయందు పంచినట్లు చెప్పబడినది. ఇది చూడగా నాతడు గొంత యవకాదమిచ్చి దానిలో నాకాంక్షులలోని భూములను దాగు చేయించుటకును, గొన్ని నలోపరములు నిర్మించుటకు, కుద్రము చేయుటకును గొన్ని పరివృజ్ఞులు వృద్ధిచేయుటకును, స్త్రీల యభివృద్ధికై బిచ్చు చేయుటకును, ఒప్పుకొని తనపరవిలోనే యున్నట్లు తనబడిను. దీనినే మన షరాదములలో బ్రహ్మహర్యాదోషము పైన నుడివినవారికి పంచినట్లు నిగూఢముగా వ్రాసినవచ్చును. ఈ షరంబడదే తెండవసారి జేసిన తప్పన తనగా వృత్రాసుడుని జంపిన దోషమునకు పదత్రయ్యుడుగా జేయబడెను. ఈతడాచి రాచంబటకై మొదటగా అశ్వమేవయాగమొనర్చి యందరిని సంప్రీతులుగా చేయజూచినను, యరినికి పదత్రయ్యత తప్పక పోయెను. అందుచేరినే యతడు మానవసలోపప్రాంతమున దాగుకొనుట సంపదించెను.

తృప్తబ్రహ్మ కుమారుడగు వృత్రుడు దత్తపుత్రుడుగా గన్పడుచున్నాడు. ఈతడు పూర్వము చిత్రకేటదనువాడనియు, కూరపేన దేశ పాలకుడనియు తృప్తయొనర్చిన యజ్ఞమునందు దక్షిణాగ్నిని దానవయోనిలో బుద్ధైవని చెప్పబడియెను. అనగా కూరపేనపాలకుని కుమారు నీతృప్త దత్తునిగా స్వీకరించి యంద్రాదులతో వైరమున దగదీర్చుకొన దలంచెనుగాని యా యుద్ధములలో నీవృత్రుడే చివరకు చనిపోవుట సంభవించెను, ధర్మ యుద్ధ మొనర్చి కీర్తిశేషుడైన యీ వృత్రుని పేరిటగూడ నాతడు మరణించినవిమ్మట నక్షత్రములలో నొకదాని? నామకరణ మొనర్పిరి. చిత్రకేతు మొదటిదేశమగు కూరపేనమున విద్యాధరులు హెచ్చుగా నుండెడివారట. ఆతడుగూడ నా వంశుడే యైనట్లు జనబడుచున్నది.

ఈ యంద్రవదని నందినవా రనేక దుష్కార్యములనుగూడ జేయుచుండిరి. గౌతమముషికారపు యంద్రుడు ఆతనిపత్నియగు అహల్య సౌందర్యమునకు ముగ్ధుడై కామించి మంచిమాటలచే నామెను బోగించగా, దర్వాత రెండుకొనిన యీ ఋషి యంద్రుని దిట్టి (శపించి) ధార్యను వెడలగొట్టెను.

చివరకు శ్రీరాముడు వచ్చి యెద్దో వారిని మరల నుపాటలుగా నొనర్చెను. ఆ కాలమునకు పరులచార్యుల నంటుట పాపచార్యముగా నుండెను. ఇది శ్రీ.శా. 3100 సం॥ం దాదాపనిను ఇంద్రవదని నందిన నభూమభుగూఢ యిట్లే హర్షపు యంద్రపర్వని రోగింప దలంపగా, మునులందఱు చేరి యూరనిని పరశ్రస్తుని గావించిరి. ఆ కాలమున కనిగా శ్రీ.శా. 0500 సం॥ం దాదాపనిగతికే మనదేశమున వివాహమంపియు శ్రీ పుటమలలో నేర్పరి యన్యహంతలను అంటరాదను వియమమండెను.

మర్త్య, టార్క, వరాహ, నారసింహోపరాతముల రహస్యము

ఆ కాలమున మొదటిమనువు కాలములో ప్రజాపతుం వేదములను మాయవేషమున నేర్పుకొన్న సోమరాసురుని చాటు చంపుటకు బ్రయత్నింపగా నముద్రమున దాగెను. మర్త్యమువలె లోపలికిదోయి యిది వానిని చంపిన ఆ కాలపు విష్ణువును మర్త్యవరాతమనిరి. మందరాద్రి చుట్టును అరవులు కోదించుటలో (ఇదియే మందరాద్రిలో నముద్రమును మదించుట) లోగుట్టును బయటికి రావీశుర రాక్షసులలో మాయాస్నేహము చేయుట యందు సూర్యమువలె విరోధము గన్పడనీయక హర్షము అంగములు లోనికి తెట్టుకొనునట్లుంచుకొని, ముఖ్యపాత్రము నహించిన విష్ణువును హర్షావరాతమనిరి. విష్ణుమతమునకు విరోధిగానున్న హిరణ్యకశ్యపుని మాయోపాయమున జంపుటకై హనుకొని, స్తంభమునందు విష్ణువును దాచి యప్పటి విష్ణుమతస్తులు అతనిని ఉగ్రమూర్తియైన విష్ణువుచే జంపించి యూర వినే నరసింహోపరాతమనిరి. అతనిజంపుటలో నావిష్ణువు కేవలము నుసింహూడనునట్లు పర్తించుటచే నట్లు పిలిదిరి. మొదటి మనుకాలములో వచ్చిన జలప్రళయమున నావపైనుండిన మనుషులు సాయముగా నీళ్ళలోనికి దోయి యా నావను నవ్యముగా నడిపిన విష్ణువునే యజ్ఞ వరాహోపరాతమనిరి. మొత్తముమీద యీ యవరాతములన్నియు నాయాకాలపు విష్ణువులొనర్చిన సాహసచార్యముల పట్టనలుగా యేర్పడినవనియే గ్రహింపవచ్చును.

మొదటిమనువు కాలములో నుండిన సుయజ్ఞాదే మర్త్య, వరాహ రూపియనియు నరదే హిరణ్యపుని జంపియుండెననియు ఆరవమనువగు

దాక్షిణ్యముని కాలములో నుండిన అణిచుడను విష్ణువే కూర్మమువలె ననగా కూర్మము తన యంగములన్నియు లోపలికి ముడుచుకొనునట్లు రాక్షసులపై గల తన శ్రోధమంతయు వెలికిరానీయక లోపలనుంచుకొని చారిలో కపట స్నేహము నడించి కూర్మరూపి యయ్యెననియు తెలియగలము. ఇందరి యజ్ఞవరాహయాపియగు విష్ణువు కొంతవారము సురలంసగూడ దాదించు చుండగా ఓవుడు మందలించియు నాతడు లెక్కగొనకుండగా, చివరకొక త్రిశూలమున గ్రుచ్చి బుద్ధిజెప్పినని లింగపురాణము వచించుచున్నది. ఈ యవతారములు పరిచాచువాడ పతిమచే నేర్పడినట్లు వివేచనందునివంటి వండితులూహించినను నాటి యతిహాసములను కోడించినప్పిమ్ముట నవి యన్నియు నట్లుగాక నప్పటి విష్ణువులనెడి మానవ శరీరచారులగు నాటి నాయకుల చేష్టలవల్ల గగ్గన యవతారములుగనే దాదించుట యుక్తమని మా నిశ్చలార్థిప్రాయము. పరశురామ, శ్రీరామ శ్రీరామద్వారములుగూడ నట్టివైయుండి మానవులలోని యాచారపు నాయకవిధములచే నేర్పడినట్లు గ్రహింపగలము. వారొనర్చిన మంచి, చెడుగు కార్యము లన్నింటిని ఆనాటి యవసరధర్మములని తలంపవలెను.

శ్రీరాముడు అన్యాయంబుగ కంటుచుని వధించినాడన్నను, వనము లలో రక్కసుల ఇంపెనన్నను, విండుచూలాలగు సరీసుటి నడపులకంపి, చివరకుగూడ పుత్రులనుమాత్రమే స్వీకరించి దాత్యను వదలివేయగా నామె భూగర్భములో లీనమై యార్కార్పణ చేసినవన్నను, రాటకి మున్నగు శ్రీలినుగూడ హింసించినాడన్నను, నాటి రాజులు బ్రాహ్మణ వాక్యముల మీదనే యాచారపటి చేసిన కార్యములేగాని వేరుగాదు.

శ్రీకృష్ణునికాలమున కిట్టి బ్రాహ్మణదాన్యము హెచ్చుగా గనుపడదు. గాని మొత్తముమీద నితడుగూడ బ్రాహ్మణభక్తుడే. వీరు నాటి బ్రాహ్మణ మతమును సంరక్షించుచు రాక్షసవర్తకై కంఠణము కట్టుకొన్నవారగుట వల్లనే వాడినిగూడ విష్ణువుయగా బులాదుములందు వేర్కొనిరి. పరశురాముడు షక్రియనంహారము గావించి బ్రాహ్మణాధిక్యతను నిలుపుటకై కృషిజేసిన

చారిలో నొకడగుటవల్లనే విష్ణువవరూపవిరిగిని పేరుగాను. అతని చాత దండ్రులు మున్నగువా రతనికన్న మిన్నలై మృతనంజీవిని వివ్వారులు దెలిసినవారైయున్నను చారినట్లు పరిగణింపలేదు. అతని తర్వాతనే బ్రాహ్మణదాస్యము పెరిగిపోయెను.

ఆదిశేషుడు ధూమిని మోయు రహస్యము

పురాణములందు ఆదిశేషుడు తన సహస్రపదములలో ధూమి నంతటిని మోయుచున్నట్లు చెప్పబడినది. దీని విషయము విచారితము. లోగడ పారాశమనగా దక్షిణహిందూదేశమనియు, బలిసుమారుడగు రాణుని వంశీకుల రాజ్య మచట || వ శరాద్ధములో నున్నట్లు లోగడ తెలిపితిమి. ఈ రాజ్యమున కింకను దక్షిణముననున్న రాజ్యము (నేటి మలయాళము) పూర్వము నాగరాజుల పాలనలో నుండెను, అందు శేషుడు ప్రదాసుడు. అందుచే నాతడే ధూమిని మోయుచున్నట్లు చెప్పిరి. తజ్జిడు. శేషుడు, వాసుకి మున్నగు నాగరాజులచట పాలించిరి. వారు మన ఆర్యావర్తమున కంతటికిని చివరనున్నవారగుటను విదేశదారులు మొదలైనవి సముద్రము మీదుగా రాకుండ సరిహద్దున గాపాడుచున్నవారగుటను వారి భూభార మంతయు మోయుచున్నట్లు పురాణములం దతిశయోక్తులలో వర్ణింప బడినది. ఈ నాగరాజులు మణి, మంబ్రోషరక్రియలు నేర్చి ప్రసిద్ధి నంది యుండిరి. పరీక్షిత్తులమున అనగా క్రీస్తుపూర్వము 1900 ప్రాంతమున గూడ నీవంశములోని తక్షకుడనువాడు విషప్రయోగమొనర్చిన నిమ్మపండ్లను తపదోపాయముచే నాయనకు బ్రాహ్మణప్రేరితుడై యొసంగి యాతనిని జంపినట్లు భాగవతముననున్నది. ఇట్టి కృత్రిము లగుటవల్లను, నాగ విషాదులలో హెచ్చుపరిచయముగల వీరు నాగులుగనే పిలువబడుచుండిరి. ఈ జాతిలో కొందరు నాగు లుత్తరహిందూస్థానముం దున్నట్లు లోగడ నుడివితిమి.

ఆదిశేషుడుగాక నింక నా వంశములో తక్షక, గుహక, కాకియ, సుషేణ, వాసుకి, శంఖ, కుశిక, మహాశంఖ, శ్వేత, ధనుంజయ, దృత రాష్ట్ర, శంఖమూడ, కంబళాశ్వతర, దేవదత్తాది నాగరాజు లుండెడివారు.

వీరిలో ప్రవాసులను 6 మందినే అష్టనాగములనియు, ద్విగ్ధంతులనియు, అష్టద్విగ్ధములనియు వారి సామర్థ్యమునుబట్టి పిలిచినట్లు కన్పడుచున్నది. వీరు మన హిందూరాజ్య సరిహద్దు రక్షణలో సత్యంర శ్రద్ధ వహించుచు, దమ రాజ్యమును గాపాడుకొనుచు సముద్రపు దొంగలగుంపుల కలవి గాకుండ నుండుటవల్లనే యీ డూమిని వీరు మోయుచున్నట్లు పురాణము లందు చిత్రించిరి. నాగవంశీకులగు రాజుల రాసనము రిటీవల మనదేశమున చాలచోట్ల లభించినవి, అందుచే నాగులన మానవులేకాని సర్పములు కావు.

చ తు ర్థ ప క ర ణ ము

సముద్ర మధన రహస్యము

విష్ణువు కూర్మరూపియై సహాయపడుచుండగా సముద్రమధనము జరిగెననియు, పాలసముద్రములో మందరము నునిగిపోకుండ విష్ణువు కూర్మావతార మెత్తెననియు పురాణములందున్నది. దీని నిజమును తెలుసు కొందము. మందరగిరి మధించుటకై దేవతలకు సాధ్యముకాక రాక్షసుల సహాయముగూడ కోరవలసివచ్చెను గాని వారిలో విరోధము లుండెను. అందుచే మంచిమాటలచే వారి సహాయము లీసుకొనవలసివచ్చెను. మాయో పాయమున, బయటి కదివరకుండిన విరోధమును గన్పరచక స్నేహము నటించి వారి సాయమును లీసుకొనివచ్చుటకై దేవతలు అనాటివిష్ణువును నియోగించిరి. ఆయన వారివద్దకు వెళి కూర్మము లన అంగములను లోనికి ముడుచుకొనునట్లు వారివద్ద పూర్వక్రోధమును విస్మరించి మంచిమాటలాడి వారి యంగీకారము లడసెను.

అరివరకు విరోధులుగా నున్నను దేవరాక్షస జాతులవారు కూర్మము వలె నటించిన విష్ణువు ప్రోత్సాహమున మందరగిరిని సముద్రమధనము గావించిరి, అనగా సముద్రమువంటి మందరగిరి చుట్టువ్రక్కలనున్న ప్రదేశ

మంతయు గారించి, యంతరి వస్తురతి నంతటిని తీసుకొనుటయే యీ సముద్రమధన రహస్యము. ఆ కొండచుట్టును ఉన్న యరణ్యములలో దొరికిన యనేకవస్తువులను వారపుడు గైకొనిరి. మొదట నా శోధనలో నొక గోవు దొరకెను. ఇదియే కామదేనువనిరి. దీనిని నేరికొరకని చెప్పి యిప్పులు స్వీకరించిరి. పిమ్మట దొరకిన ఉచ్చైశ్రవమును చక్కని గుట్టమును రాక్షసరాజగు బలి రీసుకొనెను. తర్వాత లభించిన యొక తెల్లయేనుగను (దీనినే మైరాషణ మంటరు) యింద్రుడు గ్రహించెను. పిదప పాలవెల్లి యను నొక పృక్షజాలి లభించెను. ఇది యన్నికాలములలోను, బూపులు పూచు మందారవృక్షములు, వీనినే కల్పవృక్షము లందును. ఇవి నందన వనములో నాటబడెను. తదుపరి కొంత దింగారు ముప్పుగు కొన్ని ద్రవ్యములు దొరకెను. వానిని నాటి విష్ణువు గైకొనెను. అప్పటి విష్ణువు ధార్యధ్యగుమహర్షి కుమార్తెయగు శ్రీదేవి. దొరికిన దింగారు నామెతో పోరాటి కులు పోల్చి విష్ణుమూర్తి లక్ష్మిని దొందినట్లు వ్రాసిరి. కొండ రప్పరసలు తర్వాత దొరికినది. వీరు అచటి వనకన్యకలే యనవచ్చును. అప్పటి శివుడు వైద్యుడగుటవల్ల నచట వాసుకియును నాగరాజ సహాయముతో పాముల నుండి రీసుకొనబడిన గరళము నాతని కొనగిరి. దాని నాయన కంఠము నందు వ్రేలాడగట్టుకొనెను. అందుచే నతడు నీలకంఠుడని పిలువబడెను. ఇంతలో చంద్రోదయమగుటవల్ల నాతడందు బుచ్చైననిరి. ఆ గిరిచుట్టు దొరకినవానిలో కౌస్తుభమణి యొకటి. దీనినిగూడ విష్ణువు రీసుకొనెను. వారుటి యను నొక యడవికన్నెయు మరికొందరు వనకన్యలును గనబడగా వారిని రాక్షసులు పరిగ్రహించిరి. వీరానాటి ద్రావిడసంరానమని చెప్ప వచ్చును. పిదప నానావిధ వృక్ష, లతాది యోషధులనుండి గ్రహింప బడిన సారము అనగా కల్లు (దీనినే పీయూషమని, అమృతమని వారు పిల్చిరి) ను రన్వంతరి మున్నగువారు సేకరించి విష్ణువుయొక్క మాయోపాయముచే రాక్షసుల కియ్యకుండగా సూర్యోదయమునకు దానిని దేవతలు త్రాగిపేసి నురుచైరి. ఆ వృక్షలతాదుల ప్రదేశమంతయు రామె యాక్రమించుకొని నిత్యము ఆ నురను తామే యనుభవించవలెననిరి. అందుచేతనే దేవరాక్షస యుద్ధము సంభవించెను. ఇదియే పెదటి పెద్ద

యుద్ధ మనవచ్చును. ఆ దినములలో నాగరాజులు అడవులయందు దిరుగుచు పాములను జంపుటలోను, వానినుండి గరళము దీక్షుటలోను ప్రసిద్ధులుగా నుండిరి. ఇప్పుడు లేక ట్లుడు దానాటి వైద్యుడని ఋగ్వేద రుద్రస్తోత్రములం దున్నది. వైదికద్రాక్షులకు ఆ వనశోచనలందు నిపు యర్జును లేనందున వాసుకి యనెడి నాగరాజు సహాయముతో నా యడవిని శోధించి దాని నంతటిని తమ స్వాధీనమునకు దెచ్చుకొన్న కథయే పురాణ ములలో సముద్రమధనముగా చిత్రింపబడినది. ఈ షధనమున దొరకిన వస్తువులన్నియు ఛామిమీద దొరకెడివేగాని జలములోగాని, పాలలోగాని లభింపవు. గాఢని మందరగిరిని సముద్రముగా పోల్చినట్లు మనము భావింప వలయును. ఈ మందరమును పర్వతము కుకద్వీపములోనిదని లింగ పురాణమునందు కలదు. ఇచటనే యంధకాసురుని శివుడు సంహరించెను. హిమాలయము చుట్టుప్రదేశములనే మన పూర్వులు ద్వీపములుగా వర్ణించి నట్లు కనబడుచున్నది. అందువల్లనే మందరగిరి కుకద్వీపములోనిదనిరి. వంచనదులలోని దాంబూనదియున్న ప్రాంతమే జంబూద్వీపముగా వర్ణింప బడినది. ఇట్లే తక్కినవియు,

వేదములు

స్వాయంభువమసువు కాలమునకే కొన్ని ఋగ్వేదరుక్కు లున్నట్లు మనము దావింప వచ్చును. సోమకాసురుడు దొంగిలిన వీరుక్కులే. అయినను, ఋగ్వేదములో చాలరాగము తర్వాత చాల కాలమునకు తయారైనది. దీనిలో ఇశ్వేస, పురూరపుడు, పూరువులు, తుర్వసులు, యదు పులు, ద్రుపయలు, అనుపులు, సుదాసుడు, తృత్యువులు మున్నగు యయాతి వంశీకుల విషయములు వ్రాయబడి, వారొనర్చిన యుద్ధప్రస్తావనలం దుండుట వల్ల నా యుద్ధములు జరిగిన తర్వాతనే యా భాగములు తయారైనట్లు స్పష్టము. అప్పటికి ఆంగిరసులు, తృగువంశీకులు, కణ్వులు మున్నగు బ్రాహ్మణవంశములుగూడ యేర్పడినట్లు వానినిబట్టి తెలియుచున్నది. ఈ వేద మునకు చండనగ్రీ ప్రస్తావము గలదు. చండనగ్రీ యనునది మన రేళమునకు నైరుతీదిశలో నవిహద్ధ ప్రాంతమున నున్నది. ఇదోదక, త్రిశ్రోతన,

వృషభాని, సువర్ణ, జాంబూనదులు కలిసి పంచనద మయ్యెను, అచ్చట నుండియే దేవతారూపులు మనదేశములోనికివచ్చుట నారంభించినట్లు కన్పడును. దేవతానదీప్రాంతమున మొదట మానవుల యుత్పత్తి యని భారతమున నున్నది. అది హిమాలయమునుండివచ్చుచున్న నదులలో నొకటియని పురాణ ములందు గలదు. దానినుండి యీ పంచనదీనీలమునకు మొదట దేవతలన బడు అర్చకులు వచ్చినట్లు కనబడుచున్నది. ఈ నదియేగాక ఋగ్వేదము నందు కొన్నియితరనదులు నకన్వరి, విపాక, తుతుర మున్నగు నప్తసింధు నదులు మున్నగు నవిగూడ స్తురింప బడినవి. అందుచే ఋగ్వేదమందలి చాలభాగము స్త్రీపూర్వము 6000 దాదాపు కాలమున రచింపబడి యుండ వచ్చును. అప్పటికి మనదేశపువారు అనేక దేవతల నారాధించుచు వచ్చినట్లు కన్పడును. సకల్రముల శిప్పటికి రమ పూర్వులపేరిట కొంతవరకు నామ కరణములు గావించియుండిరి. చనిపోయినవారు యమలోకమునకు వెళ్లుట మున్నగునవి క్రిమముగా యూహింపబడినవి గాని యింద్రునివద్ద దక్షిణ దిక్కు పాలకుని యముడని పిలుచుచుండిరి. అరదిచ్చు శిక్షలవంటివే యమలోకమున నుండునట్లు తర్వాత వ్రాసిరి గాని వానికి రగిన ప్రమాణ ములు కనపడవు.

ఋగ్వేదసూక్తులలో నగ్నిష్టోమములలోను, సోమయాగములందును గావించెడి ప్రార్థనలు హెచ్చుగా నున్నవి. పీనిలో పరోక్షదేవతలు 22 ను ప్రత్యక్షదేవతలు 11 ను కలిపి నుతించు చుండిరి. వారికిందలి ఆ నాటి యాగకర్తలు ద్రవ్యము, గోవులు, పశువులు ఆశ్వములు, సంధానము, వర్షము, అన్నములను కలుగజేయు చునియు, ప్రత్యక్షముగా వాని నిమ్మనియు యింద్రాదులను, సోమము ప్రత్యక్షముగా వచ్చి పానముజేసి పొమ్మనియు నా ప్రార్థనలవల్ల గోచరించును. గాని యుపనిషత్తులకాలమువరకు యజ్ఞ యాగాదులొనర్చు పూర్వమున లీ ప్రపంచకౌఠ్యములకొరకై కావలసిన వస్తు సముదాయములను గోరుచువచ్చిరేగాని యమృతత్వమును అనగా ముక్తిని గాని, పరలోక వాసత్వమునుగాని యడుగుచున్నట్లు కనబడదు. అగ్నిమూల మున వ్రేచిన నేయి, పాలు మున్నగు వస్తువులవల్ల మేఘములకు బలము హెచ్చి, సూర్యు, చంద్రాదుల మూలమున వర్షములు పడి, పశ్యములు పండి

రాము సుఖింపగలవను దానమే ఆ ప్రాప్తినివల్ల గోచరించును. దహిత సంపదలను ఆర్జునీషీవరణ, ఇంద్ర వదుదాదు లిచ్చుటకై వారికిగూడ హవిస్సులు, సోమములను బ్రత్యక్షముగా విచ్చుచున్నట్లు వానిలో గలదు. ఆ పనికై యగ్ని యను నొక పురోహితునిగూడ ప్రత్యక్షదేవతల కొఱకు నియమించు చుండిరి. పరోక్షదేవతల కిచ్చు ద్రవ్యములు అగ్నియందు బద పేయు చుండిరి.

ఈ యుగ్మేదాది మంత్రము లన్నియు బ్రహ్మలచే రచింపబడి, యజ్ఞ యాగాదులలో వినిపించుచుండుటవల్లనే యవి బ్రహ్మములముగా వచ్చినవని గ్రహముగా ప్రకటింపబడుచున్నవి. ఈ విషయమునే తద్వార వచ్చిన వేదము లందు చెప్ప బడెను. ఈ మూలవేదముల కనుబండములుగా నేర్పరిన దిపనిషత్తులు, బ్రాహ్మణములు మున్నగునవి చాలకాలముతద్వార వ్రాయబడి నవి. ఆనతిమహారాజకాలములో ననగా బాదాష్ట్ర క్రీస్తుపూర్వము 3000 సం॥ల క్రిందట నట్టివి కొన్ని రచింపబడియుండెను. దశరథుడు, శతపథ బ్రాహ్మణాదులు పరీక్షిత్తు జనమేజయదుల రిద్వార ననగా క్రీస్తుపూర్వము 1850 ప్రాంతమున వ్రాయబడియుండును. వానిలోనట్టి వారిపేర్లు దిదాహా రింపబడియున్నవి. ఈ వేదములలో నేడేడున్న లేయేరువులు తయారు చేసి ప్రకటించిలో యట్టివారి వివరములన్నియు వ్రాయబడి యున్నవి. అయినను గ్రుద్ధినమ్మక ముండువాడు మాత్రము అట్టివి వారిచే ప్రకటింప బడెననియు, మొదట బ్రహ్మనుండి యుత్పత్తియైనట్లును వాననెదరు. ఆ రుష్యాదులుగూడ నాటి బ్రహ్మలలోనివారేయగుట నామాటల యర్థమును సరిగా నన్వయించుకొనినయడల సరిపోవునుగాని మూలబ్రాహ్మయే రాబోవు వారి చరిత్రయంతయు వేదములలో విరికించెనని తలంచుట హాస్యాస్పదము. సామవేదములో చాలభాగము ఋగ్వేదములోనిదే. కొన్ని ప్రత్యేక గీతలున్నను మొత్తముమీద నుండిరి టుక్కులు ఋగ్వేదాంతర్గతములే. యజుర్వేదము వివిధ యజ్ఞాదులలో జనువబడు మంత్రాదులతో నిండి యున్నది. అథర్వణవేదము మనకు కావలసిన వైద్యాదులు, దైవప్రార్థనల వల్ల రోగాదులు దోగొట్టుకొనుట, క్రమనిర్మాణనకై ప్రార్థనలు, అవిచార కర్మలు మున్నగునవి చెప్పుచున్నవి. ఈ వేదము చాలభాగము భారతయుద్ధ

పైన విష్ణుటనే వెలసినట్లు కనబడును. అప్పటివరకు మూడు వేదములనియే యెక్కువ ప్రధానము గ్రంథములలో నున్నది. ఛాందసమున నట్లే కలదు. అయినను అధ్యాయము నొక ఋషి వైవస్వతమన్వంతర కాలము దని చెప్పబడుచున్నందున నిందలి కొన్ని మంత్రములు శ్రీ. పూ. 0050 సం॥౨ క్రిందట రచించబడియుండును. ఆతని పేరిటనే వేదము వెలిసియుండును. అధ్వనామమునకు పునదేశస్థలేగాక యితాసులోని పర్షియామతస్తులగు జరతుష్ట్రమతస్తులుగూడ గౌరవమునిచ్చి యామతగురువునకు అధ్యక్షాదులును వారి మతగ్రంథముగు అపెస్తాలో చెప్పబడినట్లుగా అధ్యక్షుడును అధిపురుషుడుగాక యిరువదిగలవారికి పెద్దయైయుండి గౌరవనీయుడుగా నున్నట్లు కనబడుచున్నది. ఋగ్వేదములో నీ యధ్వనము నుండించుచున్న యొక రుక్మి కనబడుచున్నది. (ఋ 1-83-6) జరతుష్ట్ర కధ్వనామ ముండుటవల్ల నతడే మొదటియాధ్వరు మతకర్తయని కొందరు పండితులు నిర్వచించుచున్నారు. ఎంతమంది యధ్వనామముల గలలో వారిలో నెవడు మొదటికర్తయో మనమిప్పుడు చెప్పాలము. అట్లే యే యధ్వనపేరిట నాల్గవవేదము అందింపబడినదోగూడ నరిగి నిశ్చయింపలేము. ఋగ్వేదములలో గొన్ని పరశరాముని తండ్రి జమదగ్ని వ్రాసినవి కలవు. ఋగ్వేదాంతమున శ్రీరామునికద యున్నది. అందుచే నా భాగములు శ్రీస్తుపూర్వము 3100 ప్రాంతమున రచించబడినట్లు కనబడుచున్నది. ఛాందోగ్యోపనిషత్తులో మోరలంగీరసునివద్ద శ్రీకృష్ణుడు పురుషవిద్య నుపదేశమునొందుట గలదు. అందుచే నా బ్రాహ్మణములు శ్రీ. పూ. 1900 ప్రాంతమున వ్రాయబడినట్లు స్పష్టము. ఈ రీతిగా ఋగ్వేదమును, దాని రాతలగు బ్రాహ్మణములు, ఉపనిషత్తులును శ్రీ. పూ. 7850 ప్రాంతమునుండి శ్రీ. పూ. 1900 వరకు రచించబడినవి. ఇవి యొక్కరివల్లగాక యనేకులగు ఋషులవల్ల నల్లబడిన మంత్రములనియు, వానిలో నుదహరింపబడిన ఋషులే యా మంత్రములు తెప్పినవారనియు నెరుంగగలుగును. ఈ రీతిగనే దక్షిణవేదముల విషయమునని తెలియవచ్చును గాన విస్తరించుటలేదు. శ్రీ. పూ. 7700—8850 సం॥ల మధ్య దాదాపుగా నివసించిన కర్ణాటకమూరి చిత్తికిని అధ్వనమును నాతనికిని జనించిన దధీచియే అశ్వినీకుమారులకు

చతుర్థ ప్రకరణము

బృహదారణ్యకమును బోధించెను. వైవస్వతమన్వంతరముందున్న యొక బ్రహ్మ కుమారుడగు అచ్యుతముం డకోపనిషత్తును బోధించెను. అందుచే నీ బోధ శ్రీ. పూ. 6650 కాలమునాడు పుట్టియుండును. బృహదారణ్యకము బుట్టినకాలములోనే యీ దవ్యజ్ఞోపనిషత్ పిప్పలాదునకు చెప్పిన బోధయే యీశావాస్యతపనిషత్తు. ఈ పిప్పలాదుడు చెప్పినదే ప్రస్తావనిషత్తు. ఇది దానిరత్వాత 60 సం॥ల లోపుననే రచింపబడియుండును ఇక బ్రాహ్మణ ములలోని యొకరేయమునందు హరిశ్చంద్రనికర వర్ణితుడుగుటవల్ల సది రత్వాత వ్రాయబడినట్లు స్పష్టము. అది భారతయుద్ధమైనపిమ్మట రచింప బడెనని లోకగడ తెలిపితిమి. ఈ విధంబో కొన్ని యితర ఋషులు వ్రాసి, అవి పూర్వపురుషుల బోధలని తెలియుటకే వారిస్థలలో చెప్పియుండురు అందుచే నవి వాస్తవమున నెప్పుడు రచింపబడినవో నిర్ణయింపవలెనన్నచో దాషాపరిశోధనమునగాని చేయుటకు వీలుగాదు, గాని వేదములలో శ్రీ. పూ. 7000 సం॥ల క్రిందట మొదలు భారతయుద్ధమువరకు గల కథలు జేరి యున్నవనుటలో సరళ్యములేదు.

వేదకాలపు ప్రాచీనకవులు

శ్రీ. పూ. దాదాపు 7833 సం॥ల క్రిందట స్వాయంభువమనువుండెనని లోకగడ కనుగొంటిమి. అప్పటికే కొన్ని రుగ్వేదరుక్కులున్నట్లు తెలియు చున్నది. ఈ రుక్కులు కేవలము దేవతలను స్తోత్రముజేయుటకై యానాటి రుషులు రచించుచుండెడివారు. ఋగ్వేదములో ననేకరుక్కుల రుక్కులను రచించుచున్నట్లు చెప్పబడియున్నది. శ్రీ. పూ. 6350 ప్రాంతీయులగు కురువును, బృహస్పతియు కవులని లోకగడ కనుగొంటిమి. క్రమముగా వారు దేవతలై గ్రహముల నామములకు కారకులైరి. వీరుగాక విశ్వామిత్ర పుత్రుడగు మధుచ్ఛందనుడు, వానికొడుగు జేత, కణ్వపుత్రుడగు మేధాదితి అజీగర్త పుత్రుడగు కునస్పేషుడు, అంగీరస పుత్రుడగు హిరణ్యస్తుపుడు, హిరపుత్రుడగు కణ్వము, కణ్వపుత్రుడగు ప్రహ్లాదుడు, అంగీరసుని కొడుకగు సమ్యుడు, నోఁదిస్సు లేక నోధుడు, సూళుడు, (శక్తిపుత్రుడు) రహుగణపుత్రుడగు గోతముడు, అంగీరసపుత్రుడగు రుక్మడు, మరీచి

పుత్రుడగు కళ్యణుడు, వృషాగిరుని పుత్రులగు ఋణాశ్వాదు లైదుగురు, దీర్ఘతముడు, అతని పుత్రుడగు కపివంతుడు మొదలగువారు ఋగ్వేద ప్రథమ మండలమందలి రుక్కులనేకము రచించినట్లు కనబడుచున్నది. దీర్ఘతముని కొడుకు దన్వంతరి, వీరిలో కొందరు క్రీస్తు పూర్వము 5000 — 2000 సంవత్సరముల మధ్యవారైనట్లు, మరికొందరింకను పూర్వీకులైనట్లు మన కాలనిర్ణయమునుబట్టి చెప్పవచ్చును. ఆ కాలమునకే వైదికభాషలో వారాళితేరి గీతములన్ని నేర్పు సంపాదించి రుషులనబడుచుండిరి. ఈ గీతములన్నియు దేవతాస్తోత్రములే నని లోగడ చెప్పితిమి. గాని యంశులో ప్రత్యక్షనాయకులగు యింద్రుడు, అశ్వినులు మున్నగు వారిని గురించిగూడ యనేక ప్రార్థనములున్నవి. నాల్గు వేదములందును రుక్కు లన్నిచుండిన యీ కవుల పేర్లనేకము గలవుగాని వాని నన్నిటి నిందు చెప్పబలేదు వీరు ఆకాలపు వేదభాషలో అనుభుప్సు, జగతి, గాయత్రి, అసురి మున్నగు చందస్సులను తమ గీతములందు వాడుచు వచ్చిరి, వేదార్థములను చక్కగా తెలియని కొందరా రుక్కులన్నియు బ్రహ్మముయమునుండి యూద్ధివద్దట్లు భావించుచు, నీ కవుల నామములందు స్పష్టముగానున్న విషయము నేడు మరిచుచున్నారు. కొందరు వారు చేయు అగ్నికార్యములలో ఆహుతులవల్ల కలిగే యగ్నినుండి యీ వేదశబ్దము లేర్పడెనని భావించెదరు. ఇవియన్నియు భ్రాంతిమూలములేగాని నిజముగాదు.

దక్షయజ్ఞ ధ్వంసము - శివభ్రాతా రహస్యము

మనము సూక్ష్మముగా విచారించిన నీ దక్షయజ్ఞ రహస్యము లైబ బడును. దక్షుడు మొదటి ప్రజాపతులలోనివాడు. శివుని కీతడు మామ. శివుడు ఈతని కుమార్తె సతీదేవినేకాక మరీచి కుమార్తె పూర్ణిమకు జనించిన గంగనుగూడ చేసుకొనియుండెను. అందుచే దక్షున కీ యల్లునిపై సంకప్తమలేదు దక్షుని యజ్ఞమే మొట్టమొదటి క్రతువులలోనిది. దక్షుడు పెద్ద వారైన పిమ్మట నాతని కుమారుడగు ప్రాచీనబర్హిరాజుగ నుండు కాలములో నిది జరిగెనట. ఆ కాలములో రాక్షసవర్గమువారు శివు నారాధించుచుండిరి. ఇది దేవతలకు బ్రహ్మలకు కష్టముగ నుండెను. వీలన రాక్షసు

అను వారు కలుపుకొన వలరలేదు. హిరణ్యకశ్యపుడు, జలంధర, అంధరాదులు చివరకు రావలయును మొదలగు రాక్షసులుగూడ శివునే కొల్చుచుండినట్లు పురాణములందున్నది. ఋగ్వేదమున = మం 7-21-5 సూక్తమునందు (శివలింగమును గురించియే యనవచ్చును) శివుడేవుని గొల్చు ఆర్యులు కొందరుండినట్లును, వారిని మిగత దేవతార్యులు దూషింతురనియు తెప్పరించినది. ఈ లింగపూజ మొదట బ్రావిడజాతులలో నేర్పడి క్రమముగా దేవతార్యులకుగూడ ప్రాకినదని యొక యభిప్రాయ మున్నది. ఈ శివుని తార్య గంగపేరిటనే గంగానది త్రవ్వబడినది. లింగపూజను శివునారాధించు వారు శివునకంటగట్టి శివలింగపూజగా మార్చిరి. ఇట్లు శివుడు ఆ గణము నకు నాయకుడగుటవల్ల దక్షదులకు యిష్టము లేకుండెను. దక్షు డీ ఆరాధకులను ప్రోపివేయుమని చెప్పుటకే శివునికడ తేగగా నాశనము, సంగతి గ్రహించియే మానము వహించెనని వచ్చును. అందులకు కినిసి దక్షుడు తిరిగివచ్చి తన యజ్ఞమునకు శివుని బిలువక పోయెను. సతీదేవి యీ యజ్ఞమునకు పిలువబడకుండగనే యేగి యవమానమొంది యచటనే యనువులవాసెను. ఈ సంగతి విన్న శివగణము (ప్రభులు) వారందరును వీరభద్రునియొద్ద పత్యమున బయలుదేరి దక్షయజ్ఞ ద్వంసము గావించి, దక్షుని, ఆతని యనుచరులగు యితర దేవతార్యులను శిక్షించి, ముక్కుండు తమ గురువగు శివునికి ప్రతి యజ్ఞమునందు తాగార్హతయుండునట్లు చాపించి తిరిగి వచ్చిరి. ఈ శివుడు పిమ్మట హిమవంతునికి మేనకయందు జనించిన దుర్గాదేవిని పెండ్లాడెను. అప్పటినుండి శివరాధనగూడ యజ్ఞములందు జరుగుచుండెను. రాజులుమున్నగువారు స్వయముగా వీ దేవతలను బిలుచు యెన్నను, రాను రాను, యిట్టి యజ్ఞాదులలో ప్రత్యక్షముగా శివ, విష్ణు యంద్రాదులను స్వయముగా పిలువలేనివారు వారి ప్రతిష్ఠలను పూజించును, వారి కర్పించిన ద్రవ్యములను అచట వేరణుక్కులు పఠించు బ్రాహ్మణ గౌసంగులు వచ్చిరి.

ఈ యాచారమే మనమిప్పుడు అన్ని కర్మకార్యములందును చేయుచున్నాము. పూర్వము పితృకార్యములలో ఆహ్వానింపబడిన దేవతలు స్వయముగానే వచ్చెడివారనియు, దర్బార కొంతకాలమునకు వచ్చుట మాని వేసిరనియు, మనవారు పరంపరా తెప్పకొనెడి దీక్షారణమువల్లనేనని

గ్రహింపవచ్చును, చనిపోయినవారు సూర్యచంద్రాదిలోకముల దాపున నొక లోకములో నుండురను విశ్వాసమును, వారికి అగ్నిమూలముగా మన ద్రవ్యము లియ్యవచ్చునను విశ్వాసమును మన పూర్వులలో ప్రబలినవిమ్మట నీ కర్మకాండ లన్నిటియందును, వారికి జెందు పదార్థములును, అగ్నికి ప్రీతియగు నేయి లేక నూనెలును, కట్టెలు పాలు, దాన్యాదులు, మరికొన్ని సుగంధ ద్రవ్యాదులును వ్రేల్చు నాచారమేర్పడినట్లు కనబడుచున్నది, అన్ని నులకు మొదట యజ్ఞయాగములందు భాగార్హతలేకుండగా చ్యవనముపి యిప్పించెను. దుద్రుడు వైద్యుడని పై ధర్మమున నున్నది.

బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరాదుల పరీక్ష

భృగుమహర్షి యితర దేవతాదుష సంఘములచే బ్రేరీతుడై బ్రహ్మ, విష్ణు, దుద్రులలో నేవ దుత్తమదేవుడను విషయము నిర్ణయించుటకై వెదలి వారల బరీక్షించెననియు, ఆ పరీక్షలో బ్రహ్మ, దుద్రులు సంపూర్ణ సాత్విక లుగా గన్పడలేదనియు, నప్పటి విష్ణువుమాత్రము భృగువుచే దన్నుచినను రోషముజెందక తన స్రవత్తరకు శిష్యాత్వ జెప్పుకొని సాత్వికసంపన్ను డని రుజువుపరచుకొనినట్లును ఒక రథ పురాణములందు గలదు. ఈ రథ బ్రాహ్మణప్రభావమును బోధించుటకుగాను కల్పించబడక నిజమైన కథయే యగునెడల, నాటి రుషుల పలుకుబడిని, త్రిమతకర్తల నెట్టి పరీక్షలతో నాడు చూచుచుండినదియు మనకు స్పష్టపడుచున్నది సూక్ష్మముగా విచా రించినచో నీ మర్మము దెలియుచున్నది, ఇందలి విష్ణువుచార్య శ్రీదేవి యీ భృగుని ఓచూరైయే, అందువల్లనే విష్ణువు తన మామయైన భృగువు కోపమునకు కాదని మెరుంగజాలక చాంతత్వము వహించినట్లు గన్పడును. ఆ కాంతమే యాతని కుక్కృష్టత గల్గించెను.

మరియొకసారి యీ మతకర్తలలో మొరటి యిర్వురిలో నొకరికన్న నొక రధికులమని ప్రచారము జేసుకొనుచు వైరములు పెంచుకొన్నట్లాక కథ గలదు. లింగరూపుడగు శివుని యందు కనుగొనజాలక బ్రహ్మ, విష్ణు పులు ఉండగా శివుడువచ్చి యిర్వురు సమానులేయని తగవు దీర్చినట్లు లింగపురాణమున గలదు, యజ్ఞుడను విష్ణువు హిరణ్యాజిని సంహరించి

దురితము బ్రావి మత్తుడై జగముల గలంచుచుండగా శివుడొకసారి నీతి గరపెనట. మరియొకసారి నృసింహుడగు విష్ణువునకు వీరిద్దరుడు నీతి గరవవలసి వచ్చెను. అతడు దానిని దిరస్కరించగా నాతడు నృసింహోగ్రమును శరదరూపమున నొకగొట్టెనట.

ఒకసారి యింద్రుడు శివుని దర్శనమునకు వచ్చెను. అప్పుడు వాకిట నుండిన ప్రమథగణేశుడు పెంటనే పోనీయలేదు. ఇంద్రుడు తొందరించెను, వాడు తోనికి పోనీయనాదున యింద్రు దాతనిని వజ్రముతో గొట్టెనుగాని యా వజ్రము విరిగిపోయెను. ఇంతలో శివుడు వచ్చి చూచి యింద్రుని మిక్కిలిగా కోపించెను, అంతట యింద్రుడు క్షమార్పణ జెప్పకొని వెదలిపోయెను.

జలంధరాసురుడు దిగ్విజయమొనరించి దేవరాజ్యము హరింపగా విష్ణువు జలంధరాసురునితో తోరి జయింపలేక యతనిభార్య బృందను అమె భర్తవేషమున వెళ్ళి చెరచివచ్చెను. ఇది తర్వాత లెచునుకొని బృంద శపించెను. అనగా హెచ్చుగా తిట్టెను. తర్వాత జలంధరుడు యీ మత స్థానము లుండరాదని శాపశ్రమమునకుగూడ దండెత్తెను. అతనికి శివుడు పరీక్షార్థమై యిచ్చిన చక్రముచేతనే యతడంతట మరణించెను. ఈరీతిగా శివ, తేజపురి చరిత్ర లనేకము పురాణములందు వర్ణితమైనవి. వానిని జదివినవారి కాయా కాలములలో గల మతకర్తలగు శివతేజపు లనేక యభార్యము లొనర్చినట్లు లేటపడును.

జట్టివానితో బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరు లొకనాటివారు, అత్రిముషి భార్య అనసూయవద్దకేగి చేసిన కృత్రిమపరీక్ష యొకటి. వీరు మువ్వరును అమె రూపమునకు ముగ్ధులై కామించి అతిథులవలె చూడబోయిరి. అమెను చూచినదానికి తృప్తిపడక సర్వాంగములనుగూడ చూడవలెనని తలంచి, యతిథులైన తమకు వివత్తగా వర్ణింపుమని కోరిరి. మర్మమెరుగని యిల్లాలది వారి వద్దతి గాబోలని తలంచి యట్లే చేసెను. చివరకామెను జూచి లజ్జించి వారిగుట్టును వెలిబుచ్చిరి. అంతట నామె వారిని క్షీంపనెంతగా, వారి వత్సు లదివిని వచ్చి తమకు పరిభిక్ష పెట్టమని ప్రార్థించి, వారి భర్త

లను విడిపించుకొనిపోయిరట. నేటి కుహనా వేదాంతయోగవర్షులు. చేయు యకృత్యములే పూర్వకాలమున గొందరు చేయుచుండిరనుట కిది యొక నిదర్శనము. కాని బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వర హోదాలలో నుండిన వారందరు పూర్వ మట్టివారు కాదనియు, సాధారణముగా వారు ప్రజా శ్రేయోధి లావు లగుటవల్లనే వారి కీనాటివరకు నున్న గౌరవము కల్గెననియు విశ్వ సంపవలయును. భాగవతమునందు అత్రిమహాముని తపమునకు మెచ్చి వరము లిచ్చినందున త్రిమూర్తుల అంశలవల్ల యనసూయకు చంద్ర, దత్తాత్రేయ, దూర్వాగులు మువ్వరు జనించినట్లు చెప్పబడినది. దీనినిబట్టి పీఠనసూయను బొంది ధర్మసంఠాన మిచ్చిరనుటకు గూడ అవకాశము గలదు. పీఠనసూయను కామించి చూడబోయిన కథగూడ దీని కనుగుణ్య ముగనే యున్నది. అత్రిమహా రక్కసులచే బంధింపబడిన కాలమున నిది జరిగియుండవచ్చును. రుద్రులు వైద్యవృత్తిచే జనుల మన్నన లందుచుండిరి.

మరికొందరు యింద్ర, విష్ణుపుల, పాలనలు

ఇంద్రులయొక్కయు, విష్ణువవతారములుగా భావింపబడిన కొందరి వృత్తాంతమును లోగడ తెల్పితిమి. మొదటి స్వాయంభువుమనువు కాలములో యింద్రుడుగా నుండినట్టియు, అతని కూతురగు అకూతికి జన్మించి నట్టియు సుయజ్ఞుడు అప్పటి లోకముల నా ర్తిని హరించినందున మను వాత నిని హరి యని ధృఢింపగా నతడుగూడ నొక విష్ణువవతార మయ్యెనని భాగవతము పలుకుచున్నది. అట్లే యీయన మరియొక కూతురు దేవహూతికి జనించిన కపిలు దొక విష్ణువయ్యెనని లోగడ వ్రాసితిమి. ఇట్లే అత్రి కుమారుడగు దత్తాత్రేయుడుగూడ విష్ణువవతారముగా భావింపబడెను. సనక సనందనాదులు నర్వారు గరిసి విష్ణుస్థాన మాక్రమించి విష్ణువులైరి. ధర్మ నకు దాక్షయణియైన మూర్తి వలన జనించిన నరనారాయణులను తపసులు గూడ విష్ణువులైరి. ఈ రీతిగనే ధృవుడు, పృథుడు, ఋషభుడు, వరకు-

రామ, శ్రీరామ, దత్తవంశి, శ్రీకృష్ణ, చిరరామ, వ్యాస, బుద్ధులు, కర్మమున్నగువారు విష్ణ్వజ్రరాయముచేత నెన్నబడిరి. కాని వీరందఱును వైకుంఠములోని వైష్ణవస్తాన మాత్రమించినట్లు కనబడదు. వీరుగాక, రాధాపుమనువులను జెప్పుచు పాఠింపిన సున్న యంద్ర, విష్ణువులను పురాణములలో దేర్కొని యున్నారు. ఈ మనువుల జన్మాదులను బట్టి వారుగూడ పూర్వము జనించి నశించినవారే ననియు, పాఠిపేరిక మన్వంతరా లేర్పడెనని లోగడ వ్రాసితిమి. వారి కాలములో నుండిన రాజులు, దేవతలు, నత్తర్జులు, ఇంద్ర, విష్ణువులు నట్టివారుగానే మనము తానింప వలసి యందును. ఆ ప్రకారముగా చూచినచో నీ క్రింది వట్టికలోని వారు ఆ యా కాలములలో ఇంద్ర, విష్ణు, నత్తర్జిస్తానములలో (రాజ్య సరహానంతుము) నున్నట్లు మనము విశ్వసించవలెను. ఇంద్రుడన మేఘములు మాత్రమే కాదనుటకు ఆధారము దన్నవి. అత కాచ్యులకు నప్తసింధులో నివసించుటకు భూములిచ్చెనని చెప్పెడి దుగ్వేదసూక్తమొకటి కలదు. (దుగ్వే.మండ iv-28-2) ఈతని పురోహితుడగు బృహస్పతి అంగీరసుల సాయముతో బలాసురుని సంహరించినట్లును అంగీరసులు 10 మానవుల వత్రయాగ మొనర్చుచున్నట్లు గూడ ఒక దుక్కులో నున్నది. (iv-50-5) వరుణుడు వసిష్ఠుడు కలిసి సముద్రప్రయాన మొనర్చినట్లు ఒకచావిలో నున్నది. (దుగ్వే.మం 7-88-3) ఇవియన్నియు బరిశీలించినపుడు వేదాంతములను జెప్పువారిలో చాలమంది ఇంద్రుడన మేఘములను లేక సూర్యున కర్థముజెప్పి యట్లే వరుణాదులనుగూరించి చెప్పుచు విజచక్రితను రాదుమారానర్చుచున్నారని తెలియగలదు. ఇట్టి దృష్టాంతము లనేకము లోగడ వ్రాసితిమి. దేవ రాజ్యము సరయా, సింధు, సరస్వతీ నదులమధ్య నప్తసింధు అనే ప్రదేశమున నుద్భవించినట్లు దుగ్వేదముననుసరించి ప్రహరణమయ్యెను. (మూ 9, 8 మరియు 10 చూడుడు)

మనుషులు	రాజులు	ఇంద్రులు	విషయము	సప్తర్షులు
మూర్త్యుసావరికాంమున	నిర్దోహ విరజాదులు	నిలి	సామ్యమును (నేదగుహ సరస్వతులనును)	పరశురాము, అశ్వత్థామ, కృష్ణదాదరాయణ, రుక్మకృష్ణులు
రక్షసావరికాంమున (వరుణుని కొడుకు)	ధృతకేతు, కీర్తికేతు మొదలగువారు	అద్భుతుడు	అద్భుతుడు (అయోధ్యంతునకు అంబుదారకు జనించెను)	ద్యుతిమంతుడు మొదలగువారు
బ్రహ్మసావరికాంమున (శివశక్తుని కొడుకు)	భూరిషేదాదులు	శంకుడు	విభుడు లేక, విష్వక్సేనుడు (విశ్వసృజానికానిమాచిక జనించెను)	హవిష్మరాదులు.
దర్శసావరికాంమున	సర్వరత్నాదులు	వైష్ణవుడు	దర్శపేతువు (సూర్యునిమారుడు)	అదుదాదులు
భద్రసావరికాంమున	దేవమదునదేవదేవ జ్యేష్ఠాదులు	బురుగుడు	స్వరాముడు (సర్వ రవస్సూర్యుల కొడుకు)	తపోమూర్తి తపాగ్నిద్రుగాదులు
దేవసావరికాంమున	చిత్రసేన, విచిత్రాదులు	జిహ్వక	యోగవిభుడు (బృహతికిదేవహోత్రకు జనించెను)	నిర్దోహ, తత్వదర్శి మొదలగువారు
ఇంద్రసావరికాంమున	గంభీరవస్సాదులు	కుచి	బృహద్రాసుడు (నర్రామునకు విరానకు జనించినవాడు)	అగ్నిదాహు, కుచి, కుశ్ర, మాగదాదులు

ఈ పట్టికను జూచినచో భావికాల పారిషులు రక్షకులను పేరిట హుక్కు యింద్రులను, విష్ణువులను మన పురాణములలో కొందరిని చెప్పి నట్లు నృష్టము. ఈ భావికల్పనము గ్రంథముల కపూర్వక గుండుటకేనని తెలియవలయును. ఇందు చెప్పబడిన బలి, అద్యుతుడు, శంభుడు, వైద్యుడు, ఋతువాముడు, దివస్పతి, ఈవి యను యింద్రులు వరుసగా 7 వ మున్నెమ కాలములోని పురందరునిరత్నాత దేవరాజ్యపాలన గావించినవారై యుందురు. భాగవతాది పురాణములనుబట్టి వామనుని కాలమునుండి విష్ణువు యీ యింద్రులపై క్రిమముగా సంపూర్ణ ఆధిపత్యమును వహించి అవసర మైతే యింద్రులను కట్టులను నియమించుచు, వారిపై యధికారము చూపుచునున్నట్లు కన్పడును. ఈ యింద్రులు తల్లిదండ్రుల వారసత్వ ముగా యిక్ష్వకు వంశీకులవలె బొందక అర్హతగలవారే వచ్చుచున్నట్లు కనబడుచున్నది. ఇట్లే విష్ణువులుగూడ ననేకమంది వచ్చుచున్నట్లు పై పట్టిక తెలుపును. విష్ణుస్థానమును, ఇంద్రస్థానమును ఒక్కడే యొక కాల మున పాలించుచున్నట్లు అద్యుతుని యుదాహరణవలన గోచరించును. వీరేగాక మరికొందరు యింద్రులపేర్లు మనకు విఘ్నాటపులందు కానవచ్చు చున్నవి. అమరకోశములో యింద్ర నామములను బేర్కొను శ్లోకము లిట్లున్నవి—

“ఇంద్రో మరుత్వాన్ మమవాన్ దిదౌః పాకకాసనః

వృద్ధశ్రవాః సునాకీరః పురుషూతః పురందరః

జిప్తుః లేకర్షభః శక్రః శతమన్యుః దివస్పతిః

సుక్రామా గోత్రబివ్యత్రీ వాసవో వృషసోవృషః॥”

ఇంద్రుని దిదౌః, వృద్ధశ్రవ, సునాకీర, పురుషూత, లేకర్షభ, శక్ర, వాసవ, వృషహ, వృషనామములు కొన్ని కాలములలో పాలించిన ఇంద్రుల విజ్ఞానములై నట్లు కనబడుచున్నది. శక్రాది నామములు కొన్ని ఋగ్వేద మున చాలబోర్ల నున్నవి. ఇట్లే భారతయుద్ధమువరకు ననేక యింద్రులు పాలించినను, వారి యందరిపేర్లు కాలగర్భమున బడిపోయినవి. ఇక బలి వద్ద విష్ణువు మూడుపాదముల భూదానము గ్రహించెనునటకు భూమ్యాకాశ,

వాయుప్రదేశములను అక్రమించుటయే విష్ణువు 3 పాదములలో నాక్రమించె నను అర్థముగా భావింపవలయును. విష్ణువులలో వామనునిరర్వాత సార్వ భౌముడు, అద్యుతుడు, విభుడు లేక విష్వక్సేనుడు, తర్కసేతుడు, స్వరా ముడు, యోగవిభుడు, బృహద్వానుడు అనువారు వచ్చి యాస్థానపదవి నలంకరించి దేవరాజ్య రక్షణ కార్యమున నుక్రమత్తులై మెలంగుచు నిండు లను రాజులను నియమించుచు, వారిని దమ చేతిక్రింద నుంచుకొని దేవతల కందరిని పూజనీయులై పోయినట్లు కనబడును. అందుననే నేటికిని మన దేశములో యింద్రపూజకన్న విష్ణుపూజ ప్రాముఖ్యత నందియుండుటకు హేతువు. బరిదక్రవర్తికి కొంతకాలము తర్వాత నింద్రపదవిని తార్కాలిక ముగ నిచ్చి గౌరవించినట్లు కనబడుచున్నది. అంతవర కీతడు సుతలమున నున్నట్లు రాగవతమున జెప్పబడినది. ఇక రుద్రుడు, వారి సంతతి మరుత్తులు యింద్రునకు ముఖ్యంగులుగా నుండి రనవచ్చును.

దేవాసురుల యుద్ధములు

దేవరాజ్యమునందు అసురులకు దేవరాజ్యులకు ననేక యుద్ధములు క్రీ.పూ. 7800 ప్రాంతమునుండియు జరిగెను, ఇవి క్రమముగా మనుసంతతి రాజులలోని సూర్యచంద్రరాజులకు గూడ వ్యాపించెను. సూర్య చంద్ర పంక రాజులు కొందరి యుద్ధములందు దేవరాజ్యులకే సాయపడుచుండిరి. దేవ రాజ్యులలో వారిలోవారుగూడ కొన్నివేల పోరాడి విడివడి పోవుచున్నట్లు ఋగ్వేదములోని 6, 8 మరియు 10 మండలములు జదివినవారికి తెలియ గలదు, పలులు కవివంశీకులు మున్నగువారిట్లు విడివడినవారే. ఈ దేవాసు రుల యుద్ధములందు ముఖ్యమైనవానిని గొన్నింటి నిచట సుదాహరించును.

1. మందరగిరి మథనకాలమున జరిగినది. దేవతల యుద్ధమున చెట్లనుండి తీయబడిన మథను పేవించి రాక్షసులను జయించిరి. బాహిష మన్వంతరమున నిది జరిగెనది. అందుచే నిది బాదాపు క్రీ. పూ. 6950 ప్రాంతములో జరిగినట్లు చెప్పవచ్చును. అజితుడను విష్ణువు కూర్మమువలె నటించి మొదట దేవ రాక్షస సఖ్యత చేకూర్చిన దీనికంటే, ఈ విష్ణువు మోసపుచ్చెనని తర్వాత రాక్షసులు విడిపోయి యుద్ధము నల్పియుండిరి.

2. వృత్రాసురయుద్ధము— దీని విషయము ఋగ్వేదముం దనేక రుక్కులలో నున్నది. ఇంద్రు డీతనిని జంపి న ప్రస్థానము ప్రాంతమునకు వచ్చు 7 నమల ద్వారములను తెరచి నీరు పంపెను. (ఋగ్వే 1-32) ఇవి హిమాలయముపై నుండును. ఈ కాలమున పర్వతములు చలించుచు, దూమి కంపించుచు నుండెడివట. (ఋ 2) ఈ వృత్రుడు సర్పముగా వేదములందు వర్ణింపబడినాడు.

3. సోమరాసురయుద్ధము— ఇతడు వేదములను మాయోపాయమున హరించి సముద్రమున దాగుకొనగా విష్ణువు మర్శ్యమువలె నీటిలోనికి దోయి యారని జంపెను.

4. హిరణ్యాక్షయుద్ధము— ఈతనిని వరాహమువలె బుర్రలోదిగి విష్ణువు సంహరించెను.

5. హిరణ్యకశ్యప యుద్ధము— దిగ్గజారసింహుడై విష్ణు వీతని జంపెను. ఈ యసురుడు వైకుంఠమునుగూడ లాటిచేసియుండెను.

6. త్రిపురాసురుల యుద్ధము— ఏమ్యన్నారి, తారకాక్షుడు, కమల నాభుడను మువ్వరిపురములను దహించి, శివుడు వీరలను జంపెను. వీరు తైలానగిరికికూడ దండెత్తి యా మతస్తానమును నశింపుజేయుటకు ప్రయత్నించిరి. వీరి నగరము లిప్పటికి ఉత్తరహిందూస్తానమున నున్నవి.

7. అంధకాసురయుద్ధము } వీరినిగూడ శివుడే సంహరించెను.

8. జలంధరాసురయుద్ధము } జలంధరుని పేరిట విప్పటికిని జలం

ధర నగరమున్నది. ఈ యుద్ధములన్నియు క్రీ.పూ. 7800—6750 సం॥ల మధ్య జరిగియుండును.

9. ఋషభుని కుమారుడగు భరతునికాలమున జరిగిన యుద్ధము— ఇందరి రాక్షసులపేర్లు తెలియవు. ఈ యుద్ధములో భరతుడు దేవతలకు సాయపడెను. ఇదిగూడ క్రీ.పూ. 6650 లోపున జరిగినదే.

10. చంద్రవంశమునందలి రణికాలమున జరిగిన యుద్ధము— ఈ యుద్ధమునందు రణియు, ఆతని కుమారుని యింద్రునికి సాయపడిరి.

రజికాలమంతయు యింద్రునికి, రజికి స్నేహముగా జరిగెను. కాని రజి కుమాళ్ళు యింద్రరాజ్యముగూడ తమకే కావలెననిచెప్పి యింద్రుని తొల గించి పాలించ నారంభింపగా, నాతడు చివరకొక యుషాయమున మారణ ఘోమ మొనర్చి వారిని జంపి రాజ్యమేలెను. చంద్రవంశావళిబట్టి ఇది దాదాపు క్రీ.పూ. 6000 సం॥ల నాటిదని చెప్పవచ్చును.

11. ఐట్వాంగుని కాలమున జరిగిన యుద్ధము— ఈ యుద్ధములో ఐట్వాంగుడు దేవతలకు సాయపడినందులకు మెచ్చి, యాతనికి జ్యోతిష శాస్త్రప్రసార మాయుర్దాయమునుగురించి దేవతలు చెప్పిరి. ఆయుద్ధములలో ప్రాయశః చాల గాయములు తగిలియుండినందున అతనికి 7 రోజులలోనే మరణమున్నదని చెప్పగా, నాత దాకాలములోనే భక్తిగల్గి తరించెను. వంశావళిబట్టి ఈ యుద్ధము క్రీ. పూ. 3600 సం॥ల నాటిదిగా కనబడు చున్నది. ఇతడా యుద్ధములో దెబ్బలవల్ల మరణించియుండును.

12. కళుక్కునికాలమున జరిగిన యుద్ధము— ఇందు కళుక్కు దింద్రు నిపై నెక్కి రాక్షసులను జయించెను, ఇది క్రీస్తు పూర్వము 3550 ప్రాంతము నాటిదన వచ్చును.

13. బలిచక్రవర్తిలో జరిగిన యుద్ధము— టీర్లో నింద్రాదు లోడి పోయిరి. బలికానాడు భృగువంశీకులు సాయపడియుండిరి. వామనుడు తర్వాత బలిచక్ర యుక్తిచే రాజ్యమును దానముగాగొని యింద్రుని కొనగి బలిని పాతాళదేశమునకు బంపివైచెను. ఇది వైవస్వతమును కాలములో జరిగినందున క్రీ.పూ. 3700 నాటిదగును.

14. కువలయాళ్ళునికాలపు యుద్ధము— దీనిలో దుందుడను రాక్షస సంహారము జరిగెను. ఇది క్రీస్తుపూర్వము 6100 నాటి దనవచ్చును.

15. భరతునికాలపు యుద్ధము— ఇది దుష్కంత కుమారుడగు భర తునికాలములో జరిగినది. త్రిపురనగరమున కొందరు రాక్షసులు వసించుచు నచట దేవతలను బైడిలుగ నొనరించగా భరతుడు వెడలి వారి నోడించి, వారిని రసాతలమునకు బంపి, వారిచే చెరయందుంచబడిన దేవతన్యలు వెక్కిరింపను విడిపించెను. ఇది దాదాపు క్రీ.పూ. 5000 ప్రాంతమగును.

16. శంఖరాసురయుద్ధము— దివోదాసునికొరకు యంద్రు డీతనితో యుద్ధమొనర్చి 90 నగరములు నాశనమొనర్చెనని ఋగ్వేదము 2 వ మండలమున గలది. ముద్గలాని టమారుడు దివోదాసుడు, అతని సోదరియే యహల్య. ఈమెకు యంద్రునికి నింబంధమున్నది. దీనినిబట్టియు, ముద్గలాని పంకావళినిబట్టియు నీ కాలము క్రీ.పూ. 3150 నాటిదిగా గనబడుచున్నది. ఈ ముద్గలాని కాలమున నీ రాక్షసులు గోవులను దొంగిలించుచుండగా నాతడును భార్యయు గలిసి వారిని తరిమివైచినట్లు ఋగ్వేద 8 వ మండలమున నున్నది. ఈశంఖరుడును, అతని సహచరుడగు తిమిర్వజాసురుడును పోరాడుచుండిన కాలములోనే శ్రీరాముని తండ్రియగు దశరథు డింద్రునకు సాయముగా వెడలినట్లు వాల్మీకిరామాయణమున గలదు. అహల్య శ్రీరాముని కాలమునాటినియు నామెను తర్తకు నెడచాటుగా నుండగా శ్రీరాముడకణ్వచాసముతో సజ్యత బూర్చివట్లుగూడ నందున్నది. వీనినిబట్టి యాయుధకాలము క్రీ.పూ. 3150 నాటిదని ధృవపడుచున్నది. ఋగ్వేదములోని యాయుక్కు లాకాలము తర్వాతనే వ్రాయబడినట్లు ధృవపడుచున్నది.

17. కృష్ణదస్యుని యుద్ధము— అంశుమతి యనబడు యమునా తీరమున నీ దస్యుడు 10 వేల మందితో నుండగా నాతనిని గర్భవతులగు భార్యలతోగూడ నింద్రుడు జంపెనని ఋగ్వేదము 8 వ మండలమున గలది. ఇది రుద్రాక్షునికి సాయముగా నొనర్చినది. ఇదియు, పిత్ర, కుష్ట, పంగుర కరంజ, వర్షయు, అంహోరక్క-సుల పోరాటములును దాదాపు పై కాలము నాటివే ననవచ్చును.

18. శ్రీరామునికాలపు యుద్ధము— రాటకిపంహారము మొదలుకొని శ్రీరాముడు కబంధ, ఐరమాషణ, రావణ, కుంభకర్ణాదులను సంహరించెను. వీనిలోగూడ యింద్రులు లోపాయకాఢీగా రామునికి సహాయపడుచు వచ్చిరి. వీరు రావణసంహారకాలమున నవటికి వచ్చియుండిరి. ఇది క్రీ.పూ. 3100 ప్రాంతమున జరిగెను.

19 శ్రీకృష్ణకాలపు యుద్ధములు— శ్రీకృష్ణుడు బాణ, నరకాసుర, జరాసంధ, శిశుపాల, దంతవక్త్రములతో జరిపినవి. దేవరాక్షసులు వహించియే శ్రీకృష్ణుడు వీనిని జరపియుండెననవచ్చును. అప్పటి మతవ్రవత్తల

లోని శివుడొకడు బాబునికి సాయపడి శ్రీకృష్ణునితో భారసిల్లి యుండెను. ఇంద్రప్రేరితుడై కృష్ణుడు నరకుని జంపినట్లు విష్ణుపురాణమున నున్నది.

20. కాలకేయ నివాస కవచాదుల యుద్ధము— ఇంద్రుడు వీరిని జయింపలేక నర్మనుని సాయమును గోరగా నాతడు వారలను సంహరించెను. ఈ యుద్ధములు క్రీ.పూ. 1950 ప్రాంతమున జరిగినవి.

ఇట్టివింక ననేక ముందవచ్చునుగాని గ్రంథవిస్తరణభీతిని భావి పరి శోధకులకు వదలుచున్నాను. ఇంద్రుడు జంపిన మరొకొందరు రాక్షసుల నామములను లోగడ తెలిపితిని. కవి వంశీకులు మున్నగువారింద్రునితో మొదట సఖ్యముగానుండి క్రమముగా విడిపోయినట్లు రుగ్వేదము 10 వ మండలమున నున్నది. అట్టివారితో నెన్నియుద్ధములు జరిగియుండెనో చెప్పజాలము. సుశ్రవకుడను రాజుతో 20 రాజులు 60 వేల వైన్యముతో పోరునకురాగా నింద్రుడు సాయపడి యాతని గాపాడెను.

త్రిశంకు స్వర్గము — విశ్వామిత్ర సృష్టి

లోగడ స్వర్గమున్న నెచటనో ఆకాశమున లేదనియు, భూమిపైగల దేవతా రాజధానియే యనియు దెలుసుకొంటిమి. దీనిలోని సౌఖ్యమునుబట్టి యానాటికపులు ఐగోళమందలి సూర్యాదిస్థానములకుగూడ దానిని పోల్చి యుండిరి. ఇక విశ్వామిత్ర సృష్టిలో తల్లక్రిందగా స్వర్గమున త్రిశంకు వ్రేలాడుచున్నట్లు వ్రాయబడిన పురాణగాథ యంతరార్థము గ్రహింపము. త్రిశంకు కొండితో స్వర్గమునకేగు యాగము జేయింపగోరగా వశిష్ట డంగీకరింపక కోపించి శపించగా, నపుడా త్రిశంకు బహిష్కృతుడైనట్లును, అప్పుడాతని యాగమును విశ్వామిత్రుడు చేయించుచుండెననియు, వశిష్ట శాపమునకు నెరచి దేవత లెవ్వరును దానికి రాకపోయిననియు, అయినను విశ్వామిత్రుడు యాగము చేయించి స్వర్గద్వారమువరకు బంపగా నచటివాడు వశిష్ట శాపభయముచే లోనికి రానీయక నెట్టివేసెననియు, సందుచే విశ్వామిత్రుడు వేరుగా స్వర్గమును, దిక్పాలకులు, సప్తరుషులు మున్నగువారి నందలి నేర్పరచుచుండగా బ్రహ్మాదులు వచ్చి యాపని మాన్పించిరని యాకథలో నున్నది. త్రిశంకునకును వశిష్టనకును వచ్చిన రగాదాలో

యింద్రాది దేవతలు వశిష్టపక్షము వహించి త్రిశంకును, అతని రాజ్యము లోనివారిని దేవరాజ్యములోనికి రాక్షస దిబ్బరజేసిరి. దానిపై నా యజ్ఞమును దిక్కురించి విశ్వామిత్ర సహాయుడై త్రిశంకు స్వర్గరాజ్యమున బ్రవేశింపబోగా నాటంకపెట్టడెను. అందువల్ల విశ్వామిత్రుడు క్షమాని ఇంద్ర రాజ్యమునకు ప్రతిగా నా రాజ్యములోనే మరియొక పోటీరాజ్యమును నెలకొల్పుటకై యన్ని యేర్పాటులును చేయగానే బ్రహ్మాదులు భయపడి రాక్షసి వచ్చి యా పని మాన్పించి, అక్రమించినంతవరకా దేవరాజ్య భాగమును త్రిశంకునకిచ్చి యింకను అక్రమించకుండా పోరు మాన్పిరి. దేవరాజ్యము లోని వస్తువులను త్రిశంకురాజ్యమునకు దిగుమతికాకుండా వారు మొదట చేసినందులకు విశ్వామిత్రుడు నూతనవస్తువులను త్రిశంకుదేశమున బండించుచు ఇతరరాజ్యములనుండి తెప్పించుచు వానిని దేవరాజ్యమునకు బంపకుండ జేసెను. అందువల్లనే నేడు దాన్యాదులలో గన్నదు కందులు, వేరు శనగలు మొదలైనవన్నియు విశ్వామిత్రస్పృష్టి యనెదరు. విశ్వామిత్రుడు దక్షిణదేశవానియు, మొదట ద్రావిడులలోని వాడుగా గన్నదీనను, పురాణములందాతడు చంద్రవంశీకుడుగనే చెప్పబడినాడు. ఈతనిని బ్రహ్మలలో గల్చుకొనుటకు ఋష్యాదు లనేక తంత్రములుబన్ని యద్భుతెట్టుచు వచ్చిరిగాని తుదకీతని సమర్థతయే వితని కావదని నిచ్చినది. ఈతడు నిర్మించిన త్రిశంకుస్వర్గముగూడ అమరావతికి చేరువనే యిప్పటికిని సుందవచ్చునని మా విశ్వాసము. ఈ త్రిశంకు చనిపోయినపిమ్మట నాతని పేరిట యొక నక్షత్రము పేరుబెట్టి దానిని వ్రేలాడుచున్న త్రిశంకుస్వర్గ మనుచున్నారు.

వైతరణీనదీ యుత్తరణము

చనిపోయిన జీవులు స్వర్గమునకు బోవు మార్గమున వైతరణీనదిని గోవు తోకను బట్టుకొని దాని సహాయమున దాటవలెననియు, దాని కవరకర్మల కాలములో వారి వారసులు గోదానమొసంగి స్వర్గపాదేయమును దానమిచ్చినయెడల జీవులు స్వర్గము జేరుదుననియు తెల్పుదురున్నది. ఈ రహస్యమును దెలుసుకొందము.

వైతరణీనది యుక్కులరాష్ట్రమునందు ప్రవహించుచున్నది. నేటికి నచట నానీ గయాళిలనువారు వసించుచు నామేటియొద్దను చనిపోయిన జీవులందరును పదియుండురనియు, దమ కచట గోదానము సువర్ణపహితముగా నిచ్చినయడల నా గోవును నదిలో దాటించునపుడు జీవులు దాని తోకయందలి వెంట్రుక కొకరుచొప్పున దానమిచ్చు వారి పూర్వీకులందరును స్వర్గమునకు జేరుదురనియు సమ్మించి యమాయక ప్రజల ధనమును విరివిగా దోచుకొనుచున్నారు. పూర్వము దేవరాజ్యమునకును, మనుసంతతి రాజ్యములకును నీ నది సరిహద్దుగా నుండెను. దేవరాజ్యములో పౌరస్వత్వ హక్కులు గల్గి, యచటి స్వర్గమున నివసించి, యచటి సుందరకన్యల పొందు (ఇదియే రంభాసంభోగము) గోరువారు యజ్ఞయాగాదు లొనర్చి యా దేశపువారిని తృప్తిపరచవలసి యుండెను. (1) మహారాజులగు వారిట్లు చేయుచున్నను, సామాన్యజనులకు వైతరణీనదిన దాటునప్పు డొక గోవును, స్వర్గరాజ్యమువారి కిచ్చువారి కిట్టి పౌరస్వత్వ హక్కులు నొసగబడుచుండెను. నేటి పిరాపురము, యలమంచిలి ప్రాంతములుగూడ దేవరాష్ట్రములోనివని కాసనములందు గలదు. స్వర్గరాజ్యమున గోవులు తిక్కువగా నుండుటవల్లను, మానవరాజ్యములలో దండకారణ్యమునుండి సంపాదించిన గోవులు హెచ్చుగానుండుటవల్లను, యీ నియమ మేర్పరచబడినట్లు కన్పించుచున్నది. స్వర్గరాజ్య ముచ్చస్థితిలో నున్నకాలమున నిట్లు బ్రదికినది. వైతరణీనది దాటి స్వర్గమున నివసించు హక్కు యీయబడుచున్నను క్రిందిగా దాని ప్రతిభ తగ్గి నశించినను, దాని ప్రచారకులుగా నున్న గయాళిలమాత్ర మా పనియం దారిలేరియున్నందున నేటికి నా పని సాగించుచున్నది. చనిపోయిన జీవులుగూడ నా వైతరణీ నదియొద్దను బదియుండురనియు, నచట గోదానమిచ్చినచో నది వారిని స్వర్గమునకు జేర్చుననియు గ్రమముగా కల్పించి బ్రదికినేవారికి ప్రత్యక్షముగా రంభాసంభోగములు గల్గునవకాశము తగ్గినకొలదిని దానిని విమింపజేసినట్లు కనబడును. స్వర్గ

(1) కక్షివంతుడనువాని కిందుడు నృచయ యను కన్య నొసంగినట్లు ఋగ్వేదమున గలదు. (మం. 1-10)

రాజ్యము ఇంద్రుని పాలననుండి తప్పిపోయి యనేక రాజ్యములుగా చీలి పోయిన పిమ్మట ననగా క్రీ.పూ. 1800 వర్షాగ విచిత్ర కుశంత్రకోవిమలగు గయోదా చవిపోయినవారి కట్టి హక్కులు గల్గించి, పునరాధారణలో నిలికించిరి. గయా మాహాశ్యమంతయు విట్టివానితో నిండి, దక్షిణముమంది యచటి తేగినవారిని పూర్తిగా దోచుటకై యేర్పడిన తంతుగా గజబతు చున్నది. ఆచటి తంత్రములన్నియు విచట విప్రసింపజాంము. (రాశీయాత్ర చరిత్ర — ఏనుగం పీఠాస్వామిగారి రచితము చూడుడు)

ఈ గయోదా తంత్రములను బెలుసుకొన్న మిగతదేశపు వైదిక బ్రాహ్మణులుగూడ వాని నాచారముజేసుకొని వారుగూడ త్తవిపోయిన భీమ లేహోకతో నుండురో దాని తనువగుచోటలనే బునర్జన్మ నొందుదురన్న దావివింట్టి రామే స్వర్గమునకు దంపెవమని కొన్ని మంత్రములు తల్పించు కొని యవతక్కల కాలములో వైతరచీనది యచట లేకపోయినను మంత్ర ములతోనే వైతరచీనదీని దాటుటకై గోదానమును దిగిగ్రహించుచు, స్వర్గ మునకు దంపు స్వర్గపాదేయమును దావముగూడ స్వీకరించి, యమాయక ప్రజలను నమ్మించి మోసపుచ్చుచున్నాడు. విజమున కీ స్వర్గ మెచటగాని యిప్పుడు లేదనియు, పూర్వము ప్రత్యక్షపల మాసిందియే మన పూర్వు లట్టి దానము లిచ్చుచుండినవియు దమ పూర్వుల కీ పరామ లేకపోయేనే యని చింతించువారి కొర నిదిగూడ నేర్పరచి యుండురనియు విశ్వసింపవలసి యున్నది.

శివీచక్రవర్తి కదారహస్యము

పైన నుడివిన విషయములే దాక భేద. మానవ రాజ్యములకు సంబంధములైన కథలు కొన్ని విగూఢముగా పురాణములందు చెప్పబడినవి. అట్టి వానిలో శివీచక్రవర్తి కథ యొకటి. ఈతడు నేటి బెలూచిస్థానములో గొంతచేకము నేలుచుండెడివాడు. ఇతని పేరిట శివనగరము కట్టబడెను. ఇది నరీహద్దు రాష్ట్ర మగుటచే వింతరాజ్యమున కాయువువట్టియ్యెను. ఈతడు దీనికి స్నేహితుడుగా నుండినదియు లేవిదియు నిర్ణయించుటకై యంద్రు దొకసారి పరీక్షార్థమై యతని కడకు దన పరీహద్దు పాలకుడగు

అగ్నితో నరుదెంచెనట. వీరిర్వరును దేగ, పావురము యాభారములతో నాతనికి గన్నడి వట్లును అందలి పావురమును దేగ తన యాహారమునై జంప నుద్యమింపగా, దానిని వారింది. ఇది తన మాంసమేకోసి యొసంగగా దేగరూపమున నున్న యింద్రుడు మెచ్చి యూతని కోర్కెలనిచ్చి వెడలి పోయినట్లును ఆకథ తెలుపుచున్నది. దీని యంతరార్థము గ్రహింపదగి యున్నది. బెలుచిస్థానములో ముఖ్యమైన స్థానమును ఇది పాలించు కాలములో నింద్రుడు వచ్చి ప్రార్థించిన మీదట కొన్ని కీలకస్థానములను ఇంద్రునికి ఇది యొసంగగా, నాతడు తృప్తుడై, యాతనితో సఖ్యము నేరపుచు, తన రాజ్యమును విదేశదారుల భయము లేకుండ గాపాడుకొనుచు వచ్చినట్లు కనబడుచున్నది. ఈ కథ చారిత్రకముగను, నైతికమును, దార్మికముగను ఉండునటుల పురాణములలో విగూఢముగ ఉద్రింప బడినది. ఇది యొసంగిన కీలకస్థానములను మరల నాతని స్వాధీనములోనే యుంచి యింద్రుడు వెడలి పోయిన కథనే మార్చి, ఇది తన మేలి కండలనే దేగ యగు యింద్రునకు కోసి యిచ్చినట్లు చమత్కారముగా నుడవబడినది. పురాణములలో నెట్టి విగూఢ కథనము లుండునో దీనిని బట్టి తెలిసికొన వచ్చును.

దేవ మానవ బంధుత్వములు

మను సంతతిలో నాడపిల్లల సంతతివారు దేవతలైరనియు, మగ పిల్లల సంతతివారు మానవు లనబడి రనియు వీరి కన్యోన్య స్నేహ సంబంధ మున్నట్లును లోగడ తెలుసుకొంటిమి. దేవ రాక్షస యుద్ధములందు మానవ రాజులు సాయపడుచు వచ్చిన వివరములు గూడ తెలుసుకొంటిమి. ఇక వారిలో గల్గిన బంధుత్వముల గొన్నింటి నిట నుదాహరింతును.

- (1) ఋషభుడు ఇంద్రకుమార్తె జయంతిని పెండ్లాడెను.
- (2) చంద్రవంశజుడగు పురూరపుడు దేవకన్య ఊర్వసిని పెండ్లాడెను
- (3) పురుకుత్సమహారాజు నాగకన్య నర్మదను వివాహమయ్యెను.
- (4) విశ్వామిత్రుని తాత బ్రహ్మదత్తుడు - ఈతని తండ్రి చూళి యనువాడు గంధర్వకన్య ఊర్విశను పరిణయ మయ్యెను.

- (5) బ్రహ్మదత్తుడు కుశనాథరాజు కన్యలను పెండ్లాడెను.
- (6) తృణదిందుడను రాజు అలంబనయను దేవకన్యను వివాహ మయ్యెను
- (7) ఓరికి జనించిన యిలదిలకు విశ్రవసుని వలన కలిగిన కుబేరుడు యజ్ఞ దనబడి యుజ్జలరు రాజయ్యెను.
- (8) వత్సుడను చంద్రవంశీకుడు మిశ్రకేశియను అప్పరసను పెండ్లి గావించు కొనెను.
- (9) ఇంద్ర. యమ, వాయు మున్నగు దేవతలు భారతయుద్ధ కాలపు కుంతీదేవిలో సభ్యము నెరపి చర్యనంశానముగా దర్శక శ్రీమాచ్ఛనాదులను గనిరి.
- (10) అర్జునుడు నాగకన్య ఉబాపిని పెండ్లాడెను.

ఈ విధముగా దేవ మానవ సభ్యము పెంపొందె నని సుదువవచ్చును.

ఇంద్రరాజ్య విస్తీర్ణము

లిబెట్టు ప్రాంతము మొదలు న ప్రసించు. గయా ప్రాంతముల వరకును, చివరకు దేవరాష్ట్రముగా కాననములందు వైతము పేరొందిన పిరాపుర ప్రాంతము వరకును యీ ఇంద్రరాజ్యము ఆయా కాలములలో వ్యాపించినట్లు ప్రాచీన పురాణ వేదవాఙ్మయములను బట్టి నిర్ణయింపబడు చున్నది. వీరిలోగల పౌరసత్వాది రహస్యములు, రంభాసంభోగాదులు, యజ్ఞ యాగాది క్రతువుల రహస్యము, మతకర్తలే రాజ్యరక్షకులుగా గూడ వ్యవహరించుట, స్వర్గలోగాదులు మున్నైనవి లోగడ తెలుపబడినవి. ఈ రీతిగా మహాభోగ మనుభవించిన ఇంద్రరాజ్యవధ క్రమముగా తగ్గిపోయి భారతయుద్ధానంతరము వరకు నామమాత్రముగా నుండెను.

కొందరు దేవతార్కుల నామములు

దేవాసురుల మొదటి యుద్ధములందు పేర్కొన్నవారి నామములు కొన్ని మనకు పురాణములందు గలవు. వారిలో సమదీటులగు వారి పేర్లు చెప్పబడినవి. మొదటి యుద్ధమునందు అనగా మందరగిరి మధనకార్యమున

యంద్రుడు బలితోను, గుహుడు భాద్రకునితోను, వర్షుణుడు ఘోరితోను, మిత్రుడు ప్రహేతితోను, యముడు కాలనాథునితోను, విశ్వకర్మ మయనితోను, త్వష్ట శంబరునితోను, సవిత విశాచనునితోను, పరాజితుడు నముచితోను. అశ్వినీదేవతలు వృషభర్షునితోను, స్ఫూర్యుడు లేక వివస్వతుడు బలిసుతులగు బాబాది పుత్రశతముతోను, సోముడు లేక చంద్రుడు రాహువుతోను, అనిరుడు పులోమునితోను, భద్రకాళి కుంభ నికుంభులతోను, వృషాకపి జంబునితోను, విధావసుడు మహిపునితోను, బ్రహ్మపుత్రులు ఇల్వల వారాపులతోను, కాముడు దుర్మర్షునితోను, మాతృకాగణము ధిక్కలునితోను బృహస్పతితో కుక్రుదును. శనై శ్చరుడు నరకునితోను, మరుత్తులు నివాతకవచులతోను, వసువులు, అమరులు, కాలేయులతోను, విశ్వేదేవతలు పిలోములతోను రుద్రులు క్రోధులతోను పోరాడుచుండి నట్లుగా భాగవతాది గ్రంథములందున్నది. వీరి కాలమునకే నక్షత్ర, నామ కరణ మయ్యెనో లేదో తెలియకున్నను, వీరిలో కొందరి పేర్లనుబట్టి యాయుర్దము, క్రీ. పూ. 6350 వ్రూర్వము జరిగిన దనవచ్చును. ప్రాయశః ఈ వీరులలోని కొందరి పేర్లలోనే నక్షత్ర నామకరణమై యుండును. ఈ దేవతల నస్తునరింపక, వారు చేయు కర్మలను విశ్వసించక, శోష్యంతులు, అహంకారులు, జర్జరుప్రాయమునందులు మున్నగువారు పేరు మతమును లోకమున పెట్టుకొనిరి. ఇదియే నేటి పార్శ్వల మూలమతము. పైవారందఱోకే కాలమువారనుట సంశయాస్పదమే అయినను వారు ద్వారిత్రక పురుషులై యనవచ్చును.

దేవతార్యుల వలసలు

ఈ దేవతార్యు లాదిలో ననగా దృవప్రాంతమునుండి వచ్చినతర్వాత నీక్రింది ప్రదేశములందు విలసింపుచుండినట్లు అవెస్తాగ్రంథమున వ్రాయబడి యున్నది. (1) Auryana Vaejo (2) Sughdha or Sogdiana (3) Mouru or Margiana (4) Bakhdid (5) Nisaya (6) Haroyu or Arcia (7) Vaekareta (8) Urva (9) Khnenta in Venhrkena (10) Harahvalti or Arachosia (11) Haetumant (12) Ragha (13) Chakhsa (14) Vaghsa (15) Hapta Henduk (16) Rengha,

వైదిక యోగ్యుల మతమునకు సరిపోవును. ఇంద్రాదులను ప్రార్థించు విషయ మీ మతమున లేదు. అందుచే వింద్రవిరోధులు కొందరి ప్రాంతము నకుగూడ జేరినట్లు కనబడుచున్నది.

పంచమ ప్రకరణము

ఇహపరలోకములు

ఈ ప్రకరణమునందు లోకము లెన్నియను విషయము విచారితము. త్రిపుతకర్తలగు బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరుల పేరిటను, ఇంద్ర, యమ, వరుణాదుల పేరిటను చెప్పబడిన లోకములు మన దేశములోవివేచనవియు, పారిపరసాయా సక్షత్రమండలములుగూడ వారి యనంతరము బిలువ బడినవనియు లోకగణ తెలిపితిమి. ఇక జీవులు మరణానంతర మెచటికి లేక యే లోకమునకు తోడురను విషయమై కల్పనలు వదలి చూచినచో మన హృద్వంశ్యత, స్మృతి, పురాణములలో నాడుగు విధములుగా నిర్ణయించినట్లు కన్పడును. ఈ విషయము లెంతవరకు ప్రామాణ్యములో యంకను (నైనను) ప్రకృతికాత్రములరీత్యా ధృవపడుచున్నను వాని నిచట చెప్పెదను.

1. పుణ్యాపురుషులు పగలు ఉత్తరాయణమున చనిపోయినవారు అర్ధరాత్రిమార్గమున సూర్యమండలములోని కేగుదురనుట.

2. హృదయజీవులు రాత్రి చనిపోయినవారు ధూమ్రాద్ది మార్గమున చంద్రమండలమునకు తోయి యవతీసుండి పుణ్యము షీడించినపుడు వర్ష రూపమున భూమికివచ్చి నన్యములందరి భాగ్యములోజేరి క్రమముగా ననేక శరీరములందు పునర్జన్మసొందుట.

3. దక్షిణాయణమున చనిపోయిన కొందరు పితృలోకమని పేరు గొంచిన నక్షత్రమండలములోనికి తోయి నక్షత్రములుగా బేరొంది విల

సిల్లాట, ఇది మనవాడు నక్షత్రములకు పూర్వలపేళ్లు పెట్టినందున ఏర్పడిన నామకరణము.

4. సామాన్యజీవులు తృణజలూక వ్యాయమున ననగా ఒక గడ్డిపోచ మీద నున్న పురుగు మరియొక గడ్డిపోచ నందుకొన్నపుడు మొదటిదాని యాచారమును వదలినట్లుగా యొక శరీరమునుండి మరియొకదానిలోని కంఠ్యకాలమున బ్రవేశించుట.

బ్రహ్మాండము మొత్తములోని గ్రహ, నక్షత్రాది లోకము లనేక ముల సంగతి వదలి చూచినచో పైన యేడులోకములు, క్రింద నేడు లోక ములు గలవను పురాణోక్తులు ప్రమాణములుగా గన్పడవు. ఈ 14 లోకము లనునవి మనదేశమును దీర్ఘమునుండి దక్షిణసముద్రమువరకు విభజించిన యొక కాలపు భాగములుగా గన్పడుచున్నవి. ఉపనిషత్తులలో ఆకాశ, వాయు, భూలోకములను, భూమి క్రిందభాగ మొక లోకముగను మాత్రమే వర్ణితమైనది. ఈ భూమిక్రింద యంధకార భాగములో చనిపోయిన జీవు లందురను గాఢ యొకటి అధర్వ ఋగ్వేదములందున్నది. ఇది యానాటి విశ్వాన మనవచ్చును.

మన యుపనిషత్తులు భారతయుద్ధ కాలమునాటికే యుండుటవల్ల నప్పటివర కనగా క్రీస్తు పూర్వము 1900 సం॥ దాదాపు వరకు లోకముల విషయపై మన పూర్వం నిశ్చితాభిప్రాయ మింతేయైనట్లు గ్రహింపవచ్చును.

ఇక పితృలోక మనందు నక్షత్రమండలములో భూమియందు చని పోయిన వారందరుండురను విశ్వాసమును బట్టిగాని వారిపేరట నక్షత్ర నామకరణము చేసినదానిని బట్టిగాని వారు మనము చేయకార్యములచూచి సంతసింతురను నభిప్రాయముతో వారిపై శ్రద్ధగనవరచెడి శ్రాద్ధాదులు క్రమ ముగా గల్పించిరి. ఈలోకమునకు యముని అధినాధునిగా బెర్కొనినట్లు రుగ్వేదము 1-328 లో గలదు. ఈ కార్యములందు చేపలకూరతో గలిపిన భోజనము (దీనినే కన్యమందురు) ప్రధానము. క్రమముగా నది మాంసముతో బెట్టు నియమము లోనికి వచ్చెను. మాంసము తిననిచో 21 వ జన్మమున పశువుగాయిట్లునని చెప్పిరి. ఈ ఆచారము క్రీ.పూ. 4 వ శతాబ్దివరకు నుండెను.

బుద్ధమతము మన దేశమున బాగుగా ప్రబలిన పిమ్మట కొన్నిచోట్ల నహింసాశ్రమముగ వీనిని వర్ణించి మాంసమునకు బదులు మాషములతో గారెలు చేసి వినియోగించు నాచార మనుసరింపు చున్నారు. ఈ శ్రాద్ధములందు గూడ విష్ణువు, విశ్వదేవతలు గూడ ముఖ్యులై పితృదేవతల పక్షమున ధోత్తలుగా నేర్పడుట జూడగా, మొట్టమొదటి కాలములోని విష్ణువులును, దేవతలును స్వయముగా అహ్వనింపబడి, యిట్టి కార్యములందు కవ్యమును గైకొనుచుండినట్లు కనబడును. యజ్ఞయాగాదులలో మాత్రము దేవత లందరును వారి భాగముల ప్రసారము బియ్యబిడుచు యందర్పింపబడు హవ్యమును లనగా నేరితోగూడిన యన్నమును భుజించి తృప్తులగుచుండిరి. హవి యన నేయి. దీని సంబంధమైనదే హవ్యము. ఇట్లే కవియన జలపక్షి. దీని సంబంధమైనదే కవ్యము. హవ్యకవ్యములలో పోలినరోహితము లనబడు చేపలకూర బెట్టవలెనని మనుస్మృతి నుడుపుచున్నది. ఇక పితృలోకము సంగతి పదలి యితరలోక విషయములను గమనింతము. నక్షత్రములు, నవగ్రహములు గూడ ప్రత్యేకలోకములుగా నున్నట్లు మన కిప్పటి పరిశోధనలు రుజువుపరచుచున్నవిగాని వానికిని పదునాలుగు లోకములకును సంబంధములేదు. లోకశబ్దము ప్రదేశమను నర్థముననే మన గ్రంథాలలో గన్పడును. స్వర్గ, మర్త్య, పాతాళములుగా మొదట విభజించిన మన దేశమునే మరల 14 లోకములుగా నొకకాలమున విభజించిరి. ఈ రెండు విభజనములందును పాతాళముమాత్ర మున్నది. ఈ పాతాళము బలిచక్రవర్తి వంశములు వసించినదనియు నది దక్షిణహిమచూదేశమందని చిత్తూరుజిల్లా ప్రాంతమనియు లోగడ చెప్పితిమిగదా! ఇక నీ యూర్ధ్వ, అధోలోకములెట్లు విడిచిబడినవో తెలుసుకొందము. దేవరాజ్యము అమరావతిలో స్థిరపడినపిమ్మట సనగా నేటి చంజాబులోకి (సప్తసింధు ప్రాంతమునకు) హిమాలయమునుండి మార్చినపిమ్మట దానికి ఉత్తరభాగమున నున్న ప్రదేశములు 7 లోకములనియు, దక్షిణమున నున్నవి 7 లోకములనియు మన వారు విభజించియుండిరి. వాని వివరము రీ క్రిందివిధముగ నున్నవి.

అకలము— అనగా స్థలములేనిది. హిమాద్రి లేక యితర కొండలపై గాని గల శిఖరములు. వీనినే మొదట యింద్రుడు చేదించి వాన

యోగ్యము చేసెను. ఇచటనే మొదట బలి వసించినట్లు పురాణములందున్నది. ఇది రెల్లని స్థలముగా చెప్పబడినది.

విఠలము— హెచ్చుకగ్గులు గల స్థలము. వింధ్యాద్రి లేక యితర కొండల యేటవాలు ప్రదేశములు. ఇందే హాటకీనది ప్రవహించుచున్నట్లు పురాణములలో గలదు. తారకాది రాక్షసు లిందుండిరి. విద్రుమము వలె యెర్రనేల యని పర్ణింపబడినది. అగ్నిముఖ, మహాంతకాది రాక్షసులుగూడ నిందు వసించిరని లింగపురాణము, ప్రహ్లాదుడుగూడ నుండినట్లు కూర్మ పురాణములందు గలవు.

సుతలము— సమప్రదేశము. ఇందు మొదట సురలు వసించి సుపర్యు లనబడినట్లు కనబడును. బలి, నముచి, కాలనేమి మున్నగువారు యిందు వసించినట్లు కొన్ని గ్రంథములందున్నది. ఇది శీతల ప్రదేశముగా చెప్పబడినది. శంకుకర్ణ, మహాకుంభ, హయగ్రీవాదులుగూడ నివసించినది.

తలాతలము— కొంత సమస్థలమును, కొంత కొండప్రదేశమును గల్గినది. ఇచటనే పూర్వము^{ప్రేయము}దు నివసించినట్లు పురాణప్రసిద్ధము. దీర్ఘి చేరువలో నుండును.^{ప్రేయము}దొకడు యండ్రప్రస్తపురి నిర్మించి ధర్మ రాజుని కిచ్చెను. విరోచన, హిరణ్యాక్ష, తక్షక, నరకాదులుండినట్లు లింగ, కూర్మపురాణములందు గలదు.

మహాతలము— గొప్ప భూప్రదేశము. ఇది దక్కను లావచ్చును. తక్షకాదు లిందున్నట్లు కొన్నింటి గలదు. మహాజనులనగా గొప్ప వర్తకులున్నందునగూడ నీ ప్రదేశమిట్లు పేర్కడసియుండవచ్చును ముచికుందుడు మున్నగువారుండినదని పురాణములందు వర్ణితము.

రసాతలము— ఇది సారవంతమైన ప్రదేశము. ఇచటనే వామను నితే పారద్రోలబడినపిమ్మట బలి నివసించినది. చిత్తూరుజిల్లా ప్రాంతమగు దక్షిణదేశము. నివాత, కనక, కాలకేయులను రాక్షసులకుగూడ భారత యుద్ధ కాలమున వాసస్థానము. ఇది శైల మయమని చెప్పబడినది. ఈ రాక్షసులు అట్లనునితే వర్ణింపబడిరి. సుపర్న, వాసుకిలు వసించినట్లు కూర్మ పురాణమునందు గలదు.

పాఠాశ్రమము — అనగా పాదుశ్రమము. హిందూదేశము మొత్తమున కిది పాదువంటిది. అదిశేషుడు మున్నగు అష్టనాగములు మొదట వసించినది. ఇదిగూడ అచిత్రవర్తికి లోబడియున్నట్లు కనబడుచున్నది. అందుననే కొన్ని గ్రంథాలలో అది శసాశ్రమమునను, కొన్నింటి పాఠాశ్రమమునను ఉన్నట్లు వ్రాయబడియున్నది. కన్యాశుమారివరకు గల దక్షిణ భూభాగములయందు నిమగ్నమునను, ఇక దక్షిణలోక వివరములను తెలుసుకొందము.

హులోకము, దువర్లోకము — ఇవి రెండూ సూర్య చంద్రాది రాజులు పాలించిన ప్రదేశములుగా గన్పడుచున్నవి. ఇంద్రమోద్య, ప్రతిష్ఠాన పురము, విదర్భ, మిరియ మున్నగురాజ్యము లనేకము పూర్వములందును.

సువర్లోకము — ఇది దేవతలు పాలించిన ప్రదేశము కావచ్చును.

మహాలోకము — మహాత్ములగు పెద్దలు నివసించిన ప్రదేశము లేదా మహాజనులగు గొప్పవర్తకుల చోటు అగును.

జనలోకము — ఇది ప్రజలుండిన ప్రదేశము. దేవతరాజ్యమందలి వల్లెరాగమంతయు నిది.

తపోలోకము — తపసులు తపస్సు చేయుచుండిన చోటులు గలవి.

సత్యలోకము — బ్రహ్మలు నివసించుచు ఆశ్రమములను స్థాపించిన చోట్లు గలవి. హిమాలయముమీద ఆశ్రమములన్నియు నిందులోనివే.

ఈ పదునాలుగు యేర్పడకపూర్వము మనదేశము కి భాగములుగా విభజించియే స్వర్గ, మర్త్య, పాఠాశ్రమాలనిరి. వీనివిగూరించి లోకద సుదీని రిమి. ఈ రెండురకములైన విభజన లోకములుగాక మన పురాణములలో కైలాస, కైకుంఠము లున్నట్లుగూడ గలదు. అవి హిమాలయమందును, పరిసరమునను ఉన్న వైవ, వైష్ణవ ఆశ్రమములేగాని వేరుగాదని లోకద తెలిపితిమి. కొన్ని పురాణములలో గోలోకమొకటి సృష్టింపబడి యందు గోపికాలోకము శ్రీకృష్ణ దవట సుందరని వర్ణించిరి. ఇవి యన్నియు శ్రీకృష్ణుని దేవునిగా భావించినపిమ్మట సృష్టించిన కల్పిత విషయములే గాని యనన్యము గాదనవచ్చును.

ఇక బ్రహ్మాండమువంటి బ్రహ్మాండము లనేక ముందునని గూడ మన పూర్వు యాహించిరి. దాని నక్షత్రములలోగూడిన యీ బ్రహ్మాండ మావల నేమియున్నదో నిజముగా నెవ్వరును పరిగా పరిశోధించినవారు లేరనవచ్చును. ఈ బ్రహ్మాండమే యింకను విస్తరించుచు క్రమముగా ననేక నక్షత్రము లుద్భవించుచున్నట్లు యిప్పటి శీలిశోధకులు కనుగొనిరి. వైష్ణవ ధక్తులు విష్ణులోకమును, శివభక్తులు శైలానమును మరదానంతరము జేరుదురను కథలను ఓపనిషత్తులు ర్థవపరచుటలేదు. వానిలో పైన నుడివిన 4 లోకములే వర్ణింపబడినవి, అందుచే కేవలము భక్తులను వృద్ధిపరచుటకై యాలోకములగూడ నాటి మత ప్రవక్తలు గర్వించినట్లు నృప్తము. బృహ దారణ్యకోపనిషత్తులో చనిపోయిన జీవులలో కపాలమోక్షమై పోవువారు బ్రహ్మలోకమునకు పోదురనియు, కండ్లగుండా జీవము పోయినవారు సూర్యలోకమునకు పోదురనియు, జీవాత్మలు తృణజలక న్యాయమున బయటికి పోయినపుడు దానికి వలయు పంచభూత లాగములను గైకొని తమ సూతన శరీరము ధరించి గంధర్వ, పితృ, దేవ, బ్రహ్మలోకముల కేగుననియు జెప్పబడినదిగాని లోగడ గంధర్వ, దేవ, బ్రహ్మపంశజా లంద రును మానవులే యని రుజువగుటనుటను, వారి చోటులన్నియు మన దేశములోనివే యగుటను యట్టివారిలో జనించెదరను నర్థమే యిచట గైకొనదగియున్నది. పితృలోకమన్న నక్షత్రయుక్త భగోళమని లోగడ తెలిసికొంటిమి.

యమలోకమున 28 విధములగు నరకములున్నట్లు కొన్ని పురాణము లందు గలదు, అవి నాటి యింద్రరాజ్యములో తప్పలొనరించువారి కిచ్చు నానావిధ శిక్షాస్థానములేనని గ్రహింపవచ్చును. ఇంద్రరాజ్యమున యముని పరీలనక్రింద నట్టి ప్రూరవిధములైన శిక్ష లమలులోనున్నట్లు కనబడుచున్నది, అంతేగాని చనిపోయినవారి కట్టి శిక్షలు కలుగునుట ఆయా పురాణకర్తల యాహాతల్పితములుమాత్రమే. అధోలోకములందు మానవులలో పాక తాప యగు రాక్షసులుగూడ నున్నట్లు పైన నుడివియుంటిమిగదా. దానినిబట్టి గూడ పదునాల్గలోకాలు మన దేశమునందరివే యనుట నృప్తము. రాజులు ప్రజలకిచ్చు శిక్షలనుబట్టి మరదానంతర పాపజీవులకుగూడ నట్టి శిక్షలు

సృష్టికి కర్తయుగు వాచిచ్చునను విశ్వానముగల పూర్వములు. అట్టి యూహాజనిత శివస్థానమునే యీ దేశపు (దేవరాజ్యపు) శివకర్తయుగు యమునిపేరిటనే కర్పించి దాని కనుగుణ్యముగు రుక్మలు, గాఢలు వేద పురాణములలో గొన్నిచోట్ల విరికించినట్లు కనబడుచున్నది. కాని పునర్జన్మ కర్మసిద్ధాంతములు మాత్రమే షోడశ్యుగా నీ గ్రంథములందు లెప్పరిచినవి. వానిప్రకారము తక్కిన లోకములవలెనే యమలోకపు టునికిగూడ యాదిక మని రుజువగుచున్నది. ఋగ్వేదము ప్రథమ మండలమున 1.32 సూక్తమున అకాశమున (ద్యావా) 3 మండలములు లేక లోకము లున్నవనియు, అందు రెండు సూర్యునికి దగ్గరనున్నవనియు, ఒకటి యమనివాసముకడ నున్నదనియు నడటనే దిక్పాఠి బ్రహ్మానంద సుఖము లున్నవనియు, నడటికి పోవు మాఝముమాత్ర మంధకారయుతమనియు లెప్పరిచినది. దీనిని లెట్టిగూడ నక్షత్రములున్న స్థానములనే మనవారు పితృలోకముగా దానించి దానికి యముని అదిపరిగా సుత్రేక్షించినట్లు స్పష్టము. కలోపనిషత్తులో అగ్నివిద్య నెరింగినవారు స్వర్గాది యనంతలోకములను బొందుదురని చెప్పి నెనడిగాని యీ లోకాలుగూడ బగోనంబంధముగనే కనబడుచున్నవి. ప్రానక్షత్రములే యివి యనవచ్చును.

పార్శ్వల యిముదు

ఇరానులో నుండిన పార్శ్వల మతమున నొక యిముదు గనబడు చున్నాడు. ఈతడు జరతుష్ట్ర మతములోనివాడు. పార్శ్వల ప్రధానస్థానమైన (Airyan Vaejo) ఇరానులో నొకకాలమున మంచుప్రళయము సంభవించ సున్నతరి యీ యిముదా మతగురువును ముందు కర్తవ్యమడుగగా నతడు (అహూరమజ్ద) వారి ప్రాంతమునకు పరువులను, నానావిధములగు చెల్లి మొక్కలను, విత్తనములను లీసుకొని వలసపొమ్మని చెప్పెను. లేనిచో నా ప్రళయమున సర్వనాశన మగుననెను. మరియు నా వలసచోటన సూర్య చంద్ర నక్షత్రములన్నియు సంవత్సరమున కొకసారి యుదయించుననెను. ఈ యిమునివద్ద ననేక గొర్రె లాకాలమున నుండెను. ఆతడు తన పరివారముతో నడటికేగి నివసించెను. తర్వాత Airyan Vaejo నాశనమై పోయి

నట్లు గలదు. ఈ యిముదు వలెబెక్కిన ప్రదేశ ముత్తరిత్యవప్రాంతమై యుండునని కొందరు వండితు లప్రాయవదుచున్నారు. ఈ యిముదుగూడ మనదేశపు యమునీ కాలలోనివారే ననియు, నా ప్రదేశమున యిముదుగా వ్యవహరించి యుండుననియు సూహింపవగియున్నది. ఈ యమ ప్రదేశ మునే మనవారు యమరౌకముగా గొట్ట వర్ణించియున్నను ఆశ్చర్యముండదు. కాని యీతడుగూడ అవాటి యాచ్యులలోనివాడేగాని యన్యుడు గాదని మనము భావించుట యుక్తము. ఇతడ ప్రాంతీయులకు రాజుగా నుంచెను.

గ్రహముల నామకరణ కాలము

(దేవతల యాచివర్య వివరములు)

ఆర్యకుమారులగు చంద్రునికి తావలన బుధుడు జనించెను. రాక్షస గురువగు కుక్రునిజమాత్రై దేవయానిని చంద్రవంశరాజగు యయాతి వరి యు మయ్యెను. ఈ కుక్రునికి సమకాలికుడే బృహస్పతి. యయాతి లోగద నుడివిన వంశావళిల ప్రకారము క్రీ. పూ. 6350 సం॥ల నాటివారని నిర్ణ యింపబడినది. కాన కుక్రుడును, గురువును ఆకాలమువారే యగుచున్నారు. బృహస్పతిచార్య తాతను కామించి, దానిపిలన బుధునిగన్న చంద్రునిగూడ నా కాలపువాడే యని నుడువవచ్చును. పీఠంబరును పుట్టి గిట్టినతర్వాతనే యీ గ్రహములను నామకరణమయ్యెను. ఇట్లే సూర్యునికి సవిత, పూష, మిత్ర, సూర్య, విష్ణు నామములను, చంద్రునికి రాము ప్రతిరో త్రాగెడి "సోమ" నామమును ఆ కాలపుటాచ్యులు పెట్టిరి. ఇట్లే సప్తర్షులకు వారి పేరిట కొన్ని నక్షత్రములకు పేర్లొసినట్లు లోగద తెలిపితిమి. ఈ రీతిగనే వారి భార్యలలో పెసిష్టనిభార్య యరుంధితికి దప్ప తిక్కినవారికి కృత్తికా నక్షత్రగణమందు పేర్లొసించిరి, అమెపేరిట పెసిష్ట నక్షత్ర సన్నిధినున్న యొక చుక్కను గుర్తించిరి. దేవతలకు సోము దాహారమని పురాణము లందు చెప్పబడుట నారనికి మొదటనుంచిన పేరునుబట్టియే

దేవతాచ్యులు మొదటి దృవమండలప్రాంతమున నున్న కాలమున నీ సప్తగ్రహములను నక్షత్రములను ఒకేసారి చూచుచున్నను, అప్పుడు వానికి పేర్లుబెట్టినట్లు కనబరదు. సూర్యుడు మన దేశమునందు వివిధ

రుతువులలో వివిధములుగా బ్రతాచింపట జూచినపిమ్మటనే వారాయనకు
 6 పేర్లను మొదట నుంచినట్లు కనబడుచున్నది. రక్తిగ్రహములకు
 నక్షత్రములకు తర్వాతనే పేర్లుంచాయుండురు. ఇపు డన్నిదేశములందును
 సప్తగ్రహములును, వారివలన నేర్పడిన వారములును ప్రచారములో
 నున్నవిగాని వారి కథలును, పేర్లును వేర్వేరుగానున్నవి. గ్రంథవిస్తరణ
 దీరి వాని నన్నిటిని బిడ రెలుపుటలేదు. దేవరాయ్య లనేకులపేరిట నక్షత్ర నామ
 కరణ మైనట్లు లోగడ తెలిపితిమి. గరుడానికి శ్రవణానక్షత్రమును, వీవ
 వైద్యు లంచరికి శతభిషమును, వసుమిని కుంభరాసియు, అశ్వినులకు
 యశ్వినీయు, భరణికి యముడును, ప్రజాపతులకు లోహిణీయు, బ్రహ్మకు
 అభిజిత్తును, సోమునకు మృగశిరయు, అదిరికి పునర్వసును, రుద్రునకు
 ఆర్ద్రయు, నాగులకు ఆశ్లేషయు, పితరులకు మమయు, త్వష్ట్రుడు చిత్తయు,
 నింద్రునకు జ్యేష్ఠయు, నింద్రాగ్నులకు విశాఖయు, వసువులకు ధనిష్ఠయు,
 ఆపోవిశ్వదేవతలకు పూర్వాషాఢ. ఉత్తరాషాఢలును, నిర్భూనకు స్వాతియు,
 నవిగ, మిత్ర, భగ, అర్యమాన, పూషులను సూర్యునకు హస్త, అనూరాధ,
 పుబ్బ, ఉత్తర, దేవతులును, అజివకపాద, అహిచ్ఛుర్భ్యులకు పూర్వాభాద్ర
 ఉత్తరాభాద్రలును, నైరుతికి మూలయు, అదిరికి పునర్వసును, బృహస్పతికి
 పుష్యమియు, నాదిపత్యస్తానములుగా దెట్టినట్లు సంహితలలో దెలుపబడు
 చున్నది. అంగీరసులపేరిటనే అంగరకగ్రహమొకటి నామకరణమయ్యెను.
 క్రీ.పూ. 6050 ప్రాంతమున నుండిన వైవస్వతనామ మనువునకు
 జనించిన అశ్వినులే దేవవైద్యులుగా భేరంచి వారి యనంతరము వారిపేరట
 గూడ నక్షత్రనామకరణమయ్యెను. ఈ మనువునకే యముడు, యమున,
 సుయమ, శని, తపతి, మనువులు జనించినట్లు విష్ణుపురాణమున నున్నది.
 ఈ శనిపేరిటను, యమునిపేరిటను, క్రమముగా గ్రహానక్షత్రములు వెలసెను.
 ఋగ్వేదమున నశ్వినులపేరిటి రుక్మలన్నియు క్రీ.పూ. 6050 ప్రాంతము
 పిమ్మటనే రచింపబడినట్లు తెలుచున్నది. ఇట్లే ఏకాదశ రుద్రులపేరిటగూడ
 నక్షత్రములు వెలసెను. ఈ రుద్రులు మరుత్తులుగూడ యింద్రుని అంగరక
 కులుగా గెన్నడుచున్నారు. లోగడ చెప్పబడిన రుద్రులుగాక లింగపురాణము
 నందు అజివకపాద, అహిచ్ఛుర్భ్యు, విరూపాక్ష, రైవత, హర, బహు

రూప, శ్రవణ, సురేశ్వర, సావిత్రి, జయంత పినాకినాములు రుద్రులుగా చెప్పబడినారు. ఇందలి మొదటి యిర్వరును పూర్వాధాద్ర, ఉత్తరాధాద్ర నక్షత్రముల కధిపతులుగా చెప్పబడిరి. హిరణ్యకశ్యపుని పుత్రియు ప్రహ్లాదుని సోదరియు నగు సింహికకు జనించిన రాహువు దేవతలతో తోలి విష్ణువు వల్ల దెగటారెనని పురాణములందున్నది. ఈ రాహువు పేరిట సూర్యుని ఛాయకు పేరుపెట్టబడెను. ఈ రాహు పుత్రికను పురూరవుని కుమారుడగు ఆయువు పెండ్లాడియుండెను. అందుచే రాహువుగూడ రాక్షసవర్గములోనివాడే యైనను ఆ కాలపు మనుషంతుల రాజులతో బంధుత్వము గర్హియుండిన వాడనియు, కేవల బిగోళ ఛాయాగ్రహము మాత్రమే కాదనియు స్పష్టము, కేతుగ్రహముగూడ నట్టిదే. నచికేరాది నామములు దీని బజపు పరచును.

మిథ్యాపురుషులను వాదము

ముఖ్యముగా రుగ్వేదములో నుదాహరింపబడిన బ్రహ్మ, విష్ణు, శివ, కాళీ, సరీ, ఉక్ష, దుర్గా ముదుత్తులును, వృత్రాసుర, త్వష్ట్ర, వరుణ, బ్రహ్మణస్పతి, యింద్రులు మున్నగువారు మిథ్యాపూరుషులనియు, వారిలో త్రిమూర్తులు సూర్యుని ఉదయ, మధ్యాహ్న, సాయంసమయములనియు, కాళరాత్రియే కాళీదేవతయనియు, దక్షిణిమూర్తయు శివునిభార్యయు నగు సరీదేవియన చంద్రుని వెన్నెలయనియు, దక్షిణ ఉదయించు సూర్యుడనియు, దుర్గాదేవియన తెల్లవాయమందు ఉషఃకాలమనియు, మరుత్తులనగా గారిదేవుడనియు, దనువు కుమారుడగు వృత్రాసురుడన అహి, చీకటి, మేఘములను నర్తములనియు, త్వష్ట్రప్రకాపతియన్న రుద్రుడన్నను అగ్ని లేక నిప్పుమాత్రమేననియు, వరుణుడన జలము లేక సూర్యచంద్రులనియు, లేక రాత్రిదేవతయనియు, బ్రహ్మణస్పతి లేక బృహస్పతి యన నవగ్రహములలోని గ్రహమేననియు, బ్రహ్మయన్నను ఉదయసూర్యుడు లేక సృష్టి కర్తయనియు, యింద్రుడన మేఘములనియు సూర్యుడనియు కొందరు పరిశోధకులు (మాక్సుముల్లరు మొగ్గనాల్ట, లోకమాన్యతిలక్, డా. ఎ. సి. దాసు మొదలగువారు) చారిత్రకాంశము తెలుగని పూర్వ వ్యాఖ్యాతల ననుసరించి వివిధములుగా చెప్పుచు రుగ్వేదములో స్పష్టముగా కన్పడుచున్న

చారిత్రకపురుషులను వారి చరిత్రాంశములను గమనింపక రాయమారు చేసి యున్నారు. ఇది యింతవరకు జరిగిన వారి చరిత్రలవల్ల స్పష్టపడుచునే యున్నది. ఈ చిక్కంతటికి రాజరాజు వారు రుగ్వేదములోని ప్రతి విషయమును ఖగోళవిషయముగానే భావించుటయే ననవచ్చును. గ్రంథ విస్తరణ దీని స్పష్టముగా గన్పడుచున్న రుగ్వేద దృష్టాంతములను యచట వ్రాయుట మానితిమి. (రుగ్వేదమునందలి ప్రథమమండలము జూడుడు)

ఋభువులు, మరుత్తులు, అశ్వినులవిషయముగూడ నిట్లే వందితులు పొరబడిరి. వారానాటి మానవులేనని రుగ్వేదరుక్కులు తెలుపుచున్నవి. (రుగ్వే. మం. 10-77 గూడ చూడుడు) మహాభాగవతమునందలి విషయములకుగూడ వీరి భావములు విరుద్ధముగనే యున్నవని చెప్పినచో భాలును. మన పూర్వులపేర నక్షత్రనామకరణమైనపిమ్మట నల్లబడిన రుక్కులలో చమర్కారముకొరకు వారి జీవిత చరిత్రలను ఆయా నక్షత్ర గమనముల విషయములతో కలిపి చెప్పియుండిరి. ఈ కలగా పులగపు రుక్కులవల్లనే భేదాధిప్రాయములు జనించుచున్నను, వాస్తవికచరిత్ర కద్దురాదు. చివరికి అశ్వినులు వైద్యముచేతను, యితరవిధములను రక్షణచేసిన చ్యవన, సప్త వర్షి, గోతమ, రేవ, భుజ్య, ఆత్రి రుష్యాది యనేక పురుషనామములకు గూడ శ్రీతిలకువంటివా రేమేమో కథలు, అర్థములు, సూర్యపరముగ నూహించి కల్పించివ్రాయుట మిక్కిలి చింత్యము. మన వేదములందు గల సత్య చరిత్రలను పురాణములతో సమన్వయించి చూచుకొనకపోవుటే యట్టి పొరపాటుకు కారణము. వృషాగిరి పుత్రుడగు రుక్మావ్యుడు గొర్రెల మేపుచు వానిలో 101 లోదేయనకిచ్చి చంపుటకు కారకుడైనందున నాతని తండ్రి వాని కన్నులు పొడిపించెను. అతని ప్రార్థనపై అశ్వినులు వాని కన్నులను దాగుచేసి తిరిగి చూపువచ్చునట్లు చేసిరి. రుగ్వేదమునందలి యీ కథకుగూడ సూర్యపరముగా వర్తములూహించుట యెంత విచిత్రము.

షష్ఠ ప్రకరణము

ఒకే పేరిటి వ్యక్తుల కథలు

పురాణములలో ఒకే పేరిటి వ్యక్తుల కథలు కల్పి యొక్కరి చరిత గానే కొన్నింటిలో జేర్చి వ్రాయబడెను. మొట్టమొదట నివి తాగరూకత గానే జెప్పబడినను 4, 5, శతాబ్దాల దాపులో పురాణములన్నియు నిప్పటి పద్ధతికి వ్రాహ్మణ మతానుకూలముగా యుద్ధరించి వ్రాయబడినపుడుగాని, తత్సూర్యమేగాని యిట్టి ప్రమాదములకు లోనై యుంచును. అట్టి యుదాహ రణలు చూపించినచో పురాణములలో ననంబద్ధములని తలంచునవి కొన్ని తొలగిపోవును. నారద, దక్ష, అగస్త్యనామ లెందరో కలరు.

1. భరతుడు— ఈతని పేరిట భారతదేశ మేర్పడెనని పల్కెదరు గాని యే భరతుడైనది నిర్ణయించుటలో పురాణములలో భేదము లున్నవి. భరతులు మువ్వరు గలరు. మొదటి స్వాయంభువ మనువునకు మనుమడగు అగ్నిప్రవికి మనమరును, ఋషభుని కుమారుడు నగు వాడొకడు. రెండవవాడు దుశ్యంతునకు శకుంతలయందు జనించినవాడు. మూడవవాడు శ్రీరాముని పోదరుడు. భరతవర్షమనునది మొదటి భరతుని పేరిట నేర్పడియుండెనుగాని రెండవ భరతుని కాలమున గాదనవలెను. రెండవభరతుడుగూడ దేవరాక్షస యుద్ధమున ప్రసిద్ధిపహించినవాడేగాని యప్పటికే భరతవర్షనామ మేర్పడియుండెను. కొన్నింటిలో రెండవభరతుని పేరిట నేర్పడినట్లు వ్రాయబడినది విజముగా గన్పడదు.

2. విశ్వామిత్రులు— యిరువురుగాని యింకా హెచ్చుగాగాని యుం దురు. నప్తద్దులలో గణించబడిన విశ్వామిత్రుడు బ్రహ్మాక్షులలోనివాడు. ఇతడు మొదట బ్రహ్మరుపులలో జేర్పబడక అతి ప్రయత్నముతో జేరెను. ఈతడు త్రిశంకుని ప్రత్యేక స్వర్గమునందు అనగా ప్రత్యేకరాజ్యమున పద బ్రహ్మదుగాకుండ నిల్చిన ఋషి. త్రిశంకుని ఇంద్రరాజ్యములోనికి రాకుండ జేయుగా నద్దానెప్పుడు. ఇతడు కునస్పిపుని దుష్టపశువుగాకుండ హరిశ్చంద్రుని యాగములో రక్షించెను. ఈ కాలములో నరమేధములుండెను. ఈ

కథ రుగ్వేదమున నున్నది. ఇతడు సుతాసునికగూడ పురోహితుడనియు రకతసంతతికారతై నమలను స్తురించెననియు రుగ్వేదములోని మం. 31.33. 53 సూక్తములందున్నది. అందుచే నితడు శ్రీ. పూ. 5200 ప్రాంతము వగును. ఇత రెండవవిద్యామిత్రుడు గాడినందనుడైయుండి, శ్రీరాముని కాలమువరకు జీవించి రాచికి, మాలిదామల విరోధిగా నుండినవాడు. కాంపిల్య నగరవాసి. ఇతడు గంధర్వకన్య డిల్కియ యాదును ఋషికి జనించిన బ్రహ్మచర్యుని మనుషుడు. ఇతడు శ్రీ. పూ. 3150 ప్రాంతము దనవచ్చును.

3. వసిష్ఠుడు — ఈ పేరు గంధారిలో మొదటివాడు బ్రహ్మర్షి. ఈయన కార్య డిష్ట. అతుంధరి ధర్మ మరియొకడు. రాజుల పురోహితుడుగా నీ వసిష్ఠు యున్నందున దర్వాక పురోహితు లందరును వసిష్ఠు లనఁ దుమందిరి. అందునే విద్యామిత్రవిరోధి యెన్నవ వసిష్ఠుడో చెప్పజాలము.

4. వృదువు — ఈ పేరిటివారు ఇద్దరున్నారు. వేణుని జంపి బ్రాహ్మణులు చెచ్చిపెట్టినవాడొకడు. యథాలి వంశమునందలి రుక్మని కొడు కొకడు.

5. రైవతుడు — ముప్పురు ఈ పేరున గలరు. ప్రియవ్రతుని కొడుకగు మనువొకడు. సూర్యవంశమున రేవుని కుమారుడగు కకుద్దిని ప్రైవతుడనిరి. భూరుడనివాని కొడుకొకడు. కకుద్ది కుమార్తెను ఇల రాముడు పెండ్లాడగా నా కథను మొదటిరైవతుని కంటిగట్టి యారడు బ్రహ్మ లోతమునకు వెళ్లి తిరిగి వచ్చునంతలో నెన్నో యుగములు జరిగెనని నాటకములు పురాణములలో చెప్పబడెను. లింగపురాణ మీ విషయమున స్పష్టముగ నున్నది.

6. ముచికుందుడు — వీరు ఇక్ష్వురు గలరు. ఒకడు దక్షిణదేశ పాలకుడు. మరియొకడు శ్రీకృష్ణునికి గుహలో గన్నదినవాడు. మొదటి ముచికుందుడు మాందార కొడుకు.

7. పరశురాములు — ఇర్వురు గన్నుదురున్నారు. ఒకడు దశరథ. శ్రీరాముల కాలమునాటికి దెద్దవాడుగా నుండినవాడు. ఈయనమే యావ

కుదై యున్నప్పుడు హైహయాది రాజులను సంహరించినవాడు. శ్రీ. పూ. 3160 సం॥ లనాటివాడు, రెండవవాడా వంశములోనివాడే కావచ్చునేమోగాని యాతడు భారతయుద్ధకాలమునను రమారమి యేబడేండ్లకు ముందుండి బీష్మునితో పోరాడినవాడు. ఇతడే కర్ణునికి విద్యల గొన్ని నేర్పినవాడును. ఈతనికాలము దాదాపు శ్రీ. పూ. 1980 కావచ్చును. పరశురామ జయించి తనని యొకటియు. పరశురామ ద్వాదశి యని యొకటియు పంచాంగము లందు మనకు రెండు పండుగలున్నవి. మొదటిది వైశాఖ శు ౨ ను, రెండవది వైశాఖ శు ౧౨ ను ఉన్నవి. ఇవి యిద్దరు పరశురాముల జయంతులే కావచ్చును.

8. భార— ఈ పేరు నక్షత్రములకు చంద్రుని యుంపుడు భార్యకు, వారి భార్యకు గలదు, పురాణములందు అత్రికుమారుడగు చంద్రుని ఖగోళ చంద్రునితో గలిపి కథల నల్లరి, అత్రికుమారుడగు చంద్రుడు, బృహస్పతి భార్య భారను మోహించి బుధుని గొంతుట నిజమైన చారిత్రకముగా గన్నదు చున్నది. బ్రహ్మ యొకడు వచ్చి యీ కుమారుని గురించిన తగాదాగూడ మాన్పెనని పురాణములలో నున్నది. ఈ చంద్రుని వంశమున పురూరపుడు జనించి దేవకన్య యూర్వసిని దేవదైను. ఈతని పేరిట ఖగోళసోమునకు క్రమముగా నామ ముంచినట్లు కన్నదును. దేవతల రాజగు యింద్రునికి ముఖ్యమంత్రిని బృహస్పతి యనుచుండిరి. ఈ యింద్రపదవి యింద్రరాజ్య మున్నంతవరకుండెను. అనగా భారతయుద్ధకాలము వరకుండెను. ఈ పేరిట నొక గ్రహమునకు నామకరణ మేర్పడెను.

9. రంభ— ఈ పేరు గలవారనేకులుగా నున్నను ఒక్క రంభయే యున్నట్లు సామాన్యముగా పురాణములు చదువు వారందరును గ్రహించు చున్నారు. రంభయన అరటిచెట్టు, అరటివలె తొడలుగల్గిన మందరులను రంభలందును. ఉత్తరహిందూస్థానమున నట్టి చక్కనివారిని రంభలను చుండిరి. ఇంద్రుని యాస్థానమున నున్న దేవవేళ్య నొకదానిని రంభయను చుండిరి. ఆ పేరిటనే చక్కనివారందరును రంభలని ప్రజలు సామాన్యముగా వర్ణించు టాదారమయ్యెను. యజ్ఞాదులదే రాజులు యింద్రాదిదేవతల ననగా నుత్తరహిందూస్థానమువారిని గౌరవించినపుడు ప్రత్యుపకృతిగ వారి దేశపు

రంభలను అనగా సుందరకన్యలను కానుకగా నిచ్చువారు. నేటి బోగ
లాగులగు సంస్థానీకులవలెనే యా రాజపు రాజులును సుందరకన్యలకై
వాంఛించియు, నీటి సౌకర్యముల కొరకును యింద్రుని (అనగా దేవ
రాజును) అర్పించి పలసిద్ధి గంచువారు.

10. దాడుడు— ఈ పేరిటివా రనేకులు గలరు, దాణవంశీకులు
11, 12 శతాబ్దాలవరకుండి ఈము దాణులచుని చెప్పుకొనిరి. పెదదటి
దాడుడు ఐదవశ్రవర్తి కొడుకు. ఈ వంశములో శ్రీకృష్ణకాలమున నొక
దాడుడుండెను. ఈ వంశము దావాపు శ్రీ.పూ. 6650 నుండి శ్రీ.పూ. 1800
వరకేగాక శ్రమముగా ౭ షీతదేశమునకు వలసపోయి శ్రీస్తుతము 1100
వరకు నుండెను. ఇప్పటికీ నున్నారేమో తెలియదు.

11. అష్టదిర్బాలుడు— వీరుగూడ వసులేలే. అగ్ని, యమ, వరుణ,
వాయు, సుదేవ, యీశానాదు లేక్షురును ఇంద్రరాజ్యమునకు చుట్టు సరిహద్దు
పట్టణాలలో నుండి సరిహద్దులలో అశ్రమముగ ప్రవేశించిన రాక్షసరాజ్యము
లోనివారిని, మానవరాజ్యములోని వారిని తగినరీతిని శిక్షించుటకై యేర్పడిన
వారు. వీరికి వాహనములు ధార్యలు మొదలగువారున్నారు. ఇంద్రుడు
యాచుదీర్చుకొనే చూచుకొనుచుండువాడు. ఇందలి వరుణుడు అయో
ధ్యాది రాజ్యములకు నీరునల్లయి పనిగూడ యింద్రుని యనుమతితో చేయు
చుండెను. ఒక వరుణుడు జలంధరాసురుని పెంచియుండెనని లింగపురాణ
ములో నున్నది. యమాదులు దుర్మార్గులగు ప్రజల శిక్షించుచున్నను వారు
దైవచింతనలో గొప్పవారు. సచికేతుడు యమునివద్దనే వేదాంతసారమును
గ్రహించెను. ఈ విషయ ముపనిషత్తులలో వ్రాయబడినది. ఈ యేదును
పదపులేగాని వారివారి స్వంతపేర్లు కాదు, వీరి నిజనామములు కాలగర్భ
మున లీనమైనవి. తుట్టతొడకీ పదపులపేరిటనే బిగ్గోళములో నక్షత్రముల
నామకరణము లయ్యెను. ఇందలి కుబేరవంశీకులమని వైకుంఠ కొందరు
12, 13 శతాబ్దాలలో వ్రాయించిన కాననదృష్టాంతము లున్నవి.

12. కుక్రుడు— ఈయన రాక్షస వంశజు లందరికీ గురువు.
ఈయన తర్వాత వచ్చిన గురువులుగూడ కుక్రులనియే పిలువబడుచుండిరి.

ఈయన కుమార్తె దేవయానిని యయాతి పెంచెను. దీనినిబట్టి యీతడు క్రీ.పూ. 6350 ప్రాంతయుడగును. మొట్టమొదట కుక్రుడు మంచి కవీశ్వరుడు. ఈతనిపేరిట కొంతకాలమునకు భిగోళములోని గ్రహ మొకదానికి కుక్రుడని పేరుచెట్టిరి. గురువు దేవతలకు ప్రధానగురువు. మంత్రియునై యుండెను. మొదటిగురువు బృహస్పతి. ఇతడుగూడ కుక్రుని కాలపువాడే.

13. కశ్యపబ్రహ్మ— ఈతరు పురాతన ప్రజాపతులలోనివాడు. ఈయనగాక మరికొందరు కశ్యపులున్నట్లు కనబడుచున్నది. మొదటి పరకు రాముని కాలమున నుండి యీతనిదే. దానమును గ్రహించిన కశ్యపుడు మరియొకడు తవ్వంకీడుడు గావలెను.

14. గయలు— ఈ పేరిటి రాజులు మువ్వరున్నారు. ఇంద్రెవ్వరు మహారాజో గుర్తింపజాలము. కాని మొదటిగయదే మహారాజనవచ్చును.

15. నారదుడు— ఈ పేరిటివారు కొందరు గలరు. ఒకడు మొట్ట మొదటి బ్రహ్మకొడుకు. ఇతడే ధృవునికి రత్తి సుపదేశించినదియు ప్రహ్లాదునికి చెప్పినదియు. శ్రీకృష్ణునికాలమున నొక నారదుడున్నాడు. ఇట్లొక సనేక కాలములలో సనేక నారదులున్నట్లు పురాణ కథలవల్ల గ్రహింప గలము. ఇట్లే రావణునికాలపు త్వష్టబ్రహ్మ యొకరు. మొట్టమొదటి బ్రహ్మలలో నున్న త్వష్ట మరియొకరు. వీరిమధ్య నెందరు ఆపేరిటివారుండిరో పురాణములు నుడువుటలేదు. ఇట్లు కాలమంది యొకేపేరు గల వారిని కలిపివైచి వారివారి కరలను కలిగా పులగముగా మనకు పురాణములలో వ్రాసఁబడుచున్నదిగై యిది.

16. అగ్ని— యజ్ఞకార్యములను నిర్వహించునపుడు ప్రకృతి దేవతలకు అగ్నిపూర్వకముగా నాహుతిచ్చునపుడా కార్యము సద్దు ఋత్విజుని గూడ యగ్నియనియే పిలుచుచుండిరి. యజ్ఞములకు రాని దేవతలకు వీరు నానాద్రవ్యములను పంపుచుండినట్లు ఋగ్వేదమున నున్నది. లోగడ జెప్పబడినవారు గాక యీ అగ్నికార్యవదవిలో దక్షకుమార్తె ఇలయు. దారలీ. సరస్వతులను ప్రియగూడ నున్నట్లు రుగ్వేదమున గలదు. (ఋగ్వేదము మండలము 1. 3.)

17. ఇంద్రుడు — ఈ పేరిటి దేవరాజులు పెక్కుండ్రున్నను పురాణములందు వారివారి గావలనన్నింటిని ఇంద్రునిపేరిటనే వ్రాసిరి. అహర్యలో ధోగిందినవారు శ్రీ. పూ. 3150 ప్రాంతముడుగా గన్నడుడున్నారు. అమె సోదరుడును, మున్నదాని పుత్రుడునగు దివోదాసుని రక్షించి, యావనికొరకై యింద్రుడు శంఖుని 100 నగరములను నశింపుజేసినుట స్నేహమును బట్టియే యీ యింద్రుడతని సోదరివద్దకు దనువుగా వెళ్ళియుండును.

వ్యాసులు

అష్టాదశపురాణములు వేదవ్యాసు తొక్కదే చెప్పెనని కొందరందురు. అట్లయినచో బరస్పత విచక్షణరీత్రం నేం రచించినని కొందరు చెప్పెదరు. 7 వ. వైవస్వతమచునుండి 28 వ. మహాయుగము జరుగుచున్నట్లు మన పురాణములలో వ్రాసినవియు, అవి నిజముగా ఒక్కొక్క మహాయుగము 150 సం॥ ల మూత్ర ముండుననియు లోగడ నుడివిరిమి ఈ యుగముల కొక్కొక్కటి ఒకవ్యాసుడుండి, వేదపురాణాదులు లోలిండు రచించుచున్నట్లు కనబడుచున్నది. దూర్యపురాణ ప్రచార మీ 28 వ్యాసుల నామము లీ ప్రచారముగ నున్నవి.

“స్వాయంభువు, ప్రణాపతి, కుద్రుడు, ప్రణాపతి, సవిత, మృత్యువు, ఇంద్రుడు, వసిష్ఠుడు, సారస్వతుడు, రిరాముడు, వృషభుడు, శతలేజుడు, చర్ముడు, శరచుడు, త్రైర్యామణి, ధనుంజయుడు, క్రతుంజయుడు, రుతుంజయుడు, భరద్వాజుడు, గౌతముడు, వ్యార్యక్రుడు, కుష్మాయణుడు, తృణ దిందుడు, భవుడు, శక్తి, చాతుర్ముడు, పరాశరుడు, ద్వైపాయనుడు.”

వేదవ్యాసుడని కీర్తిగాంచిన ఇందలి 28 వ. వ్యాసుని శిష్యులే జైమిని, పైలురు, సుమంతుడు, వై శంపాయనుడు, సూతుడు అనువారు. వీరి కాలమునుండియే వేదములు నాల్గగా విభజింపబడి మొదటి నవ్వారు నేర్చి ప్రచారము నర్పిరి. సూతుడు పురాణేతిహాససంహితలు నేర్చెను. ఇది శ్రీ. పూ. 1950 ప్రాంతమై యుండును. పైన నుడివిన వ్యాసులలోని వారే వివిధ పురాణేతిహాసాదులు ఆయా కాలములలో రచించి యుండురు.

వి కమముగా ననేకమార్పులకు లోనై మనకు ప్రకృతము కనబడురీతిని

లభ్యమగు చున్నది. పైన నుడివిన బ్యాపరిందరును శ్రీ. పూ. 7833 నుండి శ్రీ. పూ. 1950 సం॥ ల మధ్య నున్నవారైనట్లు కనబడు చున్నది.

పురాణములందలి కొన్ని యసత్యాలు.

మహాత్ములను చెప్పుటకై కొన్ని యహాకల్పనలు పురాణములందు లోగడ నుడివిన యుగ, మన్వంతరా ల వలెనే వ్రాయ బడినవి. వానిలో కొన్నిటి నీ దిగువ చెప్పి, వాని నిజస్వరూపమును గురించి తెలిపెదను.

1. దేవతలందరికి నాల్గు భుజములున్నట్లు, వారు నేలమీద అనకుం దగను, రెప్పలు వాల్చుకుందగను ఉండురనుట. ఇది కేవలము కల్పనమే. ఒక్కొక్కసారి వారు విమానములలో నంచరించినను భూమిపై నడచిన వారేగాని యన్యముగాదు. వారి కెవ్వరికి నాల్గు భుజములు లేవు. శతపద బ్రాహ్మణమును “విద్వాగం సోహి దేవాః” అనగా దేవతలనగా విద్వాంసు లని చెప్పబడినది.

2. మూలబ్రహ్మ చతుర్భుజుడనియు, శివుడు పంచముఖు డనియు, కుమారస్వామి షణ్ముఖుడనియు, రావణుడు దశముఖుడనియు నిట్లే మరి కొందరను గురించి చెప్పబడినవి. బ్రహ్మవద్ద గల 4 వేదములను 4 ముఖ ములుగా వర్ణించినట్లు గన్పడును. అట్లే వారివారి వద్దనున్న ప్రధానమంత్రు లను బట్టిగాని, యితరములగు ప్రాముఖ్యమైన వస్తువులనుబట్టిగాని వారి కీ ముఖములు పురాణకర్తలు దక్త్యావేశమున జనుక్కారముగా జెప్పియుండి రనవచ్చును. రావణునివద్ద గల 9 మంది ప్రధానులలోజేర్చి యాశనిని దశ గ్రీవుడనినట్లు కనబడును. ఇట్లే కొందరు ముఖులను జంతువులనుండి జనిం చిరని వ్రాసిరి. ఇవి వారిలోగల గుణాలనుబట్టి, క్రొధమునుబట్టి వ్రాసిరేమో

3. సంరాసము లేనపుడు కొందరికి అగ్నినుండియు, మగవారల శరీరములో నితరస్థానములనుండియు కొందరు జన్మించినట్లు కొన్ని కథలు వ్రాయబడినవి. ఇవి కేవలము బాహకములు. ఇట్టివారు దర్తపురులుగా గన్పడు చున్నారు.

4. బ్రహ్మ చెప్తు శివాని దేవతలందఱును వారి ప్రజలుగానే రుజువు పడుచున్నను, అట్లే యుండదు లిఖించియు, వారే యీ నమస్త సృష్టికి

కారణభూతులని చూచిమానముచే పురాణములలో నరికయోర్తిగా జెప్పబడెను. దీనినే మనలో నెవ్వరు సమ్మి త్రమించుచు, విజయమెరుగలేక, మోసపడు చున్నారు.

6. శ్రీరాముని కాలములో వానరులలో హనుమంతుడు సముద్రమును ఒక్క యంగతో దాటెనని రామాయణమున నరికయోర్తులు గల్పించిరి. ఇట్లే శ్రీరామునికి మహాత్ముని గల్పించుటకై యాతడు గౌరవమహిమ భార్యయగు అహల్య రాయయై పడియుండగా, త్రొక్కినంతమాత్రముననే యది త్రీగా మారినట్లు వర్ణింపబడినది. అహల్య యింద్రునితో తనకు హఠాత్తుగా జరిగిన స్నేహమునకు భర్త కోపింపగా, నరిగి వేరొకచోట నివసించుచుండగా నామెను మంచిమాటలలో (నయభయముల బిల్కుచు) చీవరకు భర్తకడకు వచ్చునట్లు జేసిన కథయే చమత్కారముగా వాల్మీకి రామాయణమున వాల్మీకి లిఖించెను. ఇట్టి మహాత్ములనేక మందు గూర్చబడినవి. కావ్యదృష్టిలో, విడి యెంత యుత్కృష్టదశ నందికొన్నను నీ విషయములన్నియు నక్షరాల నిజమేనని తలంచుట పెట్టియేగాని మరొకటి కాదని మా నిశ్చయము. తప్పులు యంత్రసహాయమున గొప్పగొప్ప రాళ్ళను దెచ్చి వానితో వారధి నిర్మించి నట్లందుగలదు. హనుమంతు డెక్కడనో సముద్రము దాటుచోటు కనిపెట్టి యచటి రావణభటులు లేని సమయమున మామూలుగానే దానిని దాటియుండును. కాని యంత్రసహాయమున గట్టబడిన వారధి లేకుండా దానిని దాటెననుట కల్ల. అతడుగూడ ద్రావిడ జాతి మానవుడేగాని యన్యుడుగాడు. ద్రావిడులను కోతుల మాదిరిగానే భావించి వాల్మీకి తన గ్రంథమునందంతటను లిఖించుట వారిపైగల నిరసన భావ మెంతటిదో దెలియగలదు. ఇంకను వారు శ్రీరామునికి సాయపడబట్టియే యంతమాత్రముగ వారినిగురించి చెప్పెనుగాని లేనిచో వారి ననలు పగులులనియే జెప్పెడివారు. చూచితిరా! యీ దోయబ్రాహ్మణుని కానరాని దుడుకుతనము! వారిసుగ్రీవుల సంతతిలోనివారమని నేటికిని పరంపరాలంబాదిజాతివారు చెప్పుకొనుచున్నారు. భార్యల విషయమున వారు వారి సుగ్రీవుల యాచార మనుసరించుచు.

6. ఎన్ని దుర్మార్గముల చేసినవారైనను అంత్యకాలమున యిచ్చచే గాని హఠాత్తుగాగాని, రాక రాకీయముగా పంచవించినగాని తమ చురకర్తలను దలచినచో నట్టివారికందరికీ ముక్తియు, పై లోకములలో వానత్వమును గల్గినవి యనేక కథలు అన్ని పురాణములందును గలవు. ఇవియున్నియు రుజువులేని దూఱక కథలు, ఇవి మొదట నమాయబడెనవారి హృదయములలో భక్తి యుండునుటకై చెప్పబడిన కథలుగా భావింపవలసేగాని నత్యాన్వేషణలో నిలువకలవు. అజామీసుడు మున్నగువారి కిథ లిందుకు తార్కాణము. శివకథలలో రుద్రాక్ష మెదకు గట్టబడిన పిల్లియొకటి శివ సాయుజ్యము దొందినట్లు వ్రాయబడినది. ఇట్టి చొల్లు లనేకము గలవు. కర్మసిద్ధాంత మిట్టివానిని ఖండించును, ఇట్టివన్నియు నలును లేరుటపంటిదని కొంద రతిమానులు వదిలవచ్చునుగాని చారిత్రకముగ దిద్దిరించునప్పు దిట్టివి దయటికీ రాక తప్పుదు.

కొన్ని దురాగతాలు

శ్రీస్తుపూర్వము 7800 సం॥ల నుండి యున్న మన పూర్వులలో నెవరెట్టివారో తెలిసికొనుటకు మనకు వేదములు, పురాణాదులే ఆధారములు. వానిలో నెవరి నెట్లు చెప్పినను యంతవరకు సాధారణముగా నమ్ముచుండిరి. సూక్ష్మముగా విచారించినగాని యందలి యన్యాయములు మన కిప్పుడు తెలియవు. సుదాసుడు, సుముఖుడు, నిమి, వేనుడు, నహుషుడు మున్నగు రాజులు బ్రాహ్మణులపట్ల యవినయముగా నంచరించి వారి యిష్టమువచ్చినరీతిని రాజ్యపాలన చేయుచున్నందున నట్టివారి నందరిని బ్రాహ్మణులు క్రోధముతో హింసించి రాజ్యభ్రష్టులను చేసెదట. దేవాపిని రాజ్యమునకు రాకుండజేసిన పాపము వారిదీ. ఈతని విషయమున నింద్రాధిమతముగూడ తిరస్కరింపబడెను. వారు చెప్పిన యెట్టి యత్యాయములైనను చేయుచు వచ్చినవారిని మనుసంతతి రాజులను దేవతలుగా భజింపిరి. ఇట్టివారిలో శంకుడుదను కూడ్రతపసిని బ్రాహ్మణుల చోరిక ప్రకారము చంపిన శ్రీరాముడొకడు. ఈయన మనకు ప్రధాన దేవుడయ్యెను. బ్రాహ్మణులెట్టి దుర్మార్గము లొనరించినను వారిని శిక్షింపకుండ కట్టుబాటు లొనర్పిరి.

అందుచే వారి దౌష్ట్యము క్రమముగా మిలిమిరి శాసనరూపములుగాగూడ
మారిపోయెను. రాక్షసులనువా రెక్కడనున్నను వారిని సంహరించి నాశ
నము చేయుటకే బ్రహ్మవర్తదేశమున మొదట దేవతలు విష్ణువు నేర్పాటు
గావించుకొనిరిగదా. దీనినే క్రమముగా దక్షిణహిందూదేశమునకు విస్తరించి
దక్షిణరాజ్యములందు క్రమముగా మొదట రుషులు ప్రవేశించి, దండకారణ్య
ములందు నివాసము లేర్పరచుకొని, యచటి పాలకుల నాశమునకై కుట్రలు
సాగించి జయముబొందినట్లు కనబడును. అగస్త్యుడు త్రోవలో వాణిపి,
యిల్వలులను వధించి దక్షిణమున కేగిన దిందులకే, కబంధ, ఖర, దూషణ,
తాటకీ మున్నగువారి నాశమునకీ రుషులే కారకులైనట్లు రామాయణాదులు
నుడుపుచున్నవి. వీరందరును దుర్మార్గు లగుటవల్ల జంపబడిరని మన
గ్రంథములందు సమర్థింపబడినదిగాని యిది బ్రిటిషువారు మన దేశచరిత్ర
రచించిన పద్ధతిలోని యధార్థమువంటిది.

పరకురాముడు తనలో విరోధించిన హైహయులను మాత్రమేగాక,
యదే నమయమని సానారాజన్యుల నియవదియొక్కమారు దండయాత్రజేసి
హింపించుటకన్న పొరము మరియొకటి లేదు. వారందఱును దుర్మార్గు
లనియు, నీతడు వారిని లోకసంరక్షణార్థమై వధించెననియు సమర్థించి
వ్రాయబడిన వ్రాతలకు విరువ కనబడదు. రాక్షసులను వర్ణించుపట్ల ద్రుతి
గ్రంథమును వారిని నరమాంస భక్షకులుగను, వికృతరూపులుగను, అతిం
చరులుగను జెప్పిరి. ఇవి యన్నియు బక్షపాతముచే వ్రాయబడిన వ్రాతలే.
విరోధులనుగురించి సాధారణ జనులు పక్కెడి చీరునే నాటి గ్రంథకర్త
లనుసరించిరి. దేవతలు, రాక్షసులు విడివడిన పిమ్మట రాక్షసు లీ దేశపు
అధిమనివాసులైన వ్రావిరులలో సంబంధము లొనర్పిరి. అప్పటినుండి వారిని
పేరుగ జూచుచు, విరోధములు ప్రబలిసకొందనిని దుర్మార్గులని వ్రాయుచు
వచ్చిరి. బరి, బాణుడు మున్నగువారి కెట్టి వంతులు పెట్టలేకపోయిరి. ఇనను
వారిని హింపించుట మానలేదు. పాతాళమునను బరిని కృత్రిమమున దొర
ద్రోలుటయు, ఒక బాణుని కుమార్తెను శ్రీకృష్ణుని కుమారుడు మోపించి
వారిర, ఇంటిగా కృష్ణుడు రుద్రకారని విడిపించు వ్యాజమున బోరునను
వచ్చెటయు మున్నగునవి దీనికి దృష్టాంతములు. దారికాలము దర్బార

నీ దేవతార్కులకు గూడ వ్రావిధ పంపందములు తప్పలేదు. అగస్త్యుడి రుష్యాదులను ముందుగా దక్షిణదేశమునకు బంపి వలుతుబడి సంపాదించి క్రమముగా ననేక వ్రావితులను వ్రాహ్మణుల వర్ణములుగా మార్చిరి. వ్రావిధ వ్రాహ్మణులు, బోయవ్రాహ్మణులు, వర్ణవ్రాహ్మణులు మున్నగువారు కాననములందు గానవచ్చుచున్నారు.

మహాభాగవత విషయాలు.

అసర్వగ్రంథము వ్యాసునిపేరిట బోవదేవుడు రచించినట్లు హేమాద్రి వ్రాసి యున్నాడు. మార్కండేయ, శివపురాణము లిట్లే వ్యాసుల పేరిట రచించినందులకు బోజరాజు ఆగ్రంథకర్తలకు హస్తచ్ఛేదనాది శిక్షలు విధించి నట్లుగా సంజీవని యను గ్రంథమున వ్రాయబడినది, ఇది బోజరాజకృతము. భాగవతము యెవరు వ్రాసినను, దానిలోని విషయాలన్నియు శ్రీకృష్ణునికి మాహావ్యమును గల్పించి, యుత్కృష్ట దైవస్వరూపముగా జెప్పుటకే నుచువదిినట్లు గన్పడు చున్నది. ఇట్లే విష్ణుపుయొక్క వివిధావతారముల మహిమలను జెప్పుటలో నిందున్న యనంతదృఢ అతిశయోక్తు లెక్కడను లేవనవచ్చును. కాని యిందు మనదేశపు పూర్వచరిత్ర యంతయు నిగూఢ ముగా జేర్చబడి యున్నందులకు సంతసింపవలసి యుండును, ధర్మివరుల కిది గొప్ప పూజనీయమైన గ్రంథమైనను, యదార్థవాదుల కిది కొంతవరకు దూరస్థమైనది, శ్రీకృష్ణుడు చిన్ననాడు గావించిన చర్యలన్నియు విసరీతాతిశ యోక్తులతో వర్ణింపబడినవి, అతడు విరగగొట్టిన శకటమును, చంపినట్టి గార్జభ, గో, వృషభ సర్పాదులను వరుసగా శకటాసుర, గార్జభాసుర, రేను కాసుర, వృషరాసురాదులుగా వర్ణించినగాని కవికి తృప్తి కలుగ లేదు. ఈతడు వేదములలో వర్ణనలపక్కిని ఆనుసరించెను. లోగడ మడివినరీతిని చచ్చినవాండ్రను బ్రతికించినట్లు కథలు గల్పించినగాని శ్రీకృష్ణునికి మహాత్ము రాదిని యాతడు తలంచెను. 18 వేల గోపికల కందరి కన్నిరూపుల నేక కాలమున బోగము లిచ్చుచున్నట్లుగూడ వ్రాసెను. కలలోనైనను ఏక కాల మున జరుగుట దుర్లభము. ఇట్టి యనర్థము లెన్నియో గంపు. ప్రహ్లాదు డెంత విష్ణుభక్తుడైనను, అతడు సామాన్య బాలుడే. అట్టివానిని యేనుగుల

చేత ద్రొక్కించినను, పాములచేత గరపించినను, కొండలమీద నుండి క్రిందికి పడద్రొద్దించినను, చావకపోవుటయేగాక, అయిమాత్రమైన చావ పడదని, జంకదని, అదియంతయు విష్ణుమహాత్మేననియు, జెప్పబడు జంక లేదు, శ్రీకృష్ణుని విష్ణుపుయొక్క అవతారముగా జేయుటకై పడరాని పాట్లుబడి, యాతడు జంపినవారి నందరిని, చివరకు పశువృక్షదులను గూడ రాక్షసాదివర్గమువారుగా చర్చించెను. భక్త్యావేశమంతయు విందు ప్రత్యక్షమైనది. రాక్షసులైనగాని విష్ణువు చంపగూడదని, యాతడు సర్వలోక రక్షకుడని చెప్పబడెనై యీ కృత్రిమ వర్ణనములు జరిగినవి, భావి కాలగరులనే బీర్షికలో నీ గ్రంథము రచింపబడిన నాటికి పాలించిన మనరాజుల కథలన్నియు నా కవికి తెలిసినంత వరకు నందు జేర్చినట్లు కనబడు చున్నది. ఆంధ్రరాజులు మున్నగు పాలకుల విషయముగూడ నిందుగలదు, వీరు 3, 4 శతాబ్దముల వరకుండిరి. భారతాది గ్రంథములందు లేని యనేక చారిత్రక గాథల విందు జూపెట్టుట విశేషము. దీనిని దయానందసరస్వతీస్వాములు లోగడ విమర్శించి యిట్టి గ్రంథము వ్రాయబడ గూడదని యాక్షేపించెను గాని పురాణముల కన్న హెచ్చు బొల్లు లిందున్నవనశాలము. ఒకచోట తక్కువప్రజాపతి తన నానాభార్యల మూలమున చెట్లు, చేమలు, పశు పక్షి మృగాదులు, లతలు మున్నగు నవన్నియు బుట్టించెనని వ్రాయ బడినది, వారందరు కలసి తమకు గవలనిన చెట్లు చేమలను బెంచెయు. పశు పక్షి మృగాదులను మచ్చికతో పోకియు వృద్ధిచేసినట్లు మనము భావించినచో నిది సరిపోవును, ఈ భాగవత విషయము లన్నియు విశ్లే యందును.

కంసుడు మేనల్లురను వధించెనా ?

దీనిలో కంసుడు దేవకీ వసుదేవులకు జనించిన కుమార్తె నందరిని వధించెనని యచ్చటచట వ్రాయబడియున్నను, సూక్ష్మముగా విచారించినచో నీ సంగతి యబద్ధమనుట చాఢారము గనబడుచున్నది. దేవరాజ్యమునకు సరిహద్దులలో తప్పులొనర్చిన వారిని యముడు భైరుదేయుడందెననియు, నట్టివారిలోని బ్రాహ్మణదాదలను శ్రీకృష్ణుడు విడిపించి తెచ్చెననియు లోగడ మదినిరిమి. కంసుడు తోక్కిరిపుట మాటలనువిని (ఇదియే ఆరాచవాణియని

వ్రాసిరి.) ధయత్రాంతుడై మేనల్లరను పట్టగనే యితర స్థలమున వైదులో
 చెంప నినుమించినట్లు గనబడుచున్నది గాని వారిని అసలే చంపినట్లులేదు.
 అందువల్లనే దేవకీదేవి కంసమరణానంతరము తన పుత్రులను జూపుమని
 పేదగా, శ్రీకృష్ణుడా విషయము విచారించినమీదట వారు సుతలమున నున్నా
 రని తెలుసుకొని యచటికేగి యచటివారితో మాటలాడి వారలను గొనివచ్చి
 తల్లికి జూపియుండెను. వారు చాలకాలమునుండి యచటనే యున్నవారగుట
 వారు తల్లిని చూచినపిదప మరలిపోయి సుతలమునందే వసించుకొనగిరి.
 సుతలము అనగా దక్షిణదేశము, దానినిగూడ బలివంశీకులే పాలించుచుండిరి,
 ఆ కాలపు బలివంశుడనే కంసుడు వారలను దాచి పెంచినట్లు కనబడునేగాని
 పదించియుండలేదని నమ్మవచ్చును. చచ్చినవారిని బ్రదికించి రెచ్చెనని
 శ్రీకృష్ణుని కీ విషయమున మన పూర్వులు గొప్ప మహత్తు నంటగట్టిరి.
 దీనికి కారణ మాలోచించగా, నదివరకు వారెవరకు గాంపోబడినదియు
 తెలియకుండుటచేత వారలు చచ్చినట్లుగానే యుప్పటివారు భావించిరిగాని
 కంస మరణానంతరము శ్రీకృష్ణుడా రహస్యములను భేదించి వారల గను
 గొనెను. ఇట్టి రహస్యములను భేదించుటలో కుశాగ్రదుద్ధి యగు నీయన
 కనేక మహత్తులు మన పురాణములందు గల్పించిరి. కాని యవియన్నియు
 నమ్ముటకు వీలులేనివి.

పదారువేల కన్నియలు

పదారువేల కన్నియల కందరికి ఏకకాలమున గన్నడుచు వారితో
 నుభించుట మున్నగు సద్దురకల్పన రిట్టివే. వీరి నిజమైన గుట్టు యాదవు
 లందరు కొట్టుకుచచ్చిన పిమ్మట బోయలు వచ్చి వీరిని ఆపహరించిన
 కథలో గానవచ్చుచున్నది. ఆ త్రీ లనేకులు యిచ్చాపూర్వకముగానే బోయల
 పెంటబడి పోయినట్లు గలదు. ఎంతకాలము వారలు భర్తలలేక నుండగల్గి
 నదియు, శ్రీకృష్ణుడు వారి నెట్లు సుఖవంతులుగ జేసినదియు వారి పోకడ
 వల్లనే గ్రహింపగలము, వారు పొట్టకూటికై శ్రీకృష్ణునివద్ద నున్నను,
 దాంపత్యసుఖము వారికి వలసినంత సమహారనందుననే వారు బోయల
 పెంట యిష్టముగానే వెళ్ళిపోవుటకు కారణమనుట స్పష్టము.

మరికొన్ని రామాయణకాళ రహస్యాలు

రామాయణము రామునికాలమునందే వ్యాపికి వ్రాసినను తర్వాత యెన్నో మార్పులు, చేర్పులు జరిగినందున నందలి నిజచరిత్రను విడదీయ డము కష్టమే. రామునిపేర్లదివరకే పరభరామాదుల భున్నందున సీతవిని శ్రీరాముడని పిలిచిరి. దశరథుని కాలములో రాక్షసులతో వైరముండినను అది దేవతల సహాయముకొరకు విధిలేక చేసినదేగాని యాతనికి ప్రత్యేకం కోరిక లేదు. అందులకనియే రాక్షసివిరోధము వచ్చునని దశరథుడు విశ్వా మిత్రునితో మొదట దండకారణ్యమునకు శ్రీరాముని బంప నంగీకరింప లేదుగాని చివరకు తప్పకపోయెను. మొదటగానే దండకారణ్యములో నొక భాగమున కదిపతియగు రాటకిని నిష్కారణముగా విశ్వామిత్రుడు చంపించి యా భాగమును రుషులచే ఆక్రమింపజేసెను. శ్రీరాము డరణ్య ములకు వచ్చినపిమ్మటగూడ నచటి యధిపతులకు లోబడియుండక వానితో విరోధములు పెట్టుకొనెను. రుషులమాటలనే శ్రీరాముడు అనుసరించెను. అచటి పాలకులలోని విరధుడు, కబంధుడు భరదూషణాదులు జనస్థానమున నుండి పాలించుకొనుచు తుదకు రామునితో బోరి మరణించిరి. రాటకి రాజ్య మంతటముండే మునులు హరించిరి. దండకారణ్యపాలకులగు నీ ద్రావిడు లందరును లంకాధిపతియగు రావణునికి సామంతులు. అందుచేతనే యాతడు వచ్చి రాముని పరాభవించుటకై సీతను చెరగొనిపోయెను. కిష్కింధపాలకులగు వారి సుగ్రీవులకు రావణుడు విరోధియగుటచే మెల్లగా రాముడు సుగ్రీవ ప్నేహమొనర్చి వారిని జంపి, యాతనియొక్క సహాయ ముచే రావణునితో యుద్ధమున తేగెను, రాక్షససంహార మెప్పుడును గోరు యింద్రున కిది తెలిసి రథాదుల గొన్నిటిని రామునకు కానుకగా నంపెను. చివరకు రావణుడు బంధుమిత్రపరివారముగా జంపబడి యాతని తమ్ముడగు విభీషణునకు రాజ్యమీటెను. బనను ఆతడు శ్రీరామునికి లోబడియుండెను. వానరులనగా ఆ కాలములో గోచీలు వ్రేలాడగట్టుకొనుచుండిన ద్రావిడులే గాని యితరులుకాదు. ఈ కాలములో నీ క్రింది రాజ్యము బున్నట్లు రామాయణమువల్ల విడపడుచున్నది.

రామాయణకాల రాజ్యాలు

- విరభ— పూర్వ మీరాజు సుతకేసి వగరచక్రవర్తి పెండ్లాడెను.
- విశాలదేశము— విశాలుడు పూర్వం కట్టించినది. సుమతియను రాజు పాలించుచుండెను.
- సాంకాత్యము— సుదన్వుడనువాడును తర్వాత కుశధ్వజుడును పాలించిరి.
- కేకయరాజ్యము— యుధాణిత్తు పాలించినది.
- గిరివ్రజము (మగధ)— రుద్రుని రాజు పాలించినది.
- కిష్కింధ— వారి సుగ్రీవులు పాలించినది.
- దాష్టీకము— రాజుపేరు తెలియదు. దీని రాజధాని సుదామునిపురము.
- అంకురానము— దర్మవర్ధనుడను రాజు. ప్రాగ్వటమనే పురం రాజధాని.
- తికింగము— రాజుపేరు తెలియదు.
- జనస్థానము— ఖర దూషణులు.
- దండకారణ్యములో మరికొంత— తాటకి, మారీచుడు, విరభుడు, కబంధుడు మొదలగువారు.
- లంకారాజ్యము— రావణుడు, విభీషణుడు.

రాక్షస సంహారమునకు సంతోషించి దేవరాజ్యమువారు శ్రీరాముని తమలో గణ్యుకొనిరి. ఆయన చివరికాలములో వైకుంఠాదిపత్యముగూడ నిచ్చి వైష్ణవునిగ మార్చిరి. అనగా విష్ణువదవిలో నుంచినది యర్థము. ఈయన కాలమునకు బ్రాహ్మణాదిక్యము మితిమీరెను. దాని ఫలితమే యీయనచే నిరవసారియగు కూడ్ర తపసియగు శంఖుకుని వధింపజేసినదని లోగడ చెప్పితిమి. ఈ శ్రీరాముడు శ్రీ. పూ. 3102 లో జన్మించినట్లు జాతకచక్రమునుబట్టి కొందరు నిర్ణయించిరి. రావణసంహారముతో బ్రావిడ జాతివారు తలయెత్తజాలకపోయిరి. కాలక్రమేణ వీ రార్యజాతివారికి లోబడి వారిలో లీనమైపోయి, వారి జాతివారినే నీవాతిసీరముగ దెబ్బ పురాణాదులు పఠించుచు, నవియే సంపూర్ణ విశ్వాసపాత్రములుగా స్వీకరించిరి.

భారతకాల రాజ్యములు.

ఇక భారతకాలపు రాజ్యములను గురించి తెలుసుకొందము క్రీస్తుకు పూర్వము 1920 సం॥ నాటికి అనగా భారతయుద్ధకాలమునకు ముందు మనదేశమున ననేక రాజ్యములున్నట్లు మహాభారతమున గలదు. వాని నీ క్రింద దెలిపెదను.

దేశము	రాజు	దేశము	రాజు
ధిల్లీ రాజ్యము	ధృతరాష్ట్రుడు	నాగ ..	కౌరవ్యుడు
మధుర ..	కంసుడు	సింధు ..	సైందవుడు
అంగ ..	కర్ణుడు	విరాట మత్స్య ..	విరాటుడు
పుండ్ర ..	వాసుదేవుడు	త్రిగర్త రాజ్యము	సుశర్మ
మద్ర ..	శల్యుడు		నీలుడు
సాశ్వ ..	సాశ్వడు	మౌహయ ..	(మాహీష్మతి)
మణిపురము ..	చిత్రవాహనుడు	పాండ్య ..	మలయధ్వజుడు
దశార్ణవ ..	సుధర్ముడు	ఉలూక ..	క్షేమదుర్తి
పాంచాల ..	ద్రుపదుడు	అవంతి ..	విందానువిందులు
నిషాద ..	కేతుమంతుడు	కోనలలో ..	నగ్నజితు
కశింగ ..	శ్రుభాయువు	ఒకభాగం	
అండ్ర	మగధరాజ్యము	జరాసంధుడు
కరూశ ..	వృకుడు	విదర్బ ..	రుక్మి
కాశి ..	సుఖాహుడు	చేడి ..	శిఖపాలుడు
కాంభోజ ..	సుదక్షిణుడు	అమరావతి..	ఇంద్రుడు
ప్రాగ్జాతిష..	నరకుడు	ఒకరాక్షస రాజ్యం	అలంబనుడు
కోటపుర ..	బాణుడు	గంధర్వరాజ్యము	పేరుతెలియదు
మిథిలరాజ్యము	బహుళాశ్వడు	బాహ్లిక ..	బాహ్లికుడు

మరికొన్ని దక్షిణదేశములుండియుండును గాని వానిని మహాభారతము పేర్కొనుట లేదు. ఈ భారతము మొదట జయమును పేరిట వ్యాసమహర్షి కష్టించి 31 సం॥ లకు తయారు చేసెను గాని, వీనిలో ననేక

కర్పితములు 4 వ. శరాద్ధి వరకును చేర్చబడినవి. అనలే కృష్ణమాహాశ్మ్యమునకు, ధర్మరాజాదుల ప్రతిష్ఠకారకును నిష్కలంబులైన యీ యిరిహాస గ్రంథములో వింకను హెచ్చు కృత్రిమకరణ చేర్చబడుటచే విది ప్రమాణ గ్రంథముగా స్వీకరింప వలనుగాచున్నది. నానాట స్వాధ్యపరులైన నాహ్మిలు చేర్చుచిన యధర్మము లనేకమిందు చేర్చబడినవి. పరస్పర విరుద్ధ గాఢగూఢ గలవు. ఇనను యీ యుద్ధగ్రంథము లేనిచో మన దేశచరిత్ర మనకు బొత్తుగా తెలియకయే పోయేడిది. భారత యుద్ధకాలము నకు సంస్కృతకావ్య మనదేశమున కొల యుక్యస్మతస్థాయి నందికొనె ననుట స్పష్టము. శ్రీకృష్ణదప్పటికే యున్న 108 దివనిషత్తులను జదివి, జ్ఞానియై చానిసాములను భగవద్గీత యనుపేర నమ్మనకు అహరుడు మున్నగు వారికి దెల్పును. దీనినే వ్యాసుడు భారతమందు సంగ్రహముగను, భగవద్గీత యనుచానిలో విషయముగను దెల్పియున్నాడు. దీని ప్రకారము సర్వకార్యములను విష్ణుమాయాత్మిలో నీవ్యాచారముగ జేయుచుండవలె ననియు, జీవులు కాశ్యపులనియు, వారి నొకరు జంపుచారు లేరనియు తెప్పరిదెను. అత్యయే రైవమనియు, జీవాత్మ చానిలో నొకరాగపే ననియు నది విశ్వ వ్యాపకత్వకృష్టిని బొందినపుడు పరమాత్మయగుననియు నందలి భావము. విశ్వరూపకృష్టితో శ్రీకృష్ణదాతత్వ ముపదేశించుటచే నాచని దివమాత్మగనే వ్యాసుడు మొదలైనవారు భావించి యట్లువ్రాసిరి. శ్రీకృష్ణుడు సుయోధనుని సభలో విశ్వరూపము జూపెనని భక్త్యావేశమున వర్ణింప బడినదీగాని విజయముగా నాతడు మిక్కిలి కోపోద్రిక్తుడై, యుగ్రుడై యానాడు వధనుండి వెడలిపోయిన విషయమునే వ్యాసుడు మనోహరముగ వర్ణించెను. ఇట్లు వర్ణించుటలో శ్రీకృష్ణుని పాండిత్య మారవికి జ్ఞప్తికి వచ్చి యుండును.

వ్యాసు డీ గ్రంథమును కొల యరికయోత్తులతోనే వ్రావెను. మొదటి నుండి వ్యధిచారిగానుండిన కుంభదేవిని సైతము నమర్చించెను. ఎన్నవ జూర్వామదో యొకడు సూర్యుడనుపేరిటి వానితో భోగించి కర్ణుని విచాహా ధూర్వమే కని యాశడిచ్చిన కర్ణకుండలాట, కవచమును దొడిగి యా దిర్ఘని బారవేసిన దీమె. సహజమైన గుణముతో, వియోగమును పేరిట ముగ్గురు దిక్షలను యింద్ర, యమ వాయుదేవులతో విహరించి కన్నుది.

దూర్వాసుడిచ్చిన కవచకుండలాలు కర్ణునివద్ద నాకాలపు యింద్రుడు మోసముగా హరించెను. ఈ కథను మార్చి దూర్వాసుడు మంత్రమువదేశము జేయగా సూర్యుడేవచ్చి యామెను భోగించినట్లు చమత్కారముగా వ్యాసుడు వర్ణించినాడు. ఆ కాలములో కుండలాలు ధరించెడివారు యజ్ఞములుజేయు సోమయాజిలేగాని యన్యులు గారనవచ్చును. కర్ణునకు లభ్యమైన కుండలా లాతని బుట్టించిన సోమయాజి యొసంగినవై యుందునేగాని యన్యము గాదు. కవచమునగా నొక చొక్కాయని భావింపరాదు. మంత్రయుక్తమైన కవచములనగా తాయెత్తులని యర్థము. వానిలో వీణాశరముల చక్రముండును, అట్టిదాని నా సూర్యనామకుడు తయారుచేసి యాతనికి గట్టియుండును. ఆ కాలమునకుగూడ శివుడను ప్రవక్త యొకడున్నట్లు అర్జునుని కదవలన దెలియును. అర్జునుడు శివునితో పండికొరకై పోరి తుదకాతనిచే పరిభ్రమను బహుమానముగా బడసెను. అప్పటి యగ్నిదేవు డాతనికి గాంధీవమును ధనస్సు నిచ్చెను. ఖండవవనమును గొట్టించి దహించుటకై సాయపడి నందుల కిది లభించెను.

అనాటివరకు దేవతలనబడువారుండి వారి చంద్రవంశీకులతో సంబంధములు గలియున్నట్లు కుంఠీకథనము తెల్పుచున్నది. క్రమముగా వారును దక్కినదేశస్థులతో గలిసిపోయిరి. ఈ దేవవంశీకులు హెచ్చుగా బ్రాహ్మణక్షత్రియ వంశములై పోయెను. వేదవ్యాసుడుచేసిన కృత్రిమ కార్యములలో హేరమైనదొకటి యాతని భారతమువల్లనే విశదమగుచున్నది. భారత యుద్ధానంతరము చనిపోయిన వీరుల భార్యల రోదనములకును మనోవృత్తి యిచ్చుటకును దృశరాష్ట్ర ధర్మరాజులకు కష్టముగానుండి యాతని సలహా నపేక్షించిరి. అంతట నాదాధ తప్పింతునని చెప్పి మాయోపాయమున నీ వ్యాసుడు విగతభర్తృకల నందరి నొకచోజేర్చి వారందరికిని యౌకానొక హ్రదమున మునిగినచో వారి భర్తలను చూపెదనని నమ్మించి దానిలో మునిగి చనిపోవునట్లు జేసెను. పాపము : కొందరుమాత్రము తిరిగి బ్రదికిరి. ఈతనినే నేడు మనము వేదవ్యాసునిగా జూశించుచు. ఆయన యొసంగిన భారతమునే పరమపవిత్ర గ్రంథముగా బరించుచున్నాము. గాని యట్టివాడెన్ని మర్కములను దాచెనో మన మెఱుంగజాలము. ఆ కాలములో రుష

లాదిన దాటయు, పాదినది పాటయునై ఎంతటి యశ్రమమైనను సరియే చెల్లిపోయెను. ఇక భారతమునందలి స్వర్గారోహణ పర్వమునందలి విషయమును బరిశీలించినయెడల ధర్మరాజుడు లప్పటి యాచారము ననుసరించి రాజ్యర్యాగులై పైరాగ్యధర్మ మవలంబించినపిదప హిమాలయములందలి యముని కార్యాలయమువద్దకు ప్రయాణించి క్రమముగా శరీరము వదలి నట్లు కనబడుచున్నది, అతడు తనవెంట వచ్చు నొక కుక్కతోగూడ వెళ్ళినను, వ్యాసులవారు దానిని కేవలము ధర్మదేవతగనే వర్ణించెను, అచట చనిపోయిన అర్జున, కర్ణ, దుర్యోధనాదులు ధర్మరాజునకు గనపడిరను వ్రాతలనుబట్టి వారందరును విరాగులై యా ప్రాంతములకు జేరి తనువుల ర్యజిందియుండురని సందేహించవలసి వచ్చుచున్నది. భీమాద్వున ద్రౌపదీ మాద్రేయులందఱును మంచునకు, చరికి వడకుచు ప్రోవలో బడిపోయి క్రమముగా దేరుకొని యమాలయమునందలి ఉపవర్ణాలయమునకు పోయి రని గూడ తలంపవలెను. లేదా వీ కథాభాగము నాటి విశ్వాసములనుబట్టి ధర్మరాజు ధర్మమూర్తియని చెప్పుటకై చమత్కారముకొరకై వర్ణించి నట్లయినను భావింపవలెను. అంతేగాని అశాశములో నెక్కడనో యమ లోక మున్నట్లును, దానికడకు చౌతికశరీరముతోను, కుక్కలోను ధర్మరాజు వెళ్ళినట్లు గల గాథమాత్రము నమ్ముటకు వీలులేదు.

కల్కి విషయము

శంఖలగ్రామమున విష్ణుయశుడను విశ్రునికి కల్కియనువాడు బుట్టి మేచ్చులను జయించి పాలించుననియు, నపుడు కృతయుగము వచ్చుననియు భాగవతాదులలో గలదు. శంతనుని యనుజాడగు దేవాపియు, నిక్షైకు వంశములోని మరుత్తును ఆకాలమువరకు కలావగ్రామమున నుండి సూర్య చంద్రరాజుల సుద్ధరించురనిగూడ యున్నది. పరీక్షిత్తు కలిని నిగ్రహించి పాలించినట్లుగూడ చెప్పబడినది. పరీక్షిత్తును తక్షకుడను నాగవంశీకుడు బ్రాహ్మణప్రేరీతుడై పండ్లమూలమున విషమిచ్చి చచ్చునట్లు చేసినపిమ్మట నాతని కుమారుడగు జనమేజయుడే నాగవంశీకులందరిని వధునబెట్టి చంపుట కుద్యమించెను. ఇదియే గొప్ప యజ్ఞము (సర్పయాగము) గా భాగవతము

నందు వర్జితమైనది, దుర్మార్గుడైన యా తక్షకుడు మాత్రము చిక్కత తప్పించుకొని యెట్లో బ్రాహ్మణు లందగా నుండగా, నింద్రరాజ్యమున కేగి ఇంద్రుని శరణుజొచ్చెను. గాని జనమేజయు ధూరకుండలేడు. ఆతనిని, ఆతనికి రక్షణయిచ్చిన యింద్రునిగూడ శిక్షింపదలచెను. గాని యిది నహింసజాలని యాతని గురువు (అంగీరస వంశీకుడొకడు) వచ్చి యీ నా యుర్యమము మాని వారిని రక్షింపుమనికొరగా, సకడు శాంతివహించి తిరిగి తన నగరమునకు వెడలిపోయెను. ఈ జనమేజయమహారాజు యిది ప్థిరశకము 33 సం॥ ప్లవంగనామ సం॥న మునిబృందశ్రేణుల వ్రాసిన దానశాసనమును గురించి లోగడ తెలిపితిమి. తక్షకునివంటి దుష్టులకును, ఆతనిని ప్రోత్సహించిన కృత్రిమ గుణసంపన్నులగు కొందరు బ్రాహ్మణులకును అప్పటివరకు ఆశ్రయస్థానముగా నున్న యింద్రరాజ్యము నీ జనమేజయరాజు అప్పటినుంచి హరించినట్లుగా గనబడును. ఇంద్ర, తక్షకులను మన్నించి యాతడు జీవములతో వదిలివేసినను, ఇంద్రరాజ్యము మాత్రము తనవావిలో గల్పుకొన్నట్లే కనబడును. ఏలన, యే గ్రంథములో గాని మనదేశములో నీ యింద్రరాజ్యము తర్వాతనున్నట్లు కనబడుటలేదు. భాగవతమునందు ఇంద్రు డీయన యొనర్చిన యాగములో స్థానశ్రంశము నొందినట్లే వ్రాయబడినది. భవిష్యత్పరముగా భాగవతమునందు జెప్పబడి యున్నను, దేవాసి, మరుత్తుల కాలములోను, కలిపురుషుని కాలములోను వచ్చిన కృతయుగము భారతయుద్ధముతర్వాత 37 సం॥లకు వచ్చిన కృత యుగమేగాని యన్యముగాదని చెప్పవచ్చును.

శ్రీకృష్ణుడు వైకుంఠాశ్రమమునకు వెడలుచు నహరుని కలియు గాంతమువద్దకు నవటనుండి తరువాత తనవద్దకు రమ్మని యివదేశించి యున్నాడు. దానినిబట్టి కలియుగాంత మప్పటికి కొంది కాలములో నుండె ననియు అది గడచినసిమ్మట కృతయుగము వచ్చుననియు నూచింపబడెను. (భాగవతము చూడుడు)

సప్తవర్తి చరిత్ర

ఋగ్వేదము పంచమమండలమున నీరవి చరిత్ర కలదు. ఇరడు అత్రిమహర్షి కుమారుడు, ఈరవిని రాత్రులందు భార్యతో కలియకుండగా నిరవి సోదరులు నిత్యమొక కొయ్యపెద్దలో దాచియుంచి పగలుమాత్రమే యాతడు భార్యను చూచునట్లు చేసిరట, ఈ చెర పదలేక యతడు దేవ వైద్యులగు యశ్వీనుల సాయముగోరెను, వారువచ్చి యాతని రక్షించిరట, ఈరవి సోదరు లేరాకణమున నట్లు భార్యను కలియకుండజేసిరో తెలియుట లేదు, బహుశః ఆమె కోరికతోనే యట్లు చేసిడివారేమో, ఈ కథకుగూడ సూర్యపరముగా కొంద రర్థములుచెప్పి వేదార్థములను రాదుమాటొనర్చుట చింత్యము, ఋగ్వేద ప్రథమమండలమునందు వర్తిమరియను నామె వర్తి యను తన రర్తచే సంఠానములేక యశ్వీనులమూలమున హిరణ్యహస్తుడను కుమారుని గాంచెనని కలదు, ఈ వర్తిమరి సప్తవర్తి భార్యయే బావచ్చును, వర్తి లేక సప్తవర్తి నపుంసకుడై యుండునని సాయనాచార్యులు వ్రాసెను, అందుచే వర్తిమరి యా రాంమున ధర్మపంఠానము గనె ననవచ్చును.

వైదికమత విజృంభణము

క్రీస్తు పూర్వము 7830 ప్రాంతమునుండి ప్రకృతిదేవరం పూజారు లతో నారంభింపబడిన వైదికమతము ఇంద్రాది ప్రత్యక్షనాయకుల పూజ లతో యుజ్జ యాగములను పేరిట బెరిగి, వారదంరికి తమకుగల నానావిధ వస్తు సంహారములను హవిస్సులనుపేరిట నర్పించుట మూలముగా జను లలో ముఖ్యముగా ప్రభు, రుషి వంశములలో వ్యాపించినట్లు లోగడ కను గొంటిమి, రానురాసీ యాగములలో గోవులు, అశ్వములు, వృషభములు, గొర్రెలు, మేకలు మొవలైనవానిని బలిగా నర్పించు తంత్రము లేర్పడెను, యజుర్వేదమంతయు నిట్టి కార్యకలాప మంత్రములచే నిండియున్నది, చివరకీ యాగములలో నరబలులుగూడ దేవతాప్రీతికై చేయసాగిరి, ఈన ప్నేవుని కథయే దీనికి తార్కాణము, అప్పటినుండి అనగా క్రీస్తుపూర్వము 5000 నుండి భారతయుద్ధకాలమువరకు ననగా క్రీస్తు పూర్వము 1957 వరకు అచ్చటచ్చట నిట్టి నరమేధములు జరగుచుండెను, జరాసంధు దనేక

రాజకుమార్లను దెచ్చి దేవీదలి యిచ్చుచున్నట్లు పురాణములందున్నది. పరకు
రాము డనేకమంది రాజులను 21 మారు తిరిగి చంపి వారి రక్తముతో
పితరులకు తిలోదకాదుల నిచ్చెనట. సామవేదములో కొన్నిరుక్కులు రచిం
చిన రుషిపేరు నరమేధరుషి. ఈ నరమేధముపై నెంతప్రీతి యాతని దలి
దండ్రాదులకుండి యాతని కాపేరు నుంచిరో సూహించ శక్యముగాదు.
గోసూక్త, అశ్వసూక్త, పురుషేధ, మేధాతిథియను పేర్లుగూడ - కొందరు
రుపులకున్నవి. రుగ్వేదములో నచ్చటచ్చట నశ్వమాలసము వంటి హవి
స్సుగా నర్పించుచున్నట్లు కాననగును. వేదవ్యాసుని రాత తండ్రుల రుక్కులు
గూడ రుక్నామవేదములలో నుండుటవల్ల నా వేదములలో భారతయుద్ధము
వరకుండిన రుపుల రచనలన్నియు జేర్పబడి వేదవ్యాసునిచే బిమ్మట నాల్గు
వేదములుగా విభజించబడినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. ఈతడు తన శిష్యులలో
పైలునకు రుగ్వేదమును, వైశంపాయనునకు యజుర్వేదమును, శైమినికి
సామమును, సుమంతునికి అధర్వవేదమును, సూతునకు పురాణములును
నేర్పి ప్రకాశింపజేసెను. ఇవి - క్రీ. పూ. 1954 ప్రాంతము. నానావిధ బలు
లతో విసుగెత్తిన మనదేశము భారతయుద్ధములో జరిగిన హత్యాకాండలో
రుపులకు పైతము మనస్సు క్రమముగా మారినది. వ్యాసుడే బ్రహ్మ
సూత్రములు, భగవద్గీత మొదలగువానిని రచించెను. ఈతని శిష్యపరంపర
క్రమముగా వేదములను పరిశోధించి దుర్గాహ్యమైన భాగములకు వివరణ
ములుగా బ్రాహ్మణములను వ్రాయజొచ్చిరి. కొన్ని భాగము లదివరకే
వ్రాయబడెను. ఈ బ్రాహ్మణముల రచనము తర్వాత - నా శిష్యపరంపరలో
నారణ్యకములు, ఉపనిషత్తులు నను వేదమత సారములు వెలువడినవి.
శైమిని, కొపితకి లేక కాంభాయన, రైత్తిరీయ, వాజిననేయ, కాణ్వ,
మాధ్యందిన, మైత్రాయణాది రుపులు బ్రాహ్మణారణ్యకములను రచించిరి.
కొన్ని పూర్వరుపుల పేరిటగూడ చెప్పిరి. రుపులనేకటి కాలమున దమ
యనుభవములను వెలిబుచ్చుచు, వైరాగ్యమును ఘోషించుచు ఆత్మవస్థపును
స్థిరీకరించుచు, పునర్జన్మసిద్ధాంతమును రూఢిపరచుచు, బ్రహ్మవిద్యను సూతన
ముగా దెలుపుచు, వ్రాయబడినవే యుపనిషత్తులు. ఇవి వేదములలో జేరి
పోయిన ఏమ్మటనే వైదికమతమునకు మిక్కిలి ప్రాముఖ్యత వచ్చెను.

దీనిని తప్పద్రావి యింద్రాదులు తమ విరోధులను జయించువారు. శర్య దావరి నరస్సులో నిది పసిగీరాచని యొక రుక్కులో నున్నది. (సామ. 8-5) ఇంద్రుని పరివారవర్గములోని మరుత్తులు రుద్రులు, వాయువులు మున్నగువారిగూడ నిది యాగములం బొసగఁబడుచుండెను. ఈ యింద్రు లలో శృంగపృథుడనువాని కొడు కొక యింద్రుడుగా నుండినట్లు సామ వేదము 2-2 లో నున్నది. ఈ వేదమునుబట్టి యింద్రుడీ ప్రీతి రాజులను రాక్షసులనుగూడ చంపినట్లు తెలియుచున్నది.

యదు, తుర్వసులు. పహస్రదాహువు, నముచి అనువు మొదలగు వారు. సాదారణముగా వీ యాగములు తమ విరోధులను చంపవలసియున్న కాలములోనే నాటి ప్రజలు లేక ప్రభువులు రావించుచు, వింద్రాదుల సహాయమును గోరుచుండువారు. ఇంద్రుని యంగరక్షకులలో రుద్రగణయొకటి. వారిలో ప్రీందట చెప్పబడినవారుగక ఆజీవకపాద, అహిర్బుధ్ని, విదూ పాక్ష, రైవత, హర, దహదూప, త్ర్యంబక, సురేశ్వర, సావిత్ర్య, జయంత, పినాశి యనువారున్నట్లు లింగపురాణమున గండు. వాయుగణము గూడ నాటి పురుషులే యనుటకు దృష్టాంతములున్నవి. సర్వశ్రేష్ఠుడను రుషి వాయుపుత్రుడని సామవేదమున నైంద్రపర్వము 4-8 లో గండు. ఇట్లే తృక్షిని పుత్రుడు రాధ్యుడు లేక గరుడుడనియు, నాతని కుమారు డరిష్టనేమియను రుషియనియు గొన్ని రుక్కులవల్ల తెలియును. గరుడునే సుపర్ణుడనిగూడ యందురు. తృక్షి పురుకుత్సరాజు కుమారుడగు త్రసదస్యుని వంశీకుడని కొన్ని రుగ్వేదరుక్కులు తెలుపును. దుష్పామవేదములలో మరి కొందరు రాజులపేర్లు గానవచ్చుచున్నవి. వీరి చరిత్రలన్నియు థావి పరిశోధకులు పురాణాదులనుబట్టి నిర్ణయింపదగియున్నది.

"రాజులు - వృషదాక్షుడు — ఈతనికి యింద్రుడు మేన యను కన్యను కుమార్తెగా నిచ్చెను. (రు 1-10) ఆయువు, కుర్పుడు, అతిధి గుర్పుడు వీరిని విశ్రవ వకునకు యింద్రుడు లోబడజేసెను, యదువు, ఉగ్రాదేవుడు, నవవాన్తుడు, బృహద్రదుడు, తుర్వీతి, శార్యాతుడు, వృషా గిరి పుత్రులగు రుక్రాశ్వ, అంబరీష, సహదేవ, భయమాన, సురాదులు, శర్యాతి, రుమ, రుశమ, శ్యావక, కృప, కురుస్సంజయరాజులు, త్రసదస్యు,

మాంచాత మొదలగువారు." ఇందలి ఆయువు పురూరవుని కొడుకనియు, మాంచాత సూర్యవంశములోనివాడనియు, యదువు యయాతి కొడుకులలోని వాడనియు, శత్యాతి యయాతికి 8 వ తరములోనివాడనియు, పురాణములం దున్నది. వీనినిబట్టిగూడ యింద్రదానాటి ప్రజలకు రాజేనని తెలియగలదు. ఇక నీతని యాధిపత్యములో భూలోకమున గాక ఖగోళములో నున్నదని చెప్పబడెడి స్వర్గమును గురించి నుచివెదము. కరోవ నిషత్తులో యముడు అగ్నివిద్య నెరుంగువారు స్వర్గాది యనంతలోకములను బొందుమరని నచికేతునికి చెప్పెను. ఇవట యనంతలోకములు ఖగోళములోని నక్షత్రాదిలోకములను సూచించును. ఇతడు నుడివిన స్వర్గలోకము అదిత్యలోకముగా గన్పడుచున్నది. పుష్కాక్షులు అర్చిరాది మార్గమున ఆదిత్యుని జేయదురను విషయము లోగడ తెలుసుకొంటిమి. ఇదియే యాతడు పేర్కొనినది. దీనికిని యింద్రరాజధానియను సువర్గము లేక స్వర్గమునకు సంబంధము లేకున్నను యింద్రునిపేరిట గ్రహ నక్షత్రనామకరణము జేసినట్లే నాతని రాజధాని పేరున యింద్రాధిపత్యముగా నీ అదిత్య స్వర్గమున్నట్లు మనపూర్వదుపలాహించికల్పించినట్లు చెప్పవచ్చును. (1) తక్కిన లోకము రిట్లే నప్పటి దేవతాన్యుల గణములపేరట నూహించిరి ఇవియే గంధర్వ, పితృ, బ్రహ్మాదిలోకములు. దేవతాన్యులు పూర్వము గోవుల నొక ప్రక్క పూజించుచునే గో వృషభములను యాగములందును పితృకార్యములందును వధించుచుండిరి. దేవపితృకార్యములలో జేయుహింస హింసకాదని చెప్పిరి. పితృకార్యములలో ముఖ్యముగా మాంసము పెట్టవలెనని మను సృత్యాదులందున్నది. అశ్వమును వధించి అశ్వయాగమును చేయుచేగాక దాని వీర్యమును ముందుగా 3 దినములు యజ్ఞకర్త భార్యకు యోనిగుండా ప్రవేశింపజేయువారు. అట్టివారి కశ్వములవంటి బలసంపన్నులగు పుత్రులు జనింతురని నాటి విశ్వాసము. ఈ యశ్వమేధ, గోమేధ, నరమేధములు క్రమముగా నాగరికత వచ్చినకొలదిని కలియుగమునకని పేరుబెట్టి నిషే

(1) ఋగ్వేదము 5, 6, 7, 10 మండలములలో కొన్నిచోట్ల కొందరు ఋషులు ఇంద్రుని సూర్యవంశముగా నుతించిరి.

రించిరి. వార్షికిరామాయణమున సర్వమేధమున జరుగు కలాపము పర్ణింప
ఁదినది. శ్రీనామదుగూడ దీని నొకచోట వివరించినారు. అర్వమేధము
జరుగుకాలమున పరింపఁజరిగిన మంత్రములు యథాద్వైదమునం దున్నవి.
ఈ రీతిగనే రక్తినివియు. యజ్ఞములలో దేవతలకు విచ్చుట శేవస్తువును
విషేదింపనట్లే కనఁబడుచున్నది. పాండరీకయాగమున యజ్ఞకర్త. దాత్యయు
కలిసి తమ కుక్షికోటితమలను అగ్నియందు ప్రేచ్చి కలాపము గలను.
శ్రమముగా నీ పని యిరటలచే చేయించు అధారమువచ్చి నేటికిని అటనట
జరుగుచున్నది. దేవతలకు ప్రీతియగువస్తువు విచ్చి తృప్తి పొందింపవలెనను
మూతవిశ్వాసమే యిట్టి యజ్ఞయాగాదుల నిర్మాణమునకు కారణము. వీని
కన్నిటి కనేకమహత్తులు. స్వస్థలోగాది ఫలములు చెప్పుటవల్లనే పక్ష్యుడు
ప్రమించువారు. విజము చెప్పవలెనన్నచో, ఏట్టి కలాపములన్నియు చునవారి
యూహాజనితములే. విషయవాసనా లంపటలే యనవచ్చును.

ఉపనిషత్సూత్రము

శ్రీస్తుభావ్యము 7850 సం॥ం నుండి యున్న ప్రణాపరులు. విష్ణు
పురు. శివులు ఇంద్రులు మున్నగువారిని దేవతలుగా ననగా అదికారులుగా
మన తరతటామిలో ప్రజలు పూజించుచున్నను, వారు అయోకాలములందరి
తమ లోరికలను దవయుటలై యట్లు మొట్టమొదట చేయుచువచ్చిరిగాని
యీ ప్రకృతికంఠటికిని వారే అధారభూతులని మాత్రము నమ్మియుండలేదు.
ఈ కారణముననే మన పూర్వులలో ప్రతిభావంతులైన దుషులు తరువాత
కాలమున అప్పటినున్న వేదశాస్త్రాదులు పరిశోధించియు, ననేక పెద్దలలో
చర్చించియు, రాము తపముచే పరిశోధించియు సత్యమతమును కనిపెట్టు
టకై యెంతో ప్రయాసపడిరి. అట్లు కష్టపడి కనిపెట్టినదే వేదాంతము.
ఇదియే యుపనిషత్సూత్రమున మనకు వేదములలో నిపుడు లభ్యమగు
చున్నది. దీనికి పూర్వము సృష్టి యెవ్వదెప్పుడెట్లు దేనితో చేసెనను విషయ
మా సృష్టికర్తకుగూడ తెలుసునో లేదోనని రుగ్వేదము 10 వ మండలము
లోని 129 వ సూక్తము వచించెను. సృష్టియైన పదవనే దేవత లేర్పడిరని

రావించి, టీపులు రమరమ కర్కండు కర్కర్కాహంకారముం మంప
కొనక, విష్కామకర్కముం నొనర్చవలెనని నర్కొపవిషత్తుం సారముగా
లెప్పియున్నాడు. దీనినే ఈశావాస్యోపనిషత్తుగూడ నీశ్రీంపి శ్లోకముచే
లెప్పియున్నది.

“ఈశావాస్యమిదమ్ నర్కమ్ యర్కింగర్ జగరామ్ జగర్
తేనర్కతేన దుంపీచా ముగ్గురః కస్యస్విత్ తనమ్॥”

ఈ విదముగా రత్తిజ్ఞాన కర్క వైరాగ్యములు మన హిందూమతమున
శ్రమముగా వృద్ధిలెందెను. మొదటిదగు రత్తి శాఖావృద్ధితై శ్రమముగా
లెండవయుగమునం దనేకప్రతిమలు, దేవతములు, వానిలో ఘోరాజ్ఞనస్కా
రాదులు నైవేద్యాదుల పమర్పణములు, మేళరాళాలు, చివరకా ప్రతిమలతో
వివాహములు, చట్టాధిష్ఠాములు చేయు తంత్రముంన్నియు నేర్పడెను.
దీనిని కట్టబాదానపుటతై శ్రైవాగమములు, వైష్ణవాగమములు రచించ
బడెను, ప్రహేళయోగముకొరతై యేర్పడిన మరసంస్తకర్తల లేక యతికా
దులనే రాసురాసు ప్రవానదేవతలుగా రావించి, వారికి వైన సుడివిసట్టియు
నింకను షోడిశోపదారాది విధులచే వారి విగ్రహములకు దూడలను గావించు
నాదారము వృద్ధిలెంది, మరకర్తలయొక్కయు మరారిమానులగు పూర్వ
రాజన్యంయొక్కయు సహాయ ప్రోత్సాహములచే నభివృద్ధికి వచ్చెను.
అయినను విజ్ఞానగీయరగు కొందరు దుష్టులతోడనే వేవాంశజ్ఞానముగూడ
నభివృద్ధిలెందెను. సామాన్యజనులు రత్తి, కర్కసిద్ధాంతముల ననుసరించుచు
వచ్చిరి. ఈ మాదుసిద్ధాంతములపైన నింక ననేక యుపశాఖలు బయలు
వెడలి యనేకపేర్ల నింటింటికొక దేవత నిర్మింపబడి, మన దేశములో
వ్యాపకముగనున్నను, సర్వేశ్వరుడొక్కడే యను భావముమాత్రము నర్క

వారని భాగవతమున నున్నది. ఈ విధముగా జూచినచో ప్రపంచమునందలి ఆస్తికమతములన్నియు నొక్క ప్రధానవిషయమునే బలుకుచున్నవనవలెను. అది యేమన— సర్వేశ్వరుడొక్కడే, వాని నామములు దేశ, కాలభేదములచే వివిధములు, అతని యంశయే ప్రవక్ష్యలో ప్రస్తుతమగుచుండును, వేదపురాణాదుల నింతవరకు చారిత్రకచృష్టితో గావించిన చర్చల సారాంశముగా మన దేశపు వాస్తవికచరిత్ర యీ దిగువ ధృష్టముగ నిర్మింపబడుచున్నది. పురాణాదులలో గన్నదు యిరవర్షముల సంగతిని వదలి ముఖ్యముగా ధారతవర్షపు చరిత్రయే యిందు పేర్కొనబడుచున్నది.

సప్తమ ప్రకరణము

నిజమైనచరిత్రము - మనువుల పాలనము

శ్రీస్తుపూర్వము 7800 సం॥ల నుండి దాదాపు శ్రీ పూ. 6650 వరకు మన దేశమున కొందరు మనువులు పాలించుచుండిరి. వారికింద ఇంద్రులు, రాజులు అను రెంటులెగల పాలకులుండిరి. ప్రతి మనువుకిందను సప్తర్షులను సలహాసంఘ ముండెను. మతరాజ్యముల రక్షణకొరకై విష్ణువొకరుండెను. ప్రజల సాంఘిక వ్యవహారోద్ధరణకును, బ్రహ్మసృష్ట్యభివృద్ధి నొనర్చుటకును, దక్కార్యసిద్ధికై వలయు ప్రార్థనాకార్యములు నల్పుటకును ప్రణాపకులుండిరి. ఈ ప్రణాపకు లందరిపైన నొక బ్రహ్మ యుండెడివాడు.

స్వాయంభువు—మొట్టమొదట కొందరుబ్రహ్మలు మన దేశమునకు శ్రీ. పూ. 7800 ప్రాంతమున వచ్చిరి. వీరందరిపై పాలననల్పిన మొదటి మనువు స్వాయంభువు. ఈయన చక్రవర్తిహోదాలో నుండెను. ఈయన చేతికింద ప్రియవ్రత, ఉల్లాసపాదులాది రాజులు 10 మంది వివిధ ప్రదేశములందు ఉత్తరహిందూస్తానమున బాలించుచుండిరి. అప్రదేశములు విదిగా గుర్తింపజాలము. నుయజ్ఞాదను యింద్రుడు కొంతదేశము ఆకాలమున

దానించి, టీపులు తమతమ కర్మలందు కర్తృత్వాహంభారముల నుంచుకొనక, విష్ణుమకర్మముల నొనర్చవలెనని సర్వోపవిషత్తుం సారముగా చెప్పియున్నాడు. దీనినే ఈ గావాస్యోపవిషత్తుగూడ వీశ్రీంది శ్లోకముచే చెప్పియున్నది.

“ఈ గావాస్యమిదమ సర్వమ యర్హింకం ఆగరామ ఆగం

సేనత్యక్తేన ధుంతీచ మాగృతః కస్యస్త్విత్ తనమ్॥”

ఈ విధముగా తత్తిజ్ఞాన కర్మ వైరాగ్యములు మన హిందూమతమున క్రమముగా వృద్ధిజెందెను. మొదటిదగు తత్తి గావావృద్ధితై క్రమముగా రెండవయుగమునం దనేకప్రతిపలు. దేవతములు, వానిలో పూజాపునస్కారములు నైవేద్యాదుల సమర్పణములు, మేళలాళాలు, చివరకా ప్రతిమలకే వివాహములు, వట్టాభిషేకములు చేయు తంత్రములన్నియు నేర్పడెను. వీనిని కట్టడాదొనర్చుటకై వైవాగమములు, వైష్ణవాగమములు రచింపబడెను, ప్రజాపయోగముకొరకై యేర్పడిన మరనంస్తకర్తల లేక యధికారులనే రాసురాసు ప్రవానదేవతలుగా దానించి, వారికి పైన నుడివినట్లయు నింతను షోడశోపచారాది విషులచే వారి విగ్రహములకు బూజులను గాపించు నాచారము వృద్ధిజెంది, మతకర్తృత్వంయొక్కయు మఠాధిపానులగు పూర్వ రాజన్యులయొక్కయు సహాయ ప్రోత్సాహములచే నభివృద్ధికి వచ్చెను. అయినను విజ్ఞానసీతలగు కొందరు రుషులబోధచే వేదాంతజ్ఞానముగూడ నభివృద్ధిజెందెను. సామాన్యజనులు తత్తి, కర్మసిద్ధాంతముల ననుసరించుచు వచ్చిరి. ఈ మూడుసిద్ధాంతములపైన నింత ననేక యుపశాఖలు బయలుపెడలి యనేకపేర్ల నింటింటికొక దేవత నిర్మింపబడి. మన దేశములో వ్యాపకముగనున్నను, సర్వేశ్వరుడొక్కడే యను దావముమాత్రము సర్వత్రను గ్రహింపబడుచున్నది. ఏ మతగ్రంథమైనను మన హిందూదేశమున నీ దావమునే బలుకుచున్నది. ఈ నిర్వచనము చేయబడుటకు యెన్నియో పరిశోధనలు చేసిగాని రుషుల విర్ణయమునకు రాలేదు, ఏ మతమువారి మత కర్తవ్యమైనను అతడే సర్వలోకాధిపతియని లేక యాతని యుంజయని యాచుతస్థులు నమ్ము మొదలిడిరి. కొందరట్టివారిని ఆ సర్వకర్తకు కుమారుడని పలుకుచుందురు, రామకృష్ణులు సరమేశ్వరుని విశ్వరూపమున వెంట్రుకవాని

వారని భాగవతమున నున్నది. ఈ విధముగా జూచినచో ప్రపంచమునందలి అస్తికమతములన్నియు నొక్క ప్రధానవిషయమునే బలుకుచున్నవనవలెను. అది యేమన— సర్వేశ్వరుడొక్కడే, వాని నామములు దేశ, కాలభేదములచే వివిధములు. అతని యంశయే ప్రపక్తలతో ప్రస్ఫుటమగుచుండును, వేదపురాణాదుల నింతవరకు చారిత్రకదృష్టితో గావించిన చర్చల సారాంశముగా మన దేశపు వాస్తవికచరిత్ర యీ దిగువ క్లుప్తముగ నిర్మింపబడుచున్నది. పురాణాదులలో గన్నదు యితరవర్ణముల సంగతిని వదలి ముఖ్యముగా భారతవర్షపు చరిత్రయే యిందు పేర్కొనబడుచున్నది.

సప్తమ ప్రకరణము

నిజమైనచరిత్రము - మనువుల పాలనము

క్రీస్తుపూర్వము 7800 సం॥ల నుండి దాదాపు క్రీ.పూ. 6650 వరకు ఓన దేశమున కొందరు మనువులు పాలించుచుండిరి. వారికింద ఇంద్రులు, రాజులు అను రెండులెగల పాలకులుండిరి. ప్రతి మనువుకిందను సప్తర్షులను సలహాసంఘ ముండెను. మతరాజ్యముల రక్షణకొరకై విప్రువాక మండెను. ప్రజల సాంఘిక వ్యవహారోద్ధరణకును, బ్రహ్మసృష్ట్యభివృద్ధి నొనర్చుటకును, దర్శార్కవిద్వితై వలయు ప్రార్థనాకార్యములు నల్పుటకును ప్రణాపతులుండిరి. ఈ ప్రణాపతు లందరిపైన నొక బ్రహ్మ యుండెడివాడు.

స్వాయంభువు—మొట్టమొదట కొందరుబ్రహ్మలు మన దేశమునకు క్రీ. పూ. 7800 ప్రాంతమున వచ్చిరి. వీరందరిపై పాలనసర్పిన మొదటి మనువు స్వాయంభువు. ఈయన చక్రవర్తిహోదాలో నుండెను. ఈయన చేతికింద ప్రియవ్రత, ఉత్తానపాదులాది రాజులు 10 మంది వివిధ ప్రదేశములందు ఉత్తరహిందూస్తానమున బాలించుచుండిరి. అప్రదేశములు విడిగా గుర్తింపజాలము. మయజ్ఞాదను యింద్రుడు కొంతదేశము లకాలమున

పారించెను. ఇతడు కొంతకాలము విష్ణుభాగూడ వ్యవహరించెను. ఈయన గాత కర్తమవ్రతాపరికి దేవహూతికి జనించిన కపియే ఆ కాలమున విష్ణు వయ్యెను. ఈతడే వైష్ణవమతమును (సాంఖ్య) ఆరంభించినవాడు. ఈ మొదటిమనువు కాలములోనే చాంచుండి ప్రజాపతి యందెడివారు. దక్షుడు, దురి, కర్తముడు, అధర్వ, ఆత్రి, ధర్ముడు, మరీచి, కశ్యప, వశిష్ట, నారద, పుంహ, పుంస్త్య, భృగు, త్రిశుష, అంగీకసాదులు. ఇందరి పురిస్తుని టిమారు దగస్తుడు, అంగీకసుని పుత్రుడు బ్రహ్మసూరి. వీరందరును బ్రహ్మంనిగూడ యనఁడు మండి. ఈ మనుకాలములో జలప్రళయము వచ్చెను. ఇందును చోట నీతని నావ యప్పుడుంచెను. (1) ఈ మనువు పారించుచుండగా, సోమకాసురుడు వేదములను దొంగతనముగా నేర్చి విష్ణువగు నుడుజ్ఞునిచే సంహరింపఁదెను. ఈ రక్కసుదేవతాదోలు మనువు మీదకు వచ్చి యాతనిని దినుటకు ప్రయత్నింపగా నీ విష్ణువే కాపాడెను. మనువు దుమారులలో ప్రియవ్రతుడు తర్వాత పారించెను. ఇది చాచాని క్రీస్తు పూర్వము 7700 సం॥ల ప్రాంతము.

ప్రియవ్రతుని వంశపారినము— ప్రియవ్రతుడు సప్తద్వీపముల నేరి నట్లు భాగవతమున నున్నది. ఇతడు తనరాజ్యము నేడు ద్వీపములుగా భాగించి తన కుమారులను పారించ నియమించెనట. అగ్నిధ్ర, ఇచ్చిణిహ్వ, యజ్ఞవాహు, హరణ్యరేత, పుతపృష్ఠ, మేచారిది, వీతిహోత్రులను కుమారు లేర్దురును ఇంబు, ప్లక్ష, కుశ, క్రౌంచ, కాక, కార్కం, పుష్కర ద్వీపములు బాలించిరని చెప్పఁబడినది. ఇవి యింకను గుర్తింపఁదలేదు. ఇవి హిమాలయము చుట్టును గల ప్రదేశము లగునేమో! అగ్నిధ్రుడు జంబూద్వీపము నేలుచు దానిని తొమ్మిది వర్ణములుగా విభజించి, తన కుమారులలో నాభి, కింపురుష, హరి, ఇబుడు, రమ్యక, హరణ్యయ, కను,

- (1) ఇది కాశ్మీరులో నున్నది. ఈ జలప్రళయము క్రీ. పూ. 7500 సం॥ ప్రాంతమున వచ్చియుండునని దా॥ వి. సి. దాసు మొదలగు పండితులు గూడ నభిప్రాయపడిరి. అందుచే మనుకాలము మనము నిర్ణయించిన దాని కిది సరిపోవుచున్నది.

భద్రాక్ష్య, కేతుమాలంనువారల వారినపనిచ్చెనట. ఈ యాగ్నిధ్రుడు తన సోదరుడగు ఉత్తమునివలె మనువు కాలేడు. ఇందలి హరివర్షమునందే నృసింహుడైన విష్ణువు నివసించెను. నాభిపాలనతర్వాత నతని కుమారుడు ఋషభుడు నాభిభాగమును వారించి బేరొందెను, అది అజనాభ మనబడెను. ఈతనికి చాల విద్యలందు ప్రవేశముందెను. ఈతనికి యంద్ర కుమార్తెయైన జయంతివల్ల భరతువాది 100 కుమారులు గల్గిరి. వారిలో భరతుడు రాజయ్యెను. ఆ పేరిటనే యా రాజ్యము తర్వాత భారతవర్ష మనియు, భరతఖండమనియు పేరొందెను. అతని తర్వాత 13 మంది, తర్వాత గయుడు, తర్వాత 11 లేక 12 మంది పాలించిరి. ఇందలి గయుడు షోడశమహారాజులలో నొకడుగా బేరొందెను. భరతవర్షము ఋషభుని కాలములో కుశావర్త, ఇలావర్త, బ్రహ్మవర్త, ఆర్యావర్త, మరయకేతు, భద్రవేన, నిద్రస్పృక్కు, విదర్బ, కీకట దేశములుగా విభజింపవడి యా పేరిట కుమారుక్రింద పాలనలో యుండెను.

ఉత్తానపాదుని వంశము— మనువు కుమారుడగు ఉత్తానపాదుడు కొంతదూమి నేలెను. అతని తర్వాత నెల్లినో అనటి విష్ణుపుత్రాయముతో రృపుడు రాజయ్యెను. ఆరృపుడు 75 సం॥లు పాలించినట్లు కన్పడుచున్నది. అతని వంశమున వత్సరుడు, వ్యుష్టుడు, సర్వలేఖుడు, చక్షుస్సంజ్ఞాడను వారలు వరుసగా పాలించిరి. ఈ చక్షుపుడే ఆరవమనువయ్యెను.

స్వారోచిషుడు— స్వాయంబువమను కుమారుడు పాలనము ముగిసిన పిమ్మట బాదాపు క్రీ.పూ. 7600 ప్రాంతమున స్వారోచిషుడనువాడు రెండవ మనువయ్యెను. ఈతడు వసిష్టుని దూర్ణయను సతియందు జన్మించెను. ఈతని కాలములో ద్యుమత్పుషేణ, రోచిష్కరాదులు 12 మంది రాజులుగా నుండిరి. రోచనుడనువా డింద్రరాజ్యమేలెను. రాజ్యరక్షణకై విభుడను నతడు విష్ణువుగా నుండెను. ఈతడు మొదటి యంద్రవిష్ణుపులుగా నుండిన సుయజ్ఞునికి దక్షిణయను భార్యయందు జవించినవాడు. ఈ స్వారోచిష మనుకాలమున ఉత్తస్తంధాది రుషిలు సప్తర్షులుగా నుండిరి. విష్ణువీ కాలములో కేవల రక్షదాకార్యము లొనర్చుటయేగాక కౌమారిక బ్రహ్మచారియై యుండి 8 వేలమంది మనులకు నాయకడై మతకర్తగూడ యయ్యెను.

ఉత్తముడు— స్వాకోచిషునితర్వాత స్రయవ్రతుని పుమారుడును, మొదటిమనువునకు మనుమడు నగు ఉత్తముడనువాడు మనువయ్యెను. ఇది బాదాపు క్రీ. పూ. 7400 సం॥ లగును. ఈయన కాలములో వజ్ర, సృంజయ, యజ్ఞహోత్రాదులు రాజులుగా వ్యవహరించిరి. సత్యతిర్తసు నరడు (సుకాంతుడని కొన్నింటి గలదు) యింద్రపదవిలో నుండెను. సత్యనేనుడు విష్ణువుగా నుండెను. ఈతడు ధర్మగువానికి సూర్యరాయను దార్యయంచు జపించినవాడు, ఈ కాలమున వశిష్టసురులు సప్తర్షులుగా నుండిరి. ఈ మనుకాలమందు యక్ష, రాక్షసులు దుష్టశీలరగా నుండగా నట్టివారిని విష్ణువు దండించెనట.

రామసుడు— క్రీ. పూ. 7250 ప్రాంతములో రామనమనువు పాలన వచ్చెను. ఈయన యుత్తముని త్రాత. ఈతనిక్రింద శేతు, వృష నరభ్యా ర్యాది రాజులు వివిధప్రదేశముల దారించుచుండిరి. దేవరాజ్యము శ్రీశిఖరను యింద్రుడు పాలించెను. హరిషేచుని కొడుకగు హరి విష్ణువుగా నుండెను. ఇతడే గజేంద్రుని మకరిదారినుండి రక్షించెను. గజేంద్రుడన యేనుగమాత్ర ముగా దావింపరాదు. ఇతడు ద్రావిడదేశము నేలుచుండిన ఇంద్రద్యుమ్ను మహారాజు. ఈతనిని మకరివలె బట్టినది గంధర్వులలోని హూహూ నాముడు. ఈత డగస్త్యమూని ప్రేరియడై యారాజును లోబడుటకు జాధించు చుండగా నాతడు విష్ణువును ప్రార్థించి, యాతని దారద్రోలిన కథయే చమ త్కారముగా కరి మకరి యుద్ధముగా వర్ణింపబడినది. అగస్త్యుడు వింవ్య దాటి ద్రావిడరాజ్యములను లోబరుచుటకు వచ్చినకాలములో మర్యాద సరిగా జేయలేదని పగబట్టి గంధర్వుని పంపించి యింద్రద్యుమ్నుని హింసించెను. ఈ మనుకాలములో జ్యోతిర్వ్యోమాదులు రుషులుగా నుండిరి.

రైవతుడు— రామనవంశపాలన ఏమ్మట రైవత మనువంశపాలన వచ్చెను. ఇది బాదాపు క్రీ. పూ. 7100 సం॥ ప్రాంతము. ఇతడు రామసుని తమ్ముడు. ఈతనిక్రింద ప్రతివింద్య, అర్జునాది సురులు రాజులుగా పాలించిరి. ఇంద్రరాజ్యమునకు శుక్రుడు రాజుగా నుండెను. వసువని కొన్నింటి గలదు. ఈ కాలములో వికుండుడను విష్ణువు దేశరక్షణకార్యము లొన ర్చెను. ఈతడే వైకుంఠము గట్టించినది.

చాళిషుడు— రైవతవంశపాలన తర్వాత క్రీ. శ. 6950 ప్రాంతమున నీ వంశపాలన వచ్చెను. ఈతనిపాలన పిమ్మట నితని సుతులగు పురు, పురుష, సుచ్యమ్నాది రాజులు వివిధ స్థలములందు బాలించిరి. దేవరాజ్యమున సుంశ్రమ్యయును లేక మనోధన్వతను యింద్రుడుండెను. ఆ హవిష్మద్వీరకాదులు నప్తర్షులుగా నుండిరి. అజితుడను విష్ణువు ఆ కాలమున రాజ్యరక్షణాధిపతి. ఈతడే దూర్మమువలె వ్యవహరించి మందరగిరి మననకార్యమును సాధించెను. ఈ మనువు తర్వాత నాతని పన్నిద్దరు ఓమాకృలో ఉద్భుతుడు రాజయ్యెను. క్రమముగా నీ వంశములో అంగుడు, వేనుడు, వృధువు, విజితాత్ముడు మున్నగువారు పాలించిరి. ఇందరి వేనుడు బ్రాహ్మణమతమును ధిక్కరించి బ్రాహ్మ విష్ణు శివులకు బదులు రాజగు తననే యెల్లదను సేవింపుడని శాసించుటచే బ్రాహ్మణులారనిని రహస్య విరమున బరిమార్చిరి. తర్వాత బ్రాహ్మణులచే దేవతిన పృథువక్రవర్తి బ్రాహ్మదాసుహింసాముగా బాలించెను. ఈతని భార్యయగు అర్పి యితడు చనిపోయినపుడు వహగమన మొనరించెను. ఆ కాలమునకది గొప్పగా నుండెను. పృథువునకు ఆ కాలము యింద్రునకు సరివచక. పృథువౌనర్పిన యజ్ఞాశ్వముల నింద్రుడు వలుమార్లు పట్టుకొనిపోయి హింసించెను. పృథు ఓమూరుడగు విజితాత్ము డింద్రుని జయించి వారిని గొనిరెచ్చి యింద్రుని బట్టిగా, బువకొకబ్రాహ్మ రాక్షసుడిచ్చి పోడుమానెను. ఇది బాదావు క్రీ.పూ. 6800 సం॥ వాటి విషయము.

రైవతవంశ పాలనము— చాళిషమను వంశపాలన కాలము జరిగినపిమ్మట యితని పాలన వచ్చెను. ఈతడు సూర్యకుమారుడని చెప్పబడినది. ఈ పాలన ఆరంభం క్రీ. పూ. 6750 సం॥ ప్రాంతము కాలము కావచ్చును. ఈతని కుమార్లు ఇక్ష్వకు, నరగుడు, రృష్టుడు, శర్వాతి, అరిష్టయతు, వాదాగుడు, ఓపురు, గరూడకుడు, బృషష్టుడు, కసుమంతుడను వారు వివిధ ప్రదేశముల బాలింప మొదలిడిరి. ఆయా స్థలములనిప్పుడు గుర్తింపబడదు. ఈ కాలములో దేవిరాజ్యము పురందరుడనువారు పాలించెను. కశ్యపర్షులరవాస గౌతమ విశ్వమిత్ర వశిష్ట జమదగ్నులు నప్తర్షులుగానున్నట్లు రాగవతమున నున్నది. ఇవి యిప్పుడు నక్షత్రములందరి

న ప్రదులకీ పేర్లుగాక, పులహ, క్రతు, వశిష్ట, కళ్యణ, అత్రి గౌతమ, ఆచార్యులపేర్లు వాడెదమన్నవి. ఈ మన్వంతరముననే వామనుడు విష్ణువుగా వ్యవహరించెను. దేవరాజ్యమును మాయోపాయమున దరివల్ల దానముగా దరిగ్రహించి మరల యింద్రునికీచ్చెను. ఈతడు నుడివిన చూడపాదములు ధూమ్యాకాశ వాయుప్రదేశములను మూడేగాని యన్యముగాదు. వైవస్వతుడు మొదట ద్రావిడదేశమున సత్యవ్రతుడను రాజుగానుండి, దేవతలకు సాయపడుచు వచ్చినందున నాతనిని మనువుగా తేసినట్లు కనబడుచున్నది. ప్రాయశః నితరు డరి మున్నగువారిని భోజనకొనుటలో సాయపడి యుండును. ఇక ధాని మనువులను పేరిట నున్నవారి పాలనా వివరములు తెలుసుకొందము.

మార్యసావర్తి— ఇతడు వసువులలో చివరివాడు. ఈయన కాలమున నిర్వోహ విరజిస్కాద్యులు రాజులుగను, దివియింద్రుడుగను, పరకురామ, అశ్వత్థామ, భృష్, దావరాయణ, ఋష్యశృంగాదులు రుషులుగను, వామనుకీకాలమున విష్ణువుగను, ఉండి పాలించిరని భాగవతమునగలదు.

దక్షసావర్తి— ఇతడు వరుణునికొడుగు క్రమముగా ప్రసిద్ధికివచ్చి మనువై యుండును. ఈతని పాలనలో భృతకేతు, దీప్తకేతు మున్నగు రాజులును, అమృతుడను యింద్రుడును, ద్యుతిమంతుడు మున్నగు రుషిగణమును అద్భుతవే విష్ణువుగను వ్యవహరించిరి.

బ్రహ్మసావర్తి— ఈయన ఉవశ్లోదుని తుమారుడు, ఈతనికాలములో ధూరిషేదాదులు రాజులుగను, శంభుడను యింద్రుడును, విభుడను విష్ణువును, హవిష్మతాదులు సప్తరుషులుగనుఉండి పాలనజరిగెను.

ధర్మసావర్తి— ఈతనికాలమున సత్యహృదులు రాజులుగను, వైభృతుడను నాతడు దేవరాజుగను, ధర్మసేతువను నాయన విష్ణువుగను, అరువాదులు రుషులుగను ఉండిరి. ఈ 11 వ మనుకాలములో తృణ, చిందు రున్నట్లు పురాణములందున్నది.

ధన్వంతరి— ఈయన కాలమున దేవ తడువదేవ దేవ జ్యేష్ఠాదులు రాజులైరి. ఋతుధానుడింద్రుడయ్యెను, స్వరాముడు విష్ణువయ్యెను. తపో

మూర్తి, తపాగ్నిద్రుగాదులు రుషులైరి, ఇందరి రాజులు భారతకాలపు శ్రీకష్టని రంధ్రియగు వసుదేవుని దావలు, మరుదులుగా నున్నారు.

దేవసావర్తి— ఈయన కాలమున చిత్రసేన విచిత్రాదులు రాజులుగా నుండి దివస్పతి దేవరాజై, యోగవిదుడు విష్ణువునై యుండిరి. నిర్మోహ తత్వదర్శి మున్నగువారు సప్తరులైరి.

ఇంద్రసావర్తి— ఈయన కాలమున గంధీరవస్వాదులు రాజులుగాను, శుచి దేవేంద్రుడుగాను, బృహద్భానుడు విష్ణువుగాను, అగ్నిదాహు, శుచి, శుక్ర మాగధాదులు రుషులుగాను వుంకిరి.

వీరితో కొందరు ఆయోధ్యలో యిశ్వకు మున్నగువారు 7వ మనువు కాలములో నుండగానే వివిధప్రదేశముల నున్నారేమోనని తోచుచున్నది. ఈ రాజులపేర్లు కొన్నికొన్ని వంశావళులందు గలవు గాని సంపూర్ణముగా లేవు. ఈ కాలమంతయు దాదాపు 1200 సం॥ల యొక యుగమని చెప్పవచ్చును. అనగా శృతయుగమున క్రి. పూ. 8500—5300 మధ్యవారన వచ్చునుగాని దేవరాజ్యము శ్రీకృష్ణకాలమువరకు నున్నట్లు లోగడ తెలిపితిమి. అందుచే నది క్రిస్తుపూర్వము 1900 సం॥ల వరకు నున్నట్లు భావింపవచ్చునుగాని యా రాజ్యములోని యింద్రులు మొదలైనవారి చరిత్రము మనకు దొరకుటలేదు. భావిమనుషులుగా చెప్పబడిన మనువులు ఒకేకాలము నాటివారుగాక, భారతయుద్ధకాలమువరకు పేరొందినవారై నను గావచ్చును.

సూర్యవంశ పాలనము

ఇశ్వకుపాలనము— వైవస్వతమను కాలములోనే యాతని కుమారుడగు యిశ్వకుగూడ పాలించెను. ఈతని కుమార్లు 100 గురితో వికుక్షి, నిమి, దండదళను మువ్వరును కొంతభూమి నేరిరి. 25 గురు చూర్పు భూమిని, 25 గురు పడమర దేశమును, 47 గురు ఉత్తర దక్షిణముల భూములను పాలించినట్లు చెప్పబడినదిగాని యివియన్నియు గుర్తింపకాలము. నిమి మిరిచిప్రాంతమును, వికుక్షి యయోధ్యను పాలించిన కృష్ణాంతములున్నవి.

శర్వాదివంశ పాలనము— మనువు భూమిలో నొకడగు శర్వాది కొంతభూమి నేలెను. ఈతని కుమార్తె సుకన్యనే చ్యవనరుషి పెండ్లాడెను. ఈతనికి నల్లవ తరములో రైవతుడనువాడు పాలనకువచ్చి సముద్రమున ఈశ స్తరినగరమునుగట్టించి పేరొందెను. ఆకాలములోన ప్రసింధుప్రాంతము చుట్టును సముద్రముండెను. ఈ రైవతుడను రాజు దాదాపు క్రీస్తుపూర్వము 6400 ప్రాంతీయుడనవచ్చును.

న్యగవంశ పాలనము— న్యగుడు కొంతభూమిని పాలించెను. ఆతనికి యేడవవాడగు సుదర్శనుడు అతిథి పూజానురిక్తుడై తనభార్యను వైతమతిథి కప్పగించెను. ఈ యాచార మప్పటికి క్రీస్తులోనున్న ట్లీతర దృష్టాంతములు గలవు. ఈ సుదర్శనుడు క్రీ. పూ. 6250 ప్రాంతీయుడు. శ్వేతకేతు కాలమున నీ యాచారము తొలగింప బడెను.

ఆరిష్యంతుని వంశము— ఈ వంశమువారు అగ్నివేళ్యా బ్రాహ్మణ కులముగా మారిపోయిరి. వీరు రాజ్యాధిపతులు కాలేదు.

ద్రిష్టుని వంశము— ద్రిష్టుడు మనుపురర్వాత కొంతభూమి నేలెను. ఈతనికి 14 వ తరములో మరుత్తనువాడు చక్రవర్తి యయ్యెను. ఈతడు క్రీ. పూ. 6850 ప్రాంతీయుడు. ఈతని వద్దనంప రుద్రుడను యాజకుడుండి యితనిచే యజ్ఞములు చేయించెను. ఈతనితర్వాత నీ వంశమున ఆరవ వారుగా బిందుమంతుడు వచ్చెను. తర్వాత నీ వంశమునందు శబిందు, తృణబిందు మున్నగువారు పాలించిరి. తృణబిందుని సమారుడగు విశాలుడు తనపేరిట వైశాలి నగరమును నిర్మించెను. ఇతడు క్రీ. పూ. 6300 వాడన వచ్చును. ఈ వైశాలుని తర్వాత 7 గురు పాలించిరి చివరివాడు సుమతి కొడుకిగు ఇనమేజయుడు, వీరందరును వైశాలి రాజులుగా పేరొందిరి.

నభగుని వంశము— నభగుడు కొంత భూభాగమును మనుపు తర్వాత పాలించెను. ఆతనితర్వాత నా భాగుడు, తర్వాత నీతని కొడుకగు అంబరీషుడును పాలించిరి. అంబరీషుడు విష్ణుపునందు భక్తిగలియుండి, దూర్వాన మహర్షినివైతము పాదాక్రమించి చేయగల్గెను. ఈతనిపేరిట నిప్పు టికిని నాగపూరు ప్రాంతమున నొక రీర్థమున్నది. ఆయాశకుని కుమారులు

చివరకు విశ్వప్రయత్నముచే నాతని నిరవధిముఖ పెట్టింది దానిని మాన్పించెను, ఆ కాలమునందే కునస్పేపుడు బరితై గొనిరాజుగగా విశ్వామిత్రు ధర్మయమిచ్చి యాతనిని యాగపఠపుగాకుండ యాతనిచే బ్రహ్మలను ప్రార్థింపజేసి యాతనిని దప్పించెను. ఈ విషయముననే విశ్వామిత్రుని కుమాళ్ళకు నాతనికి విరోధముగూడ వచ్చెను. వాడు తండ్రి యాజ్ఞను ఢిక్కరించి యాగపఠపుగా నెవ్వడు బోరైరి. ఇది శ్రీ. పూ. 5150 సం॥ల క్రిందట జరిగియుండును. వరుణు డీరీరిని తన యాగముల మిషతో నర బరిని సరిహద్దురాజులనుండి కోరుచుండెను. ఈ నరబరి యాచారము దేవతల పేరిట ధాతయుద్ధరాలమువరకేగాక, దాటుమాటుగా నిప్పటికిని మన దేశ ముందుండుట విచిత్రము, చంపన పాలించు కాలమునం దతనిచే చంపా నగరము నిర్మాణమయ్యెను. ఈతడు హరిశ్చంద్రుని తర్వాత 3 వ తరము వాడు. ఈతనికాలము శ్రీ. పూ. 5000 సం॥ల క్రిందటి దైయుండెను. శ్రీ పూ. 4500 ప్రాంతమున పాలించినది సగదుడు. చంపన కితడు 7 వ తరము వాడు. ఈత డయోధ్యరాజ్యములోని సరహూ, గంగానదుల కావశ్యకము లగు జొల్లు, కాల్యలు, కొన్ని నూతనముగా ద్రవ్వించ నారంభించెను. వీనినే సముద్రములని పురాణములందు వర్ణించిరి, ఇవి యాతని కాలము నందు పూర్తికాలేను. దీర్ఘ దావనినే కొంత చేయించెను. తుదకది భగీరథుని కాలములో హిమాలయములలోనున్న శివాశ్రమము మొదలు విష్ణు శ్రమ పాదములమీదుగా చివరవరకు నెరవేర్చబడెను. ఇది శ్రీ. పూ. 4250 ప్రాంతమనవచ్చును. సగరకుమార్తె జాలను ద్రవ్వించునపుడు కపిలుడు విష్ణువుగానుండి యాతని యాశ్రమము సరిహద్దులగుండా త్రవ్వించినందులకై కోపించి, యాతడు వారిని సంహరించినట్లు కనబడుచున్నది. కపిలుని కోపాగ్నికి వాడు నీరైతని వ్రాసిన పురాణప్రారంభలోని యధార్థ మిదియే. సగదుని తర్వాత నాతని మనుమడగు సంకుమంతుడును, తర్వాత దీర్ఘ దును, తర్వాత నాతని కొడుకగు భగీరథుడును, ఆతనికి 6 వ తరములో ముతువర్ణుడును అయోధ్యలో ప్రసిద్ధిగా పాలించిరి.

ముతువర్ణుడు చంద్ర వంశములో సలమహారాజు సమకాలికుడై యుండెను. ఈతనికి అశ్వహృదయమును విద్య వచ్చును. ఇతడు శ్రీ. పూ.

1000 ప్రాంతమును. ఈరని మనుమరు సుదాసును, సుదాసుని మనుమరు కల్యాణపాదుడు. ఈరనికి నాల్గవరమున బహ్వాంగులను రాజు శ్రీ. పూ. 3600 ప్రాంతమున నుండి. అవసానకాల మెరింగి విష్ణురత్న దయ్యెను. ఈ కాలమునందు తావి నెయంగు విద్య యుండెను. ఈరని మనుమడగు రఘువు శ్రీస్తు పూర్వము 3350 ప్రాంతమునై యుండి, యనేక దానధర్మములను యజ్ఞ యాగాదుల నొనరించెను. ఇరనివలెనే యిరని తర్వాత వచ్చిన వారిలో యజ్ఞులను ప్రసాదించెను. పిమ్మట వచ్చిన దశరథుడు రాక్షసులతోడి యుద్ధమున దేవరంపు సాయపడెను. వారి పేర్లు తెలియవు. ఇది దాదాపు శ్రీస్తు పూర్వము 3100 ప్రాంత మనవచ్చును. ఈరని తర్వాత శ్రీరాముని వచ్చి రావణ కుంభకర్ణ. ఐర, వికాషణ, మారీచ, కబంధాది పెక్కి రాక్షసులను, వారి మున్నగువారిని సంహరించెను. ఈ కాలమునకు పుష్పకవిమానమువంటి విమానములు మన దేశమున నుండుగా నుండెను. ఈ శ్రీరాముని జాతకవక్రమునుబట్టి యరడు శ్రీ. పూ. 3122 లో జన్మించినట్లు కొందరు తోలికావృత్తులనుచున్నారు. ఈయన వైకుంఠాశ్రమారోహణము కొంతకాలము నహించినట్లు గన్పడును. ఈయన వంశములో దర్బాద కుమరు, అరిచి, నిషదుడు, నదుడు, పుండరీకాక్షుడు, జేమరస్యుడు, దేవానకుడు, అహీనుడు, పానీమాత్రుడు, బలాడు, చలాడు, వజ్రనాథుడు, శంఖము, విక్రమి. హిరణ్యనాథుడు, పుష్పడు, దృవనుది, సువర్యనుడు, అగ్నివర్ణుడు, శీఘ్రుడు, మరువు, ప్రశ్రువుడు, సంధి, అమర్ష భుడు, మహాశ్యంభుడు, విశ్వసాహ్యాడు. దృహచ్ఛరాచను 27 మంది పాలించిరి; ఈ చివరివాడు భరతయుద్ధమున శ్రీ. పూ. 1957 లో జనిపోయెను ఈరని తర్వాత సుమిత్రునివరకు 30 మంది పాలించిరి. సుమిత్రుడు శ్రీ పూ. 700 వాడు రావచ్చును.

చంద్రవంశ పాలనము

చంద్రవంశము— ఈ రాజులకు ప్రతిష్ఠాన పురమొకటి రాజధాని, శ్రీస్తుపూర్వము దాదాపు 6650 సం॥ల నుండి యీ వంశములో పాలించిన వారిలో యీ క్రిందివారు ప్రసిద్ధరాజులుగా పురాణములందు చెప్పబడినారు.

పురూరపుడు, నహుపుడు, యయాతి, పూరుడు, సుమతి, దుష్కంతుడు, ధరతుడు, నలుడు, రంధిదేవుడు, హస్తీ, శంతనుడు, చిరాంగద, విచిత్ర వీర్యులు, చీమ్యుడు, ధృతరాష్ట్రుడు, పాండరాజు, సుయోధనుడు, ధర్మరాజు మున్నగువారు, దీర్ఘసీ పురూరపుల కథ రుగ్వేదమున గలదు. (మం. 10) ఇందరి నహుపు డనేక యాగము లొనర్చి దేవరాజ్యమువారిని సంప్రీతులుగా నొనర్చి చివరకు ఇంద్రరాజ్యమునుగూడ పొందినట్లుగాని తుదకు ఆయనకును, రుపులకును వచ్చిన విరోధమున దానిని చోలుపోయెను. ఈతనిరాజ్యము సరస్వతీ తీరమున నున్నట్లు రుగ్వేద నివర్ణనము గలదు. (రుగ్వే 8-15) ఈ కాలమునకే పాడిపంటలు సమృద్ధిగా నుండెను. ఈతని తర్వాత కుమారుడగు యయాతి రాజై త్రీస్తు పూర్వము 1350 ప్రాంతమున దానించుచు వచ్చెను. ఇతనికుమారులు పూరువు, అనువు, యడు, ద్రుహ్యపులు, మున్నగువారు వివిధప్రదేశములందు దానింపజొచ్చిరి. వీరు పంచాలరనదుచున్నట్లు వేదదృష్టాంతములున్నవి. భారతయుద్ధమువరకు సీ వంశములో 53 గురి పేర్లుమాత్రము భాగవతాదులలో గన్నదుచున్నవి. రుగ్వేదమునుబట్టి పంచాలరు సింధ్య సీర్షీ నదులమధ్య హస్తినాపుర నన్ని థిని నివసించుచున్నట్లు మాగ్ధనాల్లాపండితుడు వ్రాయుచున్నాడు. వీరి రాజు దాని కంపిలమనియు, కురువంశీకులకు ఆనందివంశనియు గలదు. అనువులు పరుష్ణీతీరమునను, తృత్యువులు పరుష్ణికి నాతిమూరములోను, పూరువులు సరస్వతీ తీరమందును నివసించుచుండినట్లు రుగ్వేదరుక్కులు తెలుపుచున్నవి. వీరిలో పూరుపులందు పురుకుత్స, శ్రవదస్య, తృక్షియనువారు మిక్కిలి తూరాగ్రేసరులని యందు గలదు. ఇందరి శ్రవదస్య పురుకుత్స రాజు కుమారుడనియు, మిక్కిలి దానధర్మ పరాయణుడనియు గూడ నున్నది. తృత్యువులు దంపంతులుగా నుండిరి, వారికి చుర్వికులును, సృంజయులును విరోధులుగా నుండిరి, పరుష్ణీతీరమున జరిగిన యొక యుద్ధములో నాల్గవర్గములకు చెందిన 10 రాజులు తృత్యువుల కదివతియగు సువాసునితో ధోరి యోడిపోయినట్లు రుగ్వేదమునందు గలదు. ఈతృత్యువులకు యమునా తీరమున వసిండుచుండిన మత్స్యలుగూడ శత్రువులైరి, ఇట్లే భరతులును విరోధముతోనే యుండిరి. సువాసునికి యింద్రుడు సాయపడినట్లును,

శంఖరుని జయించి యారనికొరకే 00 నగరములను వశపరచుకొన్నట్లును కొన్నిరుక్మిలలో గలదు. (ఋగ్వే మం. 4) ఈసుదాసునకు భరతులుగూడ విరోధులైరి. యదుపుత్రులు, సుదనుడు వసిష్ఠుడు పురోహితుడుగా నుండగా, యదుపుత్రులు కణ్వగోత్రీకులును, అనువులకు దృగు గోత్రీకులును, పురోహితులైరి. (ఋగ్వే 3, 10 మండలములు) ఉత్తర భారత మధ్య దేశమునందును, చేదులు మగధలోను, గంధర్వులు పశ్చిమోత్తర ప్రాంతమునను, మూజవత్తులను వీరిసన్నిహితులు మూజవత్తు వర్వర ప్రాంతమునందును నివసించుచున్నట్లు మెగ్ధనాథులు వందితులు నుడివెను. గంధర్వులు మేషపాలనము ముఖ్యముగా గావించుచుండిరి. ఈ విషయములు గూడ రుగ్వేదిమున గలవు.

భరతునికి 0 వ తరమునందు రంధిదేవుడు పాలించెను. ఈతడు తనవద్దనున్న సర్వస్వమును తన ప్రాణము దోపుచున్నపుడు దొరకిన ఆహారజలములనుగూడ నతిథులకిచ్చి పరంపదించినట్లు పురాణములందు చెప్పబడినది. ఈరనికాలములో నిత్యము 2 వేల పశువులజంపి బ్రాహ్మణులకు దోజనములో మాంసము వర్ణింపబడుచుండెను. (భారతము) యదు దుర్వసుల కింద్రుడు సాయవశి శత్రుకోటలు 7 నాశమొనర్చెను. (రుగ్వే. మండ. 10-49) చేతిపంకీకులుగూడ రుగ్వేదమున చెప్పబడిరి. (రుగ్వే. మం. 8) సనకవంశీకులను యింద్రుడు సంహరించియుండెను. వీరు సనకసనందనాదులలోని వారు కావచ్చును. (రుగ్వే 1-33-4) క్రమముగా యదు పులును, త్రనచన్యును, దన్యులకు ప్రభువులైరి. (రుగ్వే మం. 8, 10) కుత్సునికాలములో ఫణులతోడి యుద్ధము జరిగెను. అందు ఫణు లోడిపోయిరి. ఈ ఫణులు తోదేశ్వవంశీవారనియు, స్వాధ్యులనియు, అక్రతులనియు, చుష్టులనియు రుగ్వేదమున చెప్పబడెను. (రుగ్వే మం. 8) వీరాద్యులనుండి విడిపోయినవారు, వీ రోదవ్యాపారము లొనర్చి ధనము సంపాదించి రుణములిచ్చి క్రిమముగా దేశమున విరోధులై యింద్రునిచే వెడలగొట్టబడిరి. వీరు సిరియా, భార్జియా, మెసపొటోమియా, యాజ్జు, నార్వే, ఉత్తర అమెరికా మున్నగుచోట్లకు వారి బ్రావిడస్నేహితులతో కలిసి వెడలిపోయి యాయాచోట్ల స్థావరము లేర్పరచుకొన్నట్లు పరిశోధకు లభిప్రాయపడిరి.

(Rigvedic India P. 587) వీరికి నాయకుడు భృగు అనువాడు, ఈతనిని త్వష్ట్రయనిగూడ యనుచుండిరి. ఈ భృగు ఒకసారి ధరద్వాజుని రక్షించుటయేగాక వెయ్యిగోవులను ఋషులకిచ్చెను. ఈతని గానములు రుగ్వేదము మం. 6 లో గలవు. ఈ ఘణులు ధరద్వాజునికి తోడ్పడినవా రగుటవల్లను పురుకుత్సుని సమకాలినులగుటవల్లను శ్రీ. పూ. 5000-5200 సం॥ మధ్య ప్రాంతీయులని మనము నిర్ణయింపవచ్చును.

దుష్యంతుని కాలములో విశ్వామిత్రునికి మేనకయందు జనించిన శకుంతలను వనములో ప్రేమించి దుష్యంతుడు తర్వాత నామెను, ఆమెకు బుట్టిన కుమారుని తిరస్కరింపజూచినను, బ్రాహ్మణులు పట్టుబట్టి యారాజ్యమును ఆమెకు జనించిన ధరయనికే వచ్చునట్లు చేసిరి. ఆతడు పెరిగి పెద్దవాడగువరకు ఊరకుండి చివరకాతనిని తరిసహితముగా గొనివచ్చి దలాక్కారముగా దుష్యంతుని కంటగట్టిరి. వనములో రాత్కాలిక వ్యామోహమునకు గురియై శకుంతలను వలచి వలపించి తర్వాత మరచిపోయిన దుష్యంతుని కావీధముగా బ్రాహ్మణులు క్షిణించిరి. ఇంత కాలని కుమారుడే రాజయ్యెను. ఈతడే రెండవధరయడు. దృతరాష్ట్ర, పాండరాజు లెట్లు ధర్మసంహనముగా జనించినో, అట్లే ధర్మ లేకారణముననైన పనికిరానిపురాకాలపు శ్రీలు ధర్మసంహన మితరులవల్ల బొందుచుండిరి. ధర్మజ, దీమార్జున, నకుల నహదేవులు వరుసగా యమ, వాయు, యింద్ర, అగ్నిసులను చారికి పుట్టినవారై యుండిరి. వీరాకాలపు యింద్రరాజ్యములోని పాలకులేగాని యన్యులుగారు. వీరిని ౨౦ కుంటిదేవియు, మాద్రీయు ధర్మసంహనము గల్గించుకొనిరి. ధర్మసంహనముకొరకు రాత్కాలికధర్మ నెట్లు గైకొనినో, యట్లే కొందరాకాలమున బహుధర్మకయగాగూడ సుండికనుటకు ద్రౌపదియే నిదర్శనము. ద్రౌపదిగాక పంచపాండవుల కితర ధర్మజున్నను ఆమె ముఖ్యపత్నిగా సుందెను. ఆకాలమునకు గొందరా యాచారమును గేలిచేయు వారున్నను, అది యప్పటికి సనాతనాచారముగనే దానింపబడెను. శ్వేతకేతుకాలములో సుండిమే మనదేశమున వివాహుండ మేర్పడెననియు తత్సర్వము ప్రజలు విచ్చలవిడిగా శ్రీ పురుష సంగమము లొనర్చుచున్నట్లును పూర్వగ్రంథములు తెలుపుచున్నవి. అదియును వివాహమైన వరుదులను

గూడ మొట్టమొదట సమర్పించు నాచారముండగా, దానిని శ్వేతశేఖరాలము నుండియు గర్జించబడినట్లు నడచుచున్నది. ఈ విధముగా మన పూర్వులు కట్టుదిట్టములు శ్రమముగా నొనరించిరి. ఈ చంద్రవంశపు పూర్తివంశావళి పురాణములందు గానరానందున నందరి కాలనిర్ణయము గావింపలేదున్నను కొందరి కాలములనుమాత్రము సూర్యవంశావళి కాలములనుబట్టి యాశ్రించి విధమున నిర్ణయించుచున్నాను.

పురూరపుడు— ఈయన క్రీ. పూ. 6500 సం॥ ప్రాంతీయుడు.

సహస్రుడు— ఈయనను సూర్యవంశములో దళరధునికి గొన్ని తరములు ముందుజేర్చి వాల్మీకిరామాయణములో వ్రాయబడినదిగాని యది దాదాపు అన్నిపురాణములకు విరుద్ధముగానున్నది. దానిని వదలి యితర పురాణములప్రకారము యితడు చంద్రవంశీకుడుగను పురూరపుని మనుమ డుగను దావించినచో నీతడు క్రీ.పూ. 6400 వాడగును. ఈతడు పెక్కు యాగములొనర్చి యంద్రరాజ్యమునగూడ కొంతకాలము యింద్రుడయ్యెను. ఇతనిని చివరకు బ్రాహ్మణులు ఇంద్రరాజ్య రథముపైనుండి కూలద్రోసిరి.

యయాతి— ఈతడు సహస్రుని కుమారు డగుటవల్ల క్రీ. పూ. 6350 ప్రాంతీయుడనవచ్చును. ఈతనినుండి భారతయుద్ధము వరకు 50 మంది రాజులపేర్లు మాత్రము కానవచ్చుచున్నవి.

పూరుడు— ఇతడు యయాతికుమారుడు. అందుచే క్రీ.పూ. 6300 ప్రాంతీయుడు.

నలుడు— ఈయన ఆరుగురు చక్రవర్తులలోనివాడు. ఋతుసర్వధను సూర్యవంశీకుని సమకాలికు డగుటవల్ల యిర్వయను క్రీ.పూ. 4000 సం॥ల ప్రాంతీయు లనవచ్చును.

దుష్టంతుడు— ఈయనకాలము సరిగా నిర్ణయముచేయుటకు వంశా వళి పూర్తిగాలేదు. ఇతడు క్రీ. పూ. 6250 ప్రాంతీయుడగు విశ్వమిత్రుని కుమార్తె శకుంతలను చేపట్టెను. అందుచే యీత బాకాలము వాడగునని మాత్రము చెప్పవచ్చును.

భరతుడు— ఈతడు క్రీ.పూ. 6200 ప్రాంతీయుడు.

రంతివీపుడు— ఈతడు క్రీ.పూ. 4800 వాడగును. ఈతని కాలములో నిత్యము 2 పేు పకుపులను జంపి బ్రాహ్మణులకు భోజనము పెట్టబడుచుండెను.

బి— ఈతని కాలనిర్ణయము చేయుటకు వంశావళి యనంపూర్ణముగ నున్నది. ఇతడు సుశీనరుని పుత్రుడుగ గన్పడును. యయాతినుంచి చూచినచో 12 తరముల కితడు వచ్చెను. కాని భారత యుద్ధకాలమున కితనికి మధ్య 16 తరములే చెప్పబడినవి. చాల తరములు లోపించినట్లు కనబడుచున్నవి. అయిన నితడు క్రీ. పూ. 5700—4000 మధ్యవాడన వచ్చును. ఈతడు నేటి బెలూచిస్తానములో పొలింబుచువచ్చినట్లు కనబడును. అచట నిప్పటికి నీతనిపేరిట నెలకొల్పబడిన శివసగరము కలదు. పురాణములలోని ప్రముఖులందరును చారిత్రకపురుషులే ననుటకు గల యాచారములలో నిది యొకటి.

హస్తి— ఈతడు చాదాపు క్రీ. పూ. 4000 సం॥ వాడు. ఈయన పేరిటనే హస్తి నాపురి నిర్మింపబడినది.

శంతనుడు— ఈయన క్రీ.పూ. 2000 సం॥ ప్రాంతీయుడు.

ధృతరాష్ట్రుడు— ఇతడు క్రీ.పూ. 1950 ప్రాంతీయుడు. ఈయన సోదరుడగు పాండురాజుతో కలిసి ఢిల్లీ రాజధానిగా నేలెను. ఈయన కుమారుడే సుయోధనుడు. ఇతనివల్లనే భారతయుద్ధము వచ్చెను.

ధర్మరాజు— భారతయుద్ధము క్రీ. పూ. 1956 సం॥లో పూర్తియయ్యెను. అప్పటి కలియుగం క్రీ. పూ. 1920 సం॥తో సరిపోయెను. తర్వాత 25 సం॥ల కీయన చనిపోయెను. ఇతడు 62 సం॥లు పాలించెను. ఈయనపేరిటనే యస్పదాక శక మేర్పడెను. ఇదియే సప్తర్షి శకమనియు, యుద్ధిష్ఠిరశకమనియు బేరందెను.

పరీక్షిత్తు— ఈయన అర్జునుని కుమారుడగు నభిమన్యుని కుత్తరయందు జనించెను. ధర్మరాజు రాజ్యధారము విడచినప్పటినుంచి రాజ్యమేలెను. ఈతడొక బ్రాహ్మణునిపై, రసనుజేసుకొనుకాలమున సర్వశవము వేసి యవమావించెనను క్రోధమున నా తపసికుమారుడు కుట్రజేసి నాగవంశి

కుడగు తక్షకునిమూలమున విషఫలములను ఈ రాజునకు బంపి యితనిని జంపెను. ఈ వర్షీర్తు జన్మము మొదలు నందులవరకు 1500 సం॥లు జరిగెనని కొన్ని పురాణములందు గలదు. ఈ లెక్క సరిపోవుచున్నది. ఈయనతర్వాత నింని కుమారుడు జనమేజయుడు రాజయ్యెను.

జనమేజయుడు— తక్షకునివ్యాజమున నీతడు నాగవంశీకులందరిని చాచు చంపించెను. ఇదియే సర్పయాగ మనబడెను. తుదకా తక్షకుని కాశ్రయమిచ్చిన యింద్రుడుగూడ దండింపబడి, యాతనిరాజ్యము హరింప బడెను. అందువల్లనే నేడు యింద్రరాజ్యము లేకుండబోయినది. దీనిలోపాటు యచు వరుడాది పురాణగూడ నవించినవి. 4తడు క్రీ.పూ. 1813 (యుద్ధ ప్తిరళకము 89 సం॥) వేయించిన కాసనమునంగతి లోగడ వ్రాసితిమి.

ఈ జనమేజయునితర్వాత కలి, మరుత్తు, దేవాపి మున్నగువారివల్ల నెట్టి మార్పులు జరిగెనో తెలియదుగాని జనమేజయునితర్వాత శరాసీకుడు, నహస్రాసీకుడు, అశ్వమేధజుడు, అసీమకృష్ణుడు, నిచకుడు మొదలగువారు 28 మంది పాలకులపేర్లు భాగవతమున గానవచ్చుచున్నవి. భారతయుద్ధము 1957 సం॥లోవిడగుటను, 28 మంది పాలకుల చివరికాలము దాదాపు క్రీ.పూ. 700 ప్రాంతము కావచ్చును. ఇందలి చివరివాడు బ్రహ్మక్షత్రుడు నిర్వంశ్యుడయ్యెనని చెప్పబడినది.

భారతయుద్ధకాలము నుండి మగధరాజ్యము క్రమముగా ప్రసిద్ధికి వచ్చెను. అచట బృహద్రథుని మనుమడును, జరాసంధ పుత్రుడు నగు సహ దేవుని సంశయమువారు 22 మంది పాలించిరనియి చివరివాడు పురంజయు డనియు గలదు. వీరలు వెయ్యిసంవత్సరములు పాలించిరని చెప్పబడినది. పురంజయుడు పద్మావతీనగరము రాజధానిగా గంగా ప్రయాగలవరకు పాలిం చెను. బృహద్రథవంశీకుల తర్వాత ప్రద్యోతనవంశీకులును, తర్వాత శకు నాగవంశీకులును, తర్వాత నపనందులును, తర్వాత చంద్రగుప్తాదులును క్రీస్తుశకారంభమువరకు పాలించియుండిరి. వారి కంగతి లోగడనుడివితిమి.

చంద్రవంశకథలు

చంద్రవంశమునుండి యనేకకథలు వెదలి వివిధచోట్ల రాజ్యములు స్థాపించిరి. వారిలో మాహిష్మతిపురమున దానించినది హైహయవంశము వారు. వీరు యయాతి పెద్దకొడుకు యదువువంశీకులు. యదువు తర్వాత సహస్రణికు, శశణిక్తు, ఆతనితర్వాత హైహయలనువారును పాలించినట్లు భాగవతమున గలదు. ఈతనితర్వాత 8 మంది పాలించినపిమ్మట కార్తవీర్యార్జునుడు వచ్చెను. ఇతడు రావణునకును, వర్ణరామునకును సమకాలికుడు. అందుచే శ్రీ.పూ. 3150 ప్రాంతీయుడగును. ఇతని తర్వాత నల్లవ పాడు దుర్బయుడు. ఈతనివంశము 12, 13 శతాబ్దాలవరకు నున్నట్లు శాసనములు వచించుచున్నవి. (S I I. Vols చూడుడు) గాని యీ వంశావళి యంతయు గనుపడుటలేదు. భారతయుద్ధకాలమున నీలుడనువాడు యీ దేశ మేలుచుండెను.

మిథిలరాజ్యము

ఇక్ష్వాకు కుమారుడగు నిమివంశమువారు మిథిలనుండి పాలించినట్లు పురాణములందు గలదు. ఈ రాజులను పైదేహాలనియు, జనకులనియు గూడ బిలుచుచుండిరి. నిమి కుమారుడు విదేహుడు, నిమి ఇంద్రుని ఢిక్కరించి యాతని దేవునిగా భావించుకొందెనని దుగ్వేదమున గలదు. (1) (రు 8) విదేహనితర్వాత వరు గా ఉదావసుడు, నందివర్మనుడు, సుకేతుడు, దేవరాతుడు, బృహద్రదుడు, మహావీర్యుడు, సుధృతి, దృష్టకేతు తర్వాత 11 మంది పాలించినట్లు పురాణములందున్నది. పిమ్మట శ్రీరాముని కాలమున కీదేశము సీరధ్వజుడను పేరుగల జనకమహారాజు పాలించెను. ఈయన కాలములోనే బృహదారణ్యకా ద్విశనిషత్తులు రచింపబడెను. ఈయన గొప్ప జ్ఞానయోగిగను, రావతవసిగను పేరొందెను.

- (1) నిమి యింద్రునితో యట్లు విరోధమువహించి మెనభౌదోమియాకేగి యుద్ధం రాజ్యము స్థాపించినట్లు ఆచారములున్నవి. ఆతని కొడుకివట న్నండియుండును. (సుమేరు రాజవంశావళి, భారతి, ప్రమాది సం॥ర అక్షిణ సంచికలు చూడుడు) నిమిపేరిట యచట నగరములున్నవి.

ఈయనతర్వాత నీ వంశీకులందరును జనకులనియే గొన్నిచోట్ల చెప్పబడి నారు. ఈయన పెంచిన కుమార్తె సీతాదేవిని శ్రీరాఘవము విడువద్దా షరీక్షలో నెగ్గినందుల కిచ్చి పరిణయమొనర్చెను. ఈ షరీక్షలో విలువబడ్డినది శివదనస్సు. ఇది యారాజాస్థానములో తర్కూర్వమునుంచి నిర్వయుండెను. శివుడు మానవులలోనివాడనుట కిదియొక గుర్తుగానున్నది. ఈయనతర్వాత 31 మంది రాజులపేర్లు భాగవతాది పురాణములందు గానవచ్చుచున్నవి. చివరివాడు మహావశియనువాడు. తర్వాత నీ రాజ్యవివరములు దెలియుట లేదు. శతపద బ్రాహ్మణకాలమునకు గాంధార, సాశ్వ, కేకయ, పౌరస్త్య, కురు, పాంచాల, కోసల, విదేశా. నృంజయాది దేశములుండెను. ఈ బ్రాహ్మణమున జనమేజయ, జనకమహారాజుల ప్రశంసయున్నందున నిందలి కొన్ని భాగములు భారతయుద్ధకాలము తర్వాత రచింపబడినవిగా గన్నడు చున్నవి. కొన్ని క్రీ.పూ. 3100 ప్రాంతమున వ్రాయబడియుండును.

ఇతర రాజ్యములు

భారతయుద్ధకాలములోని రాజ్యములను లోగడ నుదాహరించితమి గాని వాని చరిత్రలన్నియు పురాణములందు గన్నడవు. తర్వాత క్రీ. పూ. 600 ప్రాంతమువర కేయేరాజ్యము అన్నవో నశించినవో తెలియకున్నను, బౌద్ధగ్రంథములనుబట్టి యీ క్రిందిరాజ్యము లుత్తరహిందూస్థానమున నా కాలమున నున్నట్లు కనబడును. మగధ, కోసల, వత్స, అవంతి, గాంధార, లంగ, కాశి, వజ్జియనులదేశము, లిచ్చవీరిది, మిథిల, మల్లదేశము, ఛేది, కురుదేశము, పాంచాలము, మౌర్యులదేశము. పూరసేన, ఆస్పతి, కాంధోజ రాజ్యములు. మన దేశములో పూర్వ మీరీతిగా 58 ముఖ్యదేశములుండెను.

ఆర్యుల వలసలు

దాదాపు భారతయుద్ధమైనవిమ్మటనో దానికి పూర్వమో మన హిందూ దేశపు ఆర్యులు ఇంద్ర, వరుణ, మిత్ర, అగ్నినులను పూజించువారిలో కొందరు ఏషియామైనరులో పడమటి ఏషియాలో యితర దేశములకు వలసవెడలి యతట మిలనియనులు, కొసానులు లేక తాండులు, భేటులు లేక హిట్టలు, ఫ్రిజియనులు, లీడియనులనుపేర్లతో ఆయా ప్రదేశములను

బట్టి పిఠావది యాయాచోట్ల క్రమముగా నచట పూర్వమునుండిన రాజులను జయించి రాజ్యములనుగూడ స్తాపించినట్లు కనబడుచున్నది. మిఠానియనులు ది. సి. 1470—1400 మధ్య రాజ్యమునేలరి. వీరిలో అర్జున, అర్జును, సుతర్న. దశరథ (దశరథ) నామములు మనదేశపు పేర్ల పోలికలు గలవి రానవచ్చుచున్నవి. భాండులు చేదిలోనియాలో ది. సి. 1800 ప్రాంతమున పాలించిరి. వేటులు చేదిలోనియాలో ది. సి. 1750—1100 మధ్య పాలించిరి. వీరు ది. సి. 1750 లో సంకుచితను నోడించి రాజ్యము గైకొనిరి. వీరికిపుతోగూడ పోరాడుచుండిరి. ప్రియనులు వృగు లేక భృగువంశీకులని యదిప్రాయము గలదు. ఇట్లే రీషియాను బోయినవారు రీషియను లనబడిరి. మిఠానియనులు ఈజిప్టురాజులతో సంబంధము లొనర్చుచుండిరి. ఈ రీతిగా నార్యులు మధ్యయేషియానుండి క్రమముగా వచ్చిమదేశముల విన్నిటికి ప్రాకి పోయినట్లు కనబడుచున్నది, ఈ వివరములకు దా॥ వి. సి. దాసుగారి Rigvedic India చూడవలెను. రీషియా ముఖ్యపట్టణము నర్దిన. ఇది శరత్ ఆను పేరునుబట్టి యీర్ష్యలే పెట్టిరని వంటియనుచున్నారు. రీషియనులు లింగరాజులు. శిశ్నదేవు నారాదించిన యార్యులలోనివారు.

ద్రావిడుల పూర్వ రాజ్యములు

ఉత్తరహిందూస్థానమున శ్రీ. పూ. 3150 లకు పూర్వమే యచట ద్రావులు లేక రాక్షసులనబడువారిలో పెక్కండు శంఖర. కృష్ణ. ధుంధులు మున్నగువారు ఆచట స్వర్గరాజ్యమును బాలించు యింద్రునితో నోడి తమ ప్రదేశములను, సగరములను ఆతనికి వశపరచినట్లు లోగడ చదివెయింటిమి. దక్షిణదేశమునందు యింద్రద్యుమ్నుడు, సత్యవ్రతుడనువారలు తత్పూర్వమే పాలించుచున్నట్లు గ్రహించితిమి. శ్రీరామునికాలములోను భారతయుద్ధ కాలమునందును ద్రావిడదేశమును పాలించుచువచ్చిన కొందరి విషయములను లోగడ చదివెతిమి. ఈరీతిగానుండిన ద్రావిడరాజ్యములను క్రమముగా నోడించి హరించియు, కొందరిని సామంతులుగా నుండవిచ్చియు నార్య రాజులు తమ పాలనమును విస్తరించినట్లు చెప్పవచ్చును. శ్రీ. పూ. 3100 సం॥ల ప్రాంతమునకు యిది ఆసేతు హిమాచల పర్యంతము జరిగెనని

యొక్కమాటలో చెప్పట దాగుగ నుండును. ఈ ద్రావిడులకు క్రమముగా నార్య నాగరికరయు మతమును నేర్చి, తమచో తేర్చుకొని వారికి కొంది హక్కులు మాత్రమే తమ రాజ్యమునను, మతమునను యిచ్చినను క్రమముగా వారిని తమలో లీనముచేసుకొనుట తప్పలేదు. ఆర్యబ్రాహ్మణులు, రాజులు తర్వాత ద్రావిడరాజులలోటి నందిందము లనేకమొనర్చి ద్రావిడ జాతి నంతటిని ఆర్యులుగా మార్చివేసిరి. చోళ, చాళుక్యాదిరాజు లిద్దేర్నడిన వారే యనవచ్చును. ద్రావిడబ్రాహ్మణు లనేకు లిప్పుడున్నారు.

పూర్వుల పరిశోధనలు

ఇంతవరకు మనదేశపు యదార్థ చారిత్రక స్థితిగతులు తెలుసుకొనుటలో పూర్వపు మంచిచెడ్డలుగూడ కొన్ని తెలిసికొంటిమి. కాని శ్రీ. పూ. చాచపు 7800 సం॥ల నుండి శ్రీ. పూ. 1900 వరకును తర్వాతను మన పూర్వులు సాధించి తెలుసుకొన్న మహత్తర విషయములు తెలుపకుండనే యీ గ్రంథము ముగింపజాలము. అందనేకము లున్నను దిద్దుబ్రముగ నుదాహరింతును.

1. ఆదికాంపు మానవులకు మొదట దైవచింతనగల్గించి కృతజ్ఞత. కొరతై. నూర్య. చంద్ర. పంచభూతాది ప్రార్థనల వేర్పాటు గావించి, క్రమముగా నిద్రదేవతల ప్రార్థనలపై యనేక మంత్రశంత్రాదుల నేర్పరచుట.

2. విశ్వమంతటికిని ఆధారభూతమైన యొక ఆత్మ సర్వవ్యాపకముగా భరించి నిశ్చయించి, ఆది తమయందే యున్నను తెలిసికొనజాలని నడులకు దాని పరీకరణపై యనేక పరిశోధనలు, తపములు పర్చి, విశ్వరహస్యము లను అన్నిటిని కనుగొను మార్గములు తెలుపుట.

3. ఐగోళమునందలి గ్రహములు, భారలు మున్నగువాని నన్నిటిని వాని కాలగతులను శోధించుటయేగాక, ఆ కాలగతులవలన మానవులకు, యితర జీవులకు కలుగగల భవి పరిణామముల తెలుసుకొను విధానములు (వీనినే ఐగోళజ్ఞానము, జ్యోతిషజ్ఞానము లందురు.) గ్రహించి లోక శ్రేయస్సునకై వెల్లడించుట.

4. తపస్సువలన అనగా ఏకాగ్రబుద్ధిచే దేనికారతైనను ధ్యానించిన లేక తపించిన, నట్టివాని యాత్మయే, యేహూషమున నే దేవతపేరిట ధ్యానించునో అట్లే కనుబడి కార్యసాఫల్యమొనర్చు విషయమును కనుగొని యారీతి ప్రవర్తించుట. పూర్వరాజులందరిపేర్లను దేవాలయములు స్థాపించిన దిందువల్లనే.

5. తీపుల యారోగ్యయుద్ధాయాదులకు కారణభూతమగు వైద్యశాస్త్రమును తెలుసుకొనుట. ఓషధుల రహస్యములన్నియు కనుగొనుట. సముద్రమధనకాలమున నున్న శివుడు వైద్యుడనియు, గరళము దీసుకొనే ననియు, అశ్విను లప్పటికే దేవవైద్యుడనియు లోగడ నుచివిలిమి. పృథు చక్రవర్తికాలమున నోషధీపరిశోధనము జరిగియుండెను. ధన్వంతరిగూడ సముద్రమధనకాలపు వారేనని భాగవతమున గలదు. గాని యాతడు తర్వాత వాడని యితరాధారములున్నవి. మనదేశపు ఆయుర్వేద మింత ప్రాచీనమైన దని తెలుసుకొనవలసియున్నది.

6. ఎ. యోగము లభ్యసించి వానివలన సనేకవిధములైన సిద్ధులను తొందుట. అనగా నేది కావలెనన్నను చివరకు యాశ్వరత్వము పైతము లభించునని కనిపెట్టి యావ్రకారమే యష్టాంగయోగము లమలునందుంచుట.

6. బి. యుద్ధములలో బాదుకకై అనేక రకములగు బాణములను కనిపెట్టుట. వీనిలో కొన్ని విషముపూసినవి మొదలైనవి యుండెడివి. నాగాస్త్ర, గరుడాస్త్ర, వాయువాస్త్ర, సమ్మోహరాస్త్ర. బ్రహ్మాస్త్రాదులు. వీనియొక్క ఆకారాదులనుబట్టియు, వాటికి తేర్చబడిన విషాదుల గుణగణము లను బట్టియు వానిని, పురాణములందు చిత్రవిచిత్రములుగా వర్ణించినట్లు కనబడుచున్నది. నేటి ఆటంబాంబువలెనే యనేకవిధములైన తంత్రములచే తయారుచేయబడిన వీబాణములు. •

6. అనేక వస్తుజాలములు ఉత్పత్తిచేసి, వాని నుపయోగించుకొను విషయములన్నియు గనిపెట్టుట. ఇట్టివానిలో విమానములు మొదలు సముద్రపు నావలవరకు, నాగని మున్నగు లోహవస్తువులునహా.

7. కృషిమూలముగా పంటలు పండించి తాము బ్రతికి యితరులను బ్రతికించుట.

8. సృష్టికార్యము పరమపవిత్రమైనదిగా భావించి దాని. భావ్యుని పృథ్వికై యనేకరీతుల కృషిసల్పట, ఈ మూలసూత్రము ఆచరణకొరకే శ్రీలకు, పురుషులకు సంగమవిషయమున నమితస్వేచ్ఛ పూర్వకాలమున నిచ్చియుండుట. క్రమముగా వివాహబంధ మేర్పరచి మితపరచుట. శ్రీరాముని కాలమునాటికి బహుధార్యాత్వమున్నను. శ్రీలకు స్వతంత్రత నొక విధముగా తగ్గింపబడినట్లు కనబడునుగాని మహాభారతకాలమునకు బహు ధర్మశ్వ ముండెడి యాచారము సకృతుగా కనబడుచునేయున్నది. కృత యుగమునకు పూర్వము అనగా మొదటి ఆరుమనువుల కాలములోని ప్రజాపతులు లేక బ్రహ్మలందరును సృష్టికొరకై యనేకమంది భార్యల దెండ్లాడి. సంఠాసము ననేకవిధముల వృద్ధిజేసినవారే. ఇది శ్రీ.పూ. 7800 సం॥ల నుండి 8850 వరకు నుండిన విషయము.

9. సృష్టిచేయుటయు, సృష్టియందు నానావిధభోగము లనుభవించు టయు, మామూలుగా జరిగెడిదేయని గ్రహించి యీ జనన మరణ సంసార మును తప్పించుకొనుమార్గ మన్వేషించుట.

10. పూర్వ, పరబన్యము లున్నట్లును, జీవులు వారివారి కల్మాసు సారము యీ సృష్టిలో భోగింపబడుచును. దాదలను పొందుదురని కనిపెట్టుట. ఇది చాల గొప్పవిషయము. ఈ భోగములు, భాదలు, యితరలోకములందు గూడ నుండునని చెప్పట. (ఇవి యింకను శోధింపదగినవి)

11. జననకాలమునుబట్టియు, మానవుని హస్తాదులలోని రేఖలను బట్టియు, శకునాదులనుబట్టియు, భూత, భవిష్యద్వర్తమానములు కొంత వరకు తెలుసుకొను సూత్రములు గ్రహించుట.

12. పంచభూతములగు పృథివ్యావస్తేతో వాయురాశాశముల భాగ ముల పరస్పర సంయోగములవల్ల ననేకశక్తుల కల్పించుట కనిపెట్టుట. ఇట్లే అనేక వస్తువులు ఉత్పత్తిచేయుట.

13. తపస్సుచే కనుగొనబడు అనేకవిషయములు. అగణనా గణన మున్నగునవి.

4. తపస్సువలన అనగా ఏకాగ్రబుద్ధితే దేనికారతైనను ధ్యానించిన రేక తపించిన, నట్టివాని యాత్మయే, యేడాపమున నే దేవతపేరిట ధ్యానించునో అట్లే కనుబడి కార్యసాఫల్యమొనర్చు విషయమును కనుగొని యా రీతి ప్రవర్తించుట, పూర్వరాజులందరిపేర్లను దేవాలయములు స్థాపించిన దిందువల్లనే.

5. జీవుల యారోగ్యయుద్ధాయాదులకు కారణభూతమగు వైద్య శాస్త్రమును తెలుసుకొనుట, ఓషధుల రహస్యములన్నియు కనుగొనుట, సముద్రమథనకాలమున నున్న శివుడు వైద్యుడనియు, గర్భము దీనుకొనె ననియు, అత్యనులప్పటికే దేవవైద్యులనియు లోకద నుడివితిమి, పృథు చక్రవర్తికాలమున నోషధీపరిశోధనము జరిగియుండెను, దన్వంతరిగూడ సముద్రమథనకాలపు వాదేవని రాగవతమున గలదు. గాని యాతడు కర్వార వాడని యితరాధారములున్నవి. మనదేశపు ఆయుర్వేద మింత ప్రాచీనమైన దని తెలుసుకొనవలసియున్నది.

6. ఎ. యోగము లర్యసింది వానివలన సనేకవిధములైన సిద్ధులను పొందుట, అనగా నేది కావలెనన్నను చివరకు యాశ్వరత్వము పైతము లందించునని కనిపెట్టి యాశ్రయరహిత యష్టాంగయోగము లమలునందుంచుట.

6. బి. యుర్ధములలో వారుకై అనేక రకములగు బాణములను కనిపెట్టుట, వీనిలో కొన్ని విషముఘాతనవి మొదలైనవి యుండెడివి. నాగాశ్రు, గరుడాశ్రు, వాయుశ్రు, సమ్మోహిరాశ్రు, బ్రహ్మాస్త్రాదులు, వీనియొక్క ఆకారాదులనుబట్టియు, వాటికి తేర్చబడిన విషాదుల గుణగణము లను బట్టియు వానిని, పురాణములందు చిత్రవిచిత్రములుగా వర్ణించినట్లు కనబడుచున్నది, నేటి ఆటంబాంబువలెనే యనేకవిధములైన తంత్రములదే తయారుచేయబడిన వీరాణములు. •

6. అనేక వస్తుజాలములు ఉత్పత్తిజేసి, వాని నుపయోగించుకొను విషయములన్నియు గనిపెట్టుట, ఇట్టివానిలో విమానములు మొదలు సముద్రపు నావలవరకు, నాగరి మున్నగు లోహవస్తువులునహా.

7. కృషిమూలముగా పంటలు పండించి రాము బ్రదికి యితరులను బ్రతికించుట.

8. సృష్టికార్యము పరమపవిత్రమైనదిగా భావించి దాని. దావ్యధి పృథ్వికై యనేకరీతుల కృషినచ్చుట, ఈ మూలసూత్రము ఆచరణకొరకే ప్రీలకు, పురుషులకు సంగమవిషయమున నమితస్వేచ్ఛ పూర్వకమున నిచ్చియుండుట, క్రమముగా వివాహబంధ మేర్పరచి మితవరచుట, శ్రీరాముని కాలమునాటికి దహుధార్యాత్వమున్నను. శ్రీలకు స్వతంత్రత నొక విధముగా తగ్గింపబడినట్లు కనబడుచుగాని మహాభారతకాలమునకు దహు ధర్మశ్శ్రవ్య ముందెడి యాచారము సకృతుగా కనబడుచునేయున్నది. కృత యుగమునకు పూర్వము లనగా మొదటి ఆరుమనుషుల కాలములోని ప్రకాశకుని లేక బ్రహ్మలందరును సృష్టికొరకై యనేకమంది బార్యం బెండ్లాడి, సంఠానము ననేకవిధముల వృద్ధిజేసినవారే. ఇది శ్రీ.పూ. 7800 సం॥ల నుండి 8850 వరకు నుండిన విషయము.

9. సృష్టిచేయుటయు, సృష్టియందు నానావిధభోగము లనుభవించు టయు, మామూలుగా జరిగెడిదేయని గ్రహించి యీ జనన మరణ సంసార మును తప్పించుకొనుమార్గ మన్వేషించుట.

10. పూర్వ, పరజన్మము లున్నట్లును, జీవులు వారివారి కర్మాను సారము యీ సృష్టిలో భోగించుచును, బాధించు పొందుదురని కనిపెట్టుట. ఇది చాల గొప్పవిషయము. ఈ భోగములు, బాధలు, యితరలోకములందు గూడ నుండునని చెప్పుట. (ఇవి యింకను శోధింపదగినవి)

11. జననకాలమునుబట్టియు, మానవుని హస్తాదులలోని రేఖలను బట్టియు, శకునాదులనుబట్టియు, భూత, భవిష్యద్వర్తమానములు కొంత వరకు తెలుసుకొను సూత్రములు గ్రహించుట.

12. పంచభూతములగు పృథివ్యావస్తేతో వాయురాశముల భాగ ముల పరస్పర సంయోగములవల్ల ననేకశక్తుల కల్పించుట కనిపెట్టుట. ఇట్లే అనేక వస్తువులు ఏర్పడినట్లు.

13. రసముచే కనుగొనబడు అనేకవిషయములు. ఆగరానా గరానా మున్నగునవి.

14. ప్రజాపాలనకై మొట్టమొదట యేర్పరుపబడిన సూత్రాలు. ఇవి మొదటిమనువు కాలములో యేర్పడియుండును. అనగా క్రీ. పూ. 7800 సం॥ల ప్రాంతమున నైయుండును. ఈ సూత్రాలు క్రమముగా ననేక మార్పులు, చేర్పులతో నిపుడు మనుస్మృతియనుపేరిట నున్నవి. దైవ భక్తియు, పైరాగ్యమును, వేదాంతజ్ఞానమును ప్రజలలో నెంతగా వ్యాపింప జేసినను రాగ, లోభ, మోహాదిగుణములు ప్రజలలో హెచ్చుగానే యున్న వనుటకు పూర్వకాలపు యుద్ధములే తార్కాణములు, దేవరాక్షసయుద్ధములు, భారతయుద్ధము, పౌరు, యదు, ద్రుహ్యశుల యుద్ధములు మొదలైనవి. రుషులు విజ్ఞానవిషయ ప్రకటనకై యెంతయో కృషినర్చి యిట్టి యవాంత రములన్నియు దప్పించుకొని యరణ్యములందుండి పాటుబడిరి. కాని వారి యాధిక్యతకై పెనుగులాడు గర్వమును, తమకు లోబడియుండని రాజుల వణికినైచు నహంకారమును తుట్టలును క్రమముగా వారిలోగూడ పెరిగి నట్లు కనబడును. వేణునిసంహారము, శంఖుకవధ, దేవావిని రాక్షాద్దురు గాదని తొలగించుట. రాక్షససంహారమునకై నిరంతరకృషి, యిట్టి కార్యములు క్రీ.పూ. 7800 సం॥ల నుండి భారతయుద్ధకాలమువరకు బ్రాహ్మణు లొనరించుచువచ్చిన మోసములే. ఇవి లోకశ్రేయస్సునకై చేయబడినవని గ్రంథములందు వారు వ్రాసుకొనిరి. నిజముగా నిట్టివన్నియు బ్రాహ్మణాధిక్యత, వలుకుబడులు తగ్గకుండుటకై మతమనుసాకుతోజేసిన తంత్రములే. ఎట్లున్నను. రమారమి 10 వేల సంవత్సరములనుండి జీవించిన మనదేశపు పూర్వ వీరస్మృతియు, బూజయునే మన హిందూమతమునం దన్నిభావలలోను గోచరించుచు. నట్టి వీరులనే సర్వేశ్వరాంకులుగా బురాణాదులలో వర్ణించినట్లు స్పష్టపడుచున్నది. అందుచే నేడు వీరపూజారాధనము ముఖ్యమనువారు మన మతమునందలి దేవతలనందరి నారాధించుటయు వీరపురుషారాధనమేనని గ్రహించుట యుక్తము. లింగధారణ, అర్చనాదులు ఆది కాలపు మానవుని (Primitive man) మానవ వికాసమును, ఉత్పత్తి వస్తుగౌరవమును, దానియందలి భక్తిని దెలుపుచు తర్వాత నాతని యనుకరణమును దృఢపరచుచున్నవి. దీనినే తర్వాత నాకైవ మతకర్త లనుసరించినట్లు కనబడును.

సర్వవ్యాప్తమగు నాత్మనేవిధముగ గొల్చినను, తలచినను, దానికే చెంచునను సిద్ధాంతము హిందూమతము నందన్ని శాఖలలోను యేర్పడి, యేమతము వారామతము జాదలకు ధిన్నములేకుండ నాత్మను గుర్తించి వడచుచున్నట్లు స్పష్టము. అయిన నవియన్నియు సముద్రములో గలియు ననువలెయుండి హిందూమత సముద్రములో గలియుచున్నవి. ప్రకృతి కంఠటిరాచారమగు నొక దివ్యశక్తి ఎక్కడ యేరూపముననున్నను, దానినే ఆత్మ లేక పరమాత్మ లేక భగవంతుడను పేర్లతో హిందూమత సిద్ధాంత గ్రంథములు నిర్దేశించుచున్నవి. ఉత్పత్తుల కన్నిటికి మూలమగుటవల్లనే యా నామములు యేర్పడి నట్లు గన్నడును. ఇట్టి శక్తినేమన పూర్వనాయకు లందు గుర్తించి చారిని పురాణ పురుషులుగాను దేవతలుగాను వర్ణించి, ఆరాంపు వ్యాసులు గ్రంథవర్తలు, చారిని, చారికీర్తిని, శాశ్వత పరమజయే గాక, మనకు మన నాయకులందెట్టి గౌరవప్రదత్తులంద వలయునో, అవి యెట్లు ప్రకటింపవలెనో, పరివరన మనమెట్టిసహాయ సంపత్తిని బొంద గలమో, చారిదోరించే నెట్టి విజ్ఞానము పొందెదమో, దానివలననెట్లు యిహ, పర సాధకమగునో లేకలెల్లముగ నరకయోత్తులతో తెర్చియుండిరి. కాని యీ పూర్వగ్రంథము లందనేకములగు ప్రక్షిప్తము రిచీవల చేరియున్నందు నను, పూర్వకాలపు టాదారములు విశ్వాసములు మక్కికి మక్కిగా నే డగునరింప వలనుగానందునను, నవియన్నియు తగిన సంస్కరణలతోగాని యనునరింపరాదు. మతమును లోరుగా విమర్శించుట యీ గ్రంథములో చానివని, అధ్యాత్మిక విషయము లనుభవించుట వల్లనే తెలియునుగాని కేవల గ్రంథవిశ్వాసముపై దెలియబడవు. గావున వానిని వదలి, పురాణములాది గ్రంథములలోగల అపిమతములయొక్కయు, తత్తత్ప్రవృత్తలయొక్కయు జరిత్రలే యిందు దిట్టాక్రమగ వ్రాయగల్గిమి వర్తాన్వేషణవదులైన చదువరుం కిందరి నర్యము లన్నియు సూక్ష్మదృష్టికి గోచరములగునవి నమ్మకవిన్నాను.

శ్రీ క్రిందికథ 84 వ పుట మధ్యదిగా భావించి చదువుడు,

దధీచి కథా రహస్యము

ఇంద్రుడు వృత్రాసురుని సంహరించుటకై దధీచి వెన్నెముక నడుగగా యొసంగినట్లు గల కథయొకటి పురాణములందున్నది. దీని నిజమైన గుట్టు రుగ్వేదమున గానవచ్చుచున్నది. ఈ దధీచి చనిపోయిన పిమ్మట నితని యెముకలు కురుక్షేత్రము చివరనున్న శర్యణావతి సరస్సుయొడ్డున బూడ్చిపెట్టబడెనని సామవేదమున నున్నది. ఆయెముకలతో నాటి ఇంద్రుడు తన యాయుధమును చేయించుకొని 810 మందిని చంపినట్లు చెప్పబడినది. వజ్రాయుధము విరిగిపోయినప్పుడెల్లను, ఆ యెముకలు దానికి తగినవని తలంచి తెప్పించి చేయించుకొనుచువచ్చినట్లు కనబడును. అంతేగాని బ్రదికి యుండగానే దధీచి యెముకల నిచ్చెనన్న కథ యతిశయోక్తిగా పురాణము లందు జెప్పబడెననవచ్చును. ఈ దధీచి అశ్వినీదేవతలకు గొన్ని యువ దేశము లొనర్చినట్లు చెప్పబడుటవల్ల నీ కాలము శ్రీ, పూ. 6650 నాటి దగును. ఆకాలము తర్వాతనే వృత్రాసురవధ జరిగియుండును. కాలనిర్ణయమును బట్టి అప్పటియింద్రుడు పురందరనామదేమోనని తోచుచున్నది.

అనుబంధము

సూర్యవంశములోని ఇశ్వైకుళాభి.

(శ్రీ. పూ. 6650 సం॥ల నుండి శ్రీ. పూ. 6000 దాదాపువరకు)

ఇశ్వైకు	యవనాకుడు	హర్యకుడు	15
కుక్షి లేక వికుక్షి	శవస్తుడు	నికుంధుడు	
కకుర్పురను పురంజయు	వంశకుడు (లిం)	బర్హిదాకుడు	
అనేనసుడు	(దు) బృహదకుడు	కృతాకుడు	
వృదుడు	రువలయాకుడు	సేనతిర్తు	
విశ్వగంధుడు	దృరాకుడు	యవనాకుడు	20
చంద్రుడు	ప్రమోదుడు (లిం)	మోందాత	

భేదపత్న. అంబరీష.	శ్రుతుడు	విషభుడు	70
ముచికుందులు.	నానాపరుడు	నలుడు లేక బలుడు	
ప్రసవస్య	అంబరీషుడు. (లిం)	నభుడు	
హంబూరి (హ)	సింధుద్వీపుడు	పుండరీకుడు	
విష్ణుస్వర్ణ (హ) 25	అయినాయువు	జేమధన్వి	
అనరయ్యుడు	ఋతుసర్పడు	దేవాదీకుడు	75
వృషదద్వదు (హ)	స్వరాముడు	అహీనుడు	
హర్యభుడు	సుదాసుడను కల్యణపా	* పారియాద్రుడు	
హమహస్సు (హ)	దురు	* బలుడు	
అరుణుడు 30	అశ్మకుడు 55	* చలుడు	
త్రిదన్వి (త్రిదంధనుడు)	మూలకుడను నకుడు	* వజ్రనాభుడు	80
పర్యక్షుడు	దశరథుడు (హ)	* శంఖుడు	
హరిశ్చంద్రుడు	అతిరథుడు (లిం)	* విద్యురి	
హాహుడు	శరరథుడు (హ)	* హిరణ్యనాభుడు	
హాహ లేక హరితుడు	వృద్ధశర్మ (హ)	* పుష్పడు	
చంపన 36	విశ్వసహుడు 60	* దృవసంది	85
మరేన్నుడు	అక్షాంగుడు	* సువర్ణుడు	
విజయుడు	ఓరీపుడు 2 (లిం) లేక	* అగ్నివర్ణుడు	
దురుపడు లేక నారుపడు	దీర్ఘబా	* క్షిప్రుడు	
వృకుడు 40	రమిపు	* మరుపు	
దాహుడు	వృకుశ్రవుడు	* ప్రశుక్రుడు	90
శ్శగరుడు	అజుడు 65	* సంధి	
అసమంజసుడు	దశరథుడు	* అమృతము	
అంశుమందుడు	శ్రీరాముడు	* విశ్వసాహ్యుడు	
ఓరీపుడు 45	మరుడు	బృహద్భుడు	
శ్రీశరరుడు	అరివి	బృహద్రుడు	85

* ఇవి లింగ, హర్య పురాణములలో లేకుండా వీని ఎదులు ? వేర్లు గలవు.
 , వీరు రాతరముద్వరాంశువాడు.